МОЯТА ПРЕКРАСНА РЕЛИГИЯ 1-2

ГЛАВНО МЮФТИЙСТВО
НА МЮСЮЛМАНИТЕ

ИЗУЧАВАМ ИБАДЕТИТЕ СИ 1-2

BENİM GÜZEL DİNİM

Фарук САЛМАН
Назиф ЙЪЛМАЗ
Д-р Реджеп ЙОЗДИРЕК

ИЗУЧАВАМ ИБАДЕТИТЕ СИ - 1

Автори:

Фарук САЛМАН

Назиф ЙЪЛМАЗ

Д-р Реджеп ЙОЗДИРЕК

Редакция:

Харун КЪРКЪЛ

М. Сами КАНБАШ

Юмер ЯЛЧЪН

Графика и оформление на корицата:

Сами КАЯ

Али КАЯ

Рисунки:

Мехмет САЛДАМЛЪ

Шабан АЙДЪН

Ясир Бугра ЕРЙЪЛМАЗ

Педагогически съвет:

Али Джан ТАТЛЪ

Фарук КАНГЕР

Исмаил ГЮНДАЙ

© Всички права на това произведение принадлежат на **Уфук Егитим Данъшманлък**.

Истанбул 2008

ПРЕДГОВОР

Слава на Великия Аллах, Който ни удостои с нашата прекрасна религия Ислям!

Нека мир и благослов бъдат над Пратеника ни, неговото семейство и сподвижници, който прилагайки я по най-красивият начин, научи човечеството на религията ни!

Скъпи дечица!

Любовта към Аллах е сърцевината на нашата религия. Великият Аллах е създал сърцата ни за да обичаме. Той иска да обичаме религията си, Пратеника си и тези, които Той обича и да следваме техния път.

Любовта започва в сърцето и след това се отразява в постъпките ни. Най-голямата обич, която е обичта към Аллах, също започва в сърцето. След това тя ни напътства да бъдем добри хора, да спазваме повелите и забраните на Аллах. Добрите дела и изпълнени религиозни задължения пък увеличават обичта и вярата вътре в нас.

Мили деца!

Походът на вярата, започнал с Пратеника ни, продължава от поколения насам. Всяко едно поколение е направило всичко възможно, което е било по силите му за да изживее тази религия и я предаде на следващото. Ето по този начин познанията за Исляма достигнаха до нас от ръка на ръка, от уста на уста, от сърце на сърце.

Знаем, че обичате Великият Аллах, Който сътвори всички нас, Неговия честит и обичан Пратеник Хз. Мухаммед Мустафа, Аллах да го благослови и с мир да го дари, и нашата прекрасна религия. И ние ви обичаме много. Искаме вие скъпи дечица да научите религията ни по най-добрия начин.

Вие сте нашето бъдеще. Всички материални и духовни ценности, които притежаваме в момента след определено време ще преминат под вашата отговорност. Вие ще вземете от нас и продължите щастливия поход на вярата, започнат от Пратеника ни. В такъв случай това, което се пада на нас като по-големи от вас е да ви подготвим за тази радостна задача. Да ви предадем по най-красивия начин великите послания на нашата религия, които са обладали вековете. Усилията ни, започнати с тази цел, с хиляди благодарности на Аллах, вече дадоха първият си резултат.

При подготовката на тази книжка, която е милост от страна на Аллах, прегледахме и се възползвахме от книгите, написани на тази тема. От друга страна се опитахме да

предложим едно по-различно удоволствие, един по-различен вкус към вашия душевен и свят на познания. При изготвянето на това произведение с тази цел взехме предвид следните обстоятелства:

• За да четете с радост и желание за прекрасната ни религия, всяка тема започнахме с един разказ.

• За да подчертаем най-важните източници на религията ни, Свещеният Коран и хадисите на Пратеника ни, ги предадохме в рамки.

• Нито една от повелите и забраните на религията ни не е напразно. Във всички тях има много красиви поуки. Познаването на тази мъдрост и ползи ще станат причина да заобичаме повелите, които изпълняваме и ще ни накарат да ги изпълняваме с по-голямо съзнание. Ето затова отделихме място на мъдростта и ползите от всяко задължение и на това, което те допринасят за нас.

• За да можете по-лесно да разберете темите на много места използвахме метода въпрос-отговор.

•Тъй като знаем, че обичате много рисунките, подкрепихме темите с рисунки.

• Опитахме се да пренесем във вашият душевен свят сладки спомени от Пратеника, неговите предани приятели и велики ислямски личности.

• Там където беше уместно представихме данните в таблици и форми.

• В края на всеки раздел поместихме въпроси, с които можете да проверите знанията си.

• За да вдигнете ръце към небето и се помолите, поместихме и молитви на Пратеника ни.

Надявайки се във вашите красиви молитви да споменете и всички, които са взели участие в подготовката на тези книги ви оставяме насаме с книгата „Изучавам религията си – 1“, която е първата от поредицата „Моята прекрасна религия“.

Нека сърцето ви бъде изпълнено с вяра, живота ви с Ислям, сърцето с благодеяние. Нека спътник да ви бъдат Ангелите, а приятел добрите хора. Нека Великият Аллах бъде вашият приятел и помощник . Нека пътят ви до рая бъде отворен...

Нека Аллах бъде с вас.

Фарук САЛМАН
Назиф ЙЪЛМАЗ
Д-р Реджеп ЙОЗДИРЕК
Август 2007 / Истанбул

СЪДЪРЖАНИЕ

ИБАДЕТ / 7

Разказ: УГОЩЕНИЕТО В ДВОРЕЦА 8
Какво означава ибадет? 10
Защо изпълняваме ибадет? 11
Разказ: БЛАГОДАРЯ НА АЛЛАХ 12
Какво печелим когато изпълним ибадет? 14
ВЪПРОСИ 15

ЗАДАЧИ И ОТГОВОРНОСТИ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ (МУКЕЛЛЕФ) / 17

Разказ: ПЪТЯТ КЪМ РАЯ 18
Религиозните ни задължения 19
Ефали мукеллефин - Постъпки на отговорния 20
Основните принципи (шартовете) на Исляма 23
Стихотворение: Шартовете на Исляма 23
Разказ: ЧОВЕКЪТ ОТ НЕДЖИД 24
ВЪПРОСИ 25

ЧИСТОТА / 27

Разказ: ЖЕНАТА, КОЯТО ПОЧИСТВА ДОМА НА АЛЛАХ 28
Ислямската религия и чистотата 30
Стихотворение: Чистотата и Мюсюлманинът 31
Видовете чистота 32
Стихотворение: Чистотата и здравето 35
Каква връзка има между чистотата и ибадета? 36
Пратеникът ни отдаваше значение на чистотата 37
Стихотворение: Чистота 38
ВЪПРОСИ 39

АБДЕСТ – ГУСЮЛ – ТЕЙЕММУМ / 41

Разказ: АБДЕСТЪТ ПОЧИСТВА ГРЕХОВЕТЕ 42
АБДЕСТ 44
Какво е абдест? 44
Кои са нещата, които не можем да направим без абдест? 44
Как да вземем абдест? 44
Разказ: СТУДЕН КЛАДЕНЕЦ 46
Ползите на абдеста 48
Кои са фарзовете на абдеста? 49
Сюннетите на абдеста 50
Какво разваля абдеста ни ? 51
Светлината на Общността (Уммета) на Мухаммед 51
ГУСЮЛ (Измиване на тялото) 52
Какво е гусюл абдест? 52

Какво не можем да направим когато нямаме гусюл абдест? 52
Кои са фарзовете на гусюл абдеста? 52
В кои положения трябва да направим гусюл? 53
Как да направим гусюл? 53
Ползите на гусюла 54
Кои са нежелателните постъпки при взимане на гусюл? 54
Сюннетите на гусюл абдеста 55
Разказ: СИЛАТА НА ВОДАТА 55
ТЕЙЕММУМ 59
Какво е тейеммум? 59
Кога се прави тейеммум? 59
Как се прави тейеммум? 59
Кои са фарзовете на тейеммума? 60
Разказ: ПЕЩЕРАТА ЧОРАКТЕПЕ 60
ВЪПРОСИ: 64

НАМАЗ / 67

Разказ: ПЪРВИЯТ НАМАЗ 68
Какво е намаз? 70
Защо кланяме намаз? 71
Какво ни носи намаза 72
За кого е фарз намаза? 74
Видове намаз 74
Фарзовете на намаза 78
Езан 79
Камет 81
Как се кланя намаз? 82
Начин на кланяне на петкратния намаз 88
Молитва-дуа и тесбих след намаза 92
Ваджибите на намаза 94
Сюннетите на намаза 95
Едеб на намаза 96
Мекрух (неодобрените неща) в намаза 96
Нека да кланяме намазите си в богобоязън 97
Положения, които развалят намаза 99
Значението на кланянето на намаз с джемаат 100
Едеб в джамията 101
Някои намази, които се кланят с джемаат 104
Намаз на болния 107
Намаз на пътника 108
Пропуснатият-каза намаз 108
Поправително-сехив седжде 110
Тилявет седжде 111
Времена в които не се одобрява – мекрух кланянето на намаз 112
Разказ: МОИТЕ НАМАЗИ 113
Пратеника ни обичаше много да се кланя намаз 116
Джамиите и месджидите 117
ВЪПРОСИ 120

ЦЕЛТА НА СЪТВОРЕНИЕТО НИ
ДА СЛУЖИМ НА АЛЛАХ

ИБАДЕТ

- *Описание на богослужението (ибадет)*
- *Цел на ибадета*
- *Каква полза носи на за нас ибадета*

УГОЩЕНИЕТО В ДВОРЕЦА

Имаше едно време един много богат господар. Господарят поиска да покаже богатството си и величието на своето господство. Ето защо той построи един голям дворец за тази цел. Обзаведе стаите на двореца със скъпи украшения. Приготви трапези, на които имаше всякакви гозби. След това назначи един пратеник, който да разкаже за него на хората и да ги научи как да се държат в двореца. След това покани хората в двореца.

Пратеника разходи гостите, които идваха в двореца. Почерпи ги с храните и им даде подаръците, които господарят беше накарал да се приготвят. След това започна да разказва на гостите за господаря.

Ей хора! Господарят ни, който е собственик на този дворец поиска да ви се представи като ви покаже този дворец и всичко, което е в него. С угощението и подаръците той ви показа на всички вас колко много ви обича. И вие го обичайте и го почитайте. Не пренебрегвайте да му отдавате почит. Освен това с подаръците, които раздаде Той ви показа щедростта и милостта си. И вие го уважавайте и почитайте. Върху цялото съкровище и вещи в двореца виждате неговият печат. Опитайте се да опознаете собственика на всички тези красиви неща, да разберете величието на неговата сила и милост. По този начин, с това свое изказване пратеника представи господаря и двореца на гостите. След това представяне гостите се разделиха на две групи.

Тези в първата група послушаха пратеника и приеха това, което той каза. Те останаха доволни от поканата. По време на угощението действаха учтиво и възпитано като спазваха правилата в двореца.

И благодариха на господаря за това, че ги е поканил и нагостил. Постъпките на тези гости много се харесаха на господаря. Ето защо той ги изпрати в един по-голям и по-красив дворец и ги възнагради. Те живяха щастливо там до безкрай.

А втората група не се занима с нищо друго освен с храната и питиетата в двореца. Запушиха си ушите за това, което разказа пратеника. Разбъркаха трапезите и станаха пияни като отпиха от забранените питиета. Със своите викове и крясъци обезпокоиха другите гости. Вместо да благодарят за предложените почерпки те ги омаловажиха. Ето защо войниците на господаря ги задържаха и хвърлиха в затвора. Те живяха един нещастен живот в този затвор.

ВЪПРОСИ

- Господарят в разказа представлява Великият Аллах. Какво според вас представлява двореца в този разказ?
- Какво се разказва с трапезата, подаръците и украшенията в двореца?
- Кого представлява пратеника?
- Кои са гостите, поканени на угощението?
- Кои се имат предвид с първата група гости?
- Кои се имат предвид с втората група гости?
- Какво представлява по-красивият дворец в който са изпратени първата група гости?
- Какво представлява затворът в който са изпратени втората група гости?
- Защо гостите от втората група бяха хвърлени в затвора?
- Защо гостите от втората група не послушаха пратеника?

КАКВО ОЗНАЧАВА ИБАДЕТ?

✍ Ибадет означава изразяване на нашата любов и привързаност към Аллах, Който е създал нас и всичко около нас. Това включва изпълняване на неговите повели и въздържане от всичко, което е забранил.

Ибадетът е израз на вярата ни в нашите сърца. Ибадет е да се кланяме намаз, да говеем (оруч), да четем Коран, да се молим, да споменаваме Аллах. Не казването на лъжи, не правенето на кражби също е ибадет. Отнасянето добре с майка и баща, посещаването на родниците. Вършенето на добрини на хората, помагането им, отстраняване на положение, което им вреди. Ибадет е да отдаваме поздрав селям на мюсюлманския ни брат, да бъдем усмихнати с него. С други думи всичко, което се прави с цел задоволството на Аллах.

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Дуата е сърцевината на ибадета."

(Тирмизи, Деават 1)

Аллах Теаля казва:

Кажи: "Моята молитва и моето служене, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световете."

(Сура Енам, айет 162)

ЗАЩО ИЗПЪЛНЯВАМЕ ИБАДЕТ?

Във всеки момент от живота ние получаваме безброй щедрости. Въздухът, който дишаме, водата, която пием, храната, която ядем, всички плодове и зеленчуци, които са с различен цвят, миризма и вкус... Всичко това е милост и щедрост на Аллах към нас.

Ние се радваме и най-малкото добро, което един човек ни стори. Изпитваме вътре в нас обич към него, уважаваме го. Благодарим му за добрините, които е направил. Ще направим с радост задачата, която ни постави, нали? Не трябва ли тогава да благодарим и с радост да изпълняваме религиозните задължения, които Великият Аллах ни е дал безброй блага и ни е създал от нищото?

И по този начин, като изпълняваме религиозните си задължения, ние Му благодарим за благата, които е създал за нас. Чрез изпълнението на религиозните си задължения ние изразяваме и вярата, любовта и обвързаността си към Великия Аллах. По този начин спечелваме обичта на Аллах. Ако Аллах ни обича, то Той ще ни даде много повече от земните блага и ни дари с безкрайно щастие в Рая.

Аллах Теаля казва:

И прогласи вашият Господ: "Ако сте признателни, Аз непременно ще ви надбавя..."

(Сура Ибрахим, айет 7)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Погледнете тези, които се намират в по-лоши условия на живот от Вас: не гледайте тези, които са по-добре от Вас. Това е по-добрата постъпка за да не виждате нищожно щедростта на Аллах."

(Муслим, Зюхд 9)

ОБУВКА

Едно дете си нямало обувка и много съжалявал за това. Докато се разхождал пък забелязал, че друг няма крак. Казал „Слава богу, аз нямам обувка, но имам крак. Обувка може да се намери, но крак не може."

Ако осъзнаваме ценността на нещата, които притежаваме, благодарим на Аллах за тях.

БЛАГОДАРЯ НА АЛЛАХ

Айше лежеше от няколко дни болна в къщи. Нейното състояние като че ли беше се подобрило малко, но майка й не й позволяваше да става от леглото. Трябваше още малко да си почине, да внимава какво яде и да се пооправи.

Леглото на Айше беше до прозореца. През целия ден тя наблюдаваше хората, които минаваха по улицата, четеше книга, разговаряше с майка си и баща си. Но въпреки това й беше много скучно. Не искаше да яде, а дори ненавиждаше да пие лекарства.

В този ден следобед учителят на Айше дойде да я посети. Това беше една много хубава изненада. Айше много се зарадва.

Учителят целуна Айше по челото. Седна до главата й. Попита я как се чувства.

Айше му разказа, че й е много скучно когато лежи, че ненавижда да пие лекарства, че час по-скоро иска да оздравее и стане на крака.

Учителят погали косите на Айше и я наставли, че трябва да бъде по-търпелива. Айше помисли за определено време. Това наставление не й беше харесало много. И каза на учителя си:

Учителю, защо ли Аллах е създал болестта? попита тя

Учителят:

За да знаеш ценността на здравето си, да се научиш да търпиш и да благодариш, каза усмихвайки се той.

Айше не беше разбрала.

Как така? попита тя.

Учителят:

Виш скъпа Айше, всичко което ни сполетява е за да ни научи на нещо. Болестта ни научава ценността на здравето. Гладът ценността на храните, а жаждата ценността на водата.

Ако не ги изживееш не може да знаеш нещата, които притежаваш, каза той.

Одобрявайки своят учител Айше каза:

Да, прав сте учителю, каза тя. И аз разбрах колко важно е здравето когато се разболях.

Учителят:

Браво мила Айше, каза той. Когато не можем да осъзнаем стойността на едно нещо, не можем да благодарим на този, който ни го е дал. Надявам се, че отсега нататък ще благодариш още повече на Аллах, че те е създал едно здраво дете.

Айше:

Да, това е така, каза тя като гледаше в очите на своя учител. Няма да забравя това.

Но след като помисли малко, тя се сети за още един въпрос и не можа да се сдържи без да го зададе и него:

Учителю, тогава при това положение богатите повече ли трябва да благодарят на Аллах?

Помисли да видим, каза учителя при този въпрос. Ако един човек е сляп, но има много пари, няма ли той да даде всичките си пари за да вижда света?

Или ако е глух, няма ли той да даде всичките си пари за да може да чува звуците?

Разбира се!

Тогава всеки, който има очи, които виждат, уши, които чуват, крака, които вървят, то той е много богат. И преди всички тях хората, които имат разум...

Тогава и аз съм много богата, каза Айше.

Учителят:

Да, каза той. Ти си много богата. И затова трябва да благодариш много на Аллах.

Айше:

Аз няма повече да се оплаквам учителю. Ще бъда един благодарен на Аллах раб, каза тя.

Учителят хвана ръчичката на Айше и я целуна със съчувствие по челото.

Боите съболезнования отново за преживяната болест скъпа Айше. Нека Аллах ти даде скорошно оздравяване, каза учителят и си замина.

ЧИГДЕМ ЮЗМЕН

(Благодаря – разказът на Айше, със съкращения)

КАКВО ПЕЧЕЛИМ КОГАТО ИЗПЪЛНИМ ИБАДЕТ?

Изпълняването на ибадет ни доближава до Аллах

Целта на сътворението ни е да опознаем Аллах и да Му служим. С ибадетите, които извършваме ние изразяваме това, че сме раби на Аллах. Чувстваме се по-близко до Аллах. Искаме помощ от него, без какъвто и да е било посредник, уповаваме се на Неговата милост. Щастливи сме, че се опитваме да спечелим Неговата обич.

Изпълнението на ибадет разкрасява характера ни

Изпълнението на ибадетите ни помага да бъдем чисти, с красив характер и полезни за обществото хора. Пречиства сърцето ни от лоши чувства и мисли. Почиствайки и външно и вътрешно, т.е. духа ни прави красив характера ни.

Изпълнението на ибадетите укрепва вярата ни

Запазването и укрепването на вярата са възможни само с изпълнение на ибадетите. Ако изпълняваме както трябва ибадетите си, то вярата ни ще укрепне.

Както става ясно, изпълнението на ибадетите е от полза както за този, така и за отвъдния свят. Мюсюлманин, който е вкусил сладостта от изпълнението на ибадетите, където и да се намира, не пренебрегва да се моли на Аллах. Разбира се, че най-голям пример за нас в това отношение е скъпият ни Пратеник. Той беше много стриктен по отношение на служене на Аллах, обичаше много да изпълнява ибадети, изпълняваше без пропуск всички свои религиозни задължения. И често наставляваше мюсюлманите да изпълняват своите ибадети.

Аллах Теаля казва:

„Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат."

(Сура Зарийат, айет 56)

Любимият ни Пейгамбер казва:

При Пратеника беше дошъл един човек, който попита:
- О, Пратенико на Аллах! Би ли ми казал постъпката, която ще ме отдалечи от Ада и ще ме доближи до Рая.
Пратеника отговори следното:
„Изпълняваш ибадетите си към Аллах и нищо не съдружаваш с него. Отслужваш молитвата, раздаваш зекят и защитаваш и наглеждаш родините си."

(Бухари, Едеб 10)

Един ден Пратеника ни, Аллах да го благослови и с мир да го дари, хвана за ръката Муаз бин Джебел и му сподели:
„Муаз! Кълна се в Аллах, наистина те обичам!" Тогава Хазрети Муаз отговори следното на Пратеника ни:
„О, Пратенико на Аллах! И аз те обичам!".
Пратеника ни продължи като каза следното:
Муаз! Препоръчвам ти непременно след всеки намаз да прочиташ тази дуа:

اَللّٰهُمَّ اَعِنِّى عَلٰى ذِكْرِكَ وَ شُكْرِكَ وَ حُسْنِ عِبَادَتِكَ

„О, Аллах! Помогни ми да Те споменавам и благославям, да благодаря за твоите блага, да изпълнявам ибадетите си по подобаващ начин." **(Ебу Давуд, Витир 26)**

ВЪПРОСИ

Да проверим знанията си

Отбележете в квадратчето с ПРАВИЛНО изреченията, които са правилни, и с ГРЕШНО, изреченията по-долу, които са грешни.

1. Изпълнението на ибадет е служене, изразяване на обичта и уважението ни към Великият Аллах, който е създал нас и всичко останало. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Целта на сътворението ни е да пораснем и намерим работа? ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. Помагането на хората, поздравяването със селям, обръщането с усмихнато лице към нашият брат мюсюлманин не е ибадет. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. Изпълнението на ибадетите не само пречиства тялото ни, но и прави характера ни по-красив. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5. Чрез изпълнението на ибадетите ние благодарим на Аллах за благата с които ни е дарил. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Нека изпитаме себе си

1. Кое от изброените по-долу не е ибадет?

а) Кланяне на намаз

б) Да не се изрича лъжа

в) Отстраняване не неща от пътя, които безпокоят хората

г) Говорене зад гърба на хората

2.

I. Добро дело

II. Грях

III. Ибадет

Кое от изброените по-горе се използва за неща, които Аллах обича и желае?

а) I-II

б) I-III

в) I-II-III

г) II-III

3. Кое от изброените по-долу е валидно за поговорката „Чаша кафе се помни за четиридесет години”?

а) Когато пием кафе не го забравяме четиридесет години.

б) Много обичаме този, който ни черпи с кафе.

в) Никога не забравяме човек, който ни е сторил добро или ни е почерпил.

г) Една чаша кафе се помни най-малко четиридесет години.

4. Кое от посочените по-долу не е от това, което печелим когато изпълним ибадет?

а) Благодарение на ибадета тялото и духът ни стават по-чисти и красиви.

б) Като изпълняваме ибадети ставаме полезни за обществото и хора с чист характер.

в) С ибадети спечелваме обичта на Аллах.

г) Благодарение на ибадета ставаме известни.

5.

I. Благодарение на ибадета ставаме известни.

II. Защото е заповед от Аллах.

III. За да се спасим от мъченията в Ада и бъдем от щастливите раби, които влизат в Рая.

Кое от изброените по-горе е отговор на въпроса защо служите на Аллах?

а) I-II

б) I-III

в) I-II-III

г) II-III

Да попълним празните места

Попълнете празните места по-долу като използвате думите от скобите

(постъпките ни / Аллах / благодаря / ибадет / служенето ми)

1. „Кажи: Без съмнение моята молитва, ... , животът и смъртта ми са всички заради Аллах.”
2. Не казването на лъжа и не краденето е ..... .
3. Ибадет е изразяването на вярата в сърцата с ..... .
4. Всяко нещо, което е направено заради ..... е ибадет.
5. О, Аллах, помогни ми да те споменавам, да ..... за твоите блага, да ти служа по подобаващ начин.

РЕЛИГИОЗНИТЕ НИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

ЗАДАЧИ и ОТГОВОРНОСТИ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ (МУКЕЛЛЕФ)

- *Религиозните ни задължения*
- *Ефали мукеллефин - Постъпките на отговорния*
- *Основните принципи (шартовете) на Исляма*

ПЪТЯТ КЪМ РАЯ

Веднъж, един от приятелите на Пратеника ни Хазрети Муаз,го попита:

О, Пратенико на Аллах! Би ли ми казал постъпката, която ще ме отдалечи от Ада и ще ме доближи до Рая?"

Пратеника отговори следното:

- Искаш нещо много голямо. Това обаче е много лесно за този, когото Аллах е улеснил: Това е да изпълняваш религиозните си задължения към Аллах и без да съдружаваш нищо с него. Да отслужваш правилно намаза. Да раздаваш зекят. Да държиш оруч през месец Рамазан. Ако имаш сили и намериш възможност да отидеш на поклонение (хадж). И продължи думите си:

Сега да ти кажа ли вратите за добродетелите? Говеенето оруч е щит (против ада и греховете). Милостинята-садака погасява болката по начина по който водата погасява огъня. Среднощният намаз, който кланя един човек погасява греха.

След това Пратеника на Аллах, салляллаху алейхи веселлем прочете следните айети: **„И напускат постелите си, и със страх и копнеж зоват своя Господ, и от онова, което сме им дали, раздават. Никой не знае каква радост за окото е скрита за тях въздаяние за онова, което са вършили."** (Сура Седжде, айет 16,17)

И след това каза следното:

- И да ти кажа ли началото на всяко нещо, стълба и най-великото? Хз. Муаз:

- Да, кажи ми о, Пратенико на Аллах? И Пратеникът ни каза:

- Началото на всяко нещо е Ислям, стълбът е намаз, а най-великото е джихад.

По-нататък добави:

- И да ти кажа ли след това най-важното от всички тях?

Хз. Муаз отговори:

- Да, кажи ми о, Пратенико на Аллах! При което скъпият ни Пратеник хвана езика си и каза:

- Пази това нещо! А Хз. Муаз отговори:

- О, Пратенико на Аллах! Ще ни бъде ли потърсена сметка и за това, което сме говорили? А Пратеника ни отговори:

- Нека Аллах ти даде добро ей Муаз! Езикът е този, който хвърля по лице хората в ада!

(Тирмизи, Иман 8)

РЕЛИГИОЗНИТЕ НИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Великият Аллах ни е дал много блага. Най-важното от благата с които ни е дарил е умът. Благодарение на ума ние можем да разграничим правилното от грешното, доброто от лошото. Ето защо умът и мисленето е едно от основните характеристики, които отличават човека от другите живи същества.

Благото ум идва заедно с това да бъде отговорен човек за нещо. Това е така, защото Аллах, който ни е дал всички тези блага не ни е оставил без надзор. Той е заповядал полезни и красиви неща за нас и е забранил вредните и лоши неща. Възложил ни е определени задължения, които да ни осигурят щастие на земята и в отвъдния живот и е поискал да ги изпълняваме. Точно тези постъпки и действия, които трябва да изпълняваме и които трябва да избягваме се наричат „Религиозни задължения".

Кога се постига пълнолетие според Исляма?

Периодът на пълнолетие (полова зрялост-булюг) се променя в зависимост от телесната структура на децата и климатичните условия. Обикновено периодът на пълнолетие при момчета е между дванадесет и петнадесет, а при момичетата между девет и петнадесет години. Децата, без значение дали са момчета или момичета, които са навършили петнадесет години и при които няма признаци за полова зрялост се смятат за достигнали пълнолетие и стават отговорни за спазването на повелите и забраните на прекрасната ни религия.

Какво означава мукеллеф - отговорен?

✍ Тези, които са достигнали период на пълнолетие и умствена зрялост и са отговорни за спазването на повелите и забраните на религията ни се смятат за „мукеллеф - задължени". Лудите и децата, които още не са достигнали до периода на пълнолетие не са религиозно отговорни т.е. мукеллеф.

ЕФАЛИ МУКЕЛЛЕФИН (ПОСТЪПКИ НА ОТГОВОРНИЯ)

Какво означават постъпките на отговорния (еф'али мукеллефин)?

✍ Съществуват различни становища относно постъпките на религиозно отговорните. Те се наричат постъпки на отговорния.

Кои са понятията, които описват постъпките на религиозно отговорните?

Становищата, които изразяват постъпките на религиозно отговорните се описват с осем понятия:

Ефали мукеллефин	
1. Фарз	☺☺☺☺
2. Ваджиб	☺☺☺
3. Сюннет	☺☺
4. Мюстехаб	☺
5. Мюбах	😐
6. Мекрух	☹☹
7. Харам	☹☹☹☹
8. Мюфсид	💣

Фарз ☺☺☺☺

Фарз: Богослужения-ибадети, които са задължителни в религията ни. Например кланянето на намаз, говеенето и даването на зекят са фарзове.

Този, който изпълнява фарзовете печели много награда. А този, който без причина не ги изпълнява върши грях. Този, който не вярва в някой от фарзовете на религията ни или пък не го приема за повеля на религията ни излиза от Исляма.

Фарзът бива два вида:

а) Фарз-ъ Айн: Религиозно задължение, което всеки един мюсюлманин трябва да изпълни. Например кланянето на петкратен намаз, говеенето са фарз-ъ айн.

б) Фарз-ъ Кифайе: Фарз, който се счита за изпълнен когато е изпълнен от една част от мюсюлманите. При това положение отговорността от другите мюсюлмани отпада. Ако никой от мюсюлманите не изпълни този фарз, то всички мюсюлмани стават отговорни за него. Например когато един мюсюлманин почине, ако една част от мюсюлманите кланят дженазе намаз, то отговорността за всички мюсюлмани в тази област отпада.

Ваджип

Ваджип: Ибадет, което е заповядано да се изпълни без да е базирано на ясно доказателство като фарза. Например кланянето на Байрам намаз, раздаването на фитир милостинята през месец Рамазан на бедните, коленето на курбан е ваджиб.

Този, който изпълнява ваджибите, както при фарзовете, получава севаб, а този, който не ги изпълнява става грешник. Но за разлика от фарза, човек който отрича ваджиба не излиза от религията; а този който отрича фарза вече споменахме, че излиза от Исляма.

Сюннет

Сюннет: Постъпки, които Пратеника ни е изпълнявал извън фарз и ваджиб религиозните си задължения и които ни е препоръчал и ние да изпълняваме.

Сюннетът е два вида:

а) Сюннет-и Мюеккеде: Сюннети, които Пратеника ни много пъти е изпълнявал и много малко пъти ги е изоставял. Например сюннетите на сутрешния, обедния и вечерния намаз и сюннетите на терави намазите са сюннет-и мюеккеде.

б) Сюннет-и Гайри Мюеккеде: Сюннети, които Пратеника ни понякога ги е изпълнявал и понякога не. Например сюннетите на следобедния-икинди и нощнията намази са сюннет-и мюеккеде.

Този, който изпълнява сюннетите печели севаб. Става достоен за застъпничеството на Пратеника ни. Този, който изоставя сюннета не може да се възползва от севаба, понеже не следва Пратеника ни.

Мюстехаб

Мюстехаб: Това са добри и красиви постъпки, които трябва да се изпълняват според основните правила на религията ни. Те се наричат още и „нафиле" или „мендуб". Например кланяне на кушлук намаз, говеене в дните Понеделник и Четвъртък, раздаването на садака на бедните, даването и приемането на подаръци е мюстехаб.

Този, който изпълнява неща, които са мюстехаб печели севаб, а този който не ги изпълнява не върши грях.

Мюбах 😐

Мюбах: Постъпки, които могат свободно да бъдат изпълнени или да не бъдат изпълнени. Когато направим постъпка, която е мюбах не печелим севап. И не е грях, ако не я направим. Например сядането, вървенето и спането са мюбах.

Мекрух ☹ ☹

Мекрух: Това са дела и постъпки, които се смятат за лоши и не се одобряват от религията ни.

Има два вида мекрух:

а) Тахримен (близък до харама-забраненото) мекрух: Това са забранени дела и постъпки, които не се основават на ясно доказателство като харама.

Този, който извършва мекрух става грешник. Например пушене на цигари, изоставянето на Байрам намаза, без важна причина не кланянето на следобедния намаз във времето му и изпълнението му при залез слънце е тахримен мекрух.

б) Тензихен (близък до хеляла-позволеното) мекрух: Дела и постъпки, извършването на които не се одобряват от религията ни. Този, който извършва такъв мекрух не става грешник, но става извършител на постъпка, която не е красива. Например почистването на носа ни с дясната ръка е тензихен мекрух.

Харам ☹ ☹ ☹ ☹

Харам: Постъпки, извършването на които непременно се забранява от религията ни. Например несправедливо убиване на човек, извършването на кражба, употреба на алкохол, извършване на зина (прелюбодеяние), играене на хазарт, консумиране на свинско месо, противопоставяне срещу майка и баща, говоренето на лоши неща срещу други е харам.

Този, който извършва харам се противопоставя на Аллах и извършва много голям грях. Тези, които стоят далеч от харам постъпки, спечелват обичта на Великия Аллах и много голям севаб. А този, който отрича харама, който смята харама за хелял излиза от религията Ислям.

Мюфсид 💣

Мюфсид: Дело и постъпка, които развалят започнато религиозно задължение. Например говоренето при кланяне на намаз го разваля, а яденето и пиенето съзнателно развалят говеенето. Разваленото религиозно задължение трябва да бъде изпълнено отново.

ОСНОВНИТЕ ПРИНЦИПИ (ШАРТОВЕТЕ) НА ИСЛЯМА

Понеже сме мюсюлмани, ние имаме задължения, които трябва да изпълняваме. Основните от тях наричаме принципи на Исляма. Върху тези принципи е изградено мюсюлманството.

Тези принципи са пет:

1. Келиме-и шехадет (вяра в това, че няма друг Бог, освен Аллах и че Мухаммед – Аллах да го благослови и с мир да го дари – е Негов раб и Пророк).

2. Кланяне на намаз.

3. Говеене-оруч.

4.Даване на зекят.

6.Отиване на хадж.

Първият от тези пет условия е основната вяра в религията ни. А останалите са религиозни задължения, които трябва да изпълняваме съгласно тази вяра.

Скъпият ни Пророк повелява:

„Ислямът е изграден върху пет неща: върху това, че няма друг бог освен Аллах и засвидетелстване че Мухаммед е Пратеник на Аллах. Правилното изпълняване на намаза. Говеене през м. Рамазан. Раздаване на зекят и извършване на хадж при Дома на Аллах – Кябе.

(Бухари, Иман 1)

Шартовете на Исляма

Шартовете на Исляма са пет
Дори знанието за тях е щастие
Който ги спазва
За него се отваря Рая…

Първия шарт е
Келиме-и шехадет
Разбира се, че няма друг бог
Освен Единствения и Велик Аллах.
Негов последен пратеник е
Великият Мухаммед

Втория шарт е намаза
Колко хубав ибадет е той
В половин час на ден
Се побира петкратно дежурство…

Третия шарт е Рамазан
намерение за оруч.
Без ядене и пиене през деня
С радост минава времето.

Четвъртия шарт е зекята
Ако Аллах е дал богатство
Раздели стойността му на четирийсет
И едно от тях подари!

Веднъж отиване на хадж
Ако е късмет.
Петият шарт на Исляма
Е посещение на Кябето Му…

Гюкхан ЕВЛИЯОГЛУ

ЧОВЕКЪТ ОТ НЕДЖИД

Веднъж Пейгамберът ни седял с приятелите си. При тях дошъл един човек уморен и изтощен от дългия път който е изминал. Този човек, който пристигнал от областта Неджид на Арабски полуостров се доближил до Пейгамбера ни и започнал да задава въпроси относно религията. Между тях преминал следния разговор:

- Какво е Ислямът О, Пратенико на Аллах?

- Кланянето на пет вакъта намаз дневно.

- Има ли друг намаз, който трябва да кланям?

- Не няма. Обаче ако искаш можеш да кланяш нафиле намаз. И трябва да държиш рамазан оруч.

- Добре! Има ли друг оруч който трябва да държа.

- Не няма. Обаче ако искаш можеш да държиш нафиле оруч. И заедно с това трябва да даваш зекят.

- Има ли нещо друго което трябва да давам?

- Не няма. Обаче ако искаш можеш да даваш садака.

Човекът от Неджид щастлив от това, че е научил религията си казал на Пейгамбера следното и си отишъл:

- Ще изпълнявам всичко това което ми каза. Но нито по-малко, нито по-вече.

Пейгамберът ни се обърнал към приятелите си, които внимателно следели разговора им и казал:

- Ако този човек стои на думата си значи се е спасил…

(Бухари, Иман, 34)

ВЪПРОСИ

Да проверим знанията си

От посочените по-долу изречения отбележете с ПРАВИЛНО тези, които са правилни и с ГРЕШНО тези, които са грешни.

1. Великият Аллах ни е заповядал полезни и красиви неща и ни е забранил вредни и лоши неща. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Лудите и децата, които не са достигнали зрялост също стават религиозно отговорни-мукеллеф. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. Този, който изпълнява фарзовете печели голям севаб. Този, който без оправдание не ги извършва му се пише грях. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. Този, който не вярва в един от фарзовете или не го признава за заповед, която трябва да бъде изпълнен излиза от Исляма. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5. Противопоставянето срещу майка и баща е харам. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Нека изпитаме себе си

1. Кое от по-долу изброените е фарз-ъ айън?

а) Четене на езан
б) Правене на тесбих
в) Камет
г) Говеене - оруч

2. Кое от по-долу изброените е фарз-ъ кифайе?

а) Кланяне на намаз
б) Отиване на хадж
в) Даване на зекят
г) Кланяне на дженазе намаз

3. Кое от по-долу изброените е сюннет-и гайри мюеккеде?

а) Сюннета на сутрешния намаз
б) Сюннета на вечерния намаз
в) Витир намаза
г) Сюннета на следобедния намаз

4. Кое от по-долу изброените не е харам?

а) Казването на лъжа
б) Извършването на кражба
в) Играенето на хазарт
г) Спортуването

5. Кое от по-долу изброените не е тахримен мекрух?

a) Пушенето на цигари
b) Изоставянето на байрам намаза
c) Кланянето на следобедния намаз при залез слънце
d) Почистването на носа с дясна ръка

Да попълним празните места

Поставете думите в скобите на празните места по-долу.

(фарз / мекрух / харам / ваджиб / мукеллеф / мюбах / мюстехаб / фарз-ъ кифаие / сюннет-и мюеккеде / фарз-ъ айн)

1. Тези, които са умни и достигнали зрялост и са отговорни за повелите и забраните на религията се наричат .....
2. Религиозните задължения, които задължително са заповядани от религията ни се наричат .....
3. Фарзовете, които трябва да бъдат изпълнявани от всички мюсюлмани се наричат .....
4. Фарзовете, които се смятат за изпълнени когато са извършени от една част от мюсюлманите се наричат .....
5. Религиозните задължения, които са заповядани да се извършват и които не се основават на сигурно доказателство като фарза се наричат .....
6. Сюннетите, които Пратениа ни през повечето време е изпълнявал и много рядко е изоставял се наричат .....
7. Добрите и красиви постъпки, които са изпълнени според основните правила на религията ни се наричат .....
8. Постъпките, извършването или не извършването на които е свободно се наричат .....
9. Постъпките, които са категорично забранени от религията ни се наричат .....

СИМВОЛ НА ИСЛЯМСКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ

ЧИСТОТАТА

- *Ислямската религия и чистотата*
- *Видовете чистота*
- *Връзката между чистота и ибадет*
- *Значението, което отдава Пратеника ни относно чистотата*

ЖЕНАТА, КОЯТО ПОЧИСТВА ДОМА НА АЛЛАХ

Имало една възрастна жена на име Умму Михчен, която живеела в един от крайните квартали на светлия град на нашия Пратеник. Един ден тази чиста и честита наша майка с чувства и мисли също толкова чисти като нея казала:

- След като Великият Аллах изчисти сърцето ми от безверието, аз ще поддържам неговата къща чиста. И решила всеки ден да почиства месджида.

Отсега нататък, доколкото силите й позволявали тя щяла да почиства Месджид-и Небеви, в който Пратеникът прави сохбет и насихат а мюсюлманите извършват своите ибадети.

Тя била бедна, но чувствата й сияели на Умму Михчен. Всеки път когато почиствала месджида изпитвала спокойствие като че ли почиства собственото си сърце и изпитвала огромна радост и щастие в душата си.

Настъпил ден когато Умму Михчен легнала на легло. С дни наред тя останала лишена от благодатта да се кланя намаз зад Пратеника ни. Тялото й било на леглото, но духом тя била сред чистите хора зад имамина Пратеника ни. Желаела да оздравее и да започне отначало работата си в месджида. В ушите й бил гласът на Пейгамбера ни, който давал душевно спокойствие на сърцата, в душата й било желанието да направи седжде като чуе неговия глас.

Когато Пратеника ни не я видял няколко дни попитал за нея. Съседите й казали:

- Тя е болна О, Пратенико на Аллах!

При този отговор Пратеникът ни, Милост за световете, се упътил към къщата на Умму Михчен в крайните квартали на Медина.

Тези, които вървели отпред казали на болната жена:

- Имаме приятна вест за теб Умму Михчен, Пратеника ни идва да те види.

Когато научила за тази радостна вест Умму Михчен не знаела какво да направи.

Сърцето й останало немощно от болестта започнало да тупти по-бързо. По челото й се избило пот. Не бе минало много време и чула един сладък звук:

Есселяму алейкум, казал Пратеника ни...

С един слаб глас, изпълнен с благодарност:

- Ве алейкум селям О, Пратенико на Аллах, отговорила тя.

Посещението било кратко. Но в действителност ценността на това време било много голямо. Това е така защото Пратеника на Аллах, баща на сираците и бездомните, един чист човек, бе дошъл да я посети. Пратеникът ни който повелява „Аллах е чист, обича чистите." (Тирмизи, Едеб, 41), много наблягал на чистотата на тялото, духа и околната среда и много обичал мюсюлмани с чисти сърца.

Любимият ни Пратеник постоянно питал съседите на Умму Михчен за нея, осведомявал се за здравословното й състояние. Един ден казал на съседите й:

Ако Умму Михчен почине не я погребвайте без да знам.

Един ден надвечер, Умму Михчен, която била впуснала духа си в служене на Аллах и Пратеника Му, го предоставила на изпратения от страна на Великия Аллах ангел на смъртта Азраил.

Без да губят време съседите й я измили и я завили в кефен. След като приключило приготовлението те потеглили на път. Напреднали към къщата на Пратеника

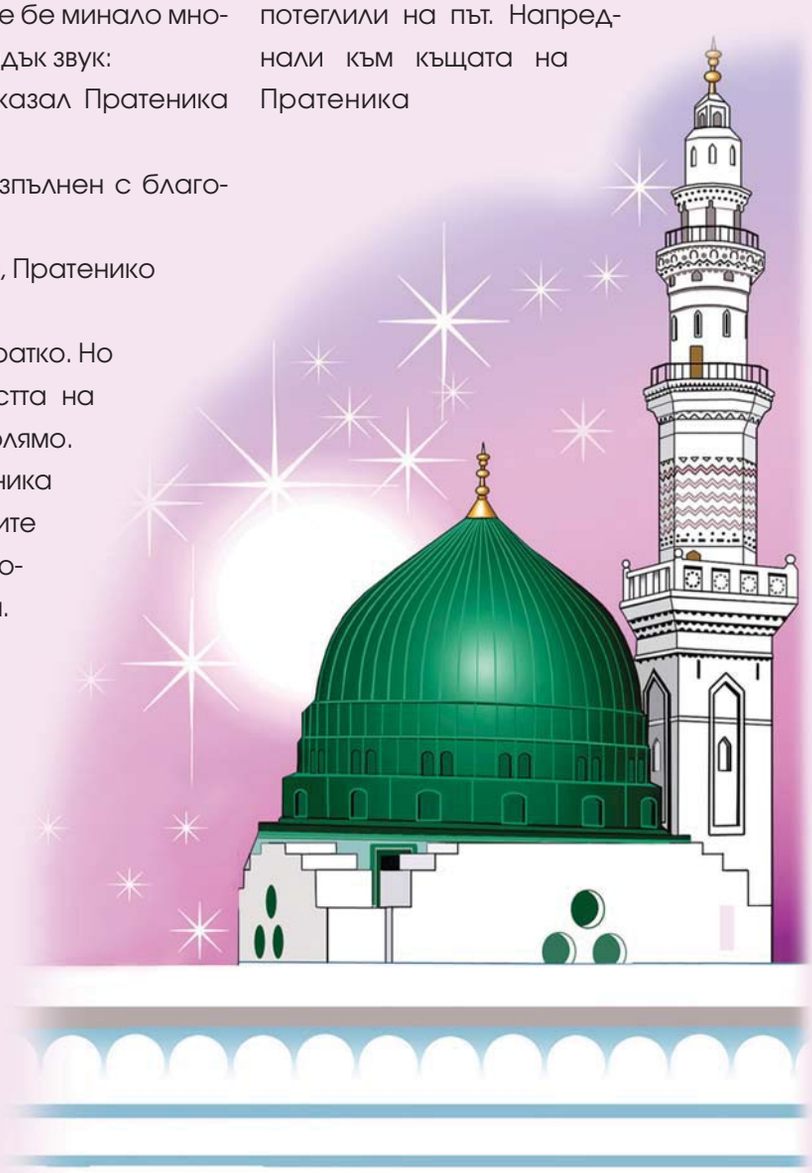

ни, салляллаху алейхи веселлем. Но ятсъ намаз вече бил изпълнен и Пратеника ни бил заспал.Тази новина натъжила идващите. Умму Михчен, която имала специално място сред съседите си в квартала, значението на която нараснало след посещението на Пратеника на Аллах, щяла да бъде погребана без да вземе последната и важна награда – молитвата на Пейгамбера. Съседите й казали помежду си:

Такъв й бил късмета...

Няма да е правилно да притесняваме сега Пратеника на Аллах...

Възможно е да получава откровение когато спи. Без да знаем можем да извършим грешка...

Да не притесняваме Пратеника ни, казали те.

Поради тези съображения, без Пратеника ни да бъде осведомен, Умму Михчен била отнесена във гробището Баки. Сахабетата отслужили дженазе намаз и я погребали. Сахабе-и Кирам, които се молели за това милостта на Аллах да бъде над нея, я оставили в гроба и се разделили.

На сутринта когато Пратеника на Аллах попитал за нея те му казали:

Тя е погребана О, Пратенико на Аллах! В действителност след като приготвихме погребението ние дойдохме при вас. Но вие спяхте. И не сметнахме за правилно да ви събудим.

Хайде заедно с мен, повелил Пратеника ни и се отправил заедно с приятелите си към гробището Баки. Съседите й показали гроба на Умму Михчен. Пратеника на Аллах отслужил отново дженазе намаз за нея. Помолил се за милост от Великия Аллах и си заминали.

АХМЕТ ЛЮТФИ КАЗАНДЖЪ

(Адаптирано от Серията Саадет Деври)

ИСЛЯМСКАТА РЕЛИГИЯ И ЧИСТОТАТА

Ислямската религия е религия на чистотата. Това е така понеже чистотата е основата на религиозните ни задължения. Чистотата на тялото ни, дрехите ни и морала ни са показатели за това, че сме мюсюлмани. И за да живеем здравословно и да запазим здравето си чистотата е задължителна. Ето защо прекрасната ни религия отдава много голямо значение на чистотата.

Значението на чистотата в Исляма е показано в един от първите заповеди на Коран-и Керим: „и дрехите си почиствай" (Сура Мудессир се, айет 4). Любимият ни Пратеник изразява това, че чистотата е условие на вярата ни като повелява: „Чистотата е половината от вярата" (Муслим, Тахарет 1).

В религията ни се отдава голямо значение и на чистотата на околната среда. Пратеника ни е искал да държим чиста околната ни среда. Той дарява с радостна вест тези, които пазят чисти местата, които ползват хората и с Рая тези, които избягват постъпките, които могат да им навредят като повелява: „Един човек видя клон на пътя и каза „Кълна се в Аллах, че ще премахна това от тук за да не притеснява мюсюлманите", (премести го и) беше отреден за Рая." (Бухари Езан 32, Мезалим 28) Според Исляма чистотата не се постига само с премахването на материалните

нечистотии. Когато измием паднала на земята ябълка например, ние я почистваме материално. Но колкото и да мием една откраднатa ябълка, тя е мръсна. Това е така защото тя е харам. Тя не е чиста духовно, и затова не може да се яде.

Както материалните нечистотии замърсяват тялото ни, дрехите ни и околната ни среда, така и греховете, лошата дума и постъпки замърсяват сърцето ни. За да можем да живеем спокойно и щастливо е необходимо да се отървем от тези духовни нечистотии, които замърсяват сърцето ни.

Allah Teâlâ buyuruyor ki:

"Şüphesiz Allah, tevbe edenleri ve temizlenenleri sever."

(Bakara Sûresi, 222. âyet)

Почистването на този вид нечистотии става с покаяние-тевбе, изпълнение на ибадетите и извършване на праведни дела. Ето по този начин Великият Аллах ни осведомява за това:

„Наистина Аллах обича каещите се и обича пречистващите се." (Сура Бакара, айет 222)

В такъв случай ние трябва да поддържаме чисти и тялото си, и дрехите си и околната среда и избягвайки греховете, лошите думи и постъпки да разкрасим нрава-ахляка си.

ЧИСТОТАТА И МЮСЮЛМАНИНА

Чистотата и правотата
Са същността на религията ни.
Без съмнение най-правилната дума
Е тази на Аллаха наш.

Всеки един покаял се раб,
Се отървава от мръсотията в сърцето,
И не е подвластен на сатаната
Шепнещият злото.

Всеки вярващ, който взема абдест,
Се радва с възторг
Защото изчиства греха
Всяка падаща на земята капка.

С тялото си и духа.
Чистият мюсюлманин,
Не се отделя от праведното
Винаги е на почит той.

Касъм АК

ВИДОВЕТЕ ЧИСТОТА

Чистотата е отърваването на духа, морала, тялото, дрехите и околната ни среда от лоши, грозни и мръсни неща.

Има два вида чистота:

1.МАТЕРИАЛНА ЧИСТОТА

От религиозна гледна точка за мръсни са приети вещества като кръвта, урината и гной. Почистването на всякакви нечистотии и мръсотии от тялото, дрехите и околната ни среда се нарича материална чистота. Главните раздели на които трябва да обърнем внимание са следните:

а. Чистота на ръцете: Ръцете ни са най-често използваните, следователно най-замърсяваните органи. Нечистотиите по ръцете ни създават благоприятна среда за развитието на микроби. Наред с хранителните продукти, които поемаме тези микроби преминават в тялото ни и стават причина за разболяването ни. Ето защо преди и след всяко хранене трябва да си измиваме ръцете за да се защитим срещу микробите и болестите. И след ползване на тоалетна трябва хубаво да си сапунисаме ръцете.

б. Чистота на лицето: И лицето, като ръцете ни, е орган, който много се влияе от прахта и мръсотиите. Измиването на лицето ни до голяма степен намалява умората и главоболието ни, породено от умората. Придава ни свежест, здраве и добър изглед. Ето затова трябва често да измиваме лицето си.

в. Чистота на устата и зъбите: Остатъците от храните, които консумираме се събират най-много върху зъбите и помежду тях. Ако не почистваме постоянно зъбите си, след определен период от време, върху тези остатъци започват да се образуват вредни бактерии. Това от своя страна става причина за лоша миризма в устата ни и гниене на зъбите. Изгнилите зъби стоят в основата на много болести на сливиците, стомаха и сърцето. За да предотвратим това е необходимо да поддържаме устата

си чиста, да измиваме зъбите си най-малко два пъти на ден.

г. Чистота на ноктите: Допълващото на чистотата на ръцете и краката е чистотата на ноктите. Не трябва да забравяме, че ноктите могат да бъдат гнездо за микробите. Като си представим устата, носа, очите и другите органи, разбираме по-добре каква опасност носят превърналите се в гнезда за микробите мръсни нокти.

д. Чистота на краката: Краката ни понасята цялата тежест на тялото ни. Краката ни се изпотяват и замърсяват, защото носим обувки. Хубавото измиване на краката и мястото между пръстите ще ни направи по-здрави и издръжливи. Ето защо често трябва да измиваме краката си и мястото между пръстите. А след като се изкъпем трябва да се подсушим добре за да предпазим от евентуална поява на гъбички. Трябва да обръщаме внимание и носим чисти чорапи и обувки.

е. Чистота на тялото: Поради пот и различни други причини кожата ни се замърсява, тялото ни започва да мирише. В същото време, микробите, които се развиват у тялото ни застрашава здравето ни. Най-добрият начин за премахване на тези мръсотии и микроби от тялото ни е сапун и хладка баня. За да запазим една от най-важните благодат здраве, дадена ни от Аллах, ние трябва поне веднъж седмично да се изкъпваме. Освен това преди изпълнението на някои религиозни задължения трябва непременно да изчистим тялото си от мръсотии като урина, кръв и гной наречени неджасет.

ж. Чистота в тоалетната: Всички чистоти започват с чистотата в тоалетната. С други думи най-важната чистота за здравето и религиозните ни задължения е чистотата в тоалетната.

Скъпият ни Пророк повелява:

„Изрежи си порасналите нокти! Защото вредните неща се скриват в порасналите нокти.“

(Дейлеми, Муснедюл-фирдевс, 4579)

Смятам, че чистотата на зъбите е много важна, но недостатъчна. Ето защо се опитвам да се отърва от лоши чувства, мисли и постъпки, които Аллах е забранил. Когато успея да направя това, от сърце вярвам, че Аллах ще ме обича още повече.

Скъпият ни Пророк повелява:

„Използването на мисвак почиства устата и радва Нашият Господ“

(Несаи, Тахарет, 4)

При влизане в тоалетната се прави следната дуа:

اللَّهُمَّ اِنِّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثَ

Аллахумме инни еузу бике минел хубси велхабаис.

„О, Аллах! Търся убежище при Теб от нечистотиите и мръсните неща."

ТПри излизане в тоалетната се прави следната дуа:

غُفْرٰنَكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَذْهَبَ عَنِّى الْاَذٰى وَعَافَانِى

Гуфранеке. Елхамдулилляхиллези езхебе аннилеза ве афани.

„О, Аллах моля те за прошка! Хвала на Аллах, който отстрани нещата, които ме притесняваха (измъчваха) и ми даде наслада."

з. Чистота на дрехите: Когато дрехите ни, които ни пазят от горещината и студа, се замърсят те вредят и на тялото ни и на околната среда. Ето затова за да предотвратим вредата от мръсотията и микробите е необходимо през определено време да сменяме и изпираме дрехите си.

и. Чистота на храната и пиенето: Обикновено микробите влизат в тялото ни чрез храната и питиетата. Ето защо за да предпазим здравето си преди да консумираме зеленчуци и плодове трябва да ги измиваме. Също така трябва да внимаваме за чистотата на питиетата ни.

й. Чистота на околната среда: Чистотата на околната среда се постига предимно с пазене на чиста къщата, улицата, квартала, училището ни и околната среда в която живеем, въздуха, който дишаме. Чистотата на околната среда е много важна за предпазването от болести, чистотата на питейните води и за живота на всички живи същества. Трябва да пазим средата си чиста и да не безпоко-

На какво обръщаме внимание при чистотата в тоалетната?

1. Внимаваме дрехите ни да не докосват пода и да се опръскаме с нечистотии.
2. При влизане в тоалетната правим следната дуа: „О, Аллах! Търся убежище при Теб от нечистотиите и мръсните неща."
3. В тоалетната влизаме с левият крак.
4. Облекчаваме нуждата си в тоалетната седнали.
5. При почистването използваме обилно вода и се подсушаваме с тоалетна хартия.
6. При почистването използваме лявата си ръка.
7. В тоалетната не ядем, не пием и не говорим.
8. От тоалетната излизаме с десния крак.
9. При излизане от тоалетната правим следната дуа: „О, Аллах моля те да простиш! Хвала на Аллах, който отстрани нещата, които ме притесняваха (измъчваха) и ми даде наслада."

им и вредим на другите. Освен това не трябва да забравяме и поговорката „Лъвът се познава по мястото, където е спял." Чистотата на околната среда в религията ни се насърчава, в Хадис-и Шериф Пратеникът ни повелява: **„Един човек докато вървеше видя един клон с бодли и го премахна от пътя. Поради това Аллах остана доволен от него и го помилва."** (Муслим, Бир 127, Имаре 164)

2. ДУХОВНА ЧИСТОТА

Духовната чистота означава да са чисти сърцето, чувствата и мислите ни. Духовната чистота се разделя основно на две:

а. Чистота на сърцето: Общества, съставени от хора с чисти сърца и добър морал са щастливи и спокойни. За да създадем едно спокойно общество и ние трябва да почистим сърцето си от себелюбието, лъжливостта, двуличието, завистта, злословене и др. подобни лоши чувства, мисли и постъпки, които са забранени от Аллах. Трябва да стоим далеч от завистта и ненавиждането. Не трябва да завиждаме на другите и не трябва да ги омаловажаваме. В айета се казва: **„Сполучва онзи, който пречиства душата си (от лоши навици)."** (Сура Шемс, айет 9)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Знайте добре, че в тялото на човека има едно малко парче месо. Ако това парче е добре, цялото тяло е добре, а ако се развали, се разваля цялото тяло. Това парче месо е сърцето."

(Бухари, Иман 39)

б. Почистване от състоянията, считани за мръсни от религията: Вземането на гусюл абдест или намаз абдест при съответните състояния. С други думи премахването на състоянието без абдест или гусюл, което ни възпрепятства да изпълняваме религиозните си задължения. Това се нарича хадестен тахарет.

Чистотата и здравето

Обличай се чисто, бъди спретнат,
За да те уважава всеки срещнат.
Никой не обича мръсотията,
Има ли друга благодат като чистотата?

Надменност, гордост, лъжа,
Повярвай мръсотия на сърцето е това.
Остава чист, който стои настрана,
Има ли друга благодат като чистотата?

Не влизай в място на микроби,
Не плюй по улици
Боли раната, белега
Има ли друга благодат като чистотата?

Чисто тяло, чиста среда,
Недей да позволяваш на мръсотията,
Здраве, за богатия и бедния,
Има ли друга благодат като чистотата?

Ахмет ЕФЕ

КАКВА ВРЪЗКА ИМА МЕЖДУ ЧИСТОТАТА И ИБАДЕТА?

Ислямската религия е религия, която доближава човека до Аллах и която регулира отношенията му с другите хора. Поради тази причина, религията ни винаги заповядва да бъдем чисти. И за да можем да изпълним някои ибадети има условие да вземем абдест или гусюл абдест.

Когато изпълняваме ибадет ние се изправяме пред Нашия Аллах. Трябва да се изправим пред Него в чиста среда, с чисто тяло и чисти дрехи. Това е така защото когато тялото ни мирише на пот или дрехите ни са мръсни не искаме да излезем сред другите. Например в това положение не можем да се явим пред по-голям от нас или някой приятел. В такива случаи за да се почувстваме добре се изкъпваме, обличаме приятно ухаещи дрехи. Затова трябва да обръщаме повече внимание на чистотата по време на ибадетите, по време на които се чувстваме по-близко до Великия Аллах.

Някои ибадети като Петъчният-Джума и Байрам намаз се изпълняват групово, с джемаат. При груповите ибадети ние се изправяме пред Аллах и сме заедно с хората. Това отдава по голямо значение да сме чисти при изпълнението на тези ибадети.

Ибадетите ни навикват да бъдем чисти от всяка гледна точка. Наблягането на чистотата преди изпълнението на ибадет и по време на изпълнението му, ни пречиства не само външно, но и вътрешно.

От друга страна всички ибадети, които изпълняваме са в същото време средство за почистване на сърцето ни. Отдалечават го от лоши чувства и мисли. Зекятът например изчиства чувствата на свидливост и завист. По този начин всичките ни ибадети ни почистват морално и ни изчистват от мръсотиите на греховете.

Веднъж Пратеникът ни (салляллаху алейхи веселлем) казал на приятеля си:
-„Какво мислите? Ако някой от вас има река пред къщата си и ако той се къпи пет пъти на ден в тази река, дали ще има мръсотия по себе си?"
Сподвижниците отговорили:
-Върху него няма да остане никаква мръсотия. Тогава Пратеникът казал:
-„Ето такъв е петкратният намаз. С петкратният намаз Аллах изтрива и премахва греховете"
(Бухари, Мевакит 6, Муслим, Месаджид 283)

ПРАТЕНИКЪТ НИ ОТДАВАШЕ ЗНАЧЕНИЕ НА ЧИСТОТАТА

Любимият ни Пратеник отдаваше голямо значение на чистотата. Преди и след всяко хранене си измиваше ръцете. След като ставаше от сън не ядеше или пиеше нищо без да си измие ръцете.

Първото нещо, което правеше когато ставаше за среднощен или сутрешен намаз беше да си почисти устата с мисвак. Дори когато беше на смъртно легло поиска от хората около него мисвак и си почисти благословените зъби.

Пратеникът ни, Аллах да го благослови и с мир да го дари, наблягаше на чистотата на тялото и дрехите колкото отдаваше значение и на чистотата на сърцето. Имаше случаи в които обличаше закърпени дрехи, но никога не носеше мръсни или скъсани дрехи. Той отдаваше голямо значение на облеклото си особено когато очакваше някой гост.

Искаше отворените съдове с храни да се затварят. Повеляваше да не се замърсява сянката на дърветата под които се сяда и пътищата като препоръчваше постоянно да се поддържат чисти. И никак не обичаше да се плюе на земята.

Любимият ни Пратеник искаше всеки да се облича с чисти дрехи и да бъде спретнат. Тези, които бяха с мръсни дрехи ги предупреждаваше: „Защо не поддържате дрехите си чисти?" Веднъж беше срещнал един човек с разпилени коси и беше попитал защо не мие и сресва косата си.

О, Аллах стори ме от тези, които се покайват за греховете си и тези, които се почистват.

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَمِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

Любимият ни Пратеник отдаваше голямо значение на чистотата. Преди и след всяко хранене си измиваше ръцете. След като ставаше от сън не ядеше или пиеше нищо без да си измие ръцете.

О, Господи наш! Пречисти ни от греховете както бялата дреха се изчиства от мръсотиите.

رَبَّنَا نَقِّنَا مِنَ الذُّنُوبِ كَمَا يُنَقَّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ

ЧИСТОТА

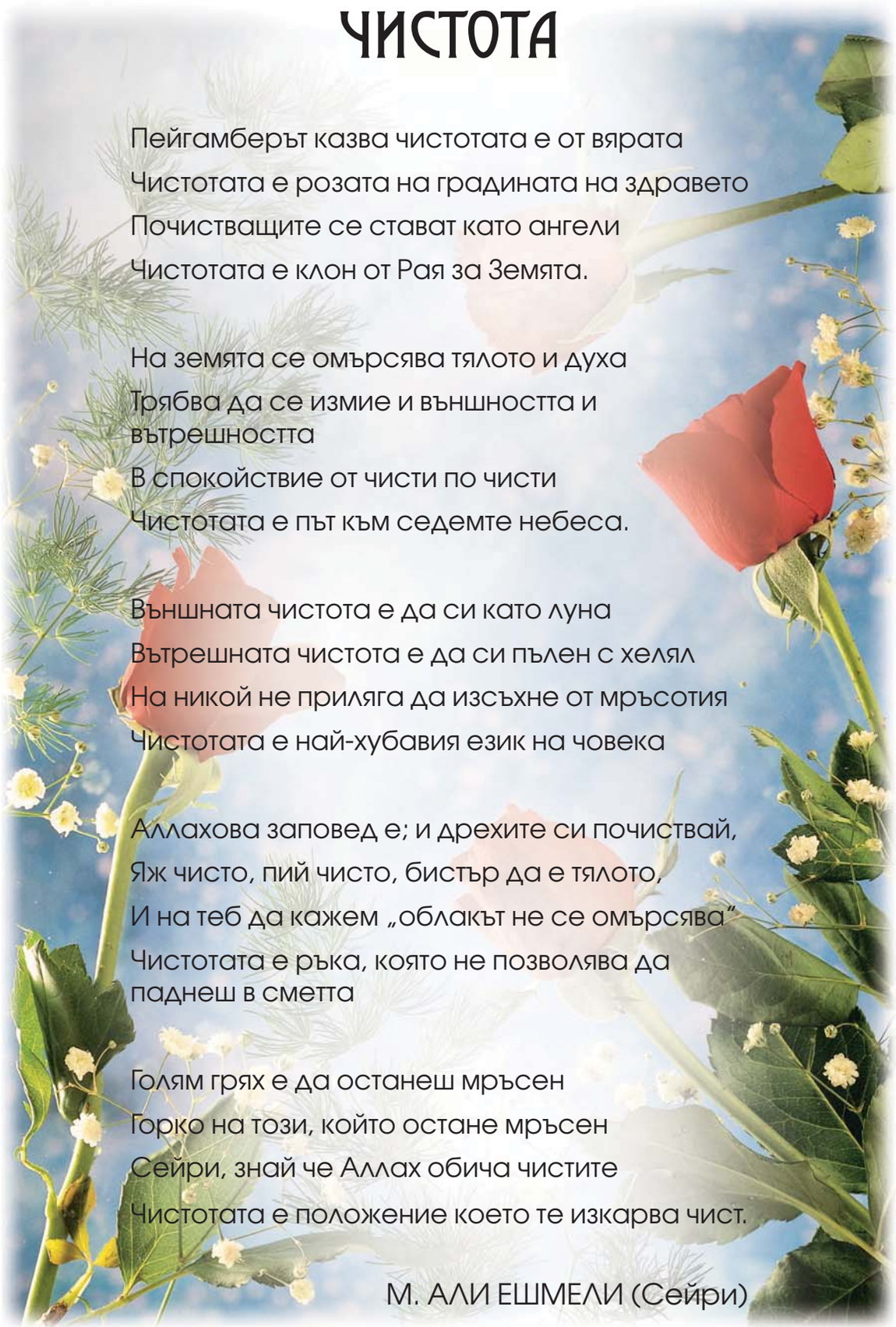

Пейгамберът казва чистотата е от вярата
Чистотата е розата на градината на здравето
Почистващите се стават като ангели
Чистотата е клон от Рая за Земята.

На земята се омърсява тялото и духа
Трябва да се измие и външността и вътрешността
В спокойствие от чисти по чисти
Чистотата е път към седемте небеса.

Външната чистота е да си като луна
Вътрешната чистота е да си пълен с хелял
На никой не приляга да изсъхне от мръсотия
Чистотата е най-хубавия език на човека

Аллахова заповед е; и дрехите си почиствай,
Яж чисто, пий чисто, бистър да е тялото,
И на теб да кажем „облакът не се омърсява"
Чистотата е ръка, която не позволява да паднеш в сметта

Голям грях е да останеш мръсен
Горко на този, който остане мръсен
Сейри, знай че Аллах обича чистите
Чистотата е положение което те изкарва чист.

М. АЛИ ЕШМЕЛИ (Сейри)

ВЪПРОСИ

Да проверим знанията си

От посочените по-долу изречения отбележете с ПРАВИЛНО тези, които са правилни и с ГРЕШНО тези, които са грешни.

1. Чистотата е основата на ибадетите ни. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Чистотата се постига само с премахването на материалните мръсотии. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. За да се пречистим от греховете трябва да се покаем и повече да не вършим грях. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. В тоалетната влизаме с десният крак. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5. Не изоставянето на делата, забранени от Аллах замърсява сърцето и душата ни. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Нека изпитаме себе си

1. Кое от по-долу посочените е грешно за хадиса „Чистотата е половината от вярата”?

а) За да си вярващ е достатъчно да си чист.

б) Вярването изисква да бъдеш чист.

в) Тялото и обкръжението на вярващия винаги са чисти.

г) Вярата на тези, които не обръщат внимание на чистотата е слаба.

2. Кое от по-долу посочените е правилно относно чистотата в тоалетната?

а) В тоалетната се влиза с левия крак.

б) За почистване в тоалетната се използва дясната ръка.

в) Когато сме в тоалетната можем да говорим.

г) Не е задължително след свършване да си измиваме ръцете в тоалетната.

3. В кое от посочените по-долу положения не може да става дума за чистота в истинския смисъл?

а) Почистването с мисвак или измиването с четка на зъбите преди лягане.

б) Вземането на гусюл абдест за Петъчния намаз.

в) Измиването и изяждането на ябълка, насила взета от друг.

г) Странене от забраните на Аллах.

4. Кое от посочените по-долу е духовна чистота?

а) Почистване на местата, където ще се кланяме.

б) Измиването на чиниите, с които се храним.

в) Събирането на боклуците под дърветата където са седяли хора.

г) Правенето на тейеммум за кланяне на намаз.

5. С кое от посочените по-долу не можем да изчистим сърцето и душата си?

а) ато измием тялото и дрехите си.

б) Като изпълним религиозните си задължения.

в) Като се покаем за греховете си.

г) Като дадем садака и зекят.

Да попълним празните места

Поставете думите в скобите на празните места по-долу.

(пречистващите се / половината / чиста / хадестен / неджасет)

1. „Чистотата е ..... от вярата.“
2. Колкото пъти и да мием една откраднатa ябълка, тя е не може да стане ..... Това е така защото тя не е хелял.
3. „Несъмнено Аллах обича много покайващите и ..... .“
4. Преди изпълняването на някои ибадети трябва непременно да почистим тялото си от материални нечистотии, наречени ..... като урина, кръв, оток.
5. Почистването от положения на без абдест и без гусюл се нарича ..... тахарет.

ТРИ ПОЛОЖЕНИЯ НА ЧИСТОТА, ХАРАКТЕРНИ ЗА МЮСЮЛМАНИТЕ

АБДЕСТ-ГУСЮЛ ТЕЙЕММУМ

- *Абдест*
- *Вземане на абдест*
- *Разпоредби, свързани с абдеста*
- *Ползите от абдеста*
- *Гусюл*
- *Вземане на гусюл*
- *Разпоредби, свързани с гусюла*
- *Ползите от гусюла*
- *Тейеммум*
- *Вземане на тейеммум*
- *Разпоредби, свързани с тейеммума*

АБДЕСТЪТ ПОЧИСТВА ГРЕХОВЕТЕ

Били времена когато Ислямът се разпространявал тайно в Мекка. Имало един човек на име Амр бин Абесе от едно от племената, живеещи в пустинята. На Амр бин Абесе му станало интересно за новата религия и веднага потеглил към Мекка за да получи повече информация за нея. Когато пристигнал в Мекка потърсил начини да се срещне с Пратеника ни и достигнал до него. Амр попитал Пратеника ни:

- Кой и какъв си ти?

Пратеникът ни отговорил:

- Аз съм пророк.

- Кой те изпрати, попитал той.

- Мен ме изпрати Аллах, казал Пророка.

- Какви задачи ти възложи Аллах? Попитал той. Пратеника му отговорил:

- Той ме изпрати със задачата да се отнасям добре и помагам на родните, да се счупят идолите, Аллах да се приеме за единствен и нищо да не се съдружава с Него. Амр бин Абесе казал:

- Има ли някой твой помощник тук? Пратеника ни отговорил:

- Има един свободен мъж и един роб. В този ден при Пратеника били само Ебу Бекир и Билял. Амр бин Абесе казал:

- Искам да бъда твой последовател и да остана при теб за да ти помагам. Пратеникът му отвърнал:

- Ти не можеш да направиш това, което казваш днес. Виждаш положението ми и състоянието на Мекка. Сега се върни при семейството си. Когато чуеш, че явно призовавам, тогава ела при мен.

Изричайки келиме-и шехадет Амр бин Абесе станал мюсюлманин. Останал за известно време при Пратеника ни и след това се върнал в родното си място. Тогава още не била дошла заповедта за петкратен намаз. Поради тази причина Пратеникът не му споменал за ибадета намаз.

Изминали години след тази случка и мюслюманите се преселили от Мекка в Медина. Амр, който научил за преселението на Пратеника ни в Медина, дошъл в града да го посети и казал:

- О, Пратенико на Аллах! Спомнихте ли си за мен? Пратеникът ни отговорил:

- Да! Ти не си ли човекът, който се срещна с мен в Мекка?

Амр казал „Да" и продължил думите си:

- О, Пратенико на Аллах! Кажи ми нещата, които Аллах те е научил и ме осведоми за новите неща, които не знам.

И Пратеникът му обяснил за петкратния намаз и в кои времена трябва да кланя. Казал му, че преди намаз трябва да взема абдест и повелил следното във връзка с абдеста:

- Който от вас подготви водата за абдест, отнесе вода към устата и носа си и си почисти носа, то непременно греховете на лицето, устата и носа отпадат. Ако измива лицето си по начина, по който Аллах е заповядал, греховете на лицето му изпадат заедно с водата около брадата му. Ако си измива ръцете заедно с лактите, греховете на ръцете му отпадат заедно с водата от върховете на пръстите му. Ако си прокарва ръката по главата, греховете на главата му отпадат заедно с водата от върха на косите му. После ако си измива краката заедно с глезените, греховете на краката му отпадат заедно с водата от върха на пръстите му. Ако човек вземе по този начин абдест, стане и се кланя намаз, благодари на Аллах, възхвалява Го, възвеличава Го по подобаващ Него начин и отдаде в пълния смисъл душата си на Аллах, то той непременно става пречистен от греховете си също като в деня, когато е роден от майка си.

(Муслим, Мусафирин 294)

АБДЕСТ

Какво е абдест?

✍ Измиване и намокряне на някои органи по определен от религията ни начин.

Неща, които не можем да направим без абдест?

Без абдест

- Не можем да кланяме намаз.
- Не можем да правим таваф (обикаляне) около Кябе.
- Не можем да докосваме Коран-и Керим.

Как се взема абдест?

1. Изразяваме воля като казваме „Възнамерих да взема абдест заради Аллах".
2. Казваме „Еузу билляхи минешшейтанираджим, Бисмилляхиррахманиррахим" и започваме да вземаме абдест.
3. Измиваме ръцете до китките.
4. Подаваме три пъти вода в устата си с дясната ръка.

5. Подаваме три пъти вода в носа си с дясната ръка и почистваме с лявата ръка.

6 Измиваме три пъти лицето си. Когато си измиваме лицето внимаваме да не изхвърляме водата към лицето си.

7 Измиваме три пъти първо дясната, а после лявата ръка заедно с лакътя, намокряме дясната си ръка и намокряме веднъж главата си.

8 Намокряме веднъж с кутрето си вътрешната и с палеца външната част на ушите си.

9 А с външната част на другите три пръста намокряме врата си.

10 Измиваме първо десния, после левия си крак заедно с глезените. По този начин приключваме с абдеста.

Любимият ни Пейгамбер казва:

Който от вас вземе абдест и го направи по-най добрия начин и после каже: „Ешхеду ен ля иляхе илляллах ви ешхеду енне Мухаммеден абдху ве Расулюх. (Свидетелствам, че няма друг бог освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е раб и Пратеник на Аллах) му се отварят и осемте врати на Рая, той влиза в Рая от която врата пожелае.

Ебу Давуд, Тахарет 65, Тирмизи, Тахарет 41)

СТУДЕН КЛАДЕНЕЦ

Тахир преминал с успех класа си. Майка и баща му, според които той заслужил една добра лятна ваканция, решили да го заведат на село при чичо му. Тахир много се зарадвал на тази новина. След няколко дни чичо му дошъл. Тахир постоянно задавал въпроси, свързани със село и искал да задоволи любопитството си. Най-много се интересувал за сина на чичо си Салих. Минало доста време откакто не се били виждали.

Подготовката за пътя била направена от вечерта. Тахир не можал да заспи от вълнение и едва изчакал утрото.

На зазоряване Тахир потеглил на път с чичо си. След около десет часово пътуване стигнали до селото. За кратко време Тахир свикнал със селото. Бързо се сприятелили и сближили със Салих. Заедно правели къщи край дерето, карали велосипед в полето. Докато дядо им събирал дърва те си играели.

Една вечер, докато децата се карали в леглото, дядо Али ги предупредил със сладък глас:

- Ако не заспите бързо утре няма да можете да дойдете с мен на пасището. Ще тръгна на път при изгрев слънце, този който не може да се събуди ще остане в селото.

След това предупреждение Салих и Тахир за кратко време заспали.

На следващата сутрин, преди изгрев слънце, дядо Али и внуците му потеглили на път. Пътят с лека стръмнина към пасището отначало се бе видял лесен на момчетата. Но след като слънцето изгряло и започнало да нагрява всичко наоколо, вървенето се затруднило и каменистият път към пасището не свършвало. Дядо Али

от една страна дърпал юздите на Каракачан и от друга говорел на момчетата:

- Хайде чеда мои, като минем този хълм ще си починем при Студения кладенец. Хайде още малко усилие! Това име се харесало на Тахир.

- Дядо, какъв е този Студен кладенец?

Салих и дядо му се усмихнали.

Сине мой, Студен кладенец е името на кладенеца зад този хълм. Тези, които отиват на пасището си почиват при него. Потапят краката си в хладните води на кладенеца и отхвърлят цялата си умора. Ако имат със себе си дини или пъпеши ги слагат в кладенеца. И като станат студени като лед ги изваждат и изяждат с наслада.

- Дядо! Дано и ние да бяхме донесли диня и пъпеш.

Посочвайки към измореното и изтощено магаре, което вървяло след тях дядо Али ги зарадвал като им казал:

- От едната страна на дисагите е храната ни, а в другата има диня и пъпеш. Може ли да ходи човек на пасището и да не си вземе диня и пъпеш?

Ледено студената диня и представата за почивка зарадвали момчетата. Но Каракачан ставал причина за тяхното забавяне. Тахир се навел и пошушнал нещо на ухото му. Дядо му видял това и попитал:

- Какво става Тахир, с Каракачан ли говориш?

- Казах на ухото на Каракачан, че горе ни чака гощавка с ледено студени динени кори. Виж как се усили дядо.

След малко студеният кладенец се показал. След като се доближи доста децата оставили дядо си и веднага побягнали към кладенеца. Потопили краката си, изгорели от горещината, във водата, покрита с камъни. Но потапянето им стана едновременно с изваждането.

- Наистина водата била много студена. Не са казали напразно Студен кладенец, казал Тахир.

Водата, извираща от скалите под известният чинар учудила много Тахир. Не се стърпял и попитал дядо си как ледено студената вода извира измежду скалите в лятната горещина:

- Дядо, как тази вода може да бъде толкова студена при тази горещина? Как се пренасят тонове вода до този хълм без машина, мотор?

Отговорът на дядо му бил кратък и ясен:

- Няма сине мой нещо трудно за Аллах, който е създал тази вода и вселената от нищо. Когато Той поиска, казва само „Бъди" и веднага пребъдва това, което е пожелал. Неговата мощ няма край.

През това време дядо Али оставил динята и пъпеша от дисагите в образувалият се басейн пред кладенеца. След малко дошло време да се изядат пъпеша и динята със сирене и хляб.

След угощението със студена диня и пъпеш, Салих и Тахир отишли да събират горски круши. Когато се върнали дядо Али бил седнал върху един камък и си миел ръцете. След това измил по три пъти устата и носа си. Измил лицето си отново три пъти с водата, която напълнил шепите си. След това последвал три пъти измиване на първо дясната и след това лява-

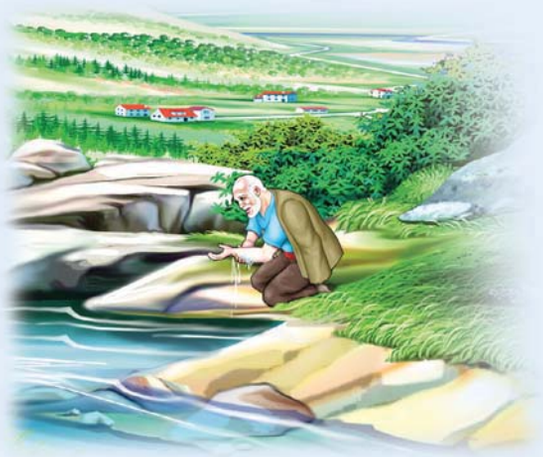

та ръка. С намокрените си ръце първо избършил главата си, а после с пръстите си избърсал ушите и врата си. Най-накрая измил краката си. Тахир попитал дядо си:

- Дядо, защо вземаш абдест? Нали още не е влязло времето за намаз.

- Знам, чедо мое. Ако Аллах позволи (иншаллах) ще се кланям обедния намаз на пасището. Но си казах да си взема абдеста от сега. Това е така защото се смята за ибадет това да си постоянно с абдест. Абдестът е и едно от лесните и много радостни неща, което носи много севаб. Салих и Тахир попитали заедно:

- Как така?

- Докато един вярващ е с абдест и отбягва лошите неща, ангелите му надписват севаб като на този изпълнил ибадет. Освен това записващите ангели пазят човека с абдест от дявола (шейтана). Колко лесно и печеливш ибадет нали мои скъпи внучета?

Децата, които чули радостната новина, запретнали ръкави и с радост започнали да вземат абдест.

Дядо Али, който бил сложил дисагите върху Каракачан им викнал:

Хайде момчета, приготвяйте се вече, имаме още два часа до пасището.

ХАСАН ТАХСИН КАРАМАН

ПОЛЗИТЕ НА АБДЕСТА

Абдестът ни подготвя за изпълнение на ибадет

Ние се подготвяме за кланяне на намаз, четене на Коран като вземаме абдест. Чрез абдеста ние се появяваме чисти пред Аллах, опитваме се да спечелим любовта Му и задоволство.

Абдестът ни пречиства

Както се знае ръцете, устата, носа, лицето и краката са органите ни, които се замърсяват най-много във всекидневния ни живот. С абдеста, който вземаме ние измиваме многократно тези наши органи. По този начин изчистваме микробите, предпазваме се от мръсотиите и нечистотиите, които могат да ни заразят. Изживяваме здравето, радостта и спокойствието, което ни дава това да сме чисти.

Чистота на устата ни също е от много голямо значение за здравето ни. Това е така защото устата е едно от местата, където най-лесно виреят микроби. С хубавото измиване на устата ни при вземане на всеки абдест, ние правим устата ни чиста през целия ден. Възпрепятстваме микробите да се укриват в устата ни. По такъв начин не притесняваме околните ни с неприятен дъх на устата.

Абдестът успокоява кръвоносната и нервната ни система

За един здравословен живот сме длъжни да обърнем внимание на кръвопреносната и нервна система в тялото ни. Измиването на органите ни с чиста вода благоприятства правилното функциониране на кръвопреносната и нервна система. Благодарение на това тялото ни става по-здравословно.

Абдестът разкрасява лицето ни

Вземането на абдест благоприятства добрата работа на капилярните съдове, възпрепятства образуването на бръчки в лицето ни. Поради тази причина лицата на хората, които вземат абдест и кланят намаз е изпълнено със светлина и сияние. И скъпият ни Пророк е казал, че на съдния ден ще ни познае от сиянието на следите от абдест по лицата ни.

Абдестът ни придава светлина на лицето и спокойствие на сърцето.

Абдестът пречиства сърцата ни от лошите неща

От друга страна, при вземането на всеки абдест ние споменаваме Аллах. Отдалечаваме се от дявола и ставаме приятели с ангелите. По този начин абдестът ни предпазва от греховете. Пречиства сърцето ни от лоши чувства и мисли.

Аллах Теаля казва:

„О, вярващи, когато станете за молитвата, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обършете главата, и измийте нозете си до глезените."

(Сура Маиде, айет 6)

Когато сме с абдест, печелим награда, като че ли извършваме ибадет

Отгоре на всичко когато сме с абдест, избягвайки греховете, ние сякаш сме прекарали всеки миг в ибадет. С други думи, ако умрем с абдест ние се смятаме, че сме починали в ибадет и спечелваме севаба на шехид. А това е един безценен дар от страна на Аллах.

Кои са фарзовете на абдеста?

При вземане на абдест ☺☺☺☺ **е Фарз** ☺☺☺☺

1. **Измиване на лицето:** Измиване веднъж на лицето от края на косите до ушите и под челюстта.
2. **Измиване на ръцете:** Измиване веднъж на ръцете, започвайки от пръстите заедно с лакътя.
3. **Намокряне на главата:** Прекарване на мократа ни ръка върху една четвърт от главата ни.
4. **Измиване на краката:** Измиване веднъж на краката заедно с глезените.

Кои са сюннетите на абдеста?

При вземане на абдест ☺☺

- Ако е възможно да се обърнем към Кябе
- Намерение и казване на Еузу Бесмеле
- Подаване на вода в устата и носа ни
- Почистване на зъбите ни с мисвак или четка
- Намокряне на ушите и врата ни
- Измиване три пъти на органите ни
- Започване миенето на органите ни отдясно
- Спазване на реда, показан от Пратеника ни

е Сюннет ☺☺

Какво разваля абдеста ни ?

Когато сме с абдест

- Извършване на тоалетна нужда
- Изпускане на газове
- Излизането на кръв или възпаление от някоя част на тялото
- Смеенето на висок глас по време на намаз колкото да ни чуе съседния до нас
- Заспиването, лягайки или подпирайки се
- Припадането
- Повръщане с пълна уста
- Когато човек е пиян

Разваля абдеста

СВЕТЛИНАТА НА ОБЩНОСТТА (УММЕТА) НА МУХАММЕД

Един ден Пратеникът ни каза:

- Колко много искам да видя братята си. При това сподвижниците казаха:

- Ние не сме ли ти братя, О, Пратенико на Аллах?

Тогава Пратеникът ни отговори:

- Вие сте ми сподвижници (приятели, сахабета). Моите братя са тези, които още не са се родили.

Сподвижниците попитаха:

- О, Пратенико на Аллах, как можеш да разпознаеш на съдния ден онези от уммета ти, които още не са се родили? Пратеникът ни попита:

- Как мислите, не би ли познал своя кон човек, който има кон с бяло чело и бузи сред стадо тъмно черни коне?

Сахабетата казаха:

- Да, би познал, О, Пратенико на Аллах. И Пратеникът ни каза:

- Ето моите братя, които заради това, че са вземали абдест, в съдния ден, лицата им ще бъдат светли, ръцете и краката ще блестят. Аз ще стигна преди тях при басейна Кевсер и ще ги позная от сиянието на органите за абдест. (Муслим, Тахарет 39)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Светлината и белотата на вярващия стигат до там където достига водата.“

(Муслим, Тахарет 40)

ГУСЮЛ АБДЕСТ
(ИЗМИВАНЕ НА ТЯЛОТО)

Какво е гусюл абдест?

Измиването на цялото ни тяло по начин при който да не остане сухо място.

Аллах Теаля казва:

„(О, вярващи) И ако сте омърсени, почистете се...”

(Сура Маиде, айет 6)

Какво не можем да правим когато нямаме гусюл абдест?

Без да вземем гусюл абдест

- Не можем да кланяме намаз.
- Не можем да обикаляме Кябе.
- Не можем да докосваме Коран-и Керим.
- Не можем да четем Коран-и Керим.
- Не можем да влизаме в джамия.

Кои са фарзовете на гусюла?

Когато вземаме гусюл абдест ☺☺☺☺

1. Измиването на устата

2. Измиването на носа

3. Измиването на цялото тяло по начин при който да не остане сухо място

е Фарз ☺☺☺☺

В кои положения трябва да направим гусюл?

- ✓ След полово сношение
- ✓ След приключване на месечния цикъл (хайъз) на жените
- ✓ След приключване на нифаза на жените

е Фарз да се направи гусюл

Как да направим гусюл?

Ако има някаква мръсотия по тялото ни я почистваме.

Подаваме три пъти вода в устата ни, почистваме добре устата си като правим гаргара.

Измиваме добре ръцете си.

Подаваме три пъти вода в носа ни и почистваме добре носа.

Възнамеряваме като казваме „Имам намерение заради благоволението на Аллах да направя гъсюл".

Вземаме абдест като за намаз.

Казваме Еузю бесмеле.

Започвайки от главата измиваме цялото тяло без да оставяме сухо място.

ПОЛЗИТЕ НА ГУСЮЛА

Гусюл абдеста ни пречиства духовно

Съгласно религията ни положенията, които налагат вземането на гусюл абдест се считат за духовна нечистотия (хадес). Преди да вземем гусюл абдест, понеже не сме чисти, не можем да изпълняваме определени ибадети. С гусюл абдеста, с който ще се подготвим за ибадетите, се пречистваме от духовните си нечистотии, успокояваме се психологически.

С гусюл абдест се спечелва благоволението на Аллах

Гусюл абдестът е преди всичко заповед на Аллах към нас. С извършването на тази заповед ние изпълняваме една от задачите ни като раби на Аллах и спечелваме обичта Му и задоволството Му. А душата ни става спокойна, че сме изпълнили заповедта на Аллах. От тази гледна точка гусюл абдестът е духовно почистване, което дава спокойствие на човека.

Гусюл абдестът прави тялото ни здраво

От друга страна контактът на тялото ни с външния свят става посредством кожата ни. Ето защо мръсотиите и прахта се отразяват най-много на кожата ни. Мазнината и потта в тялото ни се изхвърлят навън също посредством мазнината и потта чрез порите в кожата ни. Тези отровни вещества, изхвърляни навън чрез потене, се залепват върху кожата ни и с времето запушват порите. При това положение кожата ни не може спокойно да изпълнява функцията си да помага за дишането на белия дроб. След като вземем гусюл абдест порите се отпушват. Тялото ни се изчиства от мръсотии, улеснява се дишането. По този начин усещаме лекота в тялото си, ставаме по-здрави. От тази гледна точка гусюл абдеста е вид материална чистота, която изчиства тялото ни от нечистотии.

Гусюл абдеста предпазва телесното и духовното ни здраве

Допирът на тялото ни с вода при гусюл, освобождава събраната електрическа тежест в тялото ни, регулира кръвообращението успокоява нервите ни, намалява стреса ни.

Гусюл абдестът е и вид духовна чистота, която пази духовното ни здраве и вид материална чистота, която пази телесното ни здраве. С други думи незаменимо лекарство за духовното ни и телесно здраве.

Кои са нежелателните постъпки от страна на религията ни при гусюла?

Когато вземаме гусюл абдест ☹☹

- ☹ Прахосването на водата
- ☹ Обръщането към кьбле с отворени срамни места
- ☹ Ненужно говорене

е Мекрух ☹☹

Сюннетите на гусюла

Когато вземаме гусюл абдест ☺☺

- ☹ Възнамеряването
- ☹ Да се чете Еузу бесмеле
- ☹ Да се измиват ръцете и срамните места
- ☹ Да се вземе абдест за намаз

е Сюннет ☺☺

СИЛАТА НА ВОДАТА

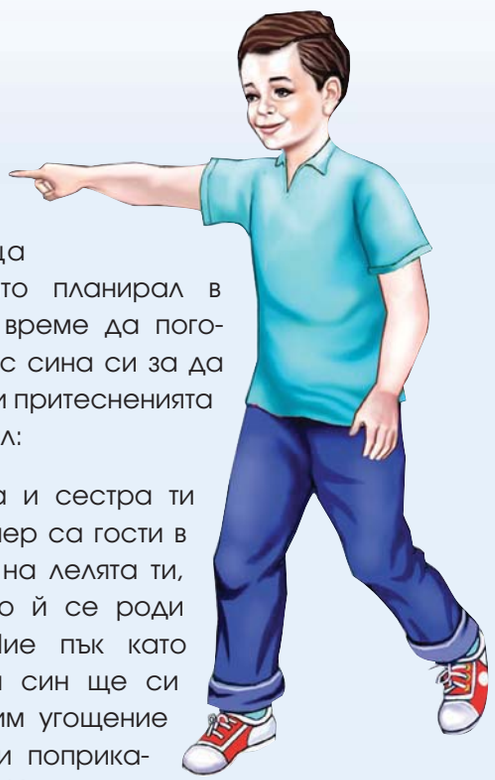

Ферит търкалял с вилицата маслините в чинията си на масата за закуска, от едната страна към другата. Тези дни го обзел едно притеснение, причината за което не знаел и се унасял дълго. Тази година, когато бил преминал в осми клас усещал у себе си телесни и духовни промени. Изведнъж пораснал, гласът му станал дебел, дори и тук там по лицето му излязла брада. Понякога под въздействие на детските гласове, идващи отвътре вършел пакости, а понякога не можел да приеме нещата, които вършел с годините на които бил, породено от отговорността, донесена от порастването. Не знанието на това колко ще продължи това състояние на търсене, приливите и отливите, които изживявал в периода на своята полова зрялост понякога го откъсвал от земята. Стреснал се от гласа на баща си:

Ферит, пак се унесе сине. Довърши си закуската! Ако още малко се забавиш, ще закъснееш за училище. Отърсвайки се от унесеното си положение Ферит казал:

Не се притеснявай татко, ще стигна на време.

Баща му, който планирал в удобно време да поговори със сина си за да сподели притесненията си, казал:

- Майка и сестра ти тази вечер са гости в къщата на лелята ти, на която й се роди дете. Ние пък като баща и син ще си направим угощение и ще си поприказваме. Имам важни неща, които ще ти кажа тази вечер.

Ферит, който грабнал чантата си и изхвърчал на улицата, от една страна бил любопитен за това какво ще каже баща му, а от друга зачестил стъпките си за да не закъснее и не бъде смъмрен от учителя по география, Ирфан бей.

След като влязъл в класната стая и се поздравил с приятелите си, намерил някъде място отзад и седнал. Докато учителят влезе те говорили за снощните мачове, кой как е вкарал даден гол, за това как съдиите са свирили пристрастно, не дадените дузпи, т.е. за куп безсмислени неща. Шумът стихнал веднага след като Ирфан бей се появил на вратата. В класа настанал тишина, при която може да се чуе бръмченето на муха. Ирфан бей бил учител който носел очила на върха на носа си, леко закръглени бузи, но най-важното учител с дисциплина и знания, който смазвал с поглед незнаещия ученик. Той не накърнявал сърцето на никого, но определено не давал да му се разваля часа. Намирал възможност после да зарадва учениците, които наказвал. В пълния смисъл бил един сладък-твърд учител.

Метин тъкмо се опитвал да заспи като използвал за мишена приятеля си отпред когато се стреснал от предупреждението на Ирфан бей:

- Метин! Дете мое, ти защо остана отзад? Каква работа имаш отзад когато отпред има свободни места? Казал Ирфан бей и развалил целия план. Докато бягал от дъжда Метин се хванал на градушка. Неохотно седнал на предната редица. С гръмкия си глас Ирфан бей започнал да преподава урока си:

- И така младежи! Днес ще ви разкажа за силата на водата. Това е историята на онази мека, бистра и хладка вода, която приема формата на съда, в която е поставена, която тече шумоли в реките. Това, което първо трябва да знаем е, че без нея не може да има живот. Човек, който може да живее без да се храни със седмици, без вода може да издържи само три дни. Великият ни Създател ни е осведомил, че е създал всички живи същества от водата. Климатите, които можем да определим като вентилационните системи на света, се образуват под влиянието на теченията в океаните. Образувалите се капки вода под въздействието на слънцето, образуват облаците. Преминавайки понякога хиляди километри, облаците се превръщат в дъжд над горите, полетата и носят живот за хиляди растения и всички животни, които се хранят с тези растения. Всички живи същества са в абсолютна зависимост от водата. Ферит, който бил от ученолюбивите ученици в класа вдигнал ръка и поискал думата:

- Учителю, темата за сътворението на човека, която разгледахме в часа по биология също потвърждава казаното от Вас. Образувалите се от водата същества правят първите си крачки в живота. Исках да обърна внимание на това сходство. Учителят Ирфан:

- Благодаря Ферит. Както подчерта и ти няма несъответствие между естествените науки. Аллах, който е създал вселената, със законите, които е сложил става възможно милиони години светът и космоса около нас да съществува без нито едно отклонение или несъответствие.

Когато говорихме за силата на водата, деца, споменахме само за приятната й страна. Водата има и друга непослушна и буйна страна. Нека да поговорим и за нея. Хайде да видим размърдайте си малко мозъчетата. Вие кажете тази нейна страна. Всички заедно класът се изпълни с вдигнати ръце:

- Наводненията, преливанията ... учителю.

- Цунамита, учителю.

- Ерозиите, причинени от буйните реки...

- Бурите в моретата, буйни вълни, учителю...

Шумът настанал в класа с нареждането на отговорите, бил прекъснат от гласа на Ирфан бей, който продължил:

- Всички дадохте красиви отговори. В края на всичко си извлякохме урок за силата на водата, но сега стигнахме до най-важният момент. Когато погледнем на географските образувания, планините, долините, полетата виждаме внушаващата сила във водата. Нестихващата и неуморна сила у водата, упорството й с години наред, преминавайки през най-твърдите планини ги сваля на морското ниво. В местата където реките се вливат в моретата, почвите, които водата носи съставят безкрайните плодородни полета. И вие ако си вземете поука от силата на водата, винаги се трудите, ако сте упорити, проблемите колко планини ще изчезнат пред вас.

Метин никога не си представял, че часът по география може да бъде толкова раздвижен. Сутрин когато приготвял чантата си и слагал учебника си по география си бе помислил: „Ако мога поне да дремна някъде на отзадните редици." Статистическите данни, които трябваше да се научат за обърканите карти, къде виреят отделните продукти, колко се добива отдалечили Метин от географията. Но днешният урок бил достатъчен за да промени този предразсъдък у него. Той открил, че във водата в полетата, планините, дланите ни има скрити послания, които да ни мотивират и просветят.

В този ден Ферит от една страна слушал уроците, а от друга мислел за какво ще говори баща му довечера. Както винаги времето в училище минало бързо.

Когато се върнал в къщи от кухнята се носела приятна миризма на риба. Бащата и сина изяли с апетит рибата с много салата. Баща му знаейки, че Ферит ги обича, взел и пресни тулумбички от сладкарницата. След като заедно прибрали масата, те си взели чай и преминали към всекидневната. Ферит мислел за важните въпроси, за които баща му споменал сутринта.

Бащата му забелязал това и чакал атмосферата да стане удобна за разговор. Отпил една глътка от чая си и започнал лека по лека:

- Виж Ферит, хората се раждат, растат, докато са деца и младежи ги гледаш после умират. Ти сега си на петнадесет години. В момента си във време когато ще се сбогуваш с детството си и ще станеш младеж. Заедно с теб и ние наблюдаваме развитието на тялото ти и промените на чувствата ти. Колкото и да благодарим на Аллах то би било малко. Имаме две здрави деца като теб и брат ти.

Сине! Няма въобще за какво да се страхуваш. Като мине малко време бурите в тялото и духа ти ще стихнат, ще видиш, че и периодът на младежки години ще бъде има толкова радостни и красиви страни като детството ти. В тази връзка, когато през някои вечери сънуваш странни сънища и усетиш намокряне в дрехите си трябва да вземеш гусюл абдест. Юношеството е период, в който отговорностите вече се увеличават. А измиването на тялото наречено гусюл е първото условие на всички ибадети. Освен седмичните ни изкъпвания, фарз е да вземаме гусюл абдест, когато това е необходимо. С подаването обилно на вода в устата и носа и след почистването им се измива цялото тяло по начин при който да не остане сухо място е начинът, по който се извършва гусюл абдест. Аз и майка ти сме най-близките хора с които можеш спокойно да споделиш всеки въпрос, свързан с преходния период към юношеството. Не забравяй, че ние винаги се гордеем с теб и с постъпките ти на зрял човек. Ферит, който внимателно слушал баща си казал:

- Аллах да ти даде спокойствие през нощта татко и отишъл в стаята си. Казаното от баща му го накарал да се отправи към вратата на банята. Първоначално взел абдест за намаз. Подал вода в устата и носа си. После търкайки измил добре цялото си тяло под душа. След това облякъл хавлията и тръгнал към стаята си. Докато изсушавал косите си през ума му преминавал урока по география. В урока се говореше за силата на водата. Но едно нещо беше пропуснато. Водата оформя не само външния, но и вътрешния ни свят.

Ферит почувствал дълбоко това с първият гусюл абдест, който взел. Гусюл абдеста е един от най-важните задачи на това да си раб, който изчиства не само тялото но и духа. Като легнал Ферит си казал: „Сега разбрах по-добре силата на водата", отърсил се от притесненията, които изпитвал напоследък и потънал в дълбок сън.

ХАСАН ТАХСИН КАРАМАН

ТЕЙЕММУМ

Какво е тейеммум?

✍ Тейеммумът е вземане на абдест с пръст или нещо, подобно на пръст.

Аллах Теаля казва:

„...а не сте намерили вода (за гусюл абдест или абдест), тогава потърсете чиста земя и натрийте с нея лицата и ръцете си."

(Сура Маиде, айет 6)

Кога се прави тейеммум?

Когато не можем да намерим чиста вода, с която да вземем абдест

или

гусюл абдест или когато нямаме възможност да ползваме водата поради болести или други причини

→ Вместо абдест и гусюл абдест →

Правим тейеммум.

Как се прави тейеммум?

1. Казваме Еузю бесмеле.
2. Изказваме намерение защо правим тейеммум (абдест или гусюл абдест).
3. Натриваме ръцете си в пръста, и избърсваме лицето си.
4. Натриваме ръцете си за втори път, избърсваме заедно с лакътя първо дясната, а после и лявата ръка.

Кои са фарзовете не тейеммума?

Когато правим тейеммум ☺☺☺☺

1. Да изкажем намерение.
2. Да избършем лицето и ръцете си до лакътя с чиста пръст.

е Фарз ☺☺☺☺

ПЕЩЕРАТА ЧОРАКТЕПЕ

Рано сутрин Емре излязъл за училище заедно с баща си. Първият уикенд на юни щял да прекара на лагер заедно със скаутския клуб от училище. Когато Емре пристигнал в училище автобусът за лагера бил дошъл и всички приготовления били свършили. След малко автобусът потеглил към лагера. Председателят на клуба Исмаил бей, който в същото време бил учител по Турски език, взел микрофона на автобуса и започнал да информира учениците за пътуването:

- Приятели, на първо място бих искал да ви кажа, че тази екскурзия има цел да ви развлече и обучи. Ще видите места, които не сте виждали, далеч от шума на града, ще прекараме весели часове. Автобусът ще ни остави в Чамлъяйла Орман лагера. Ще опънем палатките си и ще направим игри. През втория ден на разходката ни с една двучасова разходка ще анализираме снимките в пещерите, принадлежащи на старите епохи. От вас искам да спазвате правилата, да не се отдалечавате по никакъв начин от групата и да пазите околната среда чиста. Не трябва да забравяме, че околната среда ни е поверена. А предаването ѝ без да я омърсяваме на следващите поколения е една от най-важните ни задачи.

След час и половина пътуване стигнали до мястото на лагера. Първоначално избрали мястото за опъване на палатките. С помощта на учителите опъването на палатките приключило за кратко време. Кухненските прибори и лесно преносимите маси били поставени в най-голямата палатка. Учителят Исмаил, който бил началник на дълбаенето, събрал всички от лагера със своята свирка:

Приятели, сега е единадесет часа. В един часа ще се съберем за обяд. Свободни сте при условие, че не се отдалечавате много. Искам трима сред вас, които да помогнат за приготвянето на обяда.

Момчетата, които се радвали че са сред природата, образували групи и започнали да играят на игри. Играта сред милото пролетно слънце, звуците на птиците и

миризмите на бор била голяма благодат, която момчетата не можели да намерят в града.

След блъсканицата при чешмата, момчета, които с радост си измили ръцете заели местата си на голямата маса. Чистият въздух ги накарал да огладнеят като вълци. Момчетата, които вкъщи се цупили на масата, сега избърсали чиниите си.

След обяда на зелената поляна, пред Аллах, Създателя на всички тези красоти, се кланяли намаз. Малките скаути, заедно с учителя им Исмаил се разходили в гората до вечерта. Като се връщали в лагера не забравили да съберат дърва за огъня, който щяли да запалят вечерта. Преди залез слънце хапнали вечерята, приготвена от дежурните им приятели. След вечерния намаз, момчета седнали в кръг около огъня и започнали да показват уменията си на приятелите си. Някои изпяли песни, други казали стихотворения. Някои разсмяли много приятелите си със своите имитации. Докато в същият момент не разбрали как е минало цялото това време. Момчетата, които заедно със звука на огъня си легнали, заспали веднага след този натоварен за тях ден.

Преди изгрев слънце изкочили от леглата си с гласа на учителя Исмаил бей. Докато вкъщи майките им молейки им се не можели да ги събудят, то чистият въздух тук бил благоприятствал да си отпочинат за кратко време. Ледено студената вода, с която взели абдест и се кланяли намаз, станала причина очите им да светнат като камъни за гадаене.

Под ръководството на учителите Юмер и Исмаил започнал сутрешния спор. Де да можеха сутрините в почивка, които минавали със спане до обяд, които се оползотворяват отегчително, да минават толкова добре и весело както тук. Обитателите на лагера, които завършили сутрешния

си спорт седнали на масата за закуска. Момчетата, които свършили набързо със закуската били нетърпеливи да видят пещерата Чоракtепе. Учителят Исмаил казал:

- Младежи! Разходката ни пеш ще продължи около два часа. Не забравяйте да вземете със себе си провизиите си, вода за пиене и шапките си за да се предпазите от слънцето!

Емре и приятелите му започнали да се изкачват към Чоракtепе в една колона по една тясна пътека. Първият половин час на момчетата преминал в смях и игри, но останалата част от разходката започнала да ги притеснява. Слънцето не галело гърбовете на момчетата както сутринта, обедната горещина изсушавала езиците и устите им.

Когато стигнали до върха едва се хвърлили в сенките на дърветата. Момчетата, които не били свикнали да пътуват дълго под слънцето доста се изморили. Учителят Исмаил, началник на дълбаенето, с подигравателна усмивка им казал:

- Какво стана момчета? Изморихте ли се? Хайде, стегнете се, започва разходката ни в пещерата.

Момчетата останали удивени от пещерата, в която влезли в една колона, хванати ръка за ръка между две скали. Изгарящият въздух навън като че ли се беше изведнъж променил. Чувствали се сякаш влезли в един голям хладилник. Учителят Юмер осветявал пещерата с фенерчето в ръката си и давал информация за пещерата:

- Приятели, в момента сме лице в лице с една страница от историята, която е направена преди хиляди години и запазена до наши дни. Много детайли, които могат да ви се сторят безсмислени, съдържат много важни обяснения от историческа гледна точка. Рисунките, които виждаме тук ни разказват за начина на живот на хората от онази епоха, начина им на хранене, социалният им живот, всичко свързан с тях.

След като приключили наблюденията си в пещерата, момчетата, под ръководството на учителя Юмер, разтворили провизиите си на зелената поляна и изяли храната си. Нахранването на момчетата върнало старата им весело настроение. Те се събрали веднага като чули гласа на учителя Юмер, който им казал:

- Приятели, както бяхме планирали през вторият ден от лагера ни видяхме пещерата Чоракtепе. В момента часът е три, трябва да се кланяме обедния намаз тук и след това да потеглим към лагера. Мелих, който бил изразходил цялата вода в манерката си поискал думата:

- Учителю, не ми остана никаква вода. Не мисля, че и у приятелите ми е останала вода. Наоколо няма нито чешма, нито река нито село, в което можем да намерим вода. Как ще вземем абдест за намаз, попитал той. Учителят Юмер отговорил:

- Много добър въпрос! Браво Мелих! И аз щях да направя обяснение във връзка с точно този въпрос. Приятели, прекрасната ни религия Ислям, никога не възлага на вярващите отговорности, които те няма да могат да изпълнят. С други думи Ислямът не е религия на затруднението, а религия на улеснението. Вдигайки пръст Али попитал:

- Тогава няма да се кланяме намаз нали така учителю? Учителят Юмер казал:

- Не Али. Нито едно извинение не може да бъде причина за да не се отправи един отговорен мюсюлманин към Аллах. Когато не може да се намери вода и няма възможност тя да бъде намерена в рамките на времето за намаз, ние можем да се кланяме намаз като направим тейеммум. Първоначално изказваме намерение за

тейеммум. След това леко натриваме вътрешната част на ръцете ни в чиста пръст и избърсваме лицето си. Натриваме за втори път ръцете си в пръстта и избърсваме местата от ръцете ни, които измиваме когато вземаме абдест. Толкова лесно е приятели.

Али попитал отново:

- Добре учителю, можем ли с тейеммум да изпълним всички ибадети, които се извършват с абдест? Учителят Юмер отговорил:

- Разбира се Али. Можем всички ибадети, които извършваме с абдест да извършим и с тейеммум, при условие че повтаряме тейеммума за всеки намаз.

Младежите, които били щастливи, че са научили нещо ново, заедно с учителя си започнали с радост да правят тейеммум. След намаза, който кланяли заедно, веднага се приготвили и тръгнали по обратния път. Като се върнали в лагера образували големи опашки и започнали да пият вода до насита.

Лагерът, от който се разделили в неделя при залез слънце, бил много полезен за Емре и приятелите му. Видели и опознали нови места и придобили нови познания. Освен това времето минало в смях и игри, за които се притесняваха в училище. Емре погледнал през прозореца на автобуса за последен път Чоракгепе, която наподобявало гнездо на орел. Докато правел планове за лагера през следващата година, той заспал на рамото на приятеля си Бурхан.

ХАСАН ТАХСИН КАРАМАН

ВЪПРОСИ

Да проверим знанията си (1)

От посочените по-долу изречения отбележете с правилно тези, които са правилни и с грешно тези, които са грешни.

1. Сюннет е измиването три пъти на органите, които трябва да бъдат измити при вземане на абдест. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Кябе може да се обикаля без абдест. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. Мекрух е дори прахосването на вода при вземане на абдест. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. Леженето или подпирането на нещо не разваля абдеста. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5. Можем да избършем превръзка или лепенка върху органите за абдест. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Нека изпитаме себе си (1)

1. Кое от по-долу посочените е от фарзовете на абдеста?

а) Подаването на вода в устата
б) Подаването на вода в носа
в) Избърсването на главата
г) Избърсването на ушите

2. Кое от по-долу посочените не е от фарзовете на абдеста?

а) Измиването на ръцете заедно с лактите
б) Измиването на краката
в) Измиването на лицето
г) Измиването на устата

3. Кое от по-долу посочените е от сюннетите на абдеста?

а) Измиването на лицето
б) Измиването на краката заедно с глезените
в) Измиването на носа
г) Избърсване на една четвърт от главата

4. Кое от по-долу посочените не разваля абдеста?

а) Излизането на кръв от тялото
б) Усмихването
в) Спането
г) Припадането

5. Кое от по-долу посочените неща разваля абдеста?

а) Прозяването

б) Плачението

в) Говоренето

г) Отиване в тоалетната по нужда

Да попълним празните места (1)

Да поставим думите в скобите на празните места по-долу

(мисвак / три пъти / сюннет / мекрух / фарз)

1. Сюннет е измиването ..... на органите за абдест.
2. Измиването на органите подред при вземане на абдест е ..... .
3. Сюннет е измиването на зъбите с ..... или четка когато вземаме абдест.
4. Опръскването на водата върху дрехата при вземане на абдест е ..... .
5. Измиването на глезените заедно с краката при вземане на абдест е ..... .

Да проверим знанията си (2)

1.	При вземане на гусюл абдест измивнето на вътрешната част на устата и носа е фарз.	☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2.	Без гусюл абдест не можем да докосваме Коран-и Керим.	☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3.	Без гусюл абдест можем да влизаме в джамия, обаче не можем да кланяме намаз.	☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4.	Когато правим тейеммум възнамеряването – нийет не е задължително условие?	☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5.	Тейеммумът не се разваля когато пречката за неизползване на водата се премахне.	☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Нека изпитаме себе си (2)

1. **Кое от по-долу посочените е от фарзовете на гусюл абдеста?**

   а) Измиването на краката
   б) Подаването на вода в носа
   в) Избърсването на главата
   г) Избърсването на ушите

2. **Кое от по-долу посочените изисква гусюл абдест?**

   а) Състояние на джунуб
   б) Излизането на кръв и гной от тялото
   в) Удовлетворяване на тоалетната нужда
   г) Повръщане с пълна уста

3. **Кое от по-долу посочените е от мекрухите на гусюл абдеста?**

   а) Прахосването на водата
   б) Ненужно говорене
   в) Обръщането към къбле с отворени срамни места
   г) Всички

4. **Кое от по-долу посочените може да се извърши и без гусюл абдест?**

   а) Кланяне на намаз
   б) Четене на Коран
   в) Хранене
   г) Таваф около Кябе

5. **Кое от по-долу посочените неща не разваля тейеммума?**

   а) Плачането
   б) Отиване в тоалетната по нужда
   в) Намиране на вода за ползване
   г) Кървене на носа

Да попълним празните места 2

Да поставим думите в скобите на празните места по-долу (фарз, тейеммум, мекрух, устата и носа, сюннет)

1. При вземане на гусюл абдест измиването на .....е фарз.
2. Вземането на гусюл абдест на жените, на които месечният им цикъл е свършил е .....
3. При вземане на гусюл абдест измиването на ръцете и срамните части е .....
4. 1.При вземане на гусюл абдест обръщането към къбле с отворени срамни места е .....
5. Когато не успеем да намерим чиста вода колкото да вземем абдест или гусул абдест тогава извършваме .....

ИЗВИСЯВАНЕТО НА ВЯРВАЩИЯ / СТЪЛБА НА РЕЛИГИЯТА НИ

НАМАЗ

- *Какво е намаз?*
- *Защо кланяме намаз*
- *Какво ни носи намаза*
- *За кого е задължение (фарз) намаза?*
- *Видове намаз*
- *Namazın Kılınışı*
- *Езан и камет*
- *Как се кланя намаз?*
- *Кланяне на петкратния намаз*
- *Молитва и тесбих след намаза*
- *Фарзове, ваджиби, сюннети и мекруси на намаза*
- *Страхопочитание в намаза*
- *Положения, които развалят намаза*
- *Групов намаз*
- *Петъчен, дженазе, байрам и теравих намаз*
- *Намаза на болния, пътника и пропуснат намаз*
- *Сехив (седжде при допускане на грешка) и тилявет (при четене на Куран) седжде*
- *Нежелателни (мекрух) времена за изпълнение на намаз*
- *Намаз на нашия Пророк*

ПЪРВИЯТ НАМАЗ

Колко студено беше само тази сутрин. Когато напуснах топлото легло и обух чехлите си, усетих, че треперя. Чехлите бяха всмукали целият студ на вечерта.

Още не беше се зазорило. Подпрях се на прозореца. Нямаше никой на минарето на Ески Джами (Старата Джамия), която се издигаше в небето измежду къщите като духовно величие... След това на шерефето на минарето се раздвижи сянката на младия мюеззин. Аз се обвих добре с елечето си. Докато слушах езана, който разтърсваше свилата се от студ и замислена душа, си мислех за първата, изпълнена с духовност сутрин преди цели петнадесет години. Ех, тези петнадесет години...

Любимата ми и достойна за уважение майка преди петнадесет години ме събуди за моят първи сутрешен намаз. Мисля, че пак беше една такава зима. Докато спях в малкото креватче в моята стая, която беше съединена с нейната, сресвайки с тънките си пръсти косите ми и галейки милно лицето ми каза:

- Хайде Юмер стани. Стани мое чедо.

Аз си бях отворил очите.

Но майко, още е нощ...

След като ме целуна по мястото, по което винаги ме целуваше, по края на лявата ми вежда, за да не би да излезе времето ме хвана под мишниците и ме вдигна.

Последвах я като си обух малките чехли и разтривах с юмруци очите си. След като преминахме по тъмния коридор изведнъж влязохме в стаята на майка ми. Печката, която приличаше на седнал негър, гореше бумтейки.

- Ааа... и Първин е станал...

Първин сваляше жълтия съд от печката. Не предполагах за това, че той ще стане. Майка ми беше казала:

- Първин става всяка сутрин.

Учудих се на неговото ставане всяка сутрин, докато аз не можех да ставам. Съблякоха ми елечето, свиха ръкавите ми и коленичих пред легена за абдест. Майка ми каза:

- Така ще се измориш. И сложи стол под мен и аз седнах на него.

...

След като свърши абдеста бях отишъл до печката за да се стопля. Като се обърнах видях майка ми да разстила седжадето-килимчето... След това си сложи зелената си забрадка и ме извика:

- Ела ...

Отидох. Малкият аз, заедно с нея на едно седжаде застанах до това сладко, чувствително тяло на една майка.

Тя, като една жена, беше си вдигнала ръцете до нивото на раменете си, и аз бях я имитирал. След като свърши със сюннета тя ме погледна със своите сладки и влиятелни очи и с усмивка ми каза:

- Сине, „Ти жена ли си? Жените започват по този начин. Ти си мъж, ще вдигаш ръцете си до ушите си."

Вдигайки ръцете до ушите ми с топлите си ръце тя каза:

- Ето така, като по този начин ме научи как мъжете започват намаза.

И аз така направих текбир и завърших намаза.

Когато се молеше попитах:

- Майко, как да се моля?

Тя кимна с глава. След като приключи с молитвата си все още помня това, което ми каза:

- Кажи: О, Аллах, благодаря ти, че съм мюсюлманин ... Искам да опазиш родината ни от враговете ... Искам от Теб да дадеш здраве и спокойствие на потиснатите, болните, на сполетелите ги бедствие, бедни мюсюлмани...

Моли се за себе си да станеш един добър човек и да не се подведеш на лъжите на дявола.

...

След намаза майка ми прибра седжадето и ме попита дали ще спя или не. Спеше ли ми се? Не знаех това...Не можах да отговоря.

- Хайде тогава донеси ми книгата си да те изпитам.

- Добре.

Минах бързо през коридора.

Грабнах книгата ми, която беше отворена върху масата и побягнах при майка. Нямах нито една грешка. Майка ми казваше през нощта:

- Преди да си легнеш прочети урока три пъти, докато спиш ангелите ще ти го научат.

Тези ангели бяха ме научили урока и през тази вечер. Със своите думи на браво, чудесно, майка ми погали косите ми и каза:

- Имаш още много време до училище, и ме взе в своето легло.

Не ми се спеше, гледах майка. Със своята зелена забрадка в цветната тъмнина, тя като призрак взе Корана. Седна до прозореца върху широкият диван и започна да чете с тънкия си фин глас. Аз се унасях слушайки този хубав глас под голямата зелена забрадка, който оставяше у мен следа на стихотворение, виждайки красивата и чиста физиономия и следейки съзвучието на поклащаща се лека полека глава в молитва към Аллах. Оприличавах майка ми на ангел. С това въображение, като си помислих за ангелите, които трябва да са се събрали около майка ми, която чете Коран и крилете да докосват ръцете й, като че ли чувствах как онези тънки пръсти, които държаха Корана в момента, докосват и галят косите ми и се унасях...

ЮМЕР СЕЙФЕТТИН

КАКВО Е НАМАЗ?

Всяко живо същество, което живее на земята има свой собствен начин да се моли и споменава Господаря ни. Намазът е едно съдържателно богослужение, което обединява богослужението и възвеличаването на Аллах от всички същества. Тъй като той е най-важното религиозно задължение на Исляма, Пратеникът ни го е нарекъл „Стълб на религията".

Намазът, който означава молитва, за богослужение е „възнесението на вярващия". С други думи срещата на вярващия с Господаря си. С намаза ние се изправяме пет пъти на ден пред Аллах. Изразяваме отдадеността си към Него и напомняме че винаги имаме нужда от Него.

Намазът е един вид израз на благодарността ни към Аллах. Посредством намаза ние благодарим за всички блага, които Аллах ни е дал, изразяваме уважението и обичта си към Него. Това е така, защото намазът представлява най-великата форма на почит.

Намазът представлява отправяне на молитва към Аллах, искане на помощ от Него и искане на прошка за греховете ни.

Накратко намазът е стълбът на религията, светлината на сърцето. Най-важното от духовния ни живот. Той е най-красивото религиозното задължение, който ни пречиства материално, а също ни кара да се чувстваме живи.

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Намазът е светлина в сърцето на човека. Който иска от вас да се осветли, да се опита да увеличи светлината в сърцето си."

(Сура Та Ха, айет 14)

ЗАЩО КЛАНЯМЕ НАМАЗ?

Намазът представлява вид наше задължение като раби спрямо Аллах, който ни е създал и ни дава живот. Ние кланяме намаз за да покажем обичта си към Него и за да се доближим към великият ни създател Аллах.

Господаря ни е дал безброй блага. Заради тези блага ние трябва да му благодарим. Ние кланяме нашия намаз за да благодарим на Аллах за благата, които ни е дал.

Всяка общност има свой начин за изразяване на благодарност. Със зекята, който раздаваме на бедните, ние благодарим за имането и богатството, които Аллах ни е дал. Като говеем ние благодарим на Аллах за здравото тяло и различните храни, с които разполагаме. А с намаза, който кланяме ние благодарим на Великият Аллах, който ни е създал по най-хубавият начин като хора, реализираме благодарността за своето тяло.

Пратеникът ни (салляллаху алейхи веселлем) ни повелява следното, с което набляга на тази страна на намаза: „За всяко ваше съединение и кост е нужно даването на садака. Всеки тесбих (субханаллах) е садака, всяка възхвала (елхамдулиллях) е садака, всяки техлил (ля иляхе иллялах) е садака, всеки текбир (Аллаху екбер) е садака, наставлението към добро е садака, въздържането от зло е садака. Намазът на раба от два рекята във времето кушлук обхваща всички тях." (Муслим, Мюсафирун 84).

И ние трябва да изпълняваме тези препоръки на Пратеника ни, да изпълняваме редовно нашите намази. По този начин трябва да изразяваме обичта си към Великият Аллах, начело с тялото си, да Му благодарим за всичките блага, които ни е дал.

Аллах Теаля казва:

„Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменаваш!"

(Сура Та Ха, айет 14)

Аллах Теаля казва:

„О, вярващи, прекланяйте се и свеждайте чела до земята в суджуд, и служете на вашия Господ, и вършете добро, за да сполучите!"

(Сура Хадж, айет 77)

КАКВА ПОЛЗА НИ НОСИ НАМАЗЪТ

Намазите, които кланяме имат редица ползи за тялото, духа и социалния ни живот. Една част от ползите, които ни носи намаза са следните:

Намазът ни дава възможност да споменаваме Аллах по най-добрия начин

Великият Аллах ни съобщава, че „душите ще намерят спокойствие само при споменаването на Аллах". Това е така, защото спомнянето за обичаният от нас Аллах, споменаването на Неговото име, успокоява стеснената ни душа, разведрява сърцето ни, дава спокойствие на душата ни.

Най-хубавият начин за споменаване на Аллах е намазът. Всеки намаз, който кланяме ни напомня за Аллах. С други думи намазът е един голям благодат, даден ни от Аллах. Скъпият ни Пратеник, който добре е знаел този благодат е кланял намаз при всяка възможност. Той изразява спокойствието и щастието при споменаването на Аллах като казва следното „Моето щастие е в намаза."

Намазът ни напомня отвъдният свят и деня на равносметката

На земята има много неща, които могат човек да накара да забравят отвъдният свят. Хората, които забравят отвъдния свят, които не мислят за това, че ще им бъде потърсена сметка, могат за интересите си да направят всякакви злини. В такъв случай на хората е необходим предупредител, който да напомня за отвъдния свят.

Намазите, които кланяме съзнателно и с внимание пет пъти на ден ни напомнят за Аллах, за отвъдния ден и за деня на равносметката. Припомняйки си за отвъдния ден и за деня на равносметката ние се отдалечаваме от злините. Не вредим на имуще-

Аллах Теаля казва:

„О, вярващи, искайте помощта на Аллах с търпение и молитва! Аллах е с търпеливите."

(Сура Бакара, айет 153)

Аллах Теаля казва:

„О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват."

(Сура Раад, айет 28)

Аллах Теаля казва:

„И отслужвай молитвата в двата края на деня, и в началото на нощта! Наистина добрините премахват злините. Това е напомняне за поучаващите се."

(Сура Худ, айет 114)

Аллах Теаля казва:

„Молитвата предпазва от покварата и порицаваното."

(Сура Анкебут, айет 45)

ството и живота на други, не подценяваме правата на никого.

Намазът ни пречиства от греховете

Намазът е моментът на среща с Господаря ни. Когато кланяме намаз ние знаем, че се изправяме пред Великият ни Господар. Когато искаме да извършим грях, мислейки че ще се кланяме и че ще се изправим пред Аллах ние се отказваме да извършим грях. По този начин пречистваме сърцето си от лоши чувства и мисли и органи като ръце и език от лоши постъпки.

Намазът ни дава възможност да бъдем с добър ахляк

Намазът представлява една добра възможност да осъзнаем и се покаем за грешките и греховете си. Посредством намаза ние искаме прошка и помилване от Господаря ни. Пет пъти на ден заставаме пред Господаря ни, знаем че Той е осведомен за всичките ни дела и внимаваме за постъпките си. По този начин ставаме хора с добър ахляк.

Намазът прави деня ни благодатен

Когато редовно се кланяме намазите си настройваме деня си според времената за намаз. Още преди да е изгряло слънцето ставаме за сутрешен намаз и започваме рано деня. В момент когато доста голяма част от хората спят ние приключваме с част от задачите ни. По този начин си вземаме своят дял от молитвата на скъпият ни Пратеник, който е казал „О, Господи!Стори благодатни ранните часове на моята общност!".

С обедния и следобедния намаз, които кланяме в най-натоварените часове на деня, ние споменаваме Аллах, отпочиваме си духа. Между времената за намаз си почиваме, успокояваме се психологически и складираме енергия за работите си. Понеже работим като си почиваме, получаваме още по-голяма ефективност от работите си.

С вечерния и нощния намаз, които кланяме правим равносметка за този ден, лягаме си със спокойствието от изпълнените задължения като раби.

Намазът ни носи навик за чистота

Когато вземаме абдест за намаз ние почистваме органите, които се замърсяват най-много във всекидневния ни живот. Обръщаме специално внимание тялото, дрехите и мястото където се кланяме да са чисти. Почистваме ръцете, лицето и краката си по няколко пъти като вземаме абдест. А това ни дава навик за чистота.

Веднъж Пратеникът ни попита сподвижниците си следното:

- „Какво мислите? Ако някой има река пред вратата си и се изкъпва в него пет пъти на ден, ще остане ли нещо мръсно от него?" Сахабетата отговориха:

- В него няма да остане нищо мръсно. Тогава Пратеникът каза:

-„Петкратният намаз е като този пример. С петкратният намаз Аллах изтрива и премахва греховете".

(Бухари, Мевакит 6, Муслим, Месаджид 283)

ЗА КОГО Е НЕОТМЕННО ЗАДЪЛЖЕНИЕ – ФАРЗ НАМАЗА?

Намазът е ибадет, който е обявен за фарз през нощта Мирадж. Петкратният намаз е задължителен за всеки мюсюлманин, който е с разум и е достигнал периода на своята полова зрялост.

Намазът е безспорна заповед на Аллах. Тези, които вярват, че намазът е фарз, и не го изпълняват от мързел извършват голям грях.

Религията ни също изисква децата да свикнат с намаза от малки. Любимият ни Пратеник е препоръчал намазът да се обясни на децата когато те достигнат седем годишна възраст. И е наблегнал на това да кланят редовно след десет годишна възраст.

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Първото нещо, за което ще бъде питан човекът в деня на равносметката е неговият намаз. Ако намазът е редовен, сметката му ще върви добре и ще излезе печеливш. Ако намазът му не е редовен, ще загуби и ще излезе загубил..."

(Тирмизи, Мевакит 188)

ВИДОВЕ НАМАЗ

По принцип видовете намаз се делят на три: Фарз, Ваджип и Сюннет

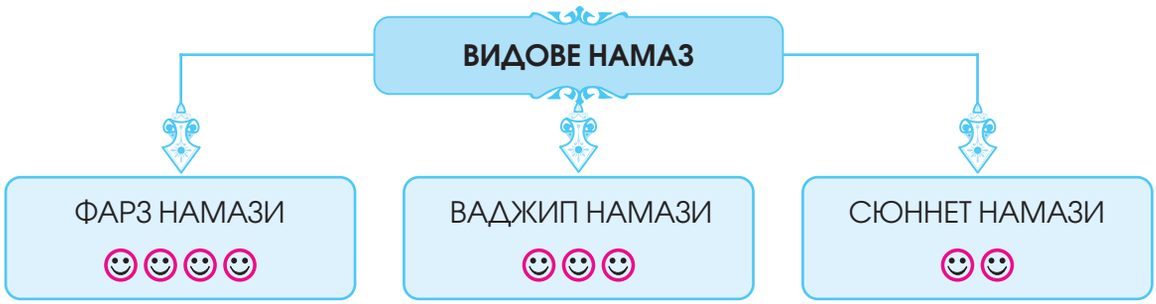

А. ФАРЗ НАМАЗИ

Фарз намазите са три вида.

1. ПЕТКРАТЕН НАМАЗ

а) Сутрешен-сабах намаз: състои се от общо четири рекята, два от които са сюннет и два фарз.

Първо се кланя сюннета, а после фарза.

б) Обеден намаз: състои се от общо десет рекята. Първо се кланят четири рекята първи сюннет, след тях следват четири рекята фарз и накрая са два рекята последен сюннет.

в) Следобеден-икинди намаз: състои се от общо осем рекята. Първо се кланят четири рекята сюннет, а след това четири рекята фарз.

г) Вечерен-акшам намаз: състои се от общо пет рекята. Първо се кланят три рекята фарз, а след това два рекята сюннет.

д) Нощен-ятсъ намаз: състои се от общо десет рекята. Първо се кланят четири рекята първи сюннет, след тях следват четири рекята фарз и след това два рекята последен сюннет. След нощния намаз се кланят три рекята витир намаз. Този намаз е ваджип.

Брой рекяти на петкратния намаз

	Първи сюннет	Фарз	Сюннет	Последен сюннет	Витир	Общо
СУТРЕШЕН	2	2	-	-	-	4
ОБЕДЕН	4	4	-	2	-	10
СЛЕДОБЕДЕН	4	4	-	-	-	8
ВЕЧЕРЕН	-	3	2	-	-	5
НОЩЕН	4	4	-	2	3	10+3
						40

2. ПЕТЪЧЕН НАМАЗ: кланя се в Петък на обед вместо обедния намаз.

3. НАМАЗ ЗА ПОКОЙНИК (ДЖЕНАЗЕ) НАМАЗ: състои се от молитва и молба за починал Мюсюлманин. Няма рюку и седжде. Този намаз е фарз-ъ кифайе.

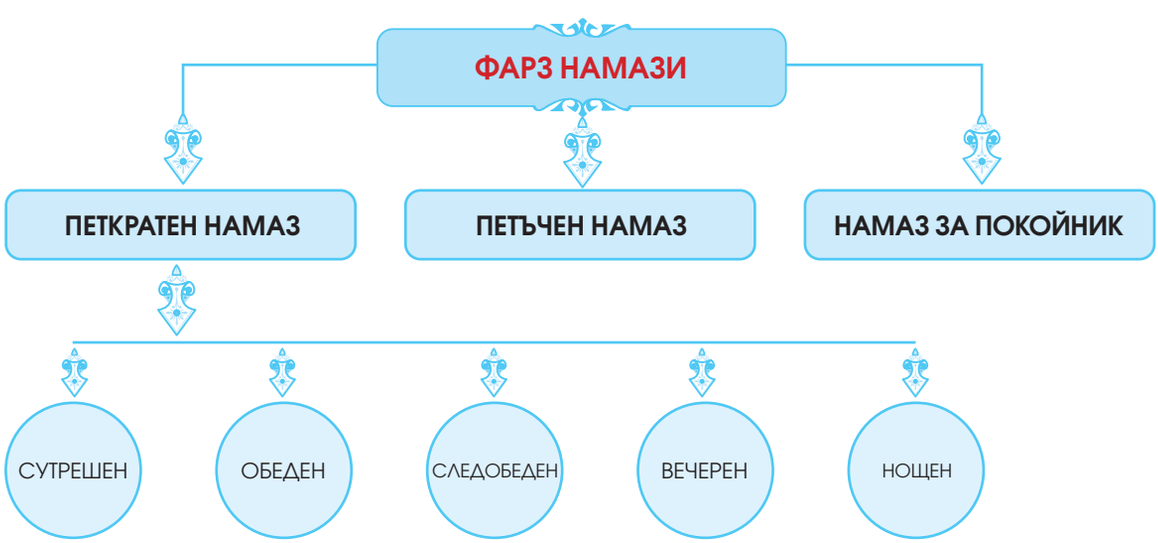

Б. ВАДЖИП НАМАЗИ

а) Празнични (Байрам) намази: байрам намазите се състоят от два рекята. Кланят се групово.

б) Витир намаз: състои се от три рекята. Кланя се след нощния намаз. Откланянето на витир намаз, който не се кланя навреме също е ваджип.

СЮННЕТ НАМАЗИ

Сюннет намази: това са намази, извън фарза и ваджибите, които Пратеника ни е кланял.

Разделят се на две, в зависимост от това дали са свързани с фарза или не:

1. Свързани с фарза: Това са сюннет намазите, които се кланят преди и след фарз намазите.

а) Сюннети на петкратния намаз: това са сюннет намазите, които се кланят преди и след фарза на намаза. (Например сюннета на сутрешния намаз.)

б) Сюннет на Петъчния намаз: това са сюннет намазите, които се кланят преди и след фарза. (Първи и последен сюннет на Петъчния намаз.)

2. Несвързани с фарза: това не са сюннети, първи или последен, на някой от фарз намазите, а намази, които се кланят независимо от фарза. Някои от тези намази, които е кланял Пратеникът ни са следните:

а) Терави намаз: това е сюннет намаз, състоящ се от общо двадесет рекята, който се кланя в месец Рамазан след нощния намаз и преди витир намаза.

б) Техеджджюд намаз (Среднощен намаз): това е сюннет намаз, състоящ се от два до десет рекята, който се кланя във времето преди сутрешния намаз между витир намаз и сутрешния намаз.

в) Кушлук намаз: това е сюннет намаз, състоящ се от два до осем рекята, който се кланя в промеждутъка от време един час след изгрев слънце и един час преди слънцето да достигне до най-връхната си точка.

г) Еввабин намаз: това е сюннет намаз, състоящ се от два до шест рекята, който се кланя след вечерния намаз.

д) Тахийетюл-Месджид: това е сюннет намаз, състоящ се от два рекята, който се кланя след като се влезе в месджид, джамия преди да се седне.

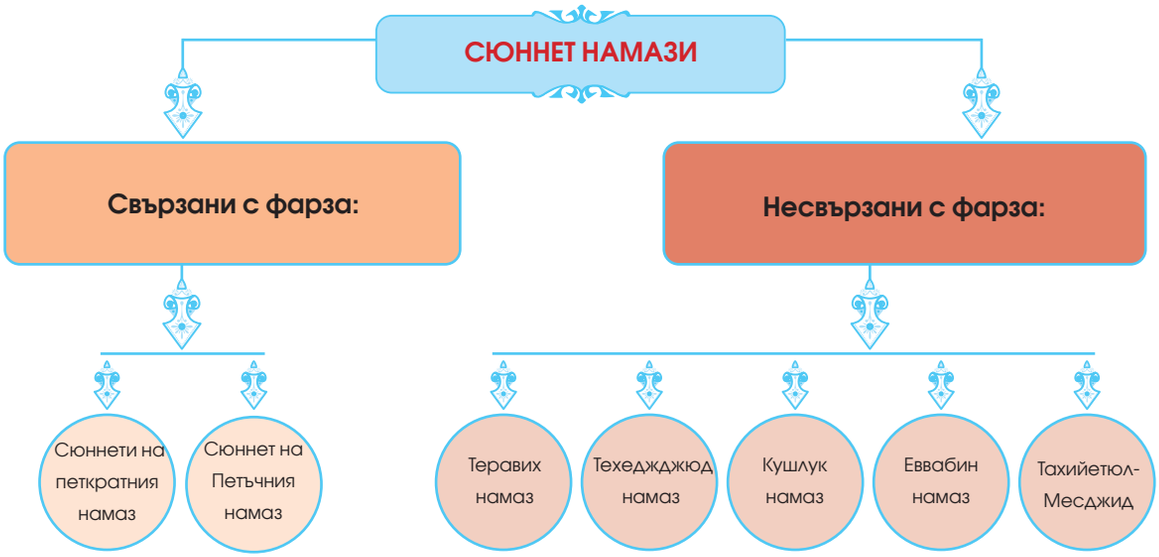

„Помогни ми като кланяш много намаз"

Ребиа ибни Ка'б от Сахабе-и Кирам, известен с прозвището Ебу Фирас, много слугувал на Пратеника ни. Пратеникът ни бил много доволен от слугуването му. Този сподвижник, който е достигнал до честта да слугува на Пейгамбера ни, разказва следното в един свой спомен:

„Една вечер бях приготвил водата за абдест на Пратеника ни. При което той ми каза:

– Ребиа! Поискай от мен каквото си поискаш! И аз отговорих:

– О, Пратенико на Аллах! Нека да си помисля и после да Ви кажа.

После си помислих, че земните блага са преходни и аз имам достатъчно прехрана, която ми идва на крака. Понеже Той има по-високо място при Аллах най-добре е да искам от Пратеника нещо, свързано с отвъдния ми живот, си казах аз. После като отидох при Пратеника, той ме попита:

– Какво реши Ребиа? И аз му отговорих:

– О, Пратенико на Аллах искам да бъда заедно с теб в Рая. Бих искал да се молиш за мен Аллах да ме спаси от Ада. Пратеникът отговори:

– Не искаш ли нещо друго? Аз:

– Това е което искам. Пратеникът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) каза:

– Тогава кланяй много намаз и прави седжде, помогни ми заради себе си!

(Муслим, Салат 226)

ФАРЗОВЕТЕ НА НАМАЗА

Намазът има дванадесет фарза. Шест от тези фарзове се изпълняват преди намаза, а другите фарзове по време на самия намаз. Когато пропуснем някой от тях намазът ни става невалиден. Тези фарзове накратко са следните:

а. Фарзове извън намаза

1. Хадестен Тахарет: това означава пречистване от духовните нечистотии, които не се виждат с очи. С други думи вземане на абдест или гусюл абдест, а когато не е възможно това извършването на тейеммум.

2. Неджасетен Тахарет: това означава почистване на тялото, дрехата и мястото, където ще се кланя намаз от видими с очи нечистотии.

3. Сетр-и Аврет: това означава покриване на нужните места. Мъжете трябва да покриват разстоянието между корема и колената си, а жените всичко освен ръцете, лицето и краката си до глезена.

4. Вакит-Време: това означава да е настъпило времето за намаз. За всеки един фарз или ваджиб намаз има време. В тези времена е необходимо да се кланят намазите. Не е валиден намаз, който се кланя преди да настъпи времето. Изоставянето на намаза след неговото време е голям грях.

5. Истикбал-и Къбле: това означава обръщане към Кябе при започването на намаза. Този, който обръща тялото си от къблето по време на намаза, неговият намаз се разваля.

6. Нийет-Намерение: това означава да се възнамери за намаза, който ще се кланя. При груповите намази се изразява намерение за следване на имама.

Ибни Мес'уд (радияллаху анх) казва следното:

- О, Пратенико на Аллах! Кое дело е по-обичливо на Аллах?

- Намаз, който се кланя в неговото време.

- После кое?

- Да се отнасяш добре с родителите.

- А после кое?

- Джихад по пътя на Аллах.

(Бухари, Мевакит 5)

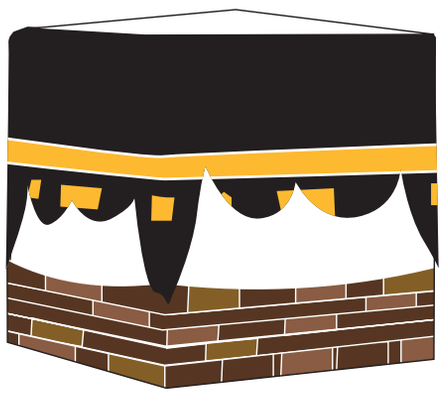

„При обръщането на посоката на тялото към Кябе за намаз е необходимо и обръщане на посоката на сърцето към Аллах. Това е така, защото къблето на душата е Аллах."

(Мевляна)

След изпълняването на тези условия можем да започнем намаза.

б. Фарзове вътре в намаза

✍ Това са фарзовете, които трябва да изпълним по време на самият намаз. Те се наричат още и „задълженията-еркян на намаза".

1. Ифтитах Текбир: това означава изричане на първия текбир - „Аллаху екбер" при започване на намаза.

2. Къям: това означава определено време в намаза, през което се стои на крака.

3. Къраат: означава четене на най-малко три къси айети от Корана прав докато кланя намаза.

4. Рукю: това означава след прочитане на Коран навеждане до стигане на колената по време на намаза.

5. Седжде: това означава поставяне на челото, носа, ръцете, краката и колената заедно на земята след рукю.

6. Каде-и ахире: това означава сядане в последният рекят на намаза докато се прочете молитвата „Еттехияту".

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Мигът на седжде е мигът, в който рабът е най-близо до своя Господар."

(Муслим, Салат 215)

ЕЗАН

Какво означава езан и мюеззин?

Езанът представлява призив, който служи за информиране на мюсюлманите за времената на намаза. Този, който чете езана се нарича „мюеззин".

Кога и как се чете езан?

Езан се чете от минарето с висок глас след като настъпи времето за намаз. С езана Мюсюлманите се приканват за намаз пет пъти на ден.

Как трябва да се държим докато се чете езан?

Когато чуем езан, замълчаваме и слушаме езана. Повтаряме думите, които казва мюеззина. След края на езана отправяме молитвата, която Пратеника ни е научил.

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Ако знаеха хората колко добродетелно е четенето на езан и това да си на първата редица в намаза и ако бяха принудени да теглят жребий, те щяха да теглят жребий."

(Бухари, Езан 9, Муслим, Салат 129)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Когато чуете мюеззина повтаряйте и вие това, което той казва."

(Бухари, Езан 7)

Думите и значението на езана са следните

اللّٰهُ أَكْبَرُ	Аллаху Екбер (4)	Аллах е най-великият
أَشْهَدُ أَنْ لاٰ إِلٰهَ إِلاَّ اللّٰهُ	Ешхеду ел-ля иляхе иллялах (2)	Свидетелствам, че няма друг бог освен Аллах.
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللّٰهِ	Ешхеду енне Мухаммеде'р Расулюллах (2)	Свидетелствам, че Мухаммед е Пратеник на Аллах.
حَيَّ عَلَى الصَّلاٰةِ	Хаййе але'с-салях (2)	Хайде на намаза!
حَيَّ عَلَى الْفَلاٰحِ	Хаййе але'л-фелях (2)	Хайде към спасението!
اللّٰهُ أَكْبَرُ	Аллаху Екбер (2)	Аллах е най-великият.
لاٰ إِلٰهَ إِلاَّ اللّٰهُ	Ля иляхе иллялах (1)	Няма друг бог освен Аллах.

При всички езани се повтарят същите изрази. Само при сутрешния езан след изречението „Хаййе але'л-фелях" се прибавя два пъти „Ессаляту хайрун мине'н-невм" (намазът е по-полезен от съня).

За какво ни напомня езана?

Намазът ни осведомява за това, че е настъпило времето за намаз. Тъй като намазът е религиозно задължение, което принадлежи на мюсюлманите, четенето на езан в едно място показва, че там живеят мюсюлмани.

Езанът, който се чете пет пъти на ден ни осведомява за монотеистичната ни вяра-тевхид. Съществуването на Аллах, това, че Той е единствен, Мухаммед – Аллах да го благослови и с мир да го дари – е Негов пратеник се настанява в сърцето и душата ни. Напомня ни за целта на нашето сътворение и че спасението ни е възможно само със служене на Аллах.

КАМЕТ

Какво е камет?

✍ Камет представлява призива за ставане за намаз, който се чете преди фарз намазите.

Кой, кога чете камета?

Когато намаза се кланя групово мюеззина казва думите на камета на висок глас. Мъжете, които кланят сами намаз четят камета с лек глас колкото да чуят. Жените не четат камет.

Думите на камета са същите като думите на езана. При камета след изречението „Хайие але'л-фелях" се прибавя два пъти „Кад камети'с-салях", което означава „Намазът започна". Езана се чете лека полека като между изреченията се четат като се изчаква, а камета се чете по-бързо и без да се чака между изреченията.

Който чуе езан и направи следната дуа, моето искане за прошка за него в деня на равносметката става ваджиб:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ
وَالصَّلٰاةِ الْقَائِمَةِ آتِ سَيِّدَنَا مُحَمَّدٍ الْوَ سِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِى وَعَدْتَهُ
اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Аллахумме раббе хазихид-даветит-таммех, вессалятил каимех ати сеййидена Мухаммеденил весилете вел фадъйлете вед-дераджетер-рафиах, вебасху макамен махмудениллези веадтех, иннеке ля тухлифул миад.

О, Аллах! Господарю на този съвършен призив и на отслужващия се намаз, дай на Мухаммед средството и добродетелта, и го изпрати на похвалното място, което Си му обещал. Ти никога не нарушаваш обещанието (Си). **(Buhârî, Ezân 8)**

Думите на камета са следните:

– Аллаху Екбер (4)

– Ешхеду ел-ля иляхе иллялах (2)

– Ешхеду енне Мухаммеде'р Расулюллах (2)

– Хаййе але'с-салях (2)

– Хаййе але'л-фелях (2)

– „Кад камети'с-салях" (2)

– Аллаху Екбер (2)

– Ля иляхе иллялах (1)

КАК СЕ КЛАНЯМЕ НАМАЗ?

Преди да започнем намаза вземаме абдест. Покриваме местата, които трябва да бъдат покрити. Обръщаме се в посока към къблето върху чисто място или седжаде-килимче. След това, в зависимост от това на кой намаз е настъпило времето изразяваме намерение (например „Възнамерих заради Аллах да кланям сюннета на сутрешният намаз")

Първи рекят

1 (Мъжете)

Вдигаме ръцете си –палците ни да достигнат до нивото на меката част на ушите ни и вземаме текбир като казваме „Аллаху Екбер".

1 (Жените)

Вдигаме ръцете си –палците ни да достигнат до нивото на раменатa ни и произнасяме текбир казвайки „Аллаху Екбер".

„О, синко мой, отслужвай молитвата и повелявай одобряваното, и възбранявай порицаваното, и бъди търпелив към онова, което те сполети! Това е от решителните дела."

(Сура Лукман, айет 17)

2 (Мъжете)

Хващаме лявата си китка с малкия пръст и палеца. По този начин завързваме ръцете си под корема.

В това положение първо четем дуата „Сюбханеке". След това казваме „Еузю бесмеле" и четем сура „Фатиха" и след нея друга сура, която знаем.

2 (Жените)

Поставяме ръцете - дясната ни ръка се поставя върху лявата – си върху гърдите си.

В това положение първо четем дуата „Сюбханеке". След това казваме „Еузю бесмеле" и четем сура „Фатиха" и след нея друга сура, която знаем.

3 (Мъжете)

Навеждаме се като казваме „Аллаху Екбер". Хващаме с пръстите си капаците на коленете си и изправяме гърба си. По време на рюку казваме три пъти „Сюбхане Рабийе'л-Азим".

3 (Жените)

Навеждаме се като казваме „Аллаху Екбер". Поставяме ръцете си върху коленете си и държим гърба си малко наклонен. По време на рюку казваме три пъти „Сюбхане Рабийе'л-Азим".

4 (Мъжете)

Изправяме се като казваме „Семи Аллаху ли-мен хамидех". Без да свързваме ръцете си ги оставяме настрани. Оставаме за малко на крака и през това време казваме „Раббена леке'л-хамд".

4 (Жените)

Изправя ме се като казваме „Семи Аллаху ли-мен хамидех". Без да свързваме ръцете си ги оставяме настрани. Оставаме за малко на крака и през това време казваме „Раббена леке'л-хамд".

5 (Мъжете)

Правим седжде като казваме „Аллаху Екбер". При седждето внимаваме челото заедно с носа ни да докоснат земята. Поставяме лактите си на разстояние от нас, без да докосват земята. Краката са ни изправени на пръсти като ги поставяме на земята по начин, при който пръстите ни да сочат към къблето. Когато сме в седжде казваме три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

5 (Жените)

Правим седжде като казваме „Аллаху Екбен". При седждето внимаваме челото заедно с носа ни да докоснат земята. Поставяме лактите си плътно до нас, като те докосват земята. Краката са ни изправени на пръсти като ги поставяме на земята по начин, при който пръстите ни да сочат към къблето. Когато сме в седжде казваме три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

6 (Мъжете)

След това казваме „Аллаху Екбер" и вдигаме челото си от седжде. За кратко време сядаме на колене.

Разгъваме левият си крак и сядаме върху него, десния крак държим изправен при което пръстите сочат към къблето. Поставя ръцете си с прибрани пръсти върху краката.

6 (Жените)

След това казваме „Аллаху Екбер" и вдигаме челото си от седжде. За кратко време сядаме на колене.

Изкарваме краката си в легнало положение на дясно и така седим. Поставя ръцете си с прибрани пръсти върху краката.

7 (Мъжете)

Отиваме отново на седжде като казваме „Аллаху Екбер". Както и преди отново четем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

7 (Жените)

Отиваме отново на седжде като казваме „Аллаху Екбер". Както и преди отново четем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

8 (Мъжете)

"Ставаме на крака за втори рекят като казваме „Аллаху Екбер".

8 (Жените)

Ставаме на крака за втори рекят като казваме „Аллаху Екбер".

Втори Рекят

9 (Мъжете)

Свързваме ръцете си. Казваме само „Бесмеле", четем сура „Фатиха" и друга сура, която знаем.

9 (Жените)

Слагаме дясната си ръка върху лявата и поставяме ръцете си върху гърдите си.

Свързваме ръцете си. Казваме само „Бесмеле", четем сура „Фатиха" и друга сура, която знаем.

10 (Мъжете)

Правим „рукю" като казваме „Аллаху Екбер". По време на рюку казваме три пъти „Сюбхане Рабийе'л-Азим".

10 (Жените)

Правим „рукю" като казваме „Аллаху Екбер". По време на рюку казваме три пъти „Сюбхане Рабийе'л-Азим".

11 (Мъжете)

Изправяме се като казваме „Семи Аллаху ли-мен хамидех". Без да свързваме ръцете си ги оставяме настрани. Оставаме за малко на крака и през това време казваме „Раббена леке'л-хамд".

11 (Жените)

Изправяме се като казваме „Семи Аллаху ли-мен хамидех". Без да свързваме ръцете си ги оставяме настрани. Оставаме за малко на крака и през това време казваме „Раббена леке'л-хамд".

12 (Мъжете)

Отиваме отново на седжде като казваме „Аллаху Екбер". По време на седжде четем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

13 (Мъжете)

След това казваме „Аллаху Екбер" и вдигаме челото си от седжде. За кратко време сядаме на колене.

14 (Мъжете)

Отиваме отново на седжде като казваме „Аллаху Екбер". Както и преди отново четем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

15 (Мъжете)

Сядаме като казваме „Аллаху Екбер".

Докато седим четем дуите „Еттехията", „Аллахумме салли", „Аллахумме барик", „Раббена атина" и „Раббенагфирли".

12 (Жените)

Отиваме отново на седжде като казваме „Аллаху Екбер". По време на седжде четем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

13 (Жените)

След това казваме „Аллаху Екбер" и вдигаме челото си от седжде. За кратко време сядаме на колене.

14 (Жените)

Отиваме отново на седжде като казваме „Аллаху Екбер". Както и преди отново четем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

15 (Жените)

Сядаме като казваме „Аллаху Екбер".

Докато седим четем дуите „Еттехията", „Аллахумме салли", „Аллахумме барик", „Раббена атина" и „Раббенагфирли".

16 (Мъжете)

След като прочетем дуите обръщаме главата си първо надясно и казваме „Есселямю алейкюм ве рахметуллах", после се обръщаме наляво и казваме същото изречение. По този начин приключваме с изпълнението на намаз с четири рекята.

16 (Жените)

След като прочетем дуите обръщаме главата си първо надясно и казваме „Есселямю алейкюм ве рахметуллах", после се обръщаме наляво и казваме същото изречение. По този начин приключваме с изпълнението на намаз с четири рекята.

Когато са попитали приятеля на Аллах, Хатем-и Есам как се кланя намаз, той отговорил по следният начин:

„Когато наближи времето си вземам хубаво абдеста, отивам на мястото където ще се кланям, сядам там, събирам си мислите и след това ставам за намаз. Поставям Кябето между двете ми вежди, вземам моста сърат под краката ми, Рая от дясната ми страна, Ада от лявата ми страна, Азраил над мен всеки момент може да ми вземе душата, възприемам този си намаз като за последен, с чувство между страх и надежда заставам пред Аллах, правя внимателно текбир, замисляйки се за значението му чета Коран. Правя рукю със сърдечност, отивам на седжде с богобоязън. Кланям намаза си с ихляс и след това се притеснявам дали е приет или не, моля за прошка от Аллах."

НАЧИН НА КЛАНЯНЕ НА ПЕТКРАТНИЯ НАМАЗ

САБАХ НАМАЗ	Първи рекят	Втори рекят		
СЮННЕТ НА САБАХ НАМАЗ (2)	* Ифтитах Текбир * Сюбханеке * Еузу Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнителна сура * Рюку * Седжде	* Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнителна сура * Рюку * Седжде * Сядане -Тахият -Салли-Барик -Раббена * Селям		
ФАРЗ НА САБАХ НАМАЗ (2)	* Ифтитах Текбир * Сюбханеке * Еузю Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнителна сура * Рюку * Седжде	* Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнителна сура * Рюку * Седжде * Сядане - Тахият - Салли-Барик - Раббена * Селям		

ОБЕДЕН НАМАЗ	Първи рекят	Втори рекят	Трети рекят	Четвърти рекят
ПЪРВИ СЮННЕТ НА ОБЕДНИЯ НАМАЗ (4)	*Ифтитах Текбир *Сюбханеке *Еузю Бесмеле *Сура Фатиха *Допълнителна сура *Рюку *Седжде	*Бесмеле *Сура Фатиха *Допълнителна сура *Рюку *Седжде *Първо сядане -Тахият	*Бесмеле *Сура Фатиха *Допълнителна сура *Рюку *Седжде	*Бесмеле *Сура Фатиха *Допълнителна сура *Рюку *Седжде *Последно сядане -Тахият -Салли-Барик -Раббена *Селям

ФАРЗ НА ОБЕДНИЯ НАМАЗ (4)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде *Първо сядане -Тахият	- Бесмеле - Сура Фатиха - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Рюку - Седжде *Последно сядане -Тахият -Салли-Барик -Раббена *Селям
ПОСЛЕДЕН СЮННЕТ НА ОБЕДНИЯ НАМАЗ (2)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде - Сядане - Тахият -Салли-Барик-Раббена -Селям		

ИКИНДИНАМАЗ	Първи рекят	Втори рекят	Трети рекят	Четвърти рекят
СЮННЕТ НА ИКИНДИ НАМАЗ (4)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде *Първо сядане - Тахият-Салли-Барик	- Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде - Последно сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям
ФАРЗ НА ИКИНДИ НАМАЗ (4)	- Ифтитах Текбир -Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде *Първо сядане - Тахият	- Бесмеле - Сура Фатиха - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Рюку - Седжде - Последно сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям

АКШАМ НАМАЗ	Първи рекят	Втори рекят	Трети рекят	
ФАРЗ НА АКШАМ НАМАЗ (3)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде - Тахият	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде - Последно сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям	
СЮННЕТ НА АКШАМ НАМАЗ (2)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде - Сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям		

ЯТСЪ НАМАЗ	Първи рекят	Втори рекят	Трети рекят	Четвърти рекят
ПЪРВИ СЮННЕТ НА ЯТСЪ НАМАЗ (4)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде *Първо сядане - Тахият-Салли-Барик	-Сюбханеке - Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде * Последно сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям

ФАРЗ НА ЯТСЪ НАМАЗ (4)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде *Първо сядане - Тахият	- Бесмеле - Сура Фатиха - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Рюку - Седжде * Последно сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям
ПОСЛЕДЕН СЮННЕТ НА НОЩНИЯ НАМАЗ (2)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде * Сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям		

ВИТИР НАМАЗ	Първи рекят	Втори рекят	Трети рекят	
ВИТИР НАМАЗ (3)	- Ифтитах Текбир - Сюбханеке - Еузю Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Рюку - Седжде * Първо сядане - Тахият	- Бесмеле - Сура Фатиха - Допълнителна сура - Междинен текбир - Кунут дуи - Рюку - Седжде * Последно сядане - Тахият-Салли-Барик-Раббена - Селям	

ДУИ И ТЕСБИХИ СЛЕД НАМАЗА

След всеки намаз, след като отправим поздрав (селям) казваме:

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلاٰمُ وَمِنْكَ السَّلاٰمُ تَبَارَكْتَ
يَا ذَاالْجَلاَلِ وَالْإِكْرَامِ

„Аллахумме енте'с-селямю ве минке'с-селям. Тебаректе я зе'л-джеляли ве'л-икрам." И накрая като допълнение казваме:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ للّٰهِ وَلاٰ إِلَهَ إِلاَّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ
وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

„Сюбханаллахи ве'л-хам-дю лиллахи ве ля иляхе илляллахю валлаху екбер ве ля хавле ве ля кувете илля билляхи'л-алийи'л-азим".

След като направим Еузю Бесмеле четем Айете'л-Кюрси.

Казваме 33 пъти سُبْحَانَ اللّٰه **Сюбханаллах,** 33 пъти اَلْحَمْدُ اللّٰه **Елхамдюлиллях** и 33 пъти اَللّٰه أَكْبَرُ **Аллаху Екбер.** След това казваме

لاٰ إِلٰهَ إِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاٰ شَرِيكَ لَهُ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِير
سُبْحَانَ رَبِّي الْعَلِيِّ الاَعْلَي الْوَهَّابِ

„Ля иляхе илляллахю вахдеху ля шерике лех. Лехю'л-мюлкю ве лехю'л-хамдю ве хюве аля кюлли шей'ин-кадир. Сюбхане габбийе'л-алийи'л-а'ле-'л-веххаб", вдигаме ръце и се молим на Аллах. След дуата прокарваме ръцете си по лицето, с което приключваме тесбиха след намаза.

Избирайки от посочените по-долу дуи, можем да направим дуите, които Пратеникът ни е чел или е препоръчвал да се четат след намаз:

- О, Аллах! Само теб възхвалявам. Ти си Ти, който всеки миг виждаш това що е на небесата и земята и между тях.

- Хвала на Теб. Ти си Хак-Истинния и Истината. Всичко, което си обещал е хак и истинско. Думата ти е хак и истинска. Раят е хак и истински. Адът е хак и истински. Идването на деня на равносметката е хак и истинско. Пратениците са хак и истински. Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е хак и истински.

- О, Аллах! Приемайки повелите и забраните аз се отдадох единствено на Теб.

Единствено на Теб се доверих. Единствено в Теб повярвах. Обърнах лицето и душата единствено към Теб.

- О, Аллах! Приеми моя намаз. Несъмнено Ти си Всечуващ, Всезнаещ.

- О, Аллах! Прости ми греховете, това което съм направил поради незнание, грешките с които съм прекрачил граници, всички мои вини, които ти знаеш по-добре от мен!

- О, Аллах! Прости ми греховете, които съм извършил знаейки или шегувайки се, по погрешка или съзнателно!

- О, Аллах! Помогни ми да те споменавам, да ти благодаря за благата, да ти служа по подходящ начин!

- О, Аллах! Опази ме да попадна в грешка в религията ми, която е основата на всичко! Стори работите ми в ред в този свят, в който живея! Помогни ми да спечеля отвъдния живот! Позволи ми да извърша още много добрини през живота си!

- О, Аллах! Опази ме от караници и всички лоши навици, които ще развалят единството!

- О, Аллах! Посочи ми правият път, стори чисти характера и душата ми, стори красив морала ми. Стори ме далеч от харамите.

- О, Аллах! Търся убежище при Теб от лошия характер, от вършенето на лоши дела, от заблудата на грешните вярвания.

- О, Аллах! Търся убежище при Теб от бедността, гнева, от това да бъда презрян и унизен, да угнетявам други и да бъда угнетен.

- О, Господарю, Който ни създаде и възпита! Отреди ни доброто и красивото и в този свят и в отвъдния. Опази ни от огъня на ада.

- О, Господарю, който ни създаде и възпита! Помилвай мен, майка ми и баща ми и всички вярващи в деня на равносметката.

Амин!

Един ден Пратеникът ни – саллялаху алейхи веселлем – хвана ръкатана Муаз бин Джебел и му каза: „Муаз! Кълна се в Аллах, аз наистина те обичам. Тогава Хз. Муаз отговори следното на Пратеника ни: „О, Пратенико на Аллах! И аз те обичам!"

Пратеника ни продължи като каза следното: „Муаз! Препоръчвам ти непременно след всяка молитва да прочиташ тази дуа:

اللهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَ شُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

„О, Аллах! Помогни ми да Те споменавам и благославям, да благодаря за твоите блага, да изпълнявам ибадетите си по подобаващ начин."

(Ебу Давуд, Витир 26)

ВАДЖИБИТЕ НА НАМАЗА

Ваджибите са постъпки, които трябва да бъдат направени и които допълват намаза. Когато по погрешка или забравяйки изоставим ваджибите или закъснеем трябва да направи сехив (поправително) седжде. **Една част от ваджибите на намаза са както следва:**

- Четенето на сура Фатиха в намазите
- Четенето на допълнителната сура („заммъ сюре") след Фатиха.
- Четенето на сура Фатиха преди допълнителната сура.
- Поставяне на челото заедно с носа на земята.
- Сядането на втория рекят при намазите с три и четири рекята.
- Да внимаваме за та'дили еркяна. (Та'дили еркян означава извършването както трябва на всяко едно от задължителните неща на намаза. Казано по друг начин да не бързаме и да ставаме на крака, да се покланяме, да сядаме, да извършваме както трябва необходимите движения. Например не внимава за та'дили еркан онзи, който изправяйки се от рюку, преди да се изправи напълно и да каже „Раббена лекеʼл-хамд", отива направо на седжде без да изчака малко прав.)
- Четенето на дуата „Техийат" в първото и последното сядания.
- Правенето на кунут текбир във витир намаза и четенето на „кунут дуите".
- Даването на селям надясно и наляво след намаза.
- Извършването на сехив седжде при грешка в намаза.
- Четенето на глас в намазите, които имамът трябва да чете на глас при сутрешния, вечерния и нощния намази.
- Четенето без глас в намазите, които имамът трябва да чете без глас при обедния и следобедния намази.

Откланяй намаза си отново

Един ден Пратеникът ни влезе в месджида и седна в един ъгъл. Сахабе-и Кирам бяха седнали около него. През това време дойде един човек и започна да се кланя намаз. Човекът не беше разбрал, но Пратеникът го наблюдаваше с очи. След като човекът завърши намаза си, той дойде при Пратеника и му отдаде селям. Пратеникът, който прие селяма му каза: „Върни се и откланяй намаза си отново! Защото ти не се кланя."

Човекът се върна обратно и отново както преди се откланя намаза си. После дойде при Пратеника. Пратеникът ни отново му каза: „Върни се и откланяй намаза си отново! Защото ти не се кланя." Това се повтори три пъти. Накрая човекът попита „Кълна се

в Аллах, който те изпрати, че не мога да се кланям другояче. Научи ме на правилният начин". При което Пратеникът ни го научи на следното:

„Когато застанеш за намаз вземи текбир. След това чети колкото можеш айети от Курана. След това отиди на рюку. Остани в това положение докато всички твои органи станат неподвижни. (След като кажеш три пъти „Сюбхане Рабийе'л-Азим") после си вдигни главата, докато се изправиш напълно остани така. След това отиди на седжде. Остани в това положение на седжде докато всички твои органи станат неподвижни. („Сюбхане Раббийе'л-а'ля") после си вдигни главата. Седни докато всички твои органи станат неподвижни. Прави така по този начин през всички рекяти на намаза си."

(Бухари, Езан 95, Муслим Салат, 45, Тирмизи Салат 110)

СЮННЕТИТЕ НА НАМАЗА

- Четенето на езан за петкратния и Петъчния намаз и четенето на камет преди фарз намазите.
- Негласното четене на дуата „Сюбханеке" след първият текбир.
- Четенето на „Еузю-Бесмеле" след Фатиха в първите рекяти и „Бесмеле" в другите рекяти.
- Негласното казване на „Амин" след прочитането на сура Фатиха.
- Четенето най-малко три пъти на тесбиха, който се чете по време на рюку и седждето.
- Казването на „Сюбхане Рабийе'л-Азим" при рюку и „Сюбхане Раббийе'л-а'ля" при седжде.
- Правенето на текбир в промеждутъка като къям, рюку, седжде.
- Казването на „Семи Аллаху ли-мен хамидех" при ставане от рюку и „Раббена лекеʼл-хамд" след като се изправим.
- Четенето на дуите Салли – Барик и Раббена при последното сядане.

ЕДЕБ НА НАМАЗА

Думата едеб (мн. ч. адаб) означава красиви и добри постъпки. Изпълняването на едебите на намаза спомага за спокойното кланяне на намаза. Някои от едебите на намаза са следните:

- Когато сме изправени да гледаме мястото на седжде, когато сме в рюку да гледаме краката, когато сме седнали да гледаме колената, когато даваме селям да гледаме раменета.
- Казването на повече от три пъти на тесбиха на рюку и седжде.
- Да не забравяме по време на намаза, че се намираме пред Аллах.

Попитаха един ислямски учен: „Как един раб постига богобоязън (хушу) в намаза?" и той отговори по следният начин:

- Като яде хелял.
- Като стои далеч от небрежността по време на намаза, като се подготвя със съзнание за намаза
- Като мисли, че се намира пред Аллах при извършването на първия текбир и като запазва това положение до края на намаза
- Като не забравя никога Аллах и извън намаза и като осъзнава, че Той ни вижда.

МЕКРУХ (НЕОДОБРЕНИТЕ НЕЩА) НА НАМАЗА ☹☹

Когато сме в намаз не трябва да забравяме, че се намираме пред Великият ни Господар и трябда да се кланяме намаз по начина, по който ни е научил Пратеника ни. Трябва да внимаваме за ваджипите и сюннетите, които допълват фарзовете. Изоставянето на ваджибите и сюннетите не се възприема добре в религията ни, т.е. смята се за мекрух. Основните от тези неодобрени неща, които обикновено се появяват с изоставянето на даден ваджиб или сюннет са следните:

- Ненужното играене с тялото или дрехата по време на намаз.

  Кланяне на намаз в състояние на голяма или малка нужда.
- Заставането за намаз отзад сам когато има място сред редиците.
- Не поставянето на сютре (препятствие) на местата, където има възможност да се минава когато се кланя намаз.
- Изоставянето на необходимите тесбихи, които трябва да бъдат казвани по време на рюку и седжде или казването им на по-малко от три пъти.
- Допълнителните сури след Фатиха се четат съобразно реда им в Куран-и Керим. Например в намаза вместо да четем сурите Кевсер и Ихляс, ние четем сура Кевсер в първият рекят и сура Ихляс във втория рекят. Ако не внимаваме за това то става мекрух.
- Кланянето на намаз срещу лицето на човек.

Кой дойде на намаза?

Един ден халифът Харун Решид казал на Бехлюл Дана:

- Отиди на акшам намаз в джамията, покани всички, които кланят акшам намаз на вечеря.

Настанала вечер. Прочел се езан. В джамията имало джемаат повече от една редица. След намаза Бехлюл дошъл с група от трима, петима души. Халифе Харун Решид се учудил:

- Само толково ли? Аз бях ви помолил да поканите в двореца всички, които кланят вечерен намаз. От толкова хора вие сте поканили хора само за една трапеза. Бехлюл Дана казал:

- Господарю! Вие ми казахте да поканя на ифтар тези, които кланят акшам намаз, а не тези, които идват на джамия. След намаза застанах на вратата на джамията и попитах всички, които излизаха коя сура четя имама в намаза. По-голямата част от джемаата не можа да си спомни коя сура четя. Това познаха само тези, хора които съм докарал. Джемаатът дошъл на джамия беше голям, но само тези приятели са откланяли намаза както трябва. И аз ги поканих и докарах в двореца както заповядахте.

Нека да кланяме намазите си смирени

Когато вършим някаква работа, която обичаме и ни харесва ние се отдаваме изцяло на дейността си. Понякога толкова много се напрягаме, че не чуваме дори и да ни викат, не осъзнаваме това, което се случва около нас. Ето по този начин смиреността означава да осъзнаваме това, че се намираме пред Великия Аллах когато се кланяме, да преустановим връзката си с другите неща и се отдадем напълно на намаза.

Ние не искаме въобще да се разделим от човек, когото много обичаме или не искаме той да се раздели с нас. Мислим за това, колко бързо е минало времето седейки и си казваме „колко бързо мина времето".

Колко грешно би било ако се занимаваме с други неща когато сме седнали заедно с приятеля си нали? По същият начин и когато се кланяме намаз

не е правилно да се занимаваме с други неща пред Аллах. Намазът не трябва да се превръща във време, в което да се разрешават проблемите свързани с работата, училището, семейството и приятелите, във време в което да мислим и планираме нещата, които искаме да направим. Както обръщаме тялото си къб къбле, така и трябва да обърнем и сърцата си към Аллах. Трябва да запазим уважението си като си спомним значението на айетите, които четем или това, че се намираме пред Господаря на Световете. Не трябва да се занимаваме с друго нещо в момент, когато Той ни вижда и когато отправяме молитви към Него и четем Неговите айети. Какво ще направим после ако Аллах каже „Рабе мой аз бях с теб, а ти с кого беше?"

Ето затова трябва да възприемаме всеки един намаз като среща на двама приятели, миг в който рабът се среща със своят Господар. И ще достигнем смиреност когато гледаме на намаза не като на някакво задължение, което час по-скоро трябва да свършим, а като израз на обичта ни към Аллах и като миг в който се срещаме с Него.

Аллах Теаля казва:

„Сполуката е за вярващите, които в своята молитва са смирени."

(Сура Муминун, айети 1-2)

Аллах Теаля казва:

„И искайте помощта (на Аллах) с търпение и молитва! Тя наистина е трудна, ала не и за смирените, които се надяват, че ще срещнат своя Господ и че при Него ще се върнат."

(Сура Бакара, айети 45-46)

Когато започваме намаза ние мислим за величието на Аллах и излизаме пред Него като казваме „Аллаху Екбер". Заставаме със свързани ръце с уважение пред нашият Създател. Когато четем сурите или слушаме мислим си, че Аллах говори с нас. Спомняйки си за величието на Аллах отиваме в рюку. След като отново с уважение се изправим, с цялото си тяло и съществуване отиваме на седжде и поставяме челото си на земята. Припомняйки си, че моментът в който сме най-близко до Господаря си казваме „О, Велики Господарю, възхвалявам те." Мислим си за целта на нашето сътворение, което е да Му служим и да Го възвеличаваме, за това, че можем всичко да дадем за Него. И другите рекяти кланяме със същите чувства. Накрая сядаме със сведени глави и четем дуите „Ет-Тахиятю, Салли-Барик и Раббена". С радостта от това да изпълняваме религиозно задължение, което ни доближава до Господаря ни, даваме поздрав (селям) на хората и ангелите от дясната и от лявата ни страна и излизаме от намаза.

ПОЛОЖЕНИЯ, КОИТО РАЗВАЛЯТ НАМАЗА

- Развалянето на абдеста когато се кланя намаз.
- Не извършването на един от фарзовете на намаза.
- Яденето-пиенето на нещо по време на намаза.
- Говоренето по време на намаз, даването или вземането на селям.
- Плачането заради нещо, свързано със земния живот или казването на ах (Плачането заради страх от Аллах и от Неговата обич не разваля намаза.)
- Смеенето дотолкова силно доколкото да чуем собствения си глас по време на намаз. (Ако по време на намаз се смеем дотолкова силно доколкото стоящият до нас да ни чуе се разваля и абдеста ни.)
- Обръщането на тялото ни в друга посока когато се кланяме намаз.
- Занимаването с нещо друго по начин, който да остави впечатление на гледащ ни човек, че не се кланяме намаз.
- Четенето на Корана погрешно, което променя смисъла му.
- Изгряването на слънцето когато се кланя сутрешният намаз.

НЕ ИСКАХ ДА РАЗВАЛЯ ИГРАТА МУ

Беше време за обеден или следобеден намаз. Пратеникът ни – Аллах да го благослови и с мир да го дари -, който беше взел на гърба си внуците си Хасан и Хюсеин дойде в джамията. Премина към михраба, сложи Хасан и Хюсеин на земята, взе текбир и застана за намаз. Сахабе-и Кирам застанаха зад него за намаз. Пратеникът ни удължи седждето си в намаза повече от нормалното, което правеше. В това време един от внуците на Пратеника ни играеше на неговите свети рамена. След като свърши намаза Сахабе-и Кирам казаха:

„О, Пратенико на Аллах! След като удължихте едно от седждетата си помислихме, че ви се случи нещо или ви се спусна откровение". При което Пратеника ни каза:

„Не се случи нито едно от двете. Но внука ми се качи на гърба ми по време на намаза. Останах така докато той слезе от там. Не исках да избързвам и разваля играта му."

(Несаи, Татбик 82)

ЗНАЧЕНИЕТО НА КЛАНЯНЕТО НА НАМАЗ С ДЖЕМААТ

Какво означава имам и джемаат?

✍ Имам се нарича човек, който ръководи намаза на най-малко един или на група от хора, а хората, които го следват се наричат джемаат.

Защо джамията се нарича „Домът на Аллах"?

Джамиите и месджидите са сградите, в които мюсюлманите се събират и кланят групово своите намази. Тези сгради се наричат „Домът на Аллах", защото в тях се прави седжде на Аллах, изпълнява се ибадет, кланя се намаз.

Какво е превъзходството на намаза, кланян с джемаат?

Пратеникът ни – Аллах да го благослови и с мир да го дари – постоянно е кланял своя намаз с джемаат и ни е препоръчал и ние да кланяме с джемаат. Осведомил ни е, че намазът кланян с джемаат има „двадесет и седем" пъти повече севаб от този, кланян насаме. Изоставянето на джемаата, без да има някакво извинение, не се възприема добре. Продължаването на кланянето с джемаат се смята за едно от красивите черти на мюсюлманите.

Отново Пратеникът ни е казал приятната вест, че тези които вземат хубаво абдест и отидат в джамията да се кланят, със всяка тяхна стъпка им се опрощава един грях и спечелват един севаб.

Какво ни носи кланянето на намаза с джемаат?

Кланянето на намаза заедно подбужда чувството на обич и сплотеност между мюсюлманите. Мюсюлманите, които кланят заедно своя намаз се осведомяват за състоянието си. Помагат си един на друг в разрешаването на въпросите си.

От ваазовете-нахихатите, хутбетата и срещите в джамиите научаваме за повелите и забраните на религията ни. Увеличаваме знанията си за живота и ахляка на Пратеника ни.

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Намазът, кланян с джемаат е двадесет и седем пъти по превъзходен от този, кланян насаме"

(Бухари, Езан 30)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Несъмнено хората, които спечелват най-много севаб в намаза са тези, които идват в джамията от далеч вървейки. Севабът на този, който да кланя намази с имам е по-голям от севаба на този, който кланя намаза си и заспива."

(Бухари, Езан 31)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Който вземе хубаво абдест у дома си и отиде в една от къщите на Аллах за да изпълни един от Неговите фарзове, всяка стъпка, която прави му изтрива един грях, а другата стъпка му издига положението."

(Муслим, Месаджид 282)

Събирайки се на едно място в джамиите ние изживяваме радостта и спокойствието от изпълнението на ибадет към Аллах. Ангелите ни обкръжават и върху нас се спуска милостта и благодатта на Аллах. Господарят ни обича повече ибадета, който се изпълнява групово. С благодатта на джемаата прощава грешките ни в ибадетите.

Каква трябва да бъде организацията на редиците-сафовете при кланянето на намаз с джемаат?

- При организацията на редиците-сафовете мъжете стоят отпред, децата по средата, а жените отзад.
- Ако джемаатът се състои само от един човек, той застава от дясната страна на имама, малко зад него.
- Когато се кланя намаз с джемаат редиците трабва да са изправени и гъсти, между редиците не трябва да остава празно място. Не е правилно да се прави редица отзад когато отпред има място.
- Пратеникът ни – Аллах да го благослови и с мир да го дари – напомняше, че изправените редици са един от допълващите елементи на намаза и повелява следното:

„Поддържайте редиците си изправени. Наредете рамената на едно ниво. Попълнете празните места. Отнасяйте се меко към братът ви който ви дърпа за ръката заради организацията на редицата. Не оставяйте празни места, през които може да мине дявола. Аллах радва сърцата на тези, които поддържат стегнати своите редици. Аллах не спуска благодатта си над тези, които не поддържат стегнати своите редици." (Ебу Давуд, Салат 93) Като самият той, докосвайки гърдите и рамената на сподвижниците, се разхожда от единия до другия край на редицата и повелява: „Не стойте

Едеб на джамията

Необходимо е да обърнем внимание на следните въпроси, свързани с джамиите:

- В джамиите трябва да влизаме с абдест и с дения си крак.
- От джамиите трябва да излизаме с левия си крак.
- Не трябва да стъпваме с мръсни крака и чорапи върху постелките и килимите в джамията.
- Не трябва да притесняваме джемаата с миризма от устата като отиваме в джамията след като сме яли лук, чесън, пушили цигари.
- Трябва да избягваме неучтиви постъпки в джамията, без да имаме извинение, като да сядаме като си опъваме краката, викаме, крещим, вдигаме шум, правим празни и безполезни приказки.
- Ако в джамията се чете Коран или се прави ваъз трябва да слушаме с внимание и уважение.
- Ако сме дошли късно в джамията трябва да седнем където има празно място, не трябва да притесняваме джемаата за да стигнем до по предни места.

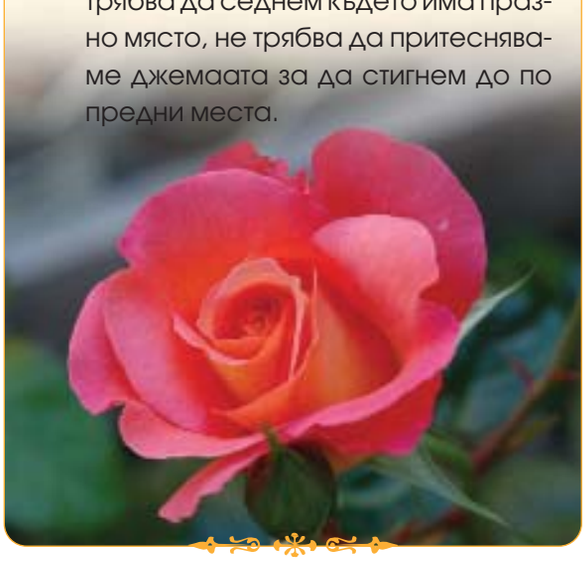

назад напред. После и сърцата ви ще са различни един от друг." (Ебу Давуд, Салат 93).

Какво е разпореждането за намаза, който се кланя с джемаат?

Фарз е Петъчният намаз да се кланя с джемаат, а за другите времена кланянето е „сюннет-и мюеккеде". Изоставянето на джемаата без извинение не е в съответствие със сюннета на Пратеника ни.

Как се кланя намаз с джемаат?

Когато се кланя намаз с джемаат, имамът възнамерява да кланя намаз и да ръководи намаза на джемаата. А всеки от джемаата възнамерява да кланя намаза и да следва имама.

За пример нека да видим как се кланя фарз на обеден намаз с джемаат:

1) Първоначално възнамеряваме като казваме „Възнамерих заради Аллах да кланям фарза на обедния намаз, да следвам имама".

2) Когато имама каже с висок глас „Аллаху Екбер" и ние с глас колко сами да чуем вземаме текбир и започваме намаза. (Повтаряме негласно и другите текбири, които имама казва.)

3) След текбира завързваме ръцете си и негласно четем „Сюбханеке" и замлъкваме. В другите рекяти на глас когато сме на крака не четем нищо. (А в намазите, които имамина чете на глас, след като свърши сура Фатиха казваме „амин".)

4) Когато направим рюку казваме три пъти „Сюбхане Рабийе'л-азим". Когато имаминът каже „Семи Аллаху ли-мен хамидех" и се изправи на крака, ние казваме „Раббена леке'л-хамд" на крака.

5) При седждетата казваме три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля".

6) При сяданията и ние заедно с имама четем дуите „Еттехиятю, Аллахумме салли, Аллахумме барик, Раббена атина и Раббенагфирли" и отново заедно с имама даваме селям.

Когато се кланяме намаз с джемаат следваме имама и не го изпреварваме.

Как можем да довършим намаза си когато сме закъснели за джемаата?

Когато закъснеем за джемаата, довършваме рекятите за които не сме успели да стигнем навреме след като имама даде селям. Рекята се счита за кланян ако стигнем преди имамът да се е изправил от рюку. Няма нужда отново да откланяме този рекят.

Когато сме достигнали вторият рекят на намаза с джемаат, четем дуата Тахият при последното сядане и изчакваме имама да даде селям. След селяма на имама ставаме на крака и довършваме първия рекят, който не сме могли да достигнем по следният начин:

Първи рекят

* Сюбханеке
* Еузю Бесмеле
* Сура Фатиха
* Допълнитена сура
* Рюку
* Седжде
* Последно сядане
- Тахият-Салли-Барик-Раббена
* Селям

Когато сме достигнали третият рекят на намаза с джемаат, след като имама даде селям ставаме на крака и довършваме първите два рекята, който не сме могли да достигнем по следният начин:

Първи рекят	Втори рекят
* Сюбханеке * Еузю Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнитена сура * Рюку * Седжде	* Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнитена сура * Рюку * Седжде * Последно сядане -Тахият-Салли-Барик-Раббена * Селям

Когато сме достигнали четвъртият рекят на намаза с джемаат, след като имама даде селям ставаме на крака и довършваме първите три рекята, който не сме могли да достигнем по следният начин:

Първи рекят	Втори рекят	Трети рекят
* Сюбханеке * Еузю Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнитена сура * Рюку * Седжде * Първо сядане -Тахият	* Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнитена сура * Рюку * Седжде	* Бесмеле * Сура Фатиха * Рюку * Седжде * Последно сядане -Тахият-Салли-Барик-Раббена * Селям

Когато сме достигнали третият рекят на вечерния намаз с джемаат, след като другите дадат селям ставаме на крака и довършваме първите два рекята, който не сме могли да достигнем по следният начин:

Първи рекят	Втори рекят
* Сюбханеке * Еузю Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнитена сура * Рюку * Седжде * Първо сядане -Тахият	* Бесмеле * Сура Фатиха * Допълнителна сура * Рюку * Седжде * Последно сядане -Тахият-Салли-Барик-Раббена * Селям

Когато достигнем даден намаз с джемаат след рюку на последния рекят, след като имама даде селям ставаме на крака и довършваме всички рекяти насаме.

НЯКОИ НАМАЗИ, КОИТО СЕ КЛАНЯТ С ДЖЕМААТ

А. ПЕТЪЧЕН НАМАЗ – ДЖУМА НАМАЗ

Петъчният ден е седмичният празник на мюсюлманите. Те се срещат в петък в джамията, разговарят и си споделят мъките и радостите. Помагат си един на друг.

Колко рекята е Петъчният намаз и кога се кланя?

Религията ни е заповядала на мюсюлманите когато настъпи времето да оставят заниманията си и да кланят Петъчен намаз.

За да може да се кланя Петъчен намаз са необходими един имам и джемаат, съставен най-малко от трима души.

Петъчният намаз се състои от общо 10 рекята и се кланя във времето на обедния намаз и замества обедния намаз за този ден. Тези, които поради някаква причина не могат да се кланят Петъчен намаз кланят обеден намаз.

За кого е фарз Петъчния намаз?

Петъчният намаз е фарз само за мъжете мюсюлмани, които са достигнали полова зрялост.

За кого Петъчният намаз не е фарз?

Петъчният намаз не е фарз за жените, децата, болните, за тези, на които им се налага да гледат болни, слепите, за парализираните и хората без крака. Въпреки това обаче, ако тези хора кланят Петъчен намаз той е валиден и същите не кланят обеден намаз.

Кои са условията за да бъде Петъчният намаз валиден?

1. Да се кланя във времето на обедния намаз.

2. Да се чете хутбе преди намаза.

3. Мястото, където се кланя Петъчният намаз да бъде отворено за всеки.

4. Освен имама да има джемаат, съставен най-малко от трима души.

Аллах Теаля казва:

„О, вярващи, щом се призове за молитвата в петъчния ден, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете."

(Сура Джума, айет 9)

Аллах Теаля казва:

„И щом молитвата завърши, разпръснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите!"

(Сура Джума, айет 10)

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Ако се отбягват големите грехове, петкратният намаз е изкупление за малките грехове, извършени във времето между намазите, а Петъчния за тези до другия Петък."

(Муслим, Тахарет 14)

Как се кланяме Петъчния намаз?

Преди фарза на Петъчния намаз се кланяме четири рекята първи сюннет. Този намаз е като първият сюннет от четири рекята на обедния намаз. След сюннета проповедника-хатиб се изкачва на минбера и сяда. Мюеззинът чете вътрешен езан. След езана проповедника става и чете хутбе. Без да вдигаме шум слушаме това хутбе на Петъчния намаз, който е фарз за четене и слушане. След хутбето мюеззина следва имама с камета, който прави и кланяме два рекята фарз на Петъчния намаз.

След това сами кланяме четири рекята последен сюннет на Петъчния намаз. Това се кланя по абсолютно същият начин като сюннета на обедния намаз. След това ако искаме кланяме още шест рекята намаз.

Б. БАЙРАМ НАМАЗ

Имаме два религиозни празника в годината. Единият от тях е Рамазан байрам, а другият е Курбан байрам. През тези байрами като израз на благодарността ни към Аллах кланяме два рекят байрам намаз.

За кого е ваджиб байрам намаз?

Кланянето на байрам намаз е ваджиб за онези, за които Петъчният намаз е фарз.

Кога се кланя байрам намаза?

Байрам намаз се кланя в деня на байрам 40-45 минути след като слънцето изгрее. Това време е валидно за Турция. За някои страни времето за чакане след игрев слънце може и да бъде по-кратко.

Кога се кланя байрам намаза?

Байрам намаз се кланя в деня на байрам 40-45 минути след като слънцето изгрее. Това време е валидно за Турция. За някои страни времето за чакане след игрев слънце може и да бъде по-кратко.

Първи рекят: Четем дуата Сюбхане-ке. Вдигаме ръцете си до ушите заедно с имама и вземаме три пъти текбир, също както при започване на намаз. След третият текбир свързваме ръцете си. Слушаме имама, който чете сура Фатиха и допълнителна сура и с рюку и седжде завършваме първият рекят.

Втори рекят: След като изслушаме сура Фатиха и допълнителната сура, пак заедно с имама си вдигаме ръцете и вземаме три пъти текбир. При четвъртият текбир правим рюку. С рюку, седжде и сядане завършваме намаза си.

Кога се чете байрам хутбето?

Байрам хутбетата се четат след намаза. Прочитането на тези хутбета е сюнета на скъпият ни Пратеник.

На тези хутбета имам-хатибите обикновено дават наставления за смисъла и значението на този ден.

Какви са думите и значението на тешрик текбира?

Думите на тешрик текбира са:

اَللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ لاٰ إِلٰهَ إِلاَّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ
اَللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ

„Аллаху Екбер, Аллаху Екбер, Ля илях иллялаху валлаху екбер, Аллаху Екбер ве лиллахи'л-Хамд"

Значението на тешрик текбира е: „Аллах е най-великият, Аллах е най-великият. Няма друг бог освен Аллах. Аллах е най-великият, Аллах е най-великият. Всички възхвали са за Аллах."

Какво означава тешрик текбир? Кога се казва?

Текбирите, които се четат след фарз намазите в дните на Курбан байрам се наричат тешрик текбир. Започва в сутрешния намаз в деня Арефе и приключва в следобедния намаз на четвъртия ден от байрама. Трябва да казваме тешрик текбира и когато се кланяме сами и когато се кланяме с джемаат.

В. ДЖЕНАЗЕ НАМАЗ

Дженазе намазът представлява дуа, която се прави за починал наш брат мюсюлманин. По принцип кланян с джемаат, този намаз може да се кланя и самостоятелно.

Какво е разпореждането за дженазе намаз?

Кланянето на дженазе намаз е фарз-ъ кифайе. Когато една част от мюсюлманите кланят този намаз, тези които са го кланяли печелят севаб, а отговорността на другите отпада. Но когато никой не се кланя дженазе намаз на един мюсюлманин, тъй като се изоставя едно задължително религиозно изпълнение, всички мюсюлмани в това място стават отговорни и извършват грях.

Как кланяме дженазе намаз?

Дженазе намазът е намаз, който няма рюку и седжде. Кланя се с едно намерение и четири текбира:

Заставаме в редица пред камъка, върху който е поставен умрелия (мусалла ташъ), възнамеряваме като казваме „Имам намерение за дуа за дженазето заради Аллах, следвам имама". Вдигаме ръцете си и вземаме началния текбир. След текбира свързваме ръцете си и четем дуата „Сюбханеке". Без да вдигаме ръцете си вземаме вторият текбир и четем дуата „Салли-Барик". Вземаме трети текбир пак без да вдигаме ръцете си и ако знаем четем дженазе дуата, а ако не знаем четем сура Фатиха. След четвъртия текбир даваме поздрав (селям) надясно и наляво и завършваме намаза.

След дженазе намаз изказваме съболезнованията си на семейството на починалия, родините и приятелите му. По този начин ние сме до тях в техните най-тъжни дни и им помагаме. Споделяме тяхната болка и скръб.

Г. ТЕРАВИХ НАМАЗ

Теравих намазът е намаз, който се състои от общо двадесет рекята и се кланя през месец Рамазан. Кланянето на този вид намаз е сюннет-и мюеккеде и за мъжете и за жените. За тези, които не могат да говеят поради определена причина, кланянето на теравих намаз също е сюннет.

Можем ли да се кланяме самостоятелно теравих намаз?

Пратеникът ни е кланял теравих намаз понякога самостоятелно и понякого с джемаат и никога не го е пренебрегвал. След Пратеника ни по времета Хз. Юмер започва постоянно да се кланя с джемаат като това е продължило така до наши дни.

Следователно можем да кланяме теравих намаз както с джемаат в джамията така и самостоятелно вкъщи. Но севабът на кланянето с джемаат обаче е по-голям.

Кога и как се кланяме теравих намаз?

Теравих намаз кланяме след нощния намаз, преди витир намаза. Голям севаб е да се кланя двадесет рекята. Кланя се като на всеки два рекята се дава поздрав (селям). Може да се кланя и като се дава селям на четири рекята. Когато даваме селям веднъж на четири рекята, кланяме намаза както първите сюннети на следобедния и нощния намаз. С други думи в края на вторият рекят след като седнем след „еттехиятю" четем дуета „салли-барик" и дуата „сюбханеке" когато станем за третият рекят.

Любимият ни Пейгамбер казва:

„Който вярвайки във добродетелността на месец Рамазан и надявайки се награда от Аллах кланя теравих намаз, на него му се опрощават предишните грехове."

(Муслим, Мюсафирин 174)

НАМАЗ НА БОЛНИЯ

Как кланяме намаза си когато се разболеем?

Прекрасната ни религия Ислям е донесла много улеснения за да не изостават религиозните ни задължения. Когато сме болни дотолкова, че не можем да стоим на крака можем да кланяме намаза си седнали. Ако нямаме сили да седим можем да кланяме намази си легнали или подпрени с иима (знак). Иима означава поклащането на главата в знак за рюку и седжде в намаза.

Какво правим когато не можем да кланяме намаз когато сме болни дори и с иима (знак)?

Ако не ни достигат сили да кланяме и с иима оставяме намаза си за после, когато оздравеем откланяме намазите, които сме пропуснали.

НАМАЗ НА ПЪТНИКА

Кога се смятаме за пътници?

Смятаме се за пътници ако пътуваме от града или селото в което живеем, на 90 км. разстояние или пътуваме за място, в което ще останем по-малко от 15 дни.

Кога започва и кога завършва пътуването?

Пътуването започва когато излизаме от родното си място и завършва когато се върнем.

Как се кланяме намаз когато сме пътници?

Понеже по време на пътуваме съществуват някои затруднения и притеснения, религията ни е постановила някои улеснения за пътниците. Скъсяваме фарз намазите с четири рекята фарз (обеден, следобеден, нощен) и ги кланяме два рекята. А при намазите с три или два рекята фарз (сутрешен, вечерен) ги кланяме както са си. Ако времето ни не е подходящо можем да не кланяме сюннетите. Но ако ще ги кланяме при сюннет намазите няма скъсяване.

Как се кланяме с джемаат когато сме пътници?

Когато сме пътници и следваме имам, който не е пътник не скъсяваме фарз намазите. Следваме имама и се кланяме четири рекята.

Как тези, които не са пътници кланят намаза си когато някой пътник стане имам?

Когата някой пътник стане имам при фарз намазите с четири рекята се дава селям (поздрав) на втория рекят. Ако сред джемаата има хора, които не са пътници те допълват намаза си до четири рекята.

ПРОПУСНАТИЯТ НАМАЗ – КАЗА НАМАЗ

Какво означава пропуснат намаз?

✍ Пропуснат намаз: Кланянето на намаза във времето му се нарича *„еда"*, а кланянето извън времето му се нарича *„каза"*..

Какво е разпореждането за оставянето на намаза?

Както е фарз да кланяме намазите си навреме, така е и фарз да откланяме намазите, които сме пропуснали. Оставянето на намазите за откланяне без извинение е голям грях.

Как откланяме намазите си?

Ако сутрешния намаз не е кланян навреме, той може да се откланя заедно със сюннета си същия ден до зевал времето (докато слънцето достигне най-връхната си точка). Сюннетът на сутрешния намаз от предишните дни не се откланя. Когато се откланя намаз се кланя само фарза, а сюннета не се кланя.

Как възнамеряваме за пропуснатите намази?

Когато възнамеряваме за пропуснатите намази, например когато ще откланяме днешния сутрешен намаз казваме „...възнамерих да откланям (каза) фарза на днешния сутрешен намаз, който не можах да кланям". Ако не си спомняме кой ден е пропуснат намаз казваме „...възнамерявам за каза фарза на последния пропуснат сутрешен намаз".

В кои времена можем да кланяме пропуснат намаз?

Пропуснат намаз може да се откланяме по всяко време с изключение на трите времена, през които не се кланя намаз (когато слънцето изгрява, когато е в най-връхната си точка и когато слънцето залязва).

Шейтанът се опитва да ни отклони от намаза

Намазът е едно голямо религиозно задължение. Разбира се, че шейтанът не бездейства за да ни отклони от това задължение и постоянно ще ни подшушва съмнения. Когато настъпи време за намаз и ние поискаме да станем шейтанът ще дойде при нас и ще поиска да ни възпрепятства да станем за намаз като ни подшушне „Има още време. Сега работиш, свърши си първо работата. Ще кланяш после. Изморен си, не можа да се наспиш, поспи още малко..." И по този начин прави така, че да закъснеем с намаза и да пропуснем времето за намаз.

Понякога посредством хората се опитва да ни отклони от намаза. Докато седи с хората се опитва да отложим или пропуснем намаза с мисли от рода на „Има още време. Нека да приключи и този въпрос. Нека още малко поговорите или ще кланяш след като си отиде приятеля ти..." При такива моменти, ако кажем „Времето за намаза ни изтича" и станем и кланяме намаз ще победим шейтана.

Друго средство, което дяволът използва е бързото кланяне на намаза. „Ти имаш много работи, които трябва да свършиш. Час по-скоро кланяй намаза си" и ни кара да избързваме. Иска да действаме бързо, като че ли нямаме никакво време като по време на намаза ни припомня за всички работи, които трябва да свършим. И по този начин се превръща в пречка да следваме тадили еркяна, да изпълним точно рюку и седжде. А в действителност когато помислим спрямо намаза имаме толкова много време, прекарано напразно...

Дяволът използва измами и капани, за които няма да се сетим за да ни отклони от намаза. Някои от тях са следните: Идва при бедните и намиращите се в безизходица хора и им казва:

Намазът не е за вас. Той е за хора, на които Аллах е дал благосклонност и щедрост." Отива при болните и им казва: „Престани да се кланяш намаз, защото Великият Аллах е повелил „За болните няма затруднение". Когато си добре ще кланяш много. И по този начин го кара да изостави намаза. Опитва се да намери някакво извинение в зависимост от положението и професията на всеки един човек.

Най-добрият начин за отърваване от шепота на шейтана е да се опитваме постоянно да бъдем с абдест и да кланяме намаз веднага след като настъпи времето за намаз.

ПОПРАВИТЕЛНО (СЕХИВ) СЕДЖДЕ

Какво означава сехив седжде?

✍ Сехив седжде означава седжде на забравяне или объркване.

Когато, грешейки или забравяйки, без да разваляме намаза, допуснем грешка при кланяне на намаз, трябва да направим сехив седжде. С това сехив седжде, което ще направим ще поправим всички недостатъци на намаза ни.

В кои положения трябва да направим сехив седжде?

1. Когато забравяйки отложим изпълнението на някой от фарзовете в намаза. (Когато не направим някой от фарзовете, например не направим рюку, намазът ни се разваля. Трябва да го кланяме отново.)

2. Когато забравяйки отложим изпълнението на някой от ваджибите на намаза.

Някои положения, които изискват да направим сехив

❁ По принцип не се седя на третия рекят при един намаз от четири рекята. Ако седнем на третия рекят и прочетем дуата „етехиятю" трябва в края на намаза да направим сехив седжде. Това е така, защото сме отложили фарза стоене на крак (къям).

❁ Ако прочетем допълнителната сура преди Фатиха трябва да направим сехив седжде. Това е така понеже е ваджиб сура Фатиха да се чете преди допълнителната сура.

❁ Ако направим рюку след сура Фатиха и забравим да прочетем допълнителна сура, трябва да се изправим и прочетем допълнителната сура. Продължаваме намаза си с рюку и седжде. Правим сехив седжде в края на намаза. Това е така защото е ваджиб след сура Фатиха да се чете допълнителна сура.

❁ Когато при кланяне на витир намаз забравим да прочетем „дуите кунут" и направим рюку, трябва да се изправим, да вземем текбир и да прочетем дуите кунут. Продължаваме намаза си с рюку и седжде. Правим сехив седжде в края на намаза. Това е така, защото е ваджип четенето на дуите кунут.

❁ Ако забравим да седнем на втория рекят при намазите с три или четири рекята и станем на крака, трябва да се върнем обратно и да седнем. Продължаваме намаза от третия рекят. Правим сехив седжде в края на намаза. Това е така понеже е ваджиб и първото сядане и четенето на „Еттехиятю".

Колко пъти сехив седжде трябва да направим ако допуснем много грешки в намаза?

Достатъчно е да се направи само веднъж сехив седжде за всички грешки, които налага да се направи сехив седжде.

Как правим сехив седжде?

На последното сядане след като прочетем дуата „Еттехиятю" първо даваме селям надясно и после наляво. Веднага след това казваме „Аллаху Екбер" и правим два пъти седжде. Правим отново последното сядане и даваме селям.

ТИЛЯВЕТ СЕДЖДЕ

Какво означава тилявет седжде?

✍ В Коран-и Керим има айети, които когато бъдат прочетени трябва да се направи седжде. Седжедето, което правим при прочитането на тези айети се нарича „тилявет седжде".

На колко места в Коран-и Керим има седжде айети?

В Коран-и Керим има четиринадесет седжде айети.

Какво е разпореждането за правене на тилявет седжде?

Този, който чете и слуша седжде айета му е ваджиб да направи тилявет седжде. Седжде трябва да направи също така и този, който чете или чуе седжде айета.

Как правим тилявет седжде когато сме в намаз?

Когато прочетем седжде айети когато сме в намаз съществуват две положения:

1. Ако след тилявет айета не продължим да четем или ако няма да четем повече от три айета след тилявет айета правим рюку и после седжде. С това намаз седжде ставаме изпълнили и тилявет седжде.

2. Ако след тилявет айета ще продължим да четем и ще четем повече от три айета от Коран-и Керим, след седжде айета казваме „Аллаху Екбер" и направо правим седжде. След като кажем три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля" вземаме отново текбир, изправяме се на крака и продължаваме да четем частта след седжде айета.

Как правим тилявет седжде извън намаза?

Когато прочетем някой от седже айетите, обръщаме се с абдест към къбле, казваме „Аллаху Екбер" без да вдигаме ръцете си и правим седжде. При седжде казваме три пъти „Сюбхане Раббийе'л-а'ля" казваме отново „Аллаху Екбер" и ставаме от седжде. При ставането казваме „Гуфранеке Раббена ве илейке'л-масир".

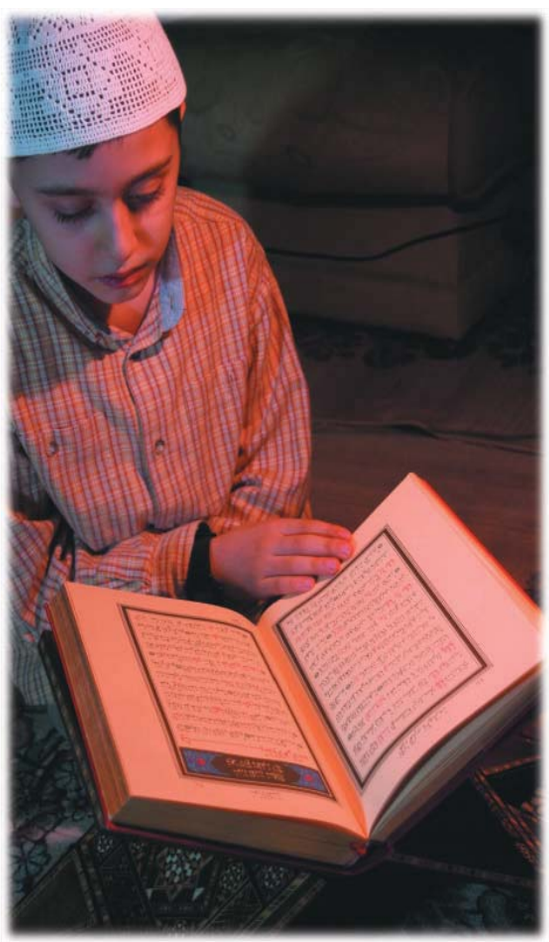

ВРЕМЕНА В КОИТО НЕ СЕ ОДОБРЯВА КЛАНЯНЕТО НА НАМАЗ

Има ли времена в които не се одобрява кланянето на намаз?

Има три времена, в които кланянето на намаз не се одобрява. В тези време не се кланя нито един намаз (фарз, ваджиб, нафиле, дженазе и каза), не се прави тилявет седже.

1. **Когато слънцето изгрява:** това е времето от 45 минути след като слънцето изгрее. (Ако по време на кланяне на сутрешния намаз слънцето изгрее, намазът ни се разваля и трябва после да го откланяме.)
2. **Когато слънцето е в най-връхната си точка:** това е времето от 45 минути преди времето на обедния намаз.
3. **Когато слънцето залязва:** това е времето от около 45 минути между пожълтяването и залязването на слънцето. (По това време може да се кланя само фарза на следобедния намаз за този ден.)

Има ли времена, в които не се одобрява кланянето само на нафиле намаз?

Има две времена в които може да клан-нят фарз, ваджиб, нафиле, дженазе и каза намаз и да се прави тилявет се-дже. Но кланянето на нафиле намаз в тези две времена е мекрух.

1. **Във времето на сутрешния намаз:** Кла-нянето на какъвто и да е било нафи-ле намаз от времето имсак до изгрев слънце, с изключение на сюннета на сутрешния намаз за този ден, е мек-рух.
2. **След фарза на икинди намаз:** Кланя-нето на нафиле намаз след фарза на икинди намаз е мекрух.

МОИТЕ НАМАЗИ

В ушите му прозвучаха думите на баба му:

- Сине бива ли намаза да се остави до това време? Годините на баба му бяха стигнали до седемдесет. Но когато се четеше езан, тя изхърчаше от мястото си, вземаше абдест и кланяше намаза си. А той така и не можеше да надвие нефса си. Какво се случваше и намазът му оставаше все за последните минути, и заради това бързо изпълняваше намаза си. Мислейки си за това стана от мястото си и окото му се изплъзна по часовника. Бяха останали петнадесет минути до прочитането на езана на нощния намаз.

Поклащайки главата си в двете посоки със съжаление си каза „Пак отложих намаза си." Взе абдест с чевръсти движения и без добре да изсуши ръцете и лицето си се хвърли в стаята си. Принудително изпълни намаза си с бързи движения. Когато правеше тесбих в намаза не можа да не помисли за баба си и каза:

- Ако види положението ми, пак щеше да се ядоса сладко-твърдо.

Обичаше много баба си... Тази блажена жена кланяше намаз по такъв начин, че той винаги я наблюдаваше с удивлението като че ли вижда дъга. В намаза си тя притежаваше такава снизходителност че преливаше от цвят в цвят в своята дреха (хиджаб). Като се сети за нея се почувства странно. Този ден се беше изморил много до вечерта. Върху себе си имаше една голяма тежест. Докато отправяше дуата си, хвана главата си с ръцете и направи седжде. Обичаше така да размишлява след намаза за определено време. Очите му сякаш се затваряха.

- Колко много съм се изморил, каза той. И се унесе така...

Беше настъпил денят на равносметката.

Имаше тълпа като на махшера.

Навсякъде беше пълно с хора. Някои бяха замръзнали и наблюдаваха обкръжението, други тичаха наляво надясно, трети бяха коленичили поставили глава между ръцете си и чакаха.

Сърцето му биеше като че ли ще изхвръкне от мястото си, като че ли се опитва да се отърве от кафеса си, избиваше го студена пот.

Когато беше в земния живот беше чул много неща за равновесието на въпроси и отговори и тези понятия за отвъдния свят бяха станали крайъгълни камъни за него. Но не можеше да си представи, че такъв ужас ще настъпи от настръхването при сцената на махшера, страх и чакане.

Въпросите и равносметката продължаваха.

В това време прочетоха и неговото име. Погледна със слисване наляво и надясно.

- Моето име ли прочетохте? каза с трепереща устни.

Тълпата изведнъж се разряза и пред него се беше оформил път.

Двама го хванаха под мишниците. Видно беше, че бяха от назначените на сцената на махшера.

Тръгна с изумени погледи измежду тълпата. Бяха дошли на централно място. Ангелите се отдалечиха от двете му страни. Главата му беше наведена.

Целият му живот минаваше пред очите му като една филмова лента.

- Благодарности, каза той и продължи:

- Отворих очите си и видях само хора, които служеха.

Баща ми тичаше от беседи на беседи, изразходваше имуществото си по пътя на Исляма.

Майка ми посрещаше гостите, които идваха у дома, една трапеза се вдигаше, а друга се слагаше.

А аз бях все по този път. Работих за да помагам на хората. Разказах им за Аллах. Кланях си намаза. Държах си оруджа. Изпълних всичко, което беше фарз. Отбягвах забраните.

Докато от миглите му се стичаха сълзи той казваше: „Обичам Господаря си, най-малкото поне смятам, че го обичам."

Но от друга страна си мислеше „Каквото и да направя за него е малко, не е достатъчно да спечеля Рая."

Единственото му убежище беше милостта на Аллах.

Равносметката се удължи още повече.

Потеше се на капки. Целият беше във вода, трепереше.

Очите му очакваха резултатът от теглилката. Най-накрая присъдата щеше да се произнесе.

Назначените ангели се върнаха на площада на махшера с хартия в ръцете си.

Първо се прочете името. Краката му вече не държаха. Всеки момент щеше да припадне. Беше си затворил очите от вълнение, беше наострил уши за присъдата, която щеше да бъде прочетена.

Сред тълпата на махшера се чу бучене.

Грешно ли бяха подучули ушите му?

Името му беше в списъка на тези за Ада.

Падна на колене. Беше замръзнал от удивление. „Нееее!" извика той. Побягна надясно наляво.

- Как мога да съм за Ада? През целия си живот бях заедно с хората, които служеха. Работих заедно с тях. Постоянно говорех за Господаря си.

Очите му плачеха проливен дъжд и мокреха трепереща то тяло.

Назначените два ангела го хванаха за ръцете. Влачейки краката му и отваряйки си път между тълпата те тръгнаха към Ада, пламъците на който се издигаха до небесата.

Трепереше.

Нямаше ли милост?

Нямаше ли да се появи някой, който да помогне?

Думите му се изливаха от устата му, смесени с молба...

- Служенето ми ... Говеенето ми.... Прочетените Корани....Намазът ми.... Никое ли няма да ме спаси? се питаше.

Молеше се викайки.

Ангелите на Ада продължиха да го влачат. Бяха доближили много до пламъците. Обърна главата си назад. Това бяха последните му гърчове.

Пратеникът на Аллах казваше „Както един човек, който се къпе пет пъти на ден в реката, която минава пред къщата му бива изчистен, така и петкратният намаз пречиства човека от греховете."

- И намазите ли ми няма да ме спасят? си мислеше той.

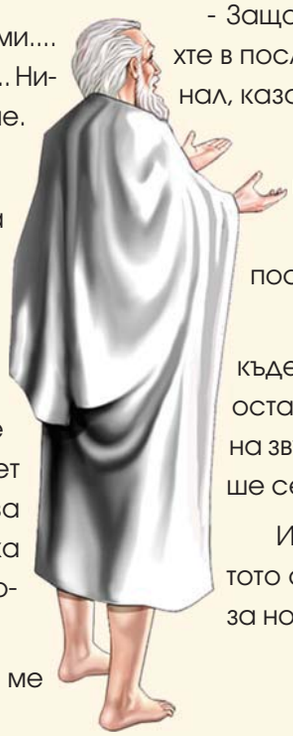

- Намазите ми... Намазите ми... Намазите ми..., зарида той.

Назначените ангели не се спряха въобще. Продължиха да вървят, стигнаха до началото на пропастта на Ада. Жарта на пламъците изгаряше лицата. Обърна се за последен път и погледна назад. Надеждите му бяха изгаснали. Наведе глава. Сви се на две.

Пръстите, които стискаха ръцете му се отпуснаха.

Единият от ангелите на Ада го побутна. Изведнъж усети тялото си във въздуха. Падаше върху пламъците. Тъкмо беше паднал един-два метра когато една ръка го хвана.

Вдигна главата си. Погледна нагоре.

Беше го спасил един старец с дълга брада. Издърпа го нагоре. Изтърсвайки прахта върху себе си погледна стареца.

- Кой сте пък вие? попита той.

Усмихвайки се старецът каза: „Аз съм твоите намази."

- Защо закъсняхте толкова? Дойдохте в последния момент. Почти бях паднал, каза той.

Старецът поклати глава и каза усмихвайки се:

- Ти ме изпълняваше все в последния момент, сети ли се?

Вдигна главата си от мястото където беше се затворил. Беше останал в кръв и пот. Подостри уши на звука, който идваше отвън. Четеше се езанът за ятсъ намаз.

Изхвръкна като стрела от мястото си. Отиваше да вземе абдест, за нощния намаз.

АБДУЛЛАХ ДЕМИР – сп. Съзънтъ)

ПРАТЕНИКА НИ ОБИЧАШЕ МНОГО ДА КЛАНЯ НАМАЗ

Пратеникът ни, който го възприемаше като най-добър начин за изразяване на обичта и привързаността към Аллах, казваше за намаза „светлината на очите ми". Стараеше се да кланя намазите във времената им. Много обичаше да кланя намаз веднага щом настъпи времето му. Не одобряваше отлагането на намаза и повеляваше **„В първото време на намаза има одобрението на Аллах, а в последното време има Неговата прошка."** (Тирмизи, Салят, 13). По този начин Аллах набляга върху това, че ще бъде доволен от рабите, които кланят намаз в първото време и че ще помилва със своята милост тези, които правят грешката да го оставят за последното време.

Когато настъпваше времето за намаз Пратеникът ни оставяше всичко настрана и се отправяше към Аллах. Ето какво казва Хз. Айше във връзка с отправянето на Пратеника ни към намаз:

„Пратеника на Аллах говореше с нас и ние говорихме с него. Но когато настъпваше времето за намаз, той сякаш не ни познаваше и се отправяше с цялата си същност към Аллах..." (Фезаил-и А'мал, 303)

При всяка възможност се кланяше нафиле намаз извън фарз намазите. Ако се зарадваше за нещо веднага заставаше на намаз за да му благодари. Когото се затъжеше също тичаше към намаза.

Веднъж се кланя намаз докато краката му се подуват. Хз. Айше му казва: „О, Пратенико на Аллах! Защо толкова много се изморяваш при положение, че всички тови минали и бъдещи грехове са опростени?" при което той отговаря **„О, Айше! Да не съм ли един благодарен на Аллах раб?"**.

Дори и при най-тежките моменти от последното си боледуване, Пратеникът на Аллах не оставя намаза. Макар и напредването на болестта и отслабването на тялото му, той е излизал с помощта на двама души от стаята си за обедния и следобедния намаз и е кланял намаз с джемаат. Дори и преди да се спомине не е могъл да се въздържи да спомене за нещата, от които общността му да се възползва като повелява: **„Внимавайте да не изоставите намаза! Внимавайте да не изоставите намаза! Бойте се от Аллах за спазването на правата на робите, жените и децата си!"** (Ебу Давуд, Едеб, 123-124)

Аллах Теаля казва:

„И повели на твоето семейство да отслужва молитвата, и самият ти постоянствай в нея! И не искаме Ние от теб препитание, а Ние ти даваме препитание. Краят принадлежи на богобоязливостта."

(Сура Та Ха, айет 132)

Sevgili Peygamberimiz buyuruyor ki:

„Когато застанеш за намаз го кланяй като че ли той ти е последен! Не казвай нещо, заради което утре ще съжаляваш!"

(Ибн-и Мадже, Зюхд, 15)

Пратеникът ни, който е посветил живота си да разяснява по най-красивия начин Исляма и да възпита сподвижниците си с божествен морал, искаше намазът, източник на спокойствие, да се кланя от всички по най-хубавия начин. Абдулах бин Реваха, който се приготвяше да отиде на битката при Мута дойде при Пратеника, лицето на когото щеше да му липсва и след като се сбогува каза:

- О, Пратенико на Аллах! Препоръчай ми нещо, което да мога да наизустя и никога да не мога да забравя! При това Пратеникът му каза:

- „Утре ти ще стигнеш една страна, в която се прави много малко седжде на Аллах. Прави много седжде там, кланяй много намаз!" (Вакъди, II, 758)

ДЖАМИИТЕ И МЕСДЖИДИТЕ

Какво означава месджид и джамия?

Месджидите, които означават „места, където се прави седжде", са свети места, които се правят за служене на Аллах. В страната ни местата, където могат по-малко хора да изпълнят религиозните си задължения се наричат месджид. По-големите и отделни сгради, където могат да изпълнят религиозните си задължения повече хора се наричат „джамия". В другите Ислямски страни думите джамия и месджид се използват една вместо друга. Месджидите и джамиите се наричат още „мабед", означаващо място, където се служи (се прави ибадет) на Аллах.

В религията ни няма условие за специално място за да можем да станем и се кланяме намаз, да правим дуа и служим на Аллах. Можем да изпълним ибадетите си навсякъде. Заедно с това джамиите и техните простиращи се към небесата минарета в дадено населено място са показатели за това, че в тези земи живеят мюсюлмани.

Освен това кланянето на намаз с джемаат в джамиите и месджидите и правенето на дуа заедно, са много по добродетелни от изпълнените самостоятелно ибадети. Джамиите са святи места където се събираме пет пъти на ден и където се виждаме задължително в петък.

Кой е първият мабед, построен за служене на Аллах?

В Коран-и Керим е съобщено, че първото място за служене на Аллах, което е направено е Кябе. В книгите по ислямска история се предава, че Хз. Адем (мир нему) е този, който първи е построил Кябето. Пророците Ибрахим и Исмаил са изградили отново Кябето върху същите

основи. Вторият месджид построен на земната повърхност е Месджид-и Акса, построен в Кудус (Йерусалим) от Хз. Сюлейман.

Построил ли е Пратеникът ни джамия?

През годините когато беше в Мекка, Пратеникът ни се кланяше намаз в Кябе и служеше на Аллах. А във времената когато гнета и жестокостта на политеистите се увеличаваха кланяше намаз с джемаат и учеше религията Ислям в мястото, наречено „Дарул-Еркам". По това време имаше и сподвижници като Ебу Бекир, които предоставяха домовете си за месджиди.

Когато Пратеникът се преселва в Медина по пътя заповядва да се построи месджид в местността „Куба". Тогава веднага се изгражда един малък месджид, отворен отгоре. А първата работа, която прави с идването си в Медина е изграждането на „Месджид-и Небеви", известен като „Месджида на Пратеника" върху закупено празно място. В изграждането на този месджид Пратеникът ни лично е участвал като е носил кирпич на рамената си. Месджид-и Небеви в град Медине-и Муневвере в момента е разширеният вариант на този месджид.

Защо са важни джамиите и месджидите?

Наличието на джамии или месджиди в дадено място е показател за това, че там живеят мюсюлмани. Месджидите са места, посветени на Аллах. Хората, които влизат там получава спокойствие и се молят в сигурност на Аллах. Придобиват научни познания и се сплотяват помежду си. Никой не може да приватизира месджидите и джамиите. Това е много голям грях. Тези, които правят това и тези, които възпрепятстват изпълнението на ибадетите към Аллах са най-жестоките сред хората. Месджидите са символ на монотеистичната религия и са клонове на Кябе-и Муаззама на земната повърхност. Поради тази причина в местата, където отиват или в новите страни, които завладяват съгласно положението и потребностите, мюсюлманите са построявали големи, малки, скромни или великолепни джамии.

Само намаз ли се кланя в джамиите?

Джамиите не са само място за кланяне на намаз. В историята джамиите са били центрове на големи цивилизации. Отстрани на месджида, направен по времето на Пратеника ни, веднага е открито училище, наречено „суффе" и е създаден научен център. Първият учител на суффето беше Пратеника ни. Месджид-и Небеви се беше превърнал в място където мюсюлманите се събираха, кланяха намаз, четяха Коран, слушаха беседите на Пратеника ни, споделяха проблемите си и им намираха решение, приемаха се чужди посланици, управляваше се страната. До големите джамии, изградени от мюсюлманите през следващите векове са създадени институции, които да отговорят на основните потребности на обществото като медресета (училища-университети), безплатна обществена кухня за бедни и бездомни, библиотеки, болници, хамами. Джамиите са се превърнали в научен, културен и цивилизационен център и са се превърнали в места, осигуряващи сплотяването и обучаването на хората.

Какви служители има в джамията?

Имам: думата имам, носеща смисъла на „водач, лидер и държавен глава", е името, което се дава на човека, който ръководи намаза и упътва джемаата в религиозните въпроси. Имамите в джамиите не клanят единствено намазите, а със знанията и морала си водят хората в местата, в които се намират и са отговорни за духовното образование на обществото.

Мюеззин: това е човек, който чете езана и прави камета при настъпване на времето и изпълнява другите длъжности, свързани с мюеззинлика в джамията. Когато имамът го няма, имамът го упълномощава и той ръководи намаза. Работи заедно с имама за духовното образование на обществото.

Ваиз: това са хора, които в Петъчни и празнични дни, през месец Рамазан и в определени дни преди или след намаза дават наставления-насихат на народа. Ваизите провеждат беседи като говорят от кюрсютата, правят ваз, научават на знание. Ваизите просвещават в религиозни теми мюсюлманите, които идват в джамията. Ролята на ваизите в обучението на обществото е голяма.

Кайюм: обикновено ги има в големите джамии. Това са служители, които поддържат джамиите чисти и подредени.

Кои са основните отдели в една джамия?

Михраб: Мястото, където имама застава пред джемаата за да кланя джемаат намаз.

Минбер: Мястото, от където се чете Хутбе в петъчните и празнични дни. Намира се от дясната страна на михраба, като сме с лице към Къбле. Изкачва се по стълбите за четене на Хутбе.

Кюрсю: Мястото, от където имамът на джамията прави беседи или ваизът дава ваз на джемаата.

Махфил на мюеззина: Мястото, където мюеззините клanят намаз и четат камет. Не във всяка джамия има махфил на мюеззина. Обикновено го има в големите джамии.

Михраб

Минбер

Кюрсю

Махфил

ВЪПРОСИ

Да проверим знанията си (1)

Отбележете в квадратчето с ПРАВИЛНО изреченията, които са правилни, и с ГРЕШНО, изреченията по-долу, които са грешни

1. Петкратният намаз е станал фарз в нощта Мирадж. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Сабах намаз е 8 рекята. 4 сюннет, 4 фарз. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. Обедният намаз е 10 рекята. 2 сюннет, 4 фарз, 4 последен сюннет. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. Ятсъ намаз е 10 рекята. 4 сюннет, 4 фарз, 2 последен сюннет. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5. Кланянето на витир намаз е фарз. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
6. Кланянето на байрам намаз е ваджиб. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
7. Почистването на тялото, дрехата и мястото където ще се кланя намаз от видимите мръсотии се нарича „хадестен тахарет". ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
8. Витир намаза се кланя след акшам намаз. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
9. При намаза, който се кланя с джемаат се възнамерява да се следва имама. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
10. Започването на намаза с „Аллаху екбер" се нарича „ифтитах текбир". ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Да проверим знанията си (2)

Отбележете в квадратчето с ПРАВИЛНО изреченията, които са правилни, и с ГРЕШНО, изреченията по-долу, които са грешни

1. Призивът за съобщаване на времената за намаз на мюсюлманите се наричат „камет". ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Дуите кунут ги четем в третия рекят на обедния намаз. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. Сюннет е да се възнамери за намаза. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. Фарз е вземането на ифтитах (начален) текбир. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

5. Фарз е четенето на дуата „Сюбханеке" след първият текбир. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
6. Правенето на седжде е сюннет. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
7. При грешка в намаза правенето на тилявет седжде е ваджиб. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
8. Харам е да се кланя намаз при състояние на малка или голяма нужда. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
9. Мекрух е да се яде-пие нещо по време на намаз. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
10. Обръщането на тялото ни в друга посока от къблето докато се кланяме разваля намаза. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Да проверим знанията си (3)

Отбележете в квадратчето с ПРАВИЛНО изреченията, които са правилни, и с ГРЕШНО, изреченията по-долу, които са грешни

1. Преди Петъчния намаз трябва да се чете хутбе. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
2. Имаме два религиозни празника в годината. Единият от тях е Рамазан байрам, а другият е Курбан байрам. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
3. Текбирите, които се четат след фарз намазите в дните на Курбан байрам се наричат „тешрик текбир". ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
4. Когато сме пътници скъсяваме фарз намазите от 3 рекята като ги кланме като 2 рекята. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО
5. Когато слънцето изгрява, когато слънцето е в най-върхната си точка, когато слънцето залязва не можем да кланяме никакъв намаз. ☐ ПРАВИЛНО ☐ ГРЕШНО

Нека изпитаме себе си (1)

1.

I. Намазът ни осигурява възможност да споменаваме Аллах по най-добрия начин.

II. Намазът ни напомня отвъдния свят и деня на равносметката.

III. Кланяйки се намаз извършваме физическо упражнение.

IV. Намазът ни пречиства от греховете.

Кое от посочените по-горе ни носи намазът?

а) I-II-III

б) I-II-IV

в) II-III-IV

г) I-III-IV

2. През коя нощ е станал фарз петкратния намаз?

а) Нощта Мирадж

б) Нощта Кадир

в) Нощта Мевлид

г) Нощта Регаиб

3. Кое от по-долу изброените не е необходимо за да бъде намазът фарз?

а) Да бъде разумен

б) Да бъде работлив

в) Да е достигнал полова зрялост

г) Да е мюсюлманин

4. Кой от по-долу изброените намази е ваджиб?

а) Обедния намаз

б) Витир намаз

в) Вечерния намаз

г) Петъчния намаз

5. Кой от по-долу изброените намази е сюннет?

а) Байрам намаз

б) Витир намаз

в) Теравих намаз

г) Дженазе намаз

6. Кой от по-долу изброените намази е фарз?

а) Байрам намаз

б) Дженазе намаз

в) Витир намаз

г) Техеджюд намаз

7. На кой от по-долу изброените намази първо се кланя фарза?

а) Обеден

б) Сабах

в) Акшам

г) Ятсъ

8. Кое от по-долу изброените не е от фарзовете извън намаза?

а) Сетр-и аврет

б) Вакит-Време

в) Възнамерение

г) Къям

9. Кое от по-долу изброените не е от фарзовете в намаза?

а) Къям

б) Даване на селям

в) Кръаат

г) Рюку

10. Кое от по-долу изброените е от фарзовете в намаза?

а) Хадестен тахарет

б) Неджасеттен тахарет

в) Сетр-и аврет

г) Седжде

11. Как се нарича призивът, който се прави за информиране на мюсюлманите за времената на намаз?

а) Езан

б) Камет

в) Саля

г) Текбир

12. Кой от по-долу посочените сюннет намази не е 4 рекята?

а) Първият сюннет на обедния намаз

б) Сюннета на икинди намаз

в) Сюннета на акшам намаз

г) Първият сюннет на ятсъ намаз

13. Кой от по-долу посочените сюннет намази не е 2 рекята?

а) Първият сюннет на обедния намаз

б) Последният сюннет на обедния намаз

в) Сюннета на акшам намаз

г) Последният сюннет на ятсъ намаз

14. Кой от по-долу посочените фарз намази не е 4 рекята?

а) Фарза на обедния намаз

б) Фарза на икинди намаз

в) Фарза на акшам намаз

г) Фарза на ятсъ намаз

15. Кое от по-долу изброените е от ваджибите на намаза?

а) Четенето на Сюбханеке

б) Казването на Сюхане раббийел а'ля

в) Прочитането на Фатиха

г) Казването на Семиаллаху лимен хамидех

Нека изпитаме себе си (2)

1. Коя от по-долу посочените дуи не се чете при последното сядане в намаза?

а) Тахият

б) Раббена

в) Салли-Барик

г) Дуите кунут

2. Кое от по-долу посочените не е от неодобрените неща на намаза?

а) По време на намаз да се играе ненужно с тялото и дрехата

б) Казването на тесбиха при рюку и седжде повече от три пъти

в) Кланяне на намаз в състояние на голяма или малка нужда

г) Кланяне на намаз срещу лицето на човек

3. Кой от по-долу посочените намази задължително трябва да се кланя с джемаат?

а) Петъчния намаз

б) Обедния намаз

в) Следобедния намаз

г) Вечерния намаз

4. Как се наричан намазите, които не могат да се кланят навреме?

а) Кушлук намаз

б) Каза намаз

в) Намаз на болния

г) Тахиятю'л-месджид намаз

5. През кой месец се кланя терави намаз?

а) Реджеб

б) Шабан

в) Рамазан

г) Мухаррем

6. В кой от по-долу изброените намази не се прави рюку и седжде?

а) Дженазе намаз

б) Терави намаз

в) Петъчен намаз

г) Байрам намаз

7. Къде и кое е кълето на мюсюлманите?

а) Кябе-Мекке

б) Кябе-Медине

в) Месджид-и Акса-Йерусалим

г) Равза-Медине

8. Кога се прави камет?

а) Преди фарза на намаза

б) Преди байрам намаза

в) Преди дженазе намаз

г) Преди витир намаза

9. Кое от по-долу изброените не разваля намаза?

а) Говоренето

б) Прозяването

в) Пиянето-яденето на нещо

г) Усмихването, колко ти сам да се чуеш

10. Кое от по-долу посочените показва частите на обедния намаз?

а) 10 рекята – 2 първи сюннет, 4 фарз, 4 последен сюннет

б) 10 рекята – 4 първи сюннет, 4 фарз, 2 последен сюннет

в) 10 рекята – 4 първи сюннет, 2 фарз, 4 последен сюннет

г) 8 рекята – 4 първи сюннет, 4 фарз

Нека изпитаме себе си (3)

1. Фарзът е два рекята. Преди фарза се чете хутбе. Кланя се с джемаат, не може да се кланя самостоятелно. Фарз е само за мъжете.

Но кой намаз принадлежат по-горните характеристики?

а) Байрам намаз

б) Сутрешен намаз

в) Дженазе намаз

г) Петъчен намаз

2. Кое от по-долу изброените разваля и абдеста и намаза?

а) Обръщането на тялото от къбле по време на намаз

б) Яденето на нещо по време на намаз

в) Говоренето по време на намаз

г) Смеенето колко да чуете съседния до нас

3. Кои от по-долу изброените са задължителни за покрива за мъжете?

а) Разстоянието между раменатa и краката

б) Разстоянието между корема и капаците на колената

в) Разстоянието между корема и краката

г) Разстоянието между раменатa и печат

4. Кои от по-долу изброените са задължителни за покрива за жените?

а) Всичко без лицата, дланите и краката

б) Всичко без главата

в) Разстоянието между корема и краката

г) Разстоянието между корема и капаците на колената

5. В кой от по-долу посочените намази се четат дуите кунут?

а) Петъчен намаз

б) Теравих намаз

в) Витир намаз

г) Дженазе намаз

6. Кое от по-долу посочените е разрореждането за кланяне на Петъчен намаз?

а) Ваджип

б) Фарз-ъ Айън

в) Фарз-ъ Кифаие

г) Сюннет

7. Колко рекята е теравих намаза?

а) 18 б) 10 в) 20 г) 13

8. Кое от по-долу посочените не е правилно за байрам намаза?

а) Кланя се с джемаат, няма казаа.

б) Кланя се два пъти в годината.

в) Намаз без рюку и седжде.

г) Чете се хутбе.

9. Кое от по-долу посочените места е мястото, където се чете хутбе при Петъчния и Байрам намази?

а) Минбер б) Михраб

в) Шерефе г) Кюрсю

10. Колко е разстоянието за пътуване за да може фарз намазите от четири рекята да се кланят като два рекята?

а) 9 км. б) 90 км.

в) 190 км. г) 900 км.

Да попълним празните места (1)

Поставете думите в скобите на празните места по-долу. (1)

(къраат / техедждют / седжде / истикбал-и къбле / сетр-и аврет)

1. Нафиле намазът, който се кланя през нощта се нарича ..... намаз.
2. Покриването на необходимите места по време на намаз се нарича ..... .
3. Обръщането към Кябе когато започваме да кланяме намаз се нарича ..... .
4. Прочитането на Куран-и Керим в продължение на най-малко три къси айета когато кланяме намаз и сме на крака се нарича ..... .
5. Поставянето на челото, носа, ръцете, краката и колената на земята след рюку се нарича ..... .

Да попълним празните места (2)

Поставете думите в скобите на празните места по-долу. (2)

(тешрик / десен / тилявет / гюнах / хутбе / сехив / имаа / кифаие)

1. В джамиите трябва да влизаме с абдест и с ..... крак.
2. Преди Петъчният намаз трябва да се чете..... .
3. Текбирите, които се четат след фарз намазите в дните на Курбан байрам се наричат ..... текбир.
4. Кланянето на дженазе намаз е фарз-ъ ..... .
5. Болните, които нямат сили дори и да седнат могат да кланят намаз легнали или подпрени с ..... .
6. Оставянето на намазите за казаа без извинение е голям ..... .
7. Когато забравяйки отложим да изпълним някой от ваджипите на намаза трябва направим ..... седжде.
8. Това, което правим когато четем седжде айети от Куран-и Керим се нарича „ ..... седжде”.

ОТГОВОРИ

ТЕМА ИБАДЕТ

Да проверим знанията си (стр. 15)

1-Правилно 2-Грешно 3-Грешно 4-Правилно 5-Правилно

Нека изпитаме себе си (стр. 15)

1-а 2-б 3-в 4-г 5-в

Попълване на празните места (стр. 16)

1- служенето ми 2-ибадет 3- постъпките ни 4- Аллах 5- благодаря

ТЕМА ЗАДАЧИ И ОТГОВОРНОСТИ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ (МУКЕЛЛЕФ)

Да проверим знанията си (стр. 25)

1-Правилно 2-Грешно 3-Правилно 4-Правилно 5-Правилно

Нека изпитаме себе си (стр. 25)

1-б 2-г 3-а 4-в 5-а

Попълване на празните места (стр. 26)

1- мюкеллеф 2-фарз 3- фарз айън 4- фарз кифайе 5- ваджиб
6- сюннет-и мюеккеде 7- мюстехаб 8- мюбах 9- харам 10- мекрух

ТЕМА ЧИСТОТА

Да проверим знанията си (стр. 39)

1-Правилно 2-Грешно 3-Правилно 4-Грешно 5-Правилно

Нека изпитаме себе си (стр. 39)

1-а 2-а 3-в 4-г 5-а

Попълване на празните места (стр. 40)

1- половината 2- чист 3- почистващите се 4- неджасет 5- хадестен

ТЕМА АБДЕСТ – ГУСЮЛ – ТЕЙЕММУМ

Да проверим знанията си 1 (стр. 64)

1-Правилно 2-Грешно 3-Правилно 4-Грешно 5-Правилно

Нека изпитаме себе си 1 (стр. 64)

1-в 2-г 3-в 4-б 5-г

Попълване на празните места (стр. 65)

1- три пъти 2- сюннет 3- мисвак 4- мекрух 5- фарз

Да проверим знанията си 2 (стр. 65)

1-Правилно 2-Правилно 3-Грешно 4-Грешно 5-Грешно

Нека изпитаме себе си 2 (стр. 65)

1-б 2-а 3-г 4-в 5-а

Попълване на празните места 2 (стр. 66)

1- устата и носа 2- фарз 3- сюннет 4- мекрух 5- тейеммум

ТЕМА НАМАЗ

Да проверим знанията си 1 (стр. 120)

1-Правилно 2-Грешно 3-Грешно 4-Правилно 5-Грешно
6- Правилно 7-Грешно 8-Грешно 9-Правилно 10-Правилно

Да проверим знанията си 2 (стр. 120)

1- Грешно 2- Грешно 3-Грешно 4- Правилно 5-Грешно 6- Грешно
7-Правилно 8-Грешно 9-Грешно 10-Правилно

Да проверим знанията си 3 (стр. 121)

1-Правилно 2-Правилно 3-Правилно 4-Грешно 5-Правилно

Нека изпитаме себе си 1 (стр. 122)

1-б 2-а 3-б 4-б 5-в 6-б 7-в 8-г 9-б 10-г 11-а
12-в 13-а 14-в 15-в

Нека изпитаме себе си 2 (стр. 123)

1-а 2-б 3-а 4-б 5-в 6-а 7-а 8-а 9-б 10-б

Нека изпитаме себе си 3 (стр. 125)

1-г 2-г 3-б 4-а 5-в 6-б 7-в 8-в 9-а 10-б

Попълване на празните места 1 (стр. 126)

1- техеджджют 2- сетр-и аврет 3- истикбал-и къбле
4- къраат 5- седжде

Попълване на празните места 2 (стр. 126)

1- десен 2- хутбе 3- тешрик 4- кифаие 5- имаа
6- гюнах 7- сехив 8- тилявет

BENİM GÜZEL DİNİM 2

Фарук САЛМАН
Назиф ЙЪЛМАЗ
Д-р Реджеп
ЙОЗДИРЕК

Изучавам ибадетите си 2

بسم الله الرحمن الرحيم

Подготвено от:
Уфук Егитим ве Данъшманлък
Истанбул – Турция

Автори:
Фарук САЛМАН
Назиф ЙЪЛМАЗ
Д-р Реджеп ЙОЗДИРЕК

Графика и оформление на корицата:
Сами КАЯ
Али КАЯ

Дизайн на корицата:
Мехмет Сафа ЧАМ

Рисунки:
Мехмет САЛДАМЛЪ
Шабан АЙДЪН
Ясир Бугра ЕРЙЪЛМАЗ

Редакция:
Харун КЪРКЪЛ
М. Сами КАНБАШ
Юмер ЯЛЧЪН

Консултативен съвет:
Али Джан ТАТЛЪ
Фарук КАНГЕР
Исмаил ГЮНДАЙ

Истанбул 2008

© Всички авторски права принадлежат на Уфук Китапларъ,
Издателство Еркам.

ПРЕДГОВОР

Слава на Великия Аллах, Който ни удостои с нашата прекрасна религия Ислям!

Нека мир и благослов бъдат над Пратеника ни, неговото семейство и сподвижници, който прилагайки я по най-красивият начин, научи човечеството на религията ни!

Скъпи дечица!

Тръгнали сме на път за да ви предадем по най-красивия начин великите послания на нашата религия, които са обладали вековете. Усилията ни, започнати с тази цел, с хиляди благодарности на Аллах, продължават да носят своите плодове с Изучавам религията си - 2.

В книгата ни Изучавам религията си – 1 бяхме разгледали въпросите относно богослужението, чистотата, абдеста, гусюла, тейеммума и намаза.

В книгата, която сега държите в ръцете си ще откриете темите за основните задължения говеене, зекят, хадж и курбан. По този начин, с милостта на Господаря ни, завършили поредицата "Изучавам религията си".

При подготовката на тези книжки се възползвахме от написаните вече книги на тази тема. Освен това бяха взети предвид и оценките на колегите ни относно първата книжка. Ще усетите тези различия в книгата, която държите.

Мили деца!

При изготвянето на тази поредица от книги, подготвени за да ви дадат един по-различен вкус към вашия душевен и познавателен свят, едно различно удоволствие, бяха взети предвид следните обстоятелства:

За да четете с обич и интерес за прекрасната ни религия, всяка тема започнахме с един разказ.

За да подчертаем най-важните източници на религията ни, Свещеният Коран и хадисите на Пратеника ни, ги предадохме в рамки.

Нито една от повелите и забраните на Аллах Теаля не е напразно. Във всички тях има много красиви поуки. Познаването на тази мъдрост и ползи ще станат причина да заобичаме повелите, които изпълняваме и ще ни накарат да ги изпълняваме с по-голямо съзнание. Ето затова отделихме място на ползите, мъдростта и преимуществата от всяко задължение за нас.

За да можете по-лесно да разберете темите на много места използвахме метода въпрос-отговор.

Тъй като знаем, че обичате много рисунките, подкрепихме темите с рисунки.

Опитахме се да пренесем във вашият душевен свят сладки спомени от Пратеника, неговите предани приятели и велики ислямски личности.

Там където беше уместно представихме данните в таблици и форми.

В края на всеки раздел поместихме въпроси, с които можете да проверите знанията си.

За да вдигнете ръце към небето и се помолите, поместихме и молитви на Пратеника ни.

Надявайки се във вашите красиви молитви да споменете и всички, които са взели участие в подготовката на тези книги ви оставяме насаме с книгата „Изучавам религията си – 2", която е втората от поредицата „Моята прекрасна религия".

Нека сърцето ви бъде изпълнено с вяра, живота ви с Ислям, сърцето с благодеяние. Нека спътник да ви бъдат Ангелите, а приятел добрите хора. Нека Великият Аллах бъде вашият приятел и помощник. Нека пътят ви до рая бъде отворен...

Нека Аллах бъде с вас.

Фарук САЛМАН
Назиф ЙЪЛМАЗ
Д-р Реджеп ЙОЗДИРЕК
Септември 2007 / Истанбул

СЪДЪРЖАНИЕ

РАМАЗАН и ОРУЧ / 7

Разказ: Първия оруч 8
Какво представлява оруча-говеенето? 11
За кои е задължително говеенето? 11
Кои са условията за да бъде оручът ни валиден? 11
Някои понятия, свързани с Рамазана 12
Когато се въздържаме с говеене и говеенето въздържа нас 14
Какво ни носи говеенето 15
Видове оруч 18
Оруч за пропуснатите дни 20
Оруч за изкупление 20
Положения, които развалят говеенето ни 21
Положения, които налагат и каза оруч (говеене за пропуснати дни) и кеффарет оруч (говеене за изкупление) 22
Положения, които налагат само каза оруч 23
Положения, които не развалят оруджа 24
При кои положения може да не се говее? 25
Откупуване на говеенето 25
Милостинята фътър (фитре) 25
Адак оруч - Говеене за обет 26
Теравих намаз 26
Итикаф 26
Нощта Кадир 27
Рамазан Байрам 28
Животът на Пратеника ни (с.а.с.) през Рамазан 29
Стихотворение: Рамазан 32
ВЪПРОСИ 33

ЗЕКЯТ / 35

Разказ: Изпитание за благодарност 36
Кой е истинският собственик на имуществото ни? 38
Милостиня-садака и зекят 39
Какво представлява зекята? 41
Какво ни носи зекята 42
Разказ: Друг дава повече! 46
За кого е задължително да дава зекят? 48
Каква е мярката-нисаб да си богат според религията? 48

Кои са основните (асли) потребности? 48
Нисаб за зекят на имуществото и размери на зекята 49
Нисаб за зекят на търговски стоки и зекят 49
Нисаб за зекят за животните и зекят 50
Нисаб за зекят за земеделски стоки и зекят 51
Разказ: Опустошената градина 52
На кого се дава зекят? 54
На кого не се дава зекят? 55
Sevdiklerimizden Vermek 56
Hikâye: Sevdiklerimizden Vermek 56
Разказ: Раздаване от любимото ни 57
За какво трябва да внимаваме когато даваме зекят? 59
Изкарването на поминъка със собствени ръце
е по-добро от просенето 60
Щедростта и взаимопомощта на Пратеника ни 62
Стихотворение: Приготвени са осем рая 63
ВЪПРОСИ 63

ХАДЖ / 65

Разказ: Земзем 66
Какво представлява хаджа? 68
Какво ни носи хаджа 69
Разказ: Сладки от леблебия 72
За кои е задължителен хаджа? 73
Стихотворение: Пътищата на Кябе 74
Кябе 75
Места, свързани с богослужението хадж 77
Стихотворение: На пътищата, по които сте минали 80
Места за посещаване в Мекка и Медина 81
Задължителните неща, свързани с хаджа 84
Задълженията при богослужението хадж 84
Как правим хадж? 88
Умре 90
Какъв подарък донесохте от хаджа? 91
Хаджът на Пратеника ни / Прощалният хадж 92
Стихотворение: Ако можех търсейки да открия следите ти 94
ВЪПРОСИ: 95

КУРБАН / 97

Разказ: Изпитание на приятелството 98
Какво представлява курбана? 100
Кога се коли курбан? 100
Какво ни носи курбана 101
За кои е задължение (ваджип) да коли курбан 103
Животни, които могат да бъдат курбан 104
Как се коли курбан? 105
За какво трябва да се внимава при коленето на курбан? 106
Как се разпределя месото на курбана? 106
Какво се прави с кожата на курбана? 106
Адак курбан 107
Акика курбан 107
Пратеника ни и курбан 108
ВЪПРОСИ 109
Отговори на въпросите 111

КЛИМАТ НА МИЛОСЪРДИЕ и БОГОСЛУЖЕНИЕ

РАМАЗАН

и

ОРУЧ

- *Добродетелта на месец Рамазан*
- *Понятия, свързани с рамазана и оруча - говеенето*
- *Какво ни носи оруча - говеенето*
- *Видове оруч*
- *Предписания, свързани с оруча*
- *Теравих, итикаф, нощта Кадир и Байрам*
- *Животът на Пратеника ни през рамазан*

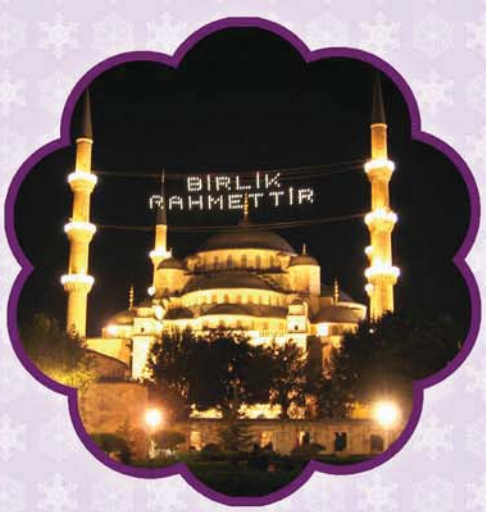

ПЪРВИЯ ОРУЧ

Бурак и баща му бяха останали целите в пот. Носенето на пакетите за ифтар много ги беше изморило. След като сложиха пакетите в кухнята баща му едва се хвърли на едно кресло, а Бурак на канапето. Те едва следобед бяха приключили с покупките за които бяха излезли сутринта. По тезгясите на осветения със светлини пазар имаше всичко, което търсиш. Чуден мед, различни видове маслини, които предизвикват апетита на купувачите, сирена, пастърми, суджуци…Бурак се интересуваше най-много от шоколадите и си взе няколко вида шоколади, които да хапнат по време на ифтара.

И майката на Бурак отпреди дни беше започнала своите приготовления за рамазана. Цялостно почистване, домашно приготвени сладки, компоти, юфки…Всичко беше вече готово за месец Рамазан, който започваше утре.

Бурак беше навършил десет години. Утре щеше да държи своето първо говеене. Предишните рамазани той държеше текне говеене. Това беше говеенето на малките. То трае от сахур до обяд, подкрепя се с обяд и стига до вечерта. Но понеже Бурак беше вече пораснал той щеше да говее като възрастните.

Баща му обръщайки се към Бурак:

- Сине, тази вечер ще се кланя първият терави намаз. Ако искаш и ти можеш да дойдеш с мен в джамията; но трябва да свършиш с домашните си работи. Бурак отговори:

- Добре тате, веднага ги свършвам.

След вечерята Бурак и баща ми се отправиха към джамията. Бурак се почувства малко по-пораснал когато си сложи бялата дантелена шапка за намаз, която майка му беше изкарала за него от сандъка. Преди намаза послушаха проповед. След като се прочете езана намаза започна. С радост откланя продължилият малко дълго терави намаз. Прочете на висок глас с целия джемаат салятю селямите, които бяха отправени между намазите. След като се върнаха вкъщи времето за спане на Бурак беше отдавна дошло. Когато ходеше в леглото настоявайки той каза:

- Мамо, събудете ме и мене за сахура. Ако не се събудя можете дори да ми поръсите лицето с вода. Майка му каза:

- Не се притеснявай, ще те събудя чедо. И изпрати Бурак до леглото му.

Бурак заспа още с поставянето на глава на възглавницата. Към сутринта меката

ръка на майка му го погали и тя му прошепна:

- Събуди се големи човече, сахур времето отминава. Бурак, който замаян от съня отиваше към банята, дойде на себе си със студената вода, с която изми лицето си. След това седна на трапезата, която беше приготвила майка му. Майката на Бурак му беше изпекла от най-любимата му баница, беше му приготвила изненада за неговия първи сахур. Бурак прегърна майка си и каза:

- Скъпа мамо, мога да изям сам целия поднос, и благодари на майка си. Бурак си препълни корема за да не огладнее през деня. Баща му:

- Сине, не забравяй да пиеш вода, след малко ще се чете сутрешния езан. Знаеш, днес до вечерта няма да се яде и пие, го предупреди и той за да не ожаднее изпи няколко чаши вода. Бурак си изми зъбите, възнамери да говее и след това изслуша баща си, който четеше Коран-и Керим в салона. След сутрешния намаз той се излегна върху леглото си за да довърши останалият наполовина свой сън.

Когато се събуди Бурак отиде да пие вода в кухнята. Тъкмо щеше да допре чашата до устните си и си спомни, че говее. Погледна си часовника. Часът наближаваше десет. Бурак се замисли. Как щеше да издържи без да пие вода до ифтара? Първоначално мислеше да се откаже. Един глас от вътре, "Ти вече порасна, не трябва да се отказваш!" му казваше. Бурак взе своето решение. Колкото и да му беше трудно, щеше да удържи думата, която беше дал на Аллах. Ставането за сахур означаваше обет към Аллах, че днес ще говее.

Трябваше да намери нещо, което да го занимае за да минава времето. Отначало игра известно време с играчките си. Но изсъхналите му устни насочваха погледа му към каната с вода на масата. Към обяд към жаждата му се прибави и глада.

Към вечерта се присъедини към майка си, която беше приготвяше ифтара. Майката на Бурак като видя дреболиите върху кухненската маса му каза:

- Какво стана чедо мое, говеенето като че ли ти се е отразило зле, се пошегува тя с него. Бурак:

- Знаеш ли мамо, завидях дори и на водата, която Мавиш пиеше в своята клетка. С удоволствие щях да ям дори и гозбата с праз лук, с която той ме преследваше и искаше да ми даде със съд и лъжица в ръка. Майка му:

- Мое красиво синче, виж на какво ти е научил еднодневното говеене. Положението на сиромасите, които няма какво да ядат, колко важни са една глътка храна, една глътка вода, колко много щедър е Господарят ни, дал цялото изобилие на трапезата ни…Хайде, помогни ми да сложим трапезата. Да се приготвим преди баща ти да дойде.

Бурак, който до вчера не отдаваше никакво внимание на съдовете за хранене, сега ги носеше грижливо като скъпоценно съкровище и ги нареждане със старание върху масата.

С наближаването на времето за ифтар, цялото семейство започна да чака вечерния езан на трапезата. Баща му усмихвайки се каза:

- Браво Бурак, ти успешно прекара първото си говеене. Купувам говеенето ти и му сложи в джоба пари колкото джобните му за цяла седмица.

Още преди да свърши говеенето наградата беше вече достигнала до Бурак. Нещата, които вчера без да помисли ядеше и пиеше сега бяха само на разстояние колкото да се протегне и да ги стигне. В това положение когато никой не го възпираше и стомахът му стържеше, той чакаше разрешението, което щеше да дойде от Създателя ни.

Очакваният момент, със запалените светлини на минаретата и със езаните се оповести на града. Бурак, който разговяваше след първото си говеене беше много щастлив. Защото той изпитваше радостта да вземеш един труден изпит, да удържиш на думата, дадена на Аллах.

Хасан Тахсин КАРАМАН
(взето със съкращение)

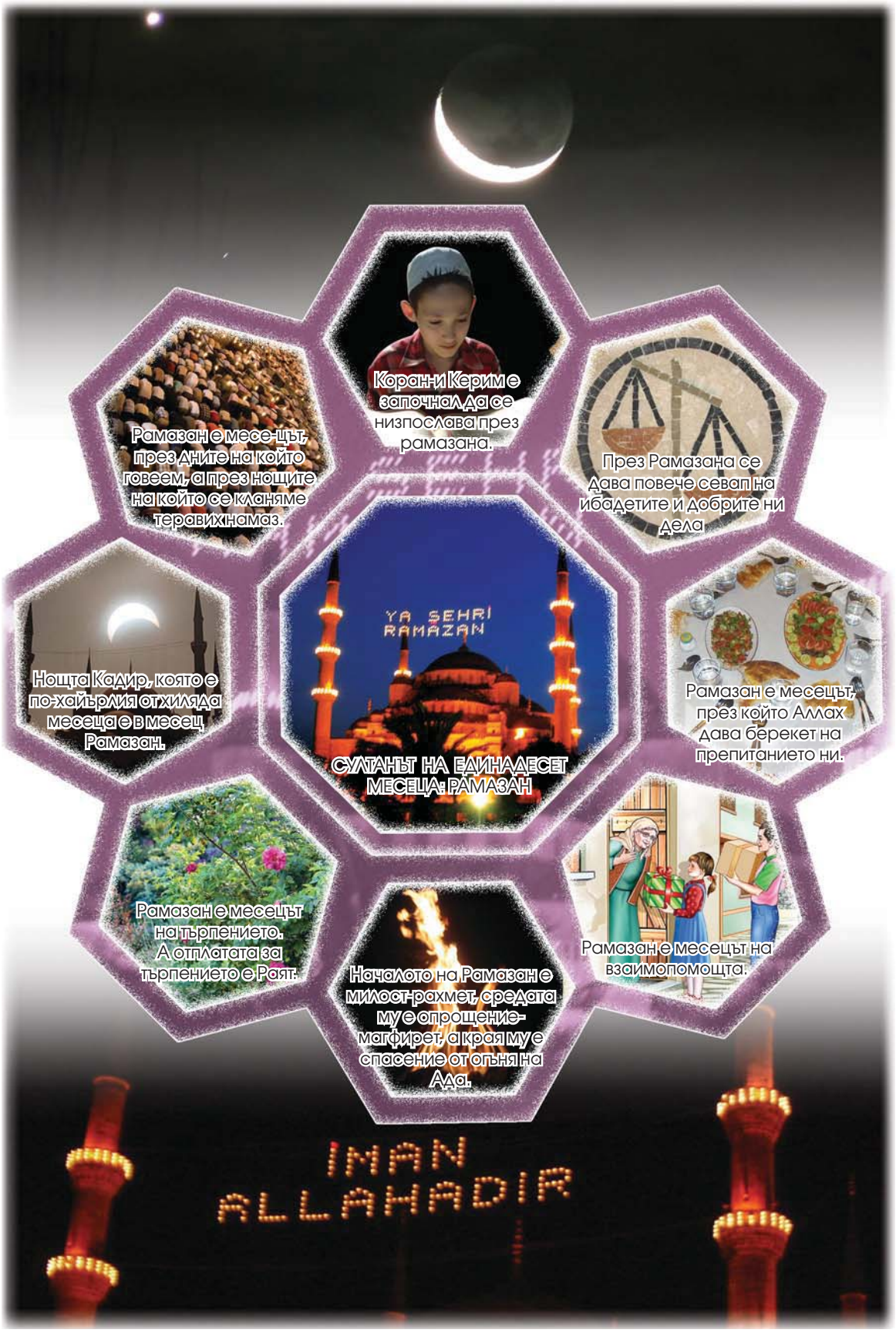
Коран-и Керим е започнал да се низпослава през рамазана.
През Рамазана се дава повече севап на ибадетите и добрите ни дела
Рамазан е месе-цът, през дните на който говеем, а през нощите на който се кланяме теравих намаз.
Рамазан е месецът, през който Аллах дава берекет на препитанието ни.
Нощта Кадир, която е по-хайърлия от хиляда месеца е в месец Рамазан.
СУЛТАНЪТ НА ЕДИНАДЕСЕТ МЕСЕЦА: РАМАЗАН
Рамазан е месецът на търпението. А отплатата за търпението е Раят.
Рамазан е месецът на взаимопомощта.
Началото на Рамазан е милост-рахмет, средата му е опрощение-магфирет, а края му е спасение от огъня на Ада.
YA SEHRI RAMAZAN
IMAN ALLAHADIR

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ОРУЧА-ГОВЕЕНЕТО?

Говеенето е въздържане от ядене, пиене и полова връзка от времето на въздържане (имсак) до залез слънце.

Аллах Теаля повелява:

"О, вярващи! Предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите (от лошите дела и греховете)"

(Сура Бакара, 183-ти айет)

За кои е задължително говеенето?

За всеки мюсюлманин → Който е психично здрав и / Който е достигнал полова зрялост → е задължение да говеет ☺☺☺☺ → през месец Рамазан

За децата не е задължително да говеят, но е подходящо да говеят по начин, който да не е вреден за телата им. По този начин децата свикват със задължението за говеене както и изживявайки с възрастните това щастие го споделят.

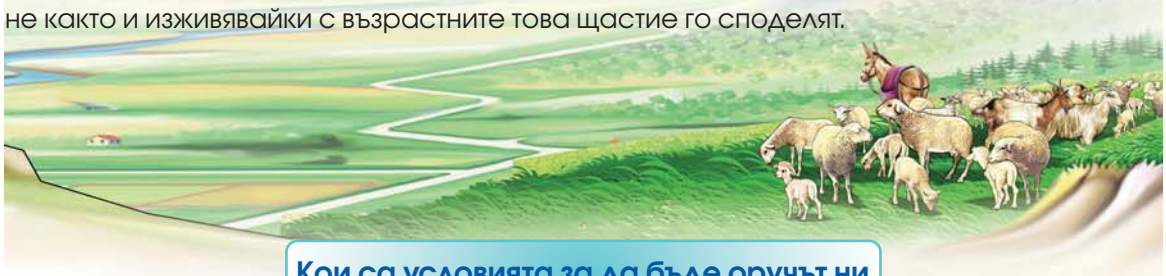

Кои са условията за да бъде оручът ни валиден?

За да бъде оручът ни валиден е необходимо ☺☺☺☺

- Да имаме намерение,
- Да се въздържаме от постъпки, които ще развалят говеенето ни от времето за въздържане (имсак) до времето за разговяване (ифтар).

Някои понятия, свързани с Рамазана

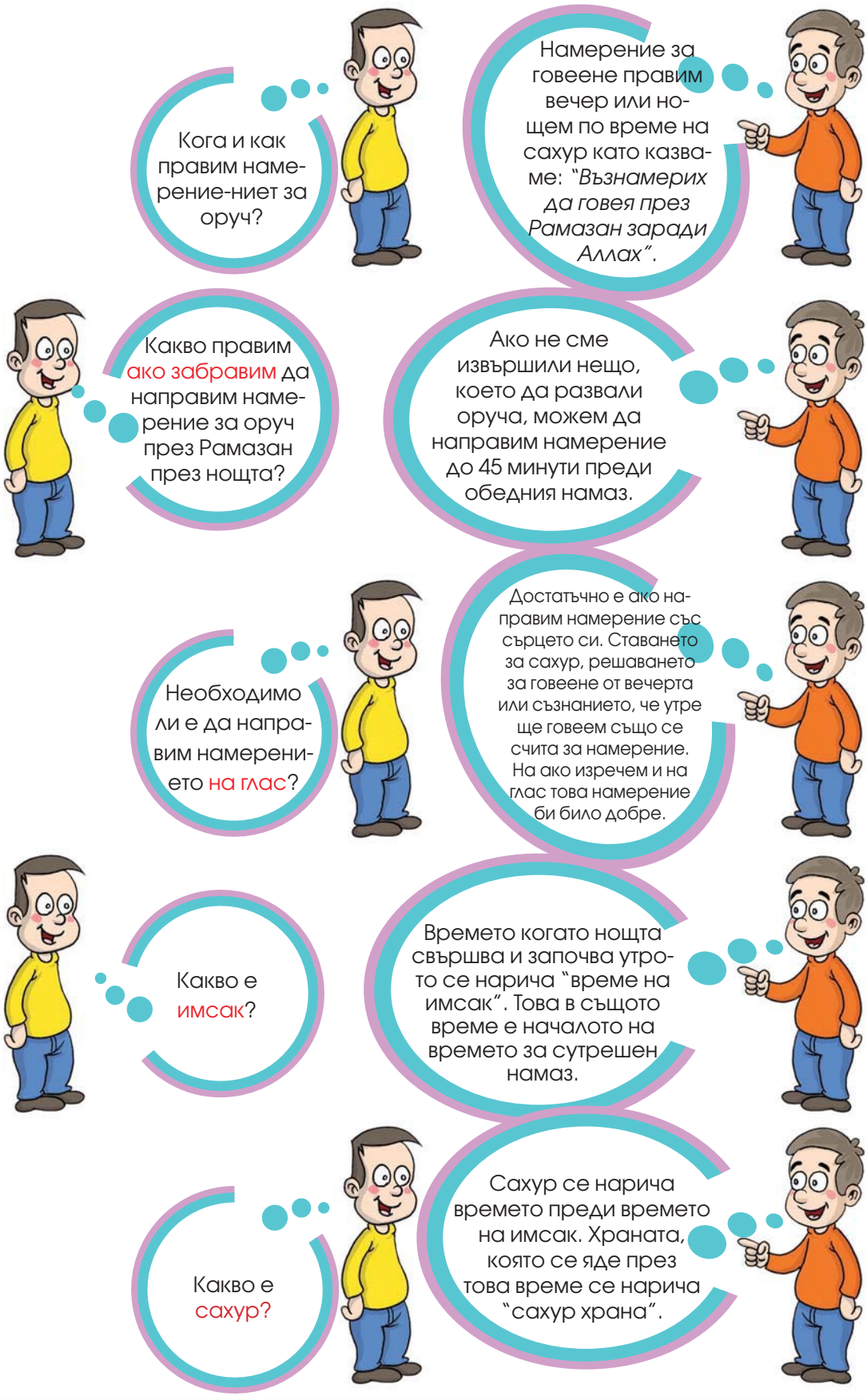

❁ Времето на сахур е време когато се приемат молитвите. А храната по време на сахур ни дава сила да устоим на говеенето. Любимият ни Пратеник ни препоръчва да ядем храната през сахур и ни съветва: *"Яжте на сахур, защото в храната на сахур има изобилие и благодат."* (Бухари, Савм, 20)

Времето за сахур е времето за разсъмване. Това е времето, през което божията милост и изобилие се спускат на

❁ Времето на ифтара е най-радостният момент за говеещия, който е прекарал целия си ден гладен и жаден заради задоволството на Аллах. По време на ифтара изживяваме радостта от приключването на говеенето за този ден. А истинската радост ще вкусим на Съдния ден когато ще вкусим наградата за говеенето ни.

❁ Предлагането на храна за ифтар на говеещи хора през вечерите на рамазана е постъпка, която ще ни донесе много добродетели.

❁ Също както времето на сахур и времето за ифтар е време когато се приемат молитвите. Господарят ни приема искрените молитви, направени през времето за ифтара. Трябва да използваме тези времена като възможност за да правим молитви.

Сахур е един свещен период от време, през което отдалите сърце на Аллах хора прекарват в ибадет, молитва и зикир-споменаване на Аллах. Станалите за сахур вярващи като, че ли казват следното:

Господарю! Слава на Теб, че и аз съм един от тези, които са се отдали на Теб, познават Те и Те обичат.

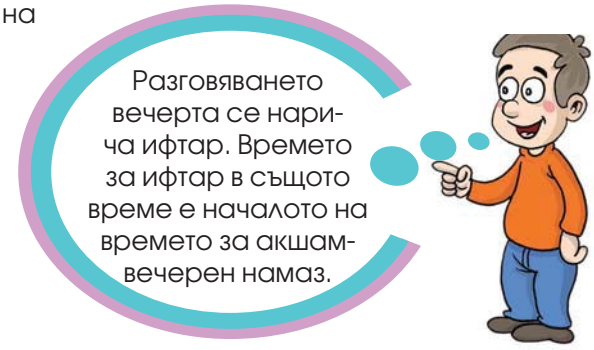

Любимият ни Пратеник повелява:

"Говеещия има две радости: едната радост е когато разговява, а другата радост е, когато се срещне със своя Господар."

(Бухари, Савм, 9)

Любимият ни Пратеник повелява:

"Който, предостави храна на говеещия да си разговее, има награда колкото неговата. Като от наградата на говелия не се намалява нищо."

(Тирмизи, Савм, 82)

Любимият ни Пратеник повелява:

"На трима, молитвата им не се връща (непременно се приема): *"На човек, който е говял и прави дуа при разговяване, на справедливия управник и на онеправданията..."*

(Тирмизи, Савм, 82)

Молитва при ифтар – Ифтар дуасъ

От сюннета на Пратеника ни е по време на ифтар да се чете следната дуа:

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ عَلَي رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ وَصَوْمَ الْغَدِ
مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ نَوَيْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ

"Аллахюмме леке сумтю ве бике аментю ве алейке тевеккелтю ве аля ръзкъке ефтартю ве савме'л-гади мин шехри рамазане невейтю фагфир ли ма каддемтю ве ма аххартю."

"О Аллах, говях заради твоето задоволство. Повярвах в Теб, доверих се в Теб, разговях с твоето препитание. Възнамерих и за утрешното говеене през рамазан. Опрости моите минали и бъдещи грехове!"

КОГАТО СЕ ВЪЗДЪРЖАМЕ С ГОВЕЕНЕ И ГОВЕЕНЕТО ВЪЗДЪРЖА НАС

Как говеем?

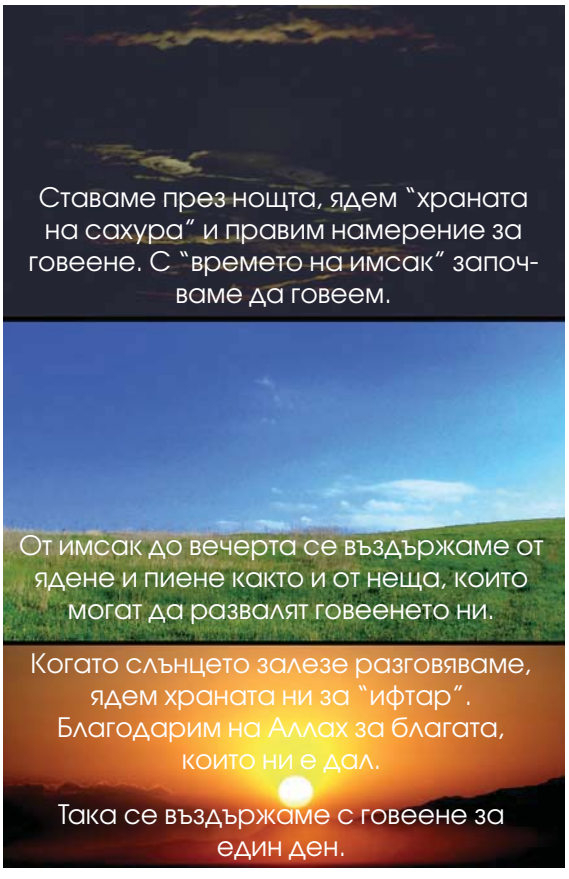

Как говеенето ни въздържа?

Говеенето не означава само да останеш гладен и жаден до вечерта. В същото време то е въздържане от каранички, лъжи, клюки, обиждане на други и всякакви други лоши и грозни постъпки. По този начин говеенето ни ще бъде, по думите на Пратеника ни, *"щит срещу греховете и огъня"*.

Ако в случай, че се въздържаме от позволените храна и питиета и не се въздържаме от забранените неща, говеенето ни няма да има никаква стойност пред Аллах. Ето как любимият ни Пратеник ни съобщава това:

"Който не изостави лъжата и лъжливото поведение, Аллах не се нуждае от неговото гладуване и жадуване." (Бухари, Савм, 8)

КАКВО НИ НОСИ ГОВЕЕНЕТО

С говеенето

- **Удовлетворяваме Великия ни Господар, спечелваме Неговата обич и одобрение.**
- **Припомняме си, че Аллах е Този, който ни дава всякакви блага, благодарим Му още повече.**
- **Научаваме се да бъдем търпеливи.**
- **Стоим далеч от лошите дела и греховете, опазваме се от мъчението на Ада.**
- **Изживявайки разбираме какво означава глада и недоимъка.**
- **Съхраняваме здравето си.**

Говеем, изоставяме яденето и пиенето, защото Аллах е заповядал. Не разваляме говеенето дори и на място, където никой не вижда, защото Аллах вижда. С тази си постъпка **удовлетворяваме Великия ни Господар, спечелваме Неговата обич и одобрение.**

Ето как Пратеника ни съобщава повелята на Аллах:

"Говеещият изоставя яденето и пиенето си за да спечели моето одобрение. И аз ще му дам неговата награда." (Бухари, Савм, 4)

В повечето случаи не можем да осъзнаем ценността на благата, дадени от Аллах и разбираме за тяхната стойност едва след като сме ги изгубили. Когато говеем, оставаме гладни и жадни през целия ден. Усещаме разликата от липсата на водата и другите блага, които притежаваме. По този начин си припомняме, че Аллах е Този, който ни дава всякакви блага и Му благодарим още повече.

Аллах Теаля повелява:

"И споменавайте Ме, за да ви споменавам и Аз, и благодарете Ми, и не Ме отхвърляйте!"

(Сура Бакара, 152-ри айет)

В живота може да се изправим пред различни трудности и неприятности. За да можем да ги посрещнем трябва да бъдем търпеливи. Търпението е едно от най-важните условия за да достигнем до успеха. Когато говеем през целия ден издържаме на глада и жаждата и се научаваме да бъдем търпеливи.

Любимият ни Пейгамбер казва: *"Говеенето е половината от търпението"*

(Ибн Маджже, Съям, 44)

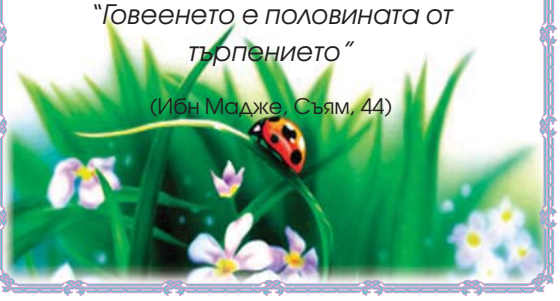

Лоши дела като казването на лъжи, клюкарството, караниците, нарушаването на правата на другите, разсърдването на хората са грехове, които ни водят до Ада. Можем да се опазим от тези грехове само ако овладеем страстите си. През месец Рамазан навлизаме в един климат на образование. Когато говеем осъзнаваме, че постоянно сме в богослужение на Аллах, научаваме се да овладяваме желанията си. По този начин **стоим далеч от лошите дела и греховете, опазваме се от мъчението на Ада.**

Любимият ни Пейгамбер казва:

"Говеенето е един щит (защитаващ срещу лошото и греховете). Когато някой от вас говее, да не изрича лоша дума през този ден и да не се кара. Ако някой го обиди или нападне, да каже "Аз говея."

(Бухари, Савм, 9)

Човек, който не знае що е то глад през живота не може да разбере в истинския смисъл жаждата и трудностите, които изпитват сиромасите. Заможен човек на когото "в едната ръка има масло, а в другата мед" не може в стомаха си да изпита болката, която изпитват недоимащите. Когато говеем **изживявайки разбираме какво означава глада и недоимъка.** В стомаха си изпитваме условията в които сиромасите живеят и трудностите, които те изпитват. Развиват ни се чувствата за състрадание и милосърдие. Като резултат от това подаваме ръка за помощ на сиромасите, бедните и сираците, споделяме с тях благата, които притежаваме.

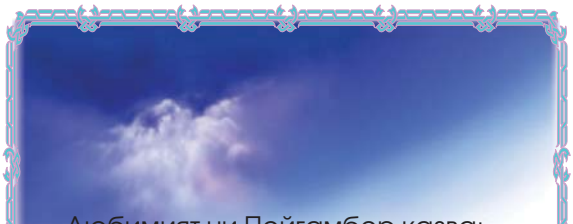

Любимият ни Пейгамбер казва:

"Погледнете тези, условията на живот на които са по-лоши от вашите, не гледайте тези, условията на които са по-добри. Това е така, защото постъпването по този начин осигурява осъзнаване на ценността на благата, дадени ви от Аллах и не пренебрегването на същите."

(Мюслим, Зюхд, 9)

Стомахът и другите ни органи работят денонощно единадесет месеца. Всички знаем, че тези, които страдат от стомах се лекуват с диета. И говеенето изпълнява задачата на даден вид диета. През рамазана цялата ни храносмилателна система начело със стомаха си почиват, като по този начин **съхраняваме здравето си.**

Любимият ни Пейгамбер казва:

"Говейте, за да сте здрави."

(Табарани, Муджемул-евсат, VIII, 174)

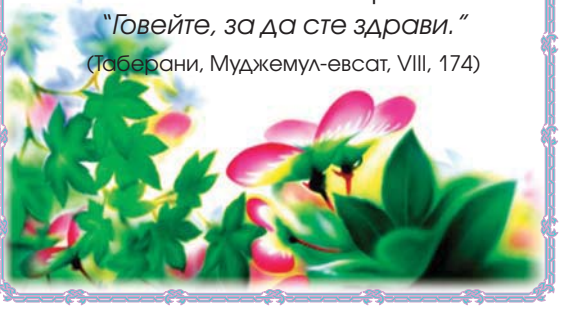

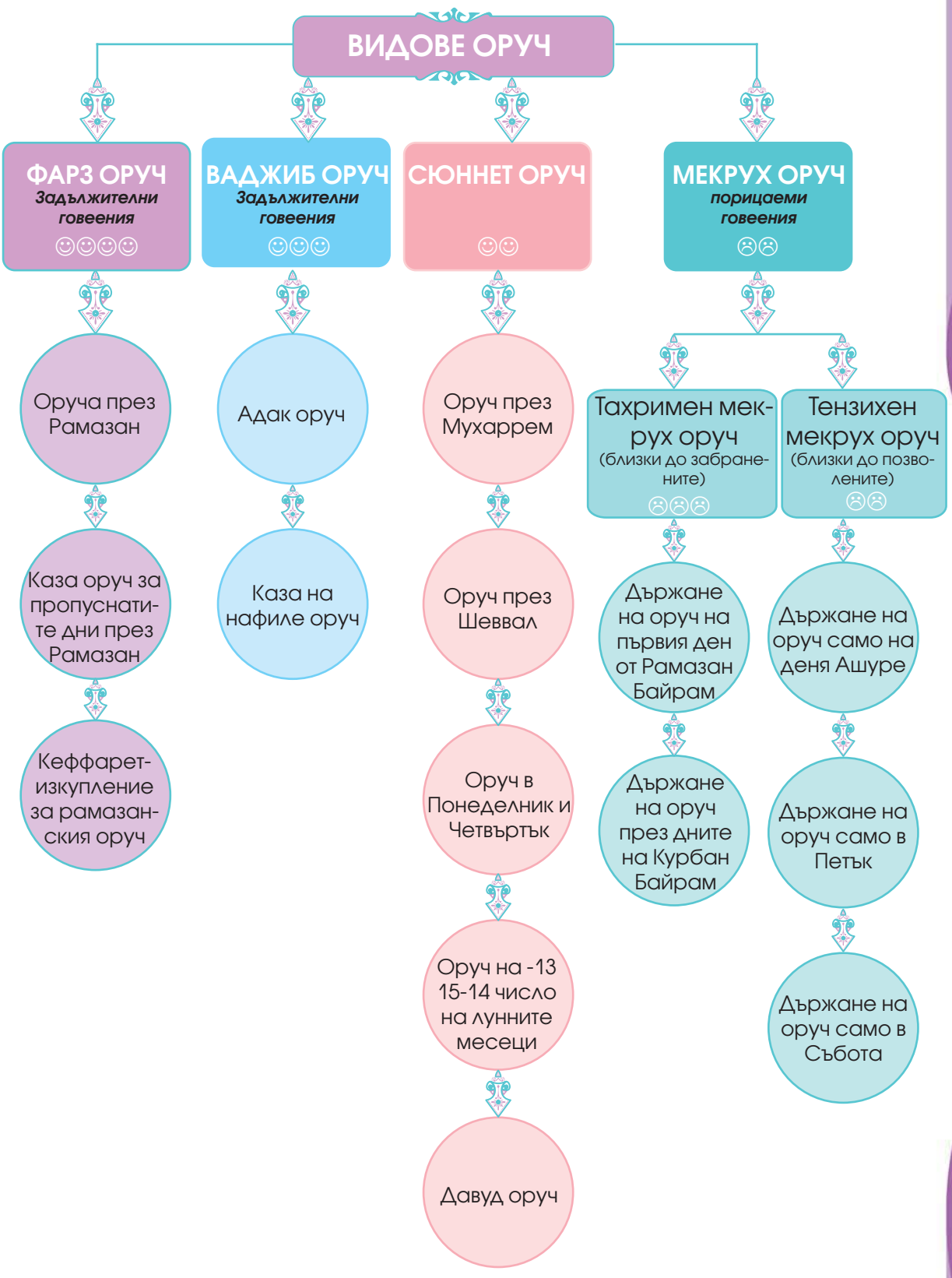
ВИДОВЕ ОРУЧ
ФАРЗ ОРУЧ
Задължителни говеения
ВАДЖИБ ОРУЧ
Задължителни говеения
СЮННЕТ ОРУЧ
МЕКРУХ ОРУЧ
порицаеми говеения
Оруча през Рамазан
Каза оруч за пропуснатите дни през Рамазан
Кеффарет-изкупление за рамазанския оруч
Адак оруч
Каза на нафиле оруч
Оруч през Мухаррем
Оруч през Шеввал
Оруч в Понеделник и Четвъртък
Оруч на -13 15-14 число на лунните месеци
Давуд оруч
Тахримен мекрух оруч
(близки до забранените)
Тензихен мекрух оруч
(близки до позволените)
Държане на оруч на първия ден от Рамазан Байрам
Държане на оруч през дните на Курбан Байрам
Държане на оруч само на деня Ашуре
Държане на оруч само в Петък
Държане на оруч само в Събота

ВИДОВЕ ОРУЧ

Съществува четири вида оруч: фарз, ваджиб, сюннет и мекрух (порицаеми)

ФАРЗ ОРУЧ ☺☺☺☺

- Оруч през Рамазан
- Оруч за пропуснатите дни (каза) през Рамазан
- Оруч за изкупление (кеффарет) на Рамазански оруч

ВАДЖИБ ОРУЧ ☺☺☺

- Адак оруч
- Каза на нафиле оруч

СЮННЕТ ОРУЧ ☺☺

Любимият ни Пратеник е държал оруч и извън месец Рамазан и е препоръчвал на приятелите си също да държат оруч. Една част от тези оруджи са следните:

- Оруч на девети и десети ден или десети и единадесети ден на месец Мухаррем,
- Шест дни оруч през месец Шеввал които идва след месец Рамазан,
- Държане на оруч на тринадесето, четиринадесето и петнадесето число на месеците по лунния календар,
- Един ден хранене един ден държане на оруч в дните извън Рамазан (говеене на Пророка Давуд).

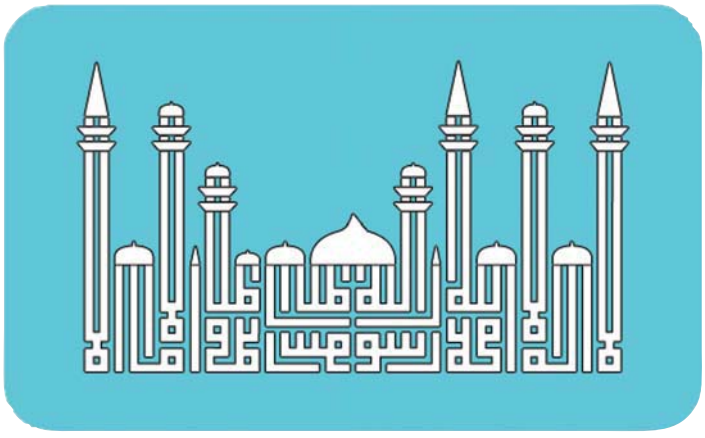

МЕКРУХ ОРУЧ ☹☹

Това са оруджи, които са мекрух (порицаеми) по една или друга причина. Тези оруджи се делят на две части:

1. Тахримен мекрух оруч (близки до забранените) ☹☹☹

- Държане на оруч на първия ден от Рамазан Байрам,
- Държане на оруч през всички дни на Курбан Байрам.

2. Тензихен мекрух оруч (близки до позволените) ☹☹

- Държане на оруч само на деня Ашуре (на десетия ден на месец Мухаррем).
- Държане на оруч само в Петък или само в Събота.

(Ако този, който иска да държи оруч на дните Ашуре, Петък или Събота, ако е оручлия и в деня преди това или в деня след това, то неговия оруч не е мекрух.)

КАЗА ОРУЧ

Какво представлява оръжа за пропуснатите дни (каза)?

✍ Оръжа, който е развален по погрешка или който не е извършен навреме и се извършва после се нарича **“говеене за пропуснатите дни – каза оруч”**.

Кога се извършва каза оруч?

Каза оруч - говеенето за пропуснатите дни може да се направи всеки ден след месец Рамазан с изключение на дните, в които говеенето е тахримен мекрух (близки до забранените).

КЕФФАРЕТ ОРУЧ

Какво представлява кеффарет оруч - говеене за изкупление?

✍ Този, който развали оръжа си през Рамазан без извинителна причина, трябва заради развалените си орудж два месеца без прекъсване да държи оруч. Този оруч, който се прави като наказание се нарича **“кеффарет оруч – говеене за изкупление”**.

Колко дни е говеенето за изкупление?

Продължителността на кеффарет оръжа е два лунни месеца. Като това по принцип е 60 дни. Добавяйки към това 1 ден за пропуснатия – каза оруч, общо трябва да се държи 61 дни. Поради тази причина кеффарет оръжа по народно му се нарича **“шестдесет и един”**.

ПОЛОЖЕНИЯ, КОИТО РАЗВАЛЯТ ОРУДЖА НИ

Ще разгледаме положенията, които развалят оруджа ни в два раздела:

Положения, които налагат каза оруч и кеффарет оруч

Развалянето на оруджа без да имаме някаква извинителна причина или развалим започнато говеене през месец Рамазан това е грях. Когато сме оруч и съзнателно развалим оруджа си, то трябва да поискаме от Аллах опрощение за греха си, който сме извършили. А като наказание трябва да държим два месеца оруч за изкупление-кеффарет и един ден за пропуснатия оруч-каза.

- Яденето и пиенето без извинителна причина,
- Извършването на полов акт,

→ Изискват оруч и за изкупление-кеффарет и за пропуснатото говеене-каза

Положения, които налагат само каза оруч

Оруджа ни може да се развали и по погрешка или с извинителна причина. При това положение държим оруч само за пропуснатите дни.

Ето някои от положенията, които налагат да държим каза оруч :

- Когато забравяйки след ядене и пиене считаме, че оруджът ни е развален и продължим да ядем и пием*,
- Яденето и пиенето на неща, които по принцип не се използват като хранителни продукти (като хартия и пръст),
- Ядене или пиене в случай, че времето за имсак е отминало, а се счита, че времето за имсак още не е настъпило,
- Разваляне на оруджа (ифтар) в случай, че вечерното време още не е настъпило, а се счита, че вече е вечер,
- Поглъщането на троха, която е останала между зъбите и е с големината на нахутено зърно,
- Когато в устата или носа навлиза вода при подаване на вода в устата или носа за абдетс или гусюл,
- Неволно поглъщане на част от сняг, дъжд или градушка, попаднали в гърлото,
- Поставянето на капка от лекарство в носа или ухото,
- Разваляне на оруджа насила или под заплаха,
- Извън рамазанския оруч, съзнателно или поради някаква причина разваляне на оруджа.

Налага говеене за пропуснатите дни т.е. каза оруч

* Говеенето на този, който забравяйки е ял и пил не се разваля. Но когато си спомни, че говее той веднага трябва да остави яденето и пиенето. Когато през гърлото му премине нещо след като си е спомнил, че говее, то говеенето му се разваля.

ПОЛОЖЕНИЯ, КОИТО НЕ РАЗВАЛЯТ ОРУДЖА

- Яденето и пиенето когато сме забравили, че говеем*,
- Поглъщането на троха, която е останала между зъбите и която е по-малка от нахутено зърно,
- Преглъщането на слюнката, която е в устата,
- Поглъщането на водата, останала след измиване на устата със слюнка,
- Неволното попадане на прах или дим в носа или гърлото,
- Попадането на вода в ухото,
- Ихтилам (джюнюб при спане),
- Изкъпването,
- Поставянето на капка от лекарство в окото,
- Надушване на роза, кокиче, есенция или одеколон,
- Изваждане на зъб**,
- Неволно повръщане,
- Поглъщане на повърнато, което не е с пълна уста,
- Вкусване на храна без нейното поглъщане***,
- Използване на четка за зъби без паста за зъби,
- Даването на кръв

Не развала говеенето – оруджа .

* Когато човек си спомни, че е оручлия по време на ядене и пиене, той веднага трябва да спре яденето и пиенето. При това положение оруджът му не се развала. Измива си устата и продължава оруджа. Ако след като си спомни, че е оручлия и не спре да яде и пие, то оруджа му се развала и той трябва да държи оруч за пропуснатия ден - каза оруч.

** При изваждане на зъб, спреят използван за упойка на зъба не развала оруджа, но игла с морфин го развала.

*** Вкусването на храна без нейното поглъщане е мекрух (порицаемо). ☹☹

Любимият ни Пратеник повелява:

"Който яде и пие забравяйки, че е оруч, то нека да завърши оруджа си. Защото Аллах е този, който го е нахранил и дал вода."

(Бухари, Савм, 26)

ПРИ КОИ ПОЛОЖЕНИЯ МОЖЕ ДА НЕ СЕ ДЪРЖИ ОРУЧ?

Ислямът е религия на леснотата. Аллах Теаля не държи отговорни своите раби за неща, за които няма да имат сили. Това е валидно и за оръжа. Грях е ако през месец Рамазан не се държи оръч без извинителна причина. Но при определени положения може да не се държи оръч през Рамазан или започнат оръч може да се развали. Оръжите, които не могат да се изпълнят навреме т.е. през месец Рамазан се говеят при първа възможност.

Ето положенията, които религията ни счита за извинителна причина за не държане на оръч през Рамазан или разваляне на започнат оръч:

1	**Пътуване**	📖 Този, който през Рамазан пътува на разстояние най-малко 90 километра за време по-малко от 15 дни, може да не държи оръч. Но е по-добре, ако държи.
2	**Болест**	📖 Този, който се страхува, че оръжът може да навреди на болестта му или времето за заздравяването му може да се увеличи, може да не държи оръч. В тези случаи може да развали и оръжа си. ✎ Необходимо е вредата от говеенето върху болестта му да бъде установена от религиозен лекар или ако няма възможност да отиде на лекар да почувства достатъчно това..
3	**Старост**	📖 Възрастните, които не могат да издържат на оръжа могат да не държат. ✎ Възрастните, за които няма възможност да държат оръч пропуснатите дни, дават фидйе за всеки пропуснат ден.
4	**Когато една жена кърми или е бременна**	📖 Жена, която кърми или е бременна може да не държи оръч, ако се опасява, че оръжът ще навреди на нея или на детето й.
5	**Месечен цикъл или след родилно положение**	📖 Ако на една жена й започне месечния цикъл или роди когато тя говее, тя разваля оръжа си. Тя не държи оръч през дните на месечния си цикъл и когато е след родилно положение.
6	**Битка с врага**	📖 Войник, който държи оръч по време на битка с врага през месец Рамазан може да не говее, ако се опасява, че ще бъде победен.
7	**Насилване или заплаха**	📖 Човек, който е заплашен със смърт или нараняване може да не говее или да развали говеенето си.
8	**Остър глад или жажда**	📖 Човек, който се страхува, че глада или жаждата по време на говеене могат да станат причина за сериозно увреждане на ума или тялото му, може да развали говеенето си.

ОТКУПУВАНЕ НА ОРУДЖА – ФИДЙЕ ☺☺☺☺

✍ Възрастните, които нямат сили да говеят през месец Рамазан и болните, които нямат надежда за оздравяване не говеят за пропуснатите дни. Вместо това за всеки ден, през който не са говели е необходимо да дадат храна или пари на бедните и нуждаещите се. Това се нарича **"фидйе"**.

📖 Сумата на фидйето е равна на размера на фитрето (садака-и фътър), което се дава през Рамазана. Фидйето за един ден е храната или парите за храната, която ще нахрани един човек от сутрин до вечер. Тази сума се променя в зависимост от финансовото състояние на този, който дава фидйе.

МИЛОСТИНЯТА ФЪТЪР (ФИТРЕ) – САДАКА-И ФЪТЪР ☺☺☺☺

✍ Милостинята фътър е милостиня, която се дава от богатите според религията ни мюсюлмани заради тях и членовете на семействата, за които са отговорни. Тази милостиня, даването на която е задължително през месец Рамазан, се нарича **"фитре"**.

☙ Най-малкият размер на милостинята фътър е храната за един ден на един човек или парите за тази храна. Няма граница за излишъка от тази сума. Тези, които дават повече извършват още повече добри дела.

☙ Милостинята фътър трябва да бъде дадена преди Рамазан Байрам. По този начин тя зарадва бедните и сиромасите и помага те да удовлетворят потребностите си за байрама.

☙ Милостинята фътър е милостиня за тялото и здравето ни. Това е израз на благодарността ни към Великия Аллах, който ние е създал, който ни е дал живот като на мюсюлмани и ни е дал възможност здрави и в благополучие да достигнем месец Рамазан.

ГОВЕЕНЕ ОБЕТ – АДАК ОРУЧ ☺☺☺☺

✍ Адак оруч (незир) е говеене, което сме се зарекли да направим заради задоволството на Аллах. Задължително е правенето на такова говеене.

Адак оруч бива два вида:

1. Адак оруч, който е обвързан с условие

➢ Например, ако сме се зарекли по следния начин "Ако майка ми оздравее ще говея три дни заради задоволството на Аллах.", трябва да говеете три дни след като майка ви оздравее.

2. Адак оруч, който не е обвързано с условие

➢ Например, ако сме се зарекли по следния начин "Ще говея един ден заради задоволството на Аллах.", когато говеем в определен ден, то обета ни бива изпълнен. Ако сме посочили ден по следния начин "Ще говея следващият Понеделник заради задоволството на Аллах.", трябва да изпълним обета си в деня, в който сме се зарекли.

ТЕРАВИХ НАМАЗ ☺☺

❁ Теравих намаза е намаз, който се състои от двадесет рекята и се кланя през месец Рамазан. Кланянето на този намаз е сюннет-и мюеккеде и за мъжете и за жените.

❁ Теравих намаз може да кланяме с джемаат в джамията или сами вкъщи. Но, ако кланяме с джемаат ще спечелим повече севаб.

❁ Сюннет е да кланят теравих намаз и тези, които поради някаква извинителна причина не могат да говеят.

ИТИКАФ ☺☺

✍ **"Итикаф"** се нарича прекарването на определено време в джамията или месджида с цел ибадет.

❁ Пратеника ни е извършвал итикаф през последните десет дни на всеки месец Рамазан откакто говеенето е станало задължително до смъртта си. С други думи *сюннет е да се прави итикаф през последните десет дни на месец Рамазан.*

❁ Преди да започнем итикафа обличаме чисти дрехи и се намазваме с благоухани миризми. Докато сме в итикаф четем Коран-и Керим, хадиси и религиозни книги. Споменаваме Аллах, кланяме нафиле (допълнителен) намаз или намаз заради пропуснатите намази. Постоянно отправяме молитви. Избягваме празните и безмислени приказки. Внимаваме за положението и постъпките ни като не забравяме, че сме пред Господаря ни.

ПЪРВИЯТ ТЕРАВИХ

Беше една вечер в Рамазана в Епохата на щастието. Бяха останали седем дни до края на месец Рамазан. По това време Пратеника ни (с.а.с.) кланяше ятсъ (нощния) намаз и се оттегляше у дома си. Но тази нощ за първи път кланя теравих намаза. Теравих намаза продължи докато от нощта бяха изминали една трета.

На другия ден навсякъде се разпространи новината, че Пратеника ни (с.а.с.) е кланял теравих. Но вечерта не кланя теравих.

На следващия ден пак кланя теравих намаз. Намазът продължи до полунощ. На другия ден пак не кланя.

Накрая когато останаха три дни до края на месец Рамазан, той кланя теравих, който трая цяла нощ. Но мислейки, че теравиха може да бъде възприет като фарз после не кланя теравих. Препоръча всеки да кланя вкъщи.

Кланянето на теравих намаза с джемаат в джамията е започнало през времето на Хз. Юмер..

НОЩТА КАДИР

Както Рамазана има специално място сред останалите дни, така и Нощта Кадир има специално място сред другите нощи в месец Рамазан. Ето както Аллах Теаля повелява относно тази нощ: **"Ние го низпослахме в Нощта на могъществото. Нощта на могъществото е по-добра от хиляда месеца. Слизат ангелите и Джибрил през нея с позволението на техния Господ за всяка повеля. Мир е тя до началото на развиделяването."**

Нощта Кадир е една свята нощ, в която се спуска милостта и благоденствието на Аллах, опрощават се греховете на вярващите и се приемат молитвите.

Пратеника ни прекарваше последните десет дни на месец Рамазан в ибадет повече от когато и да е било. Една причина за това е и, че нощта Кадир, "която е по-добра от хиляда месеца", се намира сред една от тези нощи.

И ние трябва добре да се възползваме от последните десет дни на месец Рамазан, особено 27-та вечер. Трябва да се опитаме да спечелим задоволството на Великият ни Господар през Нощта Кадир, за която ни се съобщава, че е равна на един живот приблизително от около осемдесет и три години. В тази нощ, през която биват низпослани първите айети на Коран-и Керим и изгрява слънцето на исляма:

- можем да слушаме беседи в джамиите,
- можем да четем Коран,
- можем да кланяме намаз,
- можем да се молим,
- можем да отправяме салята-селям за Пратеника ни,
- можем да искаме прошка за греховете ни от Аллах и да осъзнаем ценността на Нощта Кадир,

Любимият ни Пратеник повелява:

"Този, който оползотворява Нощта Кадир като вярва в добродетелта ѝ и очаква отплата единствено от Аллах, то на него му се опрощават греховете от миналото".

(Бухари, Иман, 25)

Хз. Айше (р.а.) един ден попитала Пратеника ни, "О, Пратенико на Аллах! Как да се моля, ако знаех в коя вечер е нощта Кадир?".

И Пратеника ни я научи да се моли по следния начин: "О, Аллах! Ти си много опрощаващ, обичаш да опрощаваш, прости ми!"

(Тирмизи, Даават, 84)

Молитва, която да се чете в Нощта Кадир

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّى

Аллахюмме иннеке афюввюн тухиббу'л-афве фа'фу анни

"О, Аллах! Ти си много опрощаващ, обичаш да опрощаваш, прости ми!"

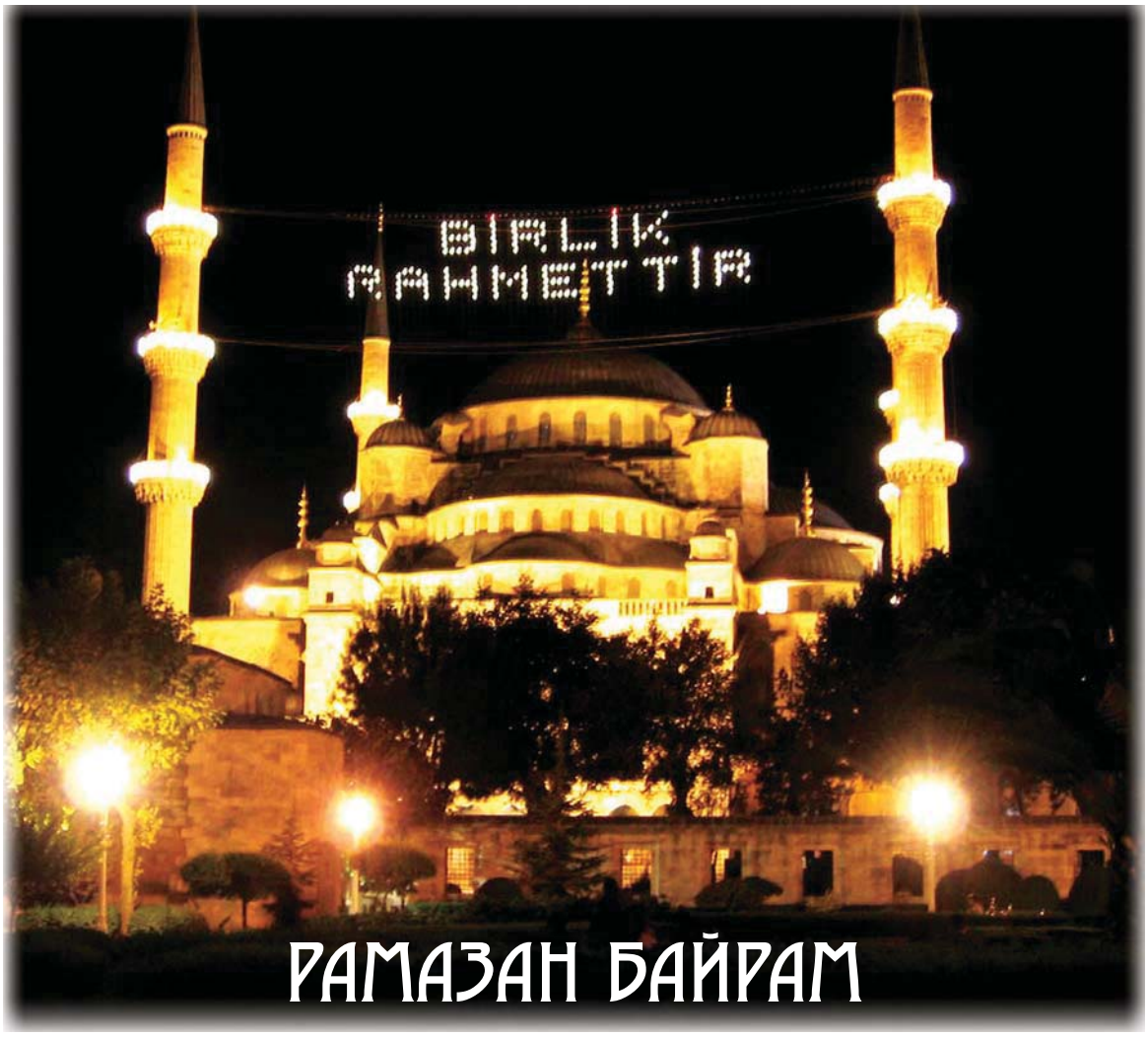

РАМАЗАН БАЙРАМ

Религията ни задължава да говеем през месец Рамазан. А първият ден на месец Шеввал е обявен за байрам на мюсюлманите.

В последните дни на Рамазан у нас има тъгата по изпращането на Рамазана, от една страна и, от друга страна, радостта по посрещането на байрама. Последната вечер размишляваме дали сме прекарали или не Рамазана както подобава, молим се да доживеем до следващия Рамазан и се приготвяме за байрама. Рано сутринта обличаме дрехите си за байрам и се стичаме към джамиите. Започваме байрамския ден с кланяне на байрам намаз и изразяваме благодарността си към Великия ни Господар.

Байрамът не е ваканция, а ден, изпълнен със спокойствие и радост, който всички заедно изживяваме. На байрамския ден честитим празника първо на родителите ни и искаме техните молитви за нас. Посещаваме приятели и роднини. Обръщаме се с усмивка към хората, които срещаме и им честитим празника. Зарадваме сиромасите и сираците, посещаваме болните и възрастните. Оставяме настрана разсърдването, сдобряване скараните. По време на байрамите се засилват приятелските и роднинските ни връзки. Развиват се чувствата ни за милост, милосърдие и вярност. Душевният ни прозорец се разтваря към недоимащите, скитниците и сиромасите.

ЖИВОТЪТ НА ПРАТЕНИКА НИ ПРЕЗ РАМАЗАН

Радостната вест на Пратеника ни за Рамазана

Пратеника ни (с.а.с.) с копнеж чакаше месец Рамазан. Той се радваше когато достигнеше трите свещени месеца и тогава отправяше следната молитва **“О, Аллах, стори месеците Реджеб и Шабан берекет за нас и (със здраве) ни отреди Рамазана!”**.

Той говееше през месеците Реджеб и Шабан повече от когато и да е било. И съобщаваше радостната вест за Рамазана по следния начин:

"Когато настъпи Рамазана вратите на Рая се отварят докрай, вратите на Ада се затварят и дяволите стават безопасни.”

"Раят има осем врати. Една от тях се казва Рейян. През тази врата ще влязат само говеещите. Когато и последният говеещ влезе, вратата Рейян ще се затвори. На влизащите през тази врата ще се поднесе едно питие; този, който го изпие никога повече няма да изпита жажда.”

Сахура на Пратеника ни

Пратеника ни отдаваше специално значение на времето за сахур. Той казваше *“Не пренебрегвайте да ставате за сахур; защото храната на сахур е благословена!”*. Именно по този начин приканва към сахур една нощ Ирбаз ибни Сарийе, който е един от първите сахабета (сподвижници), които лежат в Месджид-и Небеви и които първи приемат Исляма:

“Заповядайте на благословената храна”.

В друг случай, Пратеника ни обяснява важността на правенето на сахур по следния начин:

“Храната на сахура е берекет. Не се въздържайте от нея. Правете сахур макар и само с една глътка вода. Защото Аллах Теаля и ангелите засипват милост върху тези, които правят сахур.”

Ифтара на Пратеника ни

Великият ни Господар остава доволен от привързаността и уважението на раба към Него. Времето за ифтар е време, в което по най-добър начин се изразяват тази привързаност и това уважение. Поради тази причина Пратеника ни с голяма взискателност следеше времето за ифтар. Веднага щом като настанеше времето за ифтар той се радваше като малките деца, надяваше се, че това ще зарадва Аллах Теаля, че това ще му донесе добро и благоденствие и казваше следното:

"Уммета ми няма да бъде разделен от доброто и благоденствието докато проявяват търпение към това час по-скоро да разговеят." (Бухари, Савм, 45)

Пратеника ни съобщава, че молитвата, която се отправя по време на ифтар се приема, като самият той преди да започне ифтара правеше следната молитва:

"О, Аллах! Говях заради Теб. Разговявам с прехраната, която Ти си дал." След това разговяваше с фурма, ако имаше, ако ли нямаше с вода, като препоръчваше така да се прави.

Щедростта на Пратеника ни през Рамазан

Легендарната щедрост на Пратеника на Аллах доста се увеличаваше през Рамазан. През трите свещени месеца *"ставаше по-щедър от постоянно духащият вятър"*. Веднага раздаваше на мюсюлманите средствата, които придобиваше, предоставяше веднага това, което се поискаше от него, а ако нямаше го осигуряваше от други. На тези, които задаваха въпроса относно това коя милостиня е по-добра, той отговаряше *"Милостинята, раздадена през Рамазана"*.

Ибадета на Пратеника ни през Рамазан

Заедно с Рамазана доброволните намази на Пратеника ни се увеличаваха. Несъмнено най-видният за това беше теравих намаза.

Пратеника ни четеше още повече Коран-и Керим през месеца на молитвата и споменаването на Аллах. И без това Джибрил (а.с.) всяка нощ през Рамазана идваше при Пратеника ни и си четяха един на друг Коран. Тази среща, която се провеждаше веднъж на всяка година, беше се провела два пъти в последния Рамазан на Пратеника ни.

С наближаването на последните дни на Рамазана богослуженията на Пратеника ни (с.а.с.) ставаха повече. Защото вероятността "Нощта Кадир", която е по-добра от хиляда месеца да бъде в последните десет дни, особено 25, 27 и 29 нощи, го караше да не пропусне тази нощ. Той повеляваше следното:

"Този, който се кланя намаз в Нощта Кадир и приемайки величието на тази нощ очаква добродетел единствено от Аллах, то неговите минали грехове се опрощават."

Пратеника ни (с.а.с.) се оттегляше за итикаф в Месджид-и Небеви през последните десет дни на Рамазана. Запълваше времето си с намаз, който означава "Господарю, дойдох на вратата ти. Докато не ме опростиш няма да се отделя от тук.", с молитва и споменаване на Аллах.

М. Яшар Кандемир

ОРУДЖА И КОРАНА СА ЗАСТЪПНИЦИ ЗА ЧОВЕКА

Пратеника ни, който ни обръща внимание върху това, че четенето на Коран-и Керим през целия Рамазан ще ни донесе едно съвсем различно богатство в душевния ни свят, повелява следното:

Говеенето и четенето на Коран през Рамазан се застъпват за човека.

Говеенето казва:

Господарю! Аз възпрепятствах този твой раб за един ден от ядене и от материални желания. Приеми застъпничеството ми за този твой раб!

Коран-и Керим, който е бил четен казва:

Аз възпрепятствах този твой раб от сън му през нощта. Приеми и моето застъпничеството за този твой раб!

По този начин и двамата се застъпват за този човек.

Ахмед б. Ханбел, Мюснед, VI, 188

РАМАЗАН

Вселената потъва в светлина,
Изпитание за рабите,
За тези, които се наричат вярващи,
Месецът на говеене Рамазан.

Въздейства върху страстите,
Духом оставаш жив,
Говеенето ни през Рамазан,
Едното от петте големи задължения,

Рамазан е месецът на Корана,
Месец на благодарност за вярващия,
Този месец за мюсюлманите,
Е месец за напътствие, опрощение.

През този месец всичко,
Радва се всяко огнище,
Задължение е за раба мюсюлманин,
Да говее тридесет дни.

Ислямът е мир,
Вярата е щастие,
За говеещия раб,
Всеки миг е богослужение.

Говеенето е идване към Истината,
Ориентиране към Господаря,
О, Велики Аллах стори ни
Да достигнем тази година Рамазана.

Енвер ТУНДЖАЛЪ

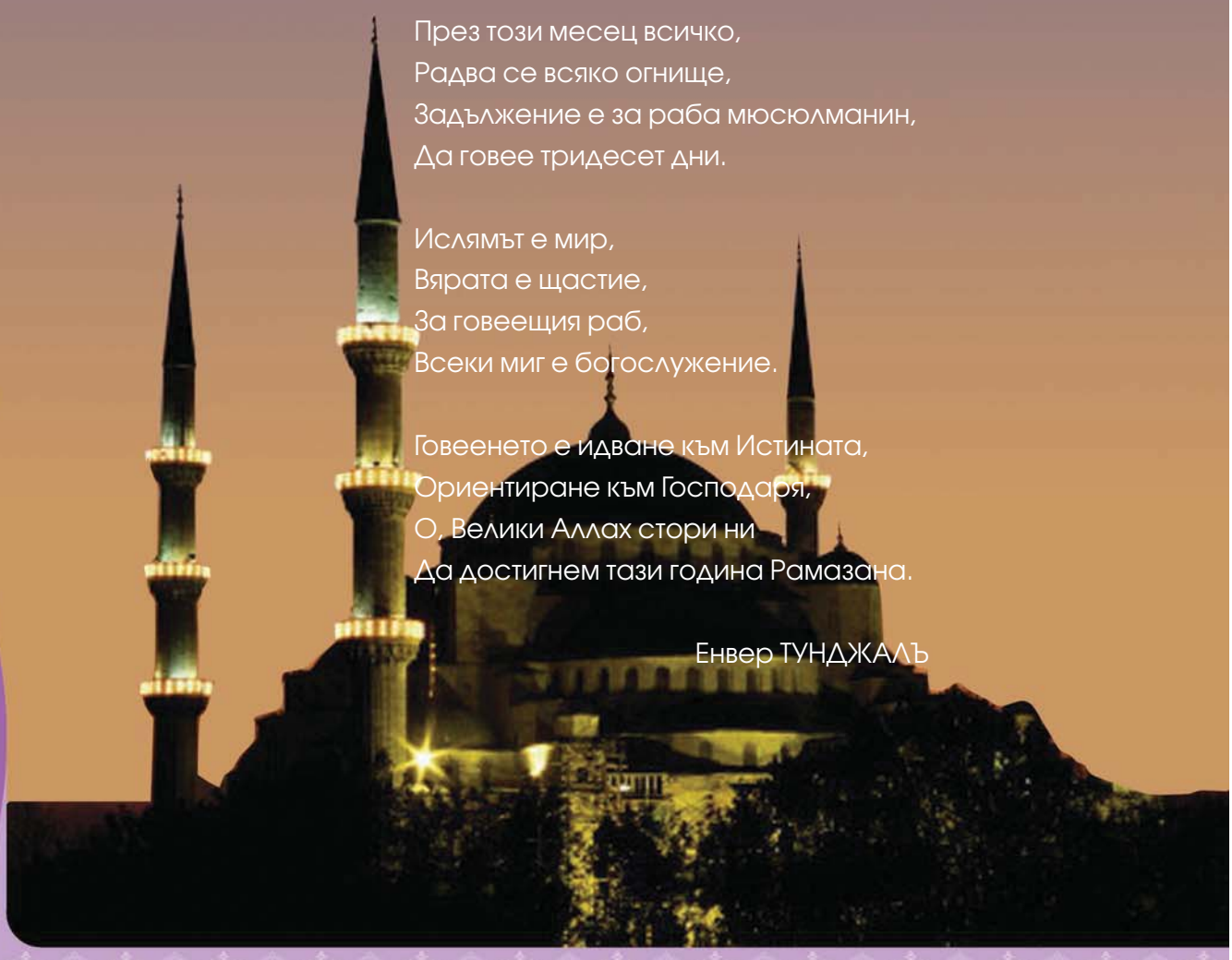

ВЪПРОСИ

Да премерим знанията си

Отбележете ПРАВИЛНО или ГРЕШНО в кутийката за долните изречения

1. Оруджът е ибадет, който ни въздържа от лошите неща в този свят, пази ни от Ада в отвъдния свят и е важен ибадет за опрощаването на греховете ни.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

2. Съзнателното разваляне на оруджа и ядене и пиене без някаква извинителна причина изисква говеене за пропуснатите дни-каза оруч и за изкупление-кеффарет.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

3. Храната или парите, давани от възрастните, нямащи сили да говеят през месец Рамазан и болните, които нямат надежда за оздравяване трябва да дадат за един ден се нарича фидйе.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

4. Говеенето, което сме се зарекли да направим заради задоволството на Аллах се нарича говеене за изкупление-кеффарет оруч.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

5. Прекарването на определено време в джамията или месджида с цел ибадет се нарича ифтар.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

6. Великата ни книга Коран-и Керим е започнала да бъде низпослава в Нощта Мирадж на месец Рамазан.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

7. Оруджът на човек се разваля, ако забравяйки е ял или пил нещо.

☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

8. Думите на Пратеника ни "Говеенето е щит!" означава, че говеенето ще ни закриля от лошите неща и вършенето на грехове.

Да проверим знанията си

1. Кое от посочените по-долу няма връзка с месец Рамазан?

а) Отиването на хадж.
б) Говеенето.
в) Започване низпосланието на Корана.
г) Нощта Кадир.

2. Кое от посочените по-долу <u>не е</u> от нещата, които ни носи говеенето-оруджа?

а) С говеенето печелим обичта и задоволството на Великия Аллах.
б) Говеейки помагаме на бедните.
в) Чрез говеенето се въздържаме от лошите неща и греховете, защитаваме се от мъчението на ада.
г) С говеенето се научаваме да бъдем търпеливи.

3. Кое от посочените по-долу е от задължителните говеения?

а) Допълнително говеене
б) Говеене през месец Мухаррем
в) Говеене обет
г) Говеене през месец Рамазан

4. Как се нарича времето когато нощта приключва и започва утрото?

а) Имсак б) Сахур в) Ифтар г) Итикаф

5. Кое от посочените по-долу <u>не</u> разваля говеенето?

а) Яденето на вещества, които по принцип не се използват като хранителни продукти
б) Поглъщането на слюнката в устата
в) Съзнателно поглъщане на сняг и градушка, попаднали в устата
г) Попадане в гърлото на водата от устата при вземане на абдест

6. Кое от посочените по-долу разваля говеенето и налага само говеене за пропуснатите дни-каза оруч?

а) Попадането на вода в ушите при изкъпване
б) Неволно попадане на прах и дим в гърлото
в) Разваляне на говеенето насила и при заплаха
г) Неволно повръщане

7. Кое от посочените по-долу е най-важната причина, поради която мюсюлманите говеят през месец Рамазан?

а) Желанието за въздържане на страстите
б) Искането за здравословен живот
в) Желанието за установяване на добри отношения с околната среда
г) Изпълняване на повелята на Аллах Теаля

8. Кое от посочените по-долу <u>не</u> разваля говеенето?

а) Разговяване мислейки, че вечерното време е настъпило когато вечерното време не е настъпило
б) Изкъпване или вземане на душ с цел разхлаждане
в) Поглъщане на троха, останала между зъбите и която е с големина на нахутено зърно
г) Неволно поглъщане на парче сняг, дъжд или градушка, попаднало в гърлото

9. Кое от посочените по-долу не се счита за извинителна причина за разваляне на говеенето?

а) Идването на гостенин вкъщи
b) Заплаха със смърт или нараняване
c) Състояние на битка с врага
d) Състояние на пътник

Да попълним празните места

1. (кадир / милост / прости ми / шестдесет и един / опрощение / пропуснатите дни / обет / здрави / рейян)

Рамазанът е месец, началото на който е ..... , средата му е ....., а края му е спасение от огъня на Ада.

Говейте, за да бъдете ..... .

Говеенето за изкупление обикновено е ..... дни.

Този, който забравяйки яде и пие и мислейки, че говеенето му се е развалило продължи да яде и пие говее за ..... .

Говеенето, което сме се зарекли да направим заради задоволството на Аллах се нарича говеене ..... .

Пратеника ни в нощта ..... правеше следната молитва: "О, Аллах! Ти си много опрощаващ, обичаш да опрощаваш, ... !"

"Раят има осем врати. Една от тях се казва ..... През тази врата ще влязат само говеещите. Когато и последният говеещ влезе, тази врата ще се затвори. На влизащите през тази врата ще се поднесе едно питие; този, който го изпие никога повече няма да изпита жажда."

МОСТЪТ МЕЖДУ БОГАТИЯ И БЕДНИЯ

ЗЕКЯТ

- *Садака и зекят*
- *Определение на зекята*
- *Какво ни носи зекята*
- *Разпореждания относно зекята*
- *На какво трябва да внимаваме когато даваме зекят?*
- *Взаимопомощта на Пратеника ни*

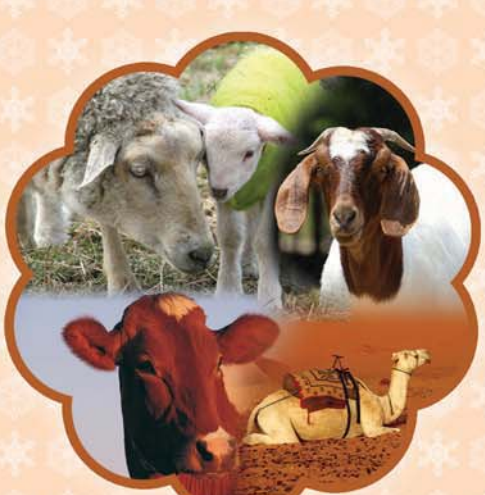

ИЗПИТАНИЕ ЗА БЛАГОДАРНОСТ

Понякога Пратеника ни (с.а.с.) разказваше на сподвижниците-сахабетата си събития, случили са се в миналото. Едно от тези събития е следното:

"Сред синовете на Израил имаше трима души, единият с шарен тен, вторият плешив и третият сляп. Аллах Теаля пожела да ги изпита и им изпрати ангел във вид на човек.

Ангелът първо дойде при този с шарения тен и го попита:

- "Какво е това, което най-много искаш ?" Той му отговори:

- Един хубав тен, хубава кожа и преодоляване на това състояние, което ме отдалечава от хората. При което ангелът погали кожата му. С погалването на ангела петната по тялото на човека с шарен тен изчезнаха. Този път ангелът го попита:

- "Какво най-много искаш да притежаваш?" Човекът отговори:

- Искам камила. Ангелът му даде една бременна камила и помолвайки се за него по следния начин:

- "Нека Аллах стори тази камила изобилие за теб!" се отдели от там.

След това дойде при плешивият човек и попита:

- "Какво е това, което най-много искаш ?"

- Красива коса и преодоляване на плешивостта ми, която ме отдалечава от хората. Ангелът погали и неговата глава и плешивостта на човека изчезна. Беше му дадена красива и обемна коса. Ангелът го попита:

- "Какво най-много искаш да притежаваш?" Човекът отговори:

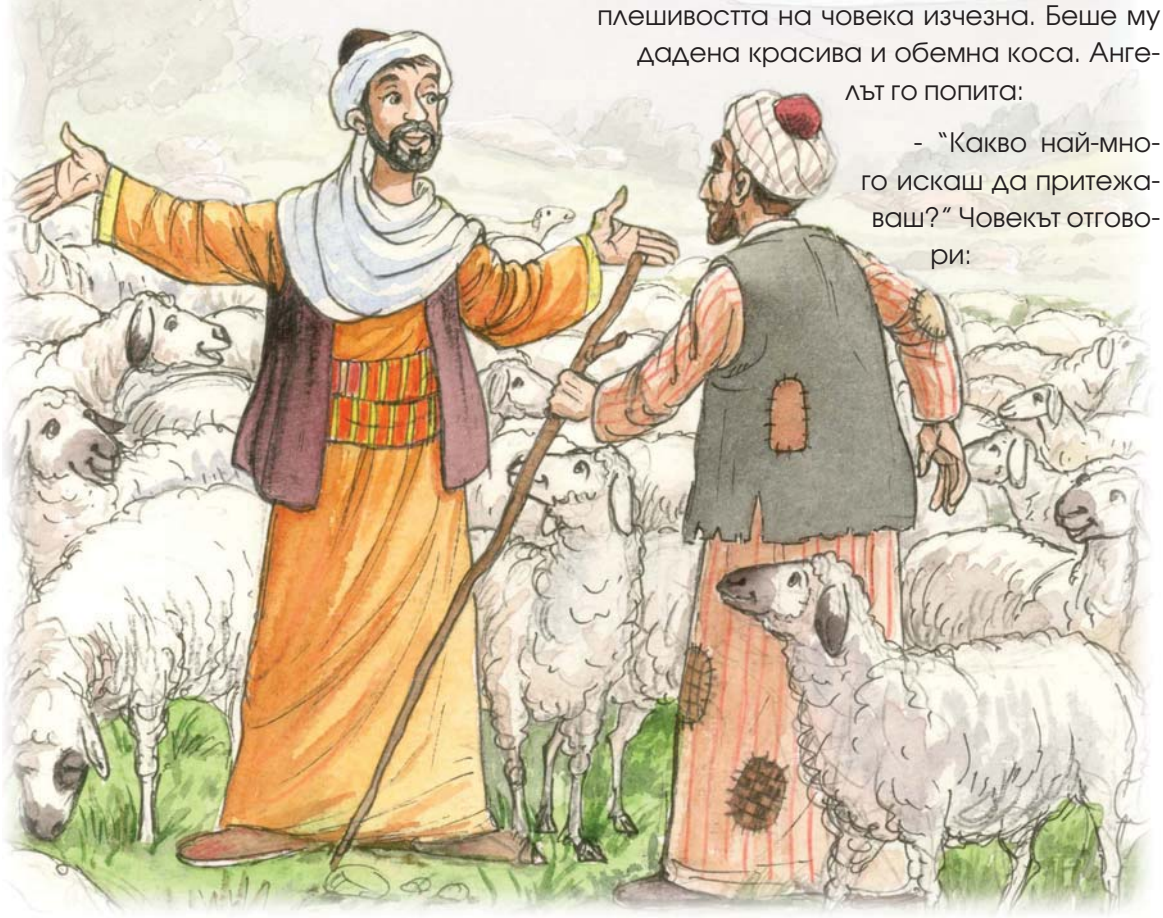

- Искам крава. И на него му беше дадена юница;

- "Нека Аллах стори тази камила изобилие за теб!" се помоли ангела и отиде при слепия и го попита.

- "Какво е това, което най-много искаш ?"

- Искам много Аллах да ми върне очите ми и да виждам хората. Ангелът помилва очите му и те се отвориха. Този път ангелът го попита:

- "Какво най-много искаш да притежаваш?" при което той отговори:

- Искам овце. При което му беше дадена овца, която ще се агне.

Камилата и кравата се отелиха, овцата се оагни. С времето и тримата се сдобиха с множество имущество. Единият имаше пълна долина с камили, другият имаше пълна долина с крави, третият имаше пълна долина с овце.

След това ангелът дойде във вид на човек с шарен тен при човека, който отпреди имаше тен с шарен тен и му каза:

- Аз съм беден човек. Нямам възможност да продължа пътя си. Мога да достигна до мястото, до което искам да отида благодарение първо на Аллах, след това на теб. В името на Аллах, който ти е дал този красив цвят, тази красива кожа и това имущество, искам от теб да ми дадеш една камила.

- Не може такова нещо! Толкова много хора имат права в това имущество. Колкото до теб, има много места където може да се даде имущество. И така той отвърна искането на за помощ на ангела. При това ангелът каза:

- Аз като че ли те познавам. Ти не си ли онзи, от който хората страняха и който Аллах стори богат когато беше с шарен тен? Аллах ти беше дал здраве и имущество. Но човека отрече истината и отхвърляйки ангела каза:

- Много се разприказва, това имущество ми е наследство от прадедите ми. Ангелът му рече:

- "Ако лъжеш, то нека Аллах те върне в старото ти положение!"

След това ангелът влезе във вид на плешив човек и отиде при човека, който преди беше плешив. И на него му каза същото както на човека с шарения тен. И плешивият отговори както човека с шарения тен. Ангелът и на него му рече:

- "Ако лъжеш, то нека Аллах те върне в старото ти положение!" и се отдели от там.

После влезе във вид на сляп човек и отиде при слепия и му каза:

- Аз съм един беден пътник. Нямам повече възможност за да продължа пътя си. Днес ще мога да продължа пътя си първо благодарение на Аллах и след това на теб. В името на Аллах, който ти е дал очите, искам от теб една овца. Човекът му отвърна:

- И аз бях сляп, Аллах отвори очите ми. Бях беден, Аллах ми даде имущество и ме стори богат. Вземи каквото поискаш и остави каквото поискаш. Кълна се в Аллах, че с нищо няма да ти попреча във всичко, което вземеш днес. При това ангелът рече:

- Нека всичко това имущество бъде твое. Това беше едно изпитание за вас. Нека Аллах бъде доволен от теб. Другите двама твои приятели изгубиха изпитанието и вкусиха гнева на Аллах. И ангелът изчезна.

(Бухари, Енбия 51; Муслим, Зюхд 10)

КОЙ Е ИСТИНСКИЯТ СОБСТВЕНИК НА ИМУЩЕСТВОТО НИ?

Ислямът поощрява хората да се трудят и печелят и да станат богати по позволени начини. Но не трябва никога да забравяме следната истина:

Аллах Теаля е Този, който ни дава всички тези блага. Той е истинският собственик на благата и имуществата ни. Той ни е поверил тези блага за определено време. Той е пожелал да ни изпита с това дали ще ги използваме или не по начина, по който Той е поискал. Повелил ни е да споделяме една част от имуществото, което е повече отколкото нашите потребности с бедните и нуждаещите се.

Ние печелим изпитанието когато изразходваме имуществото, дадено ни за съхранение от Аллах по начин, който отново Той е пожелал.

Аллах Теаля повелява:

"Кажи: "О, Аллах, Владетелю на владението, Ти даряваш владението на когото пожелаеш и отнемаш владението от когото пожелаеш, и въздигаш когото пожелаеш, и унизяваш когото пожелаеш. Доброто е в Твоята Ръка. Ти за всяко нещо имаш сила."

(Сура Ал-и Имран, айет 26)

САДАКА И ЗЕКЯТ

Изразходването на благата дадени от Аллах заради Неговото задоволство в религията ни се нарича инфак. Най-добрият начин за инфак е даването на садака и зекят.

Помощта, която един мюсюлманин прави доброволно заради задоволството на Аллах се нарича садака (милостиня). Когато стане дума за садака обикновено се има предвид материалната помощ, предоставена на нуждаещите се. Но садаката не е само ибадет, който се прави с пари или имущество. Пратеника ни съобщава, че всякаква добра постъпка, която ще извършим е садака. Предоставил ни е различни примери, които ще ни спечелят добродетелта на садака. По този начин:

- Садака е материалната помощ за нуждаещите се.
- Предоставянето на срок за длъжник, който изпитва трудности е садака.
- Препоръчването на хората доброто и предупреждаването им срещу лошото е садака.
- Повдигането от пътя на неща, които безпокоят хората е садака.
- Описването на човек на път или адрес е садака.
- Помагането на човек, който иска да се качи в колата си или да натовари багажа си е садака.

- Сдобряването на двама души, които са изпаднали в недоразумение е садака.
- Изричайки "Аллаху екбер", "Елхамдулиллях", "Ля иляхе илляллах" и споменаването на Аллах е садака.
- Усмихнатото държане е садака.
- Изричането на благи думи е садака.
- Изучаването на наука и научаването на други е садака.
- Всяка стъпка при навлизане в месджида за намаз е садака.
- Засаждането на дърво е садака.
- Приносът на един мъж за щастието на семейството си е садака.

Аллах Теаля повелява:

"О, вярващи, раздавайте от онова, което сме ви дали за препитание."

(Сура Бакара, айет 254)

- Това, което една жена прави за съпруга и децата си е садака.
- Помощта на едно дете на родителите и братята си и правенето на добро на тях е садака.

Накратко:

"*Всяко добро дело,* (което един мюсюлманин върши с цел спечелване на задоволството на Аллах) *е садака.* (Бухари, Едеб, 33)".

Както става ясно садаката има много широко тълкуване в религията ни. Няма условие един мюсюлманин да бъде богат за да дава садака. Всеки един мюсюлманин може да дава садака в рамките на своите възможности или да спечели добродетел със своите добри постъпки, които ще извърши. Но инфакът има една страна, която е изцяло свързана с материалната възможност. Великият ни Господар е задължил мюсюлманите, които достигнат до определено богатство, да раздават една част от имуществото си на нуждаещите се. Този ибадет чрез финансови средства представлява една от петте основи на исляма и се нарича зекят.

Веднъж Пратеника ни повели следното:

- Задължение на всеки мюсюлманин е да дава садака.

При това приятелите му казват:

- "Ако не може да намери нещо, което да даде за садака какво да прави?"

Тогава Пратеника ни рекъл:

- Да работи; това ще е полезно и за него и ще даде садака.

- Ако няма сили и за това (или ако не може да намери работа) какво ще стане?

- Да помага на закъсалия, на този, който има нужда.

- Ако няма сили и за това?

- Да препоръча правенето на добро.

- Ако не може да направи и това?

- Да стои далеч от правенето на зло. И това за него е садака.

(Бухари, Зекят 30)

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ЗЕКЯТА?

✍ **Зекятът** представлява раздаването на определена част от имуществото на богатия мюсюлманин на места, повелени от религията ни.

Аллах Теаля повелява:

"И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята зекят, и каквото и благо да направите отнапред за душите си, ще го намерите при Аллах. Аллах съзира вашите дела."

(Сура Бакара, айет 110)

Зекятът е чистота!

Едно от значенията на зекята в речника е "чистота". Даването на определена част от спечеленото и притежавано имущество от един човек на нуждаещите се, пречиства човека и материално и духовно. Очиства човека от греха и скъперничеството. Лекува болестта у човека на увличане към материалното.

"Вземи от техните имоти милостиня, за да се пречистят с нея и да им се въздаде."

(Сура Тевбе, айет 103)

КАКВО НИ НОСИ ЗЕКЯТА

Зекята

- Осигурява реализиране на благодарността ни за имуществото ни.
- Развива чувствата ни на милосърдие, милост и вършене на добро.
- Почиства имуществото ни.
- Спасява ни от скъперничество и егоизъм.
- Увеличава сътрудничеството и обичта между нас.
- Осигурява нарастване на имуществото ни и изобилието му.
- Става причина за защита на имуществото ни от неприятности и беди.

Аллах Теаля повелява:

"Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ."

(Сура Бакара, айет 261)

Трябва да благодарим на Великия ни Господар заради благата, които ни е дал. Използването на благата, които притежаваме по начина, който Аллах иска представлява една голяма благодарност. Раздавайки една четиридесета част от имуществото ни на нуждаещите се извършваме богослужение и благодарим на Аллах, който ни е дал богатство. И не чакаме никаква благодарност от никого за зекята, който сме дали. По този начин зекята **осигурява реализиране на благодарността ни за имуществото ни**.

Аллах Теаля повелява:

"И дават храна въпреки че и те я обичат на нуждаещ се и на сирак, и на пленник: "Храним ви в името на Аллах. Не искаме от вас нито отплата, нито признателност. Страхуваме се от (мъчението на) Нашия Господ в Деня свъсен, зловещ." Но Аллах ще ги предпази от злото на този Ден, и ще им дари сияние и щастие."

(Сура Инсан, айети 8-11)

Тъй като богатите разполагат с широки възможности, те могат да не знаят много добре състоянието на сиромасите. Когато потърсим бедни и нуждаещи се хора, на които да дадем зекята ни се отдава възможност отблизо да видим тяхното положение. Виждаме трудните и притеснени условия на живот, които бедните изпитват. Помагайки на бедните и нуждаещите се премахваме техните затруднени моменти. Споделянето на възможностите, които притежаваме по този начин **развива чувствата ни на милосърдие, милост и вършене на добро.**

Любимият ни Пратеник повелява:

"Ако искаш сърцето ти да омекне нахрани бедния, погали сирака!"

(Ахмед б. Ханбели, II, 263)

Аллах Теаля повелява *"В имотите на богатите мюсюлмани има дял за просяка и нуждаещия се."* (Сура Зарийат, айет 19) и по този начин ни съобщава, че в имуществото на богатия има дял за сиромасите и бедните. Ако не дадем този дял на комуто се полага това ще означава, че сме си присвоили дела на бедния. И понеже не сме дали полагащото се на друг в имуществото ни ще се смеси забранено такова. А в когато нещо забранено се смеси в имуществото, това означава, че то е станало мръсно. Раздавайки дяловете на бедните и нуждаещите се предотвратяваме смесването на забранено в нашето имущество. По този начин **почистваме имуществото ни**.

Аллах Теаля повелява:

"Вземи от техните имоти милостиня, за да се пречистят с нея и да им се въздаде!"

(Сура Тевбе, айет 103)

Зекята и милостинята държат под контрол страстта ни към имуществото. Възпират ни от погрешното му използване. Научават ни, че многото пари и имущество не означават всичко. Дават ни красотата на изживяването от споделянето с други на това, което притежаваме. Зекята ни **спасява ни от скъперничество и егоизъм**. Прави ни самоотвержени хора, които харчат имуществото си за щастието на хората; хора, които не винаги мислят за тях самите, а и за други.

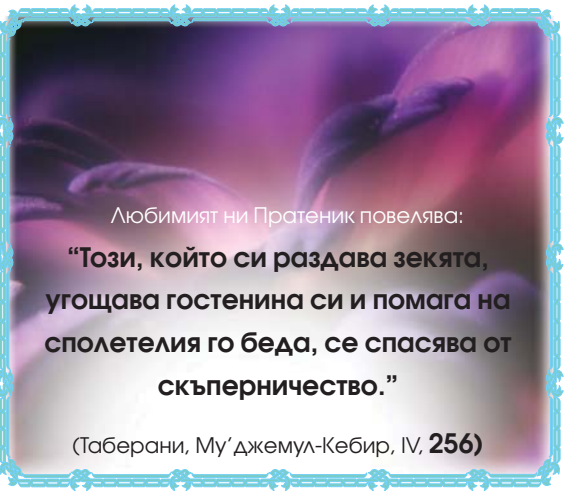

Зекята е мост, който предава възможностите на богатите на бедните. Засилва взаимоотношението между бедни и богати. Премахва завистта. **Увеличава сътрудничеството и обичта.** Богатите проявяват милосърдие и милост към бедните, а бедните изпитват уважение към богатите. В обществото се появява сътрудничество, подпомагане и сраствване. По този начин зекята от една страна покрива нуждите на бедните, а от друга, предотвратява безпокойствата, които ще се появят в обществото.

Зекята и милостинята **стават причина за защита на имуществото ни от неприятности и беди.** Известната сред народа поговорка “Малкото милостиня премахва много беди!” изразява именно тази истина. Защото зарадваните бедни и нуждаещи и техните молитви отдалечават от беди и несгоди. Върху този, който раздава зекята и милостинята си се спуска милостта и закрилата на Аллах.

Зекята **осигурява нарастване на имуществото ни и изобилието му**. Аллах Теаля повелява *"Не очаквайте при Аллах богатство за онова, което давате с лихва, за да се обогатите от имотите на хората, а за онова, което давате като милостиня зекят, искайки да видите Лика на Аллах. На тези ще се умножи (добрите им дела и имуществата им)."* (Сура Рум, айет 39) и с това ни съобщава, че имуществата на тези, които дават зекят и милостиня ще нараснат. В основата на това нарастване стоят зекята и милостинята и молитвите на зарадваните и ангелите. Молитвите на бедните, сираците и ангелите е източник на спокойствие за тези, които раздават зекята си.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Всяка сутрин на земята слизат два ангела. Единият от тях отправя следната молитва: "О, Аллах! Дай ново имущество на мястото на изразходеното на онзи, който го изразходи по пътя на истината!". А другия ангел прави следната молитва проклятие: "О, Аллах! Погуби имуществото на този, който прояви скъперничество!".

(Муслим, Зекят, 57)

ДРУГ ДАВА ПОВЕЧЕ!

По времето когато Хазрети Ебу Бекир е бил халиф в Медина е имало много голям недоимък. Народът не е могъл да намира дори и зърно пшеница от което да направи хляб. Виждайки това положение мединските търговци вложили всичките си пари в покупката и продажбата на пшеница.

През това време Хазрети Осман бил изпратил един търговски керван в Дамаск и купувайки пшеница колкото товара на сто камили я донесъл в Медина. Пшеницата, която Хазрети Осман докарал до голяма степен покрила нуждите на народа. Защото тогава населението на Медина не било голямо.

Някои търговци веднага се свързали с Хазрети Осман. Те искали да купят тази пшеница, докарана от Дамаск. Давали четири дирхема за едно мерило. Но на Хазрети Осман тази цена му се видяла ниска. "Друг дава повече от вас." им казал. Не искал да продава пшеницата си на никого. При това положение търговците увеличили предлаганата от тях цена. Но и тогава Хазрети Осман отговорял, че "Друг дава повече от вас". Накрая се съгласил да дадат дори седем дирхема за едно мерило. Това била последната и най-висока цена, която можели да дадат.

Аллах Теаля повелява:

"Които раздават заради Аллах и в радост, и в беда …"

(Сура Ал-и Имран, айет 134)

Аллах Теаля повелява:

"Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ."

(Сура Бакара, айет 261)

Но от устата на Хазрети Осман не излизал друга дума освен "Друг дава повече от вас".

Някои от търговците започнали да свързват това негово поведение със слабостта му към тази възможност и към желанието му да спечели много. Те не можели да приемат защо така постъпва когато населението изпитвало такава остра нужда.

Накрая решили да разкажат за случая на халифа Хазрети Ебу Бекир. Щяли да искат от халифа да ги сдобри с Хазрети Осман.

Отишли при халифа и му разказали за случая. Хазрети Ебу Бекир ги изслушал докрай и им казал:

"Има нещо странно в тази работа. Струва ми се, че вие не сте разбрали добре думите на Хазрети Осман. Той е зет на Пратеника на Аллах и негов приятел в Рая. Възползвайки се от нуждите на населението никой няма да печели и да се облагодетелства. Непременно има знамение в тази негова постъпка. Нека заедно да отидем и лично от него да разберем за какво става въпрос!".

Отищли заедно при Хазрети Осман. Хазрети Ебу Бекир попитал Хазрети Осман защо не продава стоката си на предложената цена.

Отговорът на Хазрети Осман на въпроса бил много странен и също толкова много замислящ:

"О халифе на Расулюллаллах! Те искат да купят едно мерило от моята пшеница за седем дирхема. С други думи дават седем срещу едно. Но аз, обаче искам да го продам на друг, който дава едно срещу седемстотин. Не е ли Великия Аллах, който обещава да даде до седем стотин добри дела и награда за всяко добро дело? Защо да продавам стоката си на тях след като имам една толкова печеливша търговия?".

При този отговор на Хазрети Осман търговците се замислили дълбоко. Разбрали колко много са сгрешили като са помислили зло за него.

Хазрети Осман раздал целият товар от пшеница от стоте камили като милостиня-садака на населението на Медина. Зарадвал бедните и сиромасите. И по този начин недоимъкът в града в голяма степен бил преодолян.

За кого е задължително да дава зекят?

За всеки мюсюлманин, който е

- Психически здрав,
- Стигнал до пълнолетие (15 г.),
- Богат от религиозна гледна точка (който притежава имущество на стойността нисап)

е задължително веднъж в годината да дава зекят. ☺☺☺☺

Каква е мярката да си богат според религията?

Този, който притежава имущество извън основните си потребности и задължения наречено "нисаб размер" се смята за богат от религиозна гледна точка.

Размера нисаб представлява най-долната граница на богатството. Ваджиб (задължително) е за тези, които достигнат до този размер да колят курбан и дават милостиня фътър. Но за да бъде зекята задължителен е необходимо размера на нисаба да бъде на разположение на богатия най-малко една лунна година (354 дни).

Каква е мярката да си богат според религията?

Тези, които не са предназначени за търговия:

- Дом,
- Домашни вещи,
- Облекла,
- Превозно средство,
- Книги,
- Инструменти, необходими за професията,
- Разходи за основните потребности на семейството за една година

Нисаб за зекят на имуществото и размери на зекята

Този, който е богат от религиозна гледна точка и който е притежател на имущество в рамките на размера за нисаб е необходимо да дава зекят.

Размера на нисаба се изчислява след като бъдат извадени основните потребности и задълженията.

Размера на нисаба и зекята се променя в зависимост от вида на имуществото.

Нисаб за зекят на търговски стоки и зекятът им

Вид на имуществото	Размер на нисаба	Размер на зекята, който ще се дава
Злато	80,18 грама	**Една четиридесета част (2,5 %)**
Сребро	561 грама	
Стоки за търговия	На стойност 80,18 гр. злато	
Пари в брой	На стойност 80,18 гр. злато	

Нисаб за зекят на животните и зекятът им

Размера на зекята, който ще се дава от животните се променя в зависимост от вида и броя на животните:

❊ **Овца или коза:** като зекят за овце или кози от 40 до 120 броя (включително 120) се дава 1овца или 1 коза.

За това колко зекят трябва да се даде за овцете, козите, кравите и камилите, чиято бройка е над тази цифра можем да научим от книгите по вероучение.

❊ **Крава:** като зекят за крави от 30 до 39 броя (включително 39) се дава 1 теле на една година.

❊ **Камила:** като зекят за камили от 5 до 9 броя (включително 9) се дава 1 овца или 1 коза.

Нисаб за зекят на земеделски стоки и зекятът им1

➲ Зекятът за земеделските стоки се нарича и "ушур".

❖ размера на нисаба за земеделските стоки е 611 кг.

❖ за площите, които не се нуждаят от поливане е 10%.

❖ за площите, които се нуждаят от поливане е една двадесета част (20%).

✍ Зекят се дава за всички земеделски стоки като пшеница, ечемик, просо, ориз, бакла подобни растения, цвекло, пъпеш, диня, патладжан, маслини, ябълки, портокали, череши, праскови и т.н.

✍ При земеделските стоки няма условие те да са били на разположение на собственика им за една година. Зекята се дава след прибирането на стоката (след събирането ѝ от нивата или градината).

"Ekin ekenin ambarı boşalır; fakat hasat vakti gelince saçtığı tohumlara karşılık kaç mislini geri alır, bir düşün!

Boşalttığı bir ambara karşılık, kaç ambar dolusunu geri alır!

Buğday; ekilmez, yerinde kullanılmaz da ambarda saklanırsa; bitlere, küçük kurtlara, farelere yem olur."

(Mevlânâ)

ОПУСТОШЕНАТА ГРАДИНА

Един щедър човек имаше лозя и градини с фурми. Този човек изпълняваше повелите на религията и по време на събиране на реколтата даваше своя зекят на бедните и сиромасите. След неговата смърт тази красива градина остана наследство за неговите деца. Децата му се увлякоха по страстта за земното и започнаха да скъперничат.

Ала раздаването на зекята на бащите им щедро на нуждаещите се и техните молитви даваха голямо изобилие на градината. Бедните и сиромасите се възползваха от градината. Но зекята, който раздаваше баща им се стори много на синовете, те не искаха да го дават. Мислеха, че със зекята, който ще дадат имуществото им ще намалее. Те не знаеха от къде идва изобилието на Аллах към тази градина и нива. Защото нехайството и страстта по земния живот беше ослепило сърцата им.

Измисляха причини за да не дават зекят и казваха:

"Семейството ни е доста голямо. А имуществото ни е много малко. Да не даваме нищо на бедните! Утре да отидем рано в градината ни, да съберем плодовете преди да дойдат бедните.

Изричайки тези думи не помислиха нито за това, че истинския собственик на имуществото е Аллах нито дела на бедните.

Поради това когато те спяха с повелята на Аллах Теаля настъпи беда. В долината където се намираше лозето избухна огън и изгори напълно това лозе.

Рано сутринта, без да знаят за случилото се, провикнаха се помежду си:

- Хайде, ако искате да съберете плодовете побързайте!

Веднага потеглиха. А от друга страна си шептяха един на друг:

- Внимавайте ей! Да не дойдат бедни при нас днес. Да не им даваме възможност да влизат в градината!

Но когато стигнаха градината бяха изумени. Не можеха да повярват на очите си. "Дали дойдохме на грешно място?". Огледаха се наоколо. Това беше мястото на тяхната градина, но градината не беше същата градина. Защото всичко беше станало тъмно като въглища.

Най-здраво мислещият сред братята бързо разбра случилото се и каза:

- Не, не! Не сме дошли погрешно, това е нашата градина.

Аллах ни изпрати тази беда, изгори градината ни с едно бедствие защото решихме да не помагаме на бедните и се увлякохме по страстта за земното.

Всички бяха избледнели от огорчение и мъка. Какви планове бяха скроили вечерта, а пред какво бяха изправени сутринта. В това време започнаха да се обвиняват един друг като казваха "Ти ни наведе на тази лоша мисъл!". Благоразумният сред тях напъти другите по следния начин:

- Братя мои! Няма никаква полза така да се обвиняваме един друг. Да поискаме прошка от Аллах. Може и да прояви милост и да ни помилва!

Вече бяха разбрали грешката, която бяха направили. Истинският собственик на имуществото беше Аллах. Имуществото, което Той дава трябваше да бъде използвано по начин по който Той желае. Имуществото, което се изразходва заради задоволството на Аллах става изобилно и става причина за спечелване на Рая. Накрая покайвайки се казаха следното:

- Горко ни! Ние сме допуснали една наистина голяма грешка. Цялата вина е у нас. А Господарят ни е пречист от всякакви недостатъци и несъвършености. Нека тогава да не губим надежда и да се отправим към Господаря ни. Великият ни Господар макар и да е взел градината ни поради една наша грешка, ако се отправим към него с искреност, той разбира се, че ще ни даде по-добра. Ние искаме милостта на Господаря ни; отправяме се към Него.

(За съответните айети вижте: Сура Калем, айети 17-33)

НА КОГО МОЖЕ СЕ ДАВА ЗЕКЯТ?

По-долу са посочени хората на които се дава зекят:

- **Бедни:** Тези, които според религията ни не се считат за богати, т.е. хора, които не притежават размера на нисаба.

- **Нуждаещи се:** Тези, които имат нужда от помощта на други дори и за най-основни потребности като храна и облекло.

- **Длъжници:** Тези, които ако с имуществото с което разполагат платят дълга си ще станат бедни. Докато имуществото им не достигне до размера на нисаба на тях им се дава зекят за да си платят задълженията.

Аллах Теаля повелява:

"В имотите на богатите мюсюлмани има дял за просяка и нуждаещия се."

(Сура Зарийат, айет 19)

- **Закъсали на път:** Тези, които разполагат с имущество в родния си край, но са останали без пари на път и имат нужда от помощта на други. На тях им се дават зекят колкото да стигнат до родния си край. Заедно с това, ако е възможно, е по-добре те да вземат пари на заем отколкото зекят.

- **Хората, които са по пътя на Аллах:** Тези, които доброволно искат да се присъединят в битка по пътя на Аллах, но имат нужда от храна, оръжие и други неща, защото нямат възможност за тях. На тях може да им се дава зекят за да покрият нуждите си. По същият начин зекят може да се даде и на тези, които изучават наука и които работят в тази насока за разпространение и известяване на религията на Аллах.

В Сура Тевбе, айет 60, където се посочват местата, на които може да се даде зекят, извън посочените тук пет категории се посочват и още три класа, на които може да се дава зекят като това са хора, за приобщаването на сърцата им към Исляма, служители по събиране на зекят и за откуп на робите. С други думи съгласно този айет местата, на които може да се даде зекят са общо осем класа.

Аллах Теаля повелява:

"Милостинята зекят е за бедняците и за нуждаещите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата (към Исляма), и за (откуп на) робите, и за длъжниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника (в неволя) задължение от Аллах. Аллах е всезнаещ, премъдър."

(Сура Тевбе, айет 60)

Можем да дадем зекята си на някоя от посочените групи, на няколко от тези групи или е възможно да го разпределим между всички тях.

При раздаване на зекят е по-добре да започнем първо с близките ни роднини ако те попадат в тези категории.

НА КОГО НЕ СЕ ДАВА ЗЕКЯТ?

Зекят не се дава ☒

- ☒ На богатите,
- ☒ На тези, които не са мюсюлмани,
- ☒ На хора, за които трябва да се грижим (майка, баща, баба, дядо, деца и внуци),
- ☒ На места като училище, болница, джамия, път, чешма, мост

☒ Съпрузите не могат да си дават зекят един на друг.

☒ Зекят може да се дава на роднини като брат, чичо, вуйчо, леля (бащина сестра), леля (по майчина линия), племенник.

РАЗДАВАНЕ ОТ ЛЮБИМОТО НИ

Ебу Талха беше един от хората, които Пратеника ни обичаше много и един от най-богатите на Медина. Ебу Талха имаше доста ниви, лозя, градини и животни. Имаше и голяма и ценна градина близо до Месджид-и Небеви, която беше най-ценната от градините му. Ебу Талха обичаше много тази градина от фурми в която имаше кладенец със сладка вода. Той често канеше Пратеника ни и неговите приятели в градината си и ги почерпваше. Под сянката на дърветата от фурми ставаха приятни дискусии.

Един ден Пратеника ни беседваше с приятелите си в месджида. По време на разговора прочете следния айет:

"Не ще се сдобиете с праведността, додето не раздадете от онова, което обичате. А каквото и да раздадете, Аллах го знае.!" (Сура Ал-и Имран, айет 92)

Когато Ебу Талха чу този айет много се впечатли и каза следното на Пратеника ни:

- О, Пратенико на Аллах! Най-ценното и това, което най-много обичам в моето богатство е тази моя градина срещу месджида. От сега нататък предоставям тази си градина заради задоволството на Аллах на нуждаещите се. Нека бедните мюсюлмани се възползват от плодовете и водата на градината.

След това Ебу Талха отиде до градината си с фурми за да приложи това красиво свое решение. Когато стигна до градината намери съпругата си Умму Сюлейм да седи в сянката на едно дърво. От нея поиска да напусне градината. Умму Сюлейм попита:

- "Ебу Талха защо изоставяме градината? Къде отиваме?". Ебу Талха:

- Не, никъде не отиваме. Но тази градина вече не е наша, тя е на бедните хора от Медина и разказа за случката в месджида. При това Умму Сюлейм попита:

- "Само от твое име или от името на двама ни я подари?" Ебу Талха:

- От името на двама ни. Умму Сюлейм:

- Аллах да е доволен от теб Ебу Талха! Гледайки бедните около нас си мислех за същото, но така и не посмях да ти кажа. Нека Аллах приеме доброто ни дело.

Халифът Юмер бин Абдюлазиз е купувал сладки с чували и ги е раздавал на бедните. Попитали Юмер:

- "Вместо да правиш така няма ли да е по-добре ако раздаваш пари?".

Юмер бин Абдюлазиз отговорил:

- "Аз обичам много сладките! Затова поисках да раздам това, което обичам."

НА КАКВО ТРЯБВА ДА ВНИМАВАМЕ КОГАТО ДАВАМЕ ЗЕКЯТ

Когато даваме зекят трябва да бъдем състрадателни

Когато даваме зекят и милостиня трябва да бъдем състрадателни, милостиви и поставяйки се на мястото на бедните да го даваме в чувството, че "И ние можехме да сме като тях!"

Когато даваме зекят не трябва да забравяме, че извършваме ибадет

Когато даваме зекят и милостиня не трябва да забравяме, че изпълняваме една от повелите на Аллах, т.е., че извършваме богослужение. Поради тази причина трябва да изпитваме чувство на уважение и благодарност към бедните, които са повод за нас да извършим едно такова богослужение.

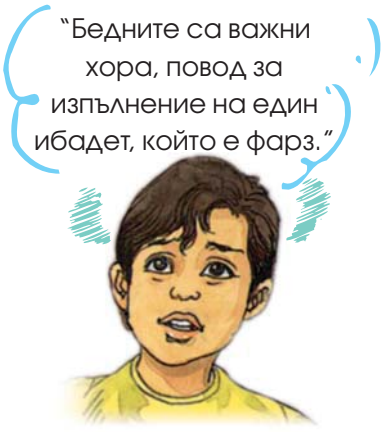

Когато даваме зекят трябва да бъдем вежливи

Не трябва да забравяме, че даваме зекята и милостинята си заради доволството на Аллах. Както внимаваме за опаковката или любезността при даване на подарък или вещ, така трябва да бъдем вежливи и при зекята и милостинята. Не трябва да пестим усмивка и любезност към хората, на които даваме зекят.

Не трябва да имаме други очаквания освен задоволството на Аллах. Не трябва да оскърбяваме този на когото даваме зекят казвайки "Това е моят зекят за теб!" Защото е важно това, което се дава да достигне до бедния. Не е важно този, който го взема да знае дали това е зекят или не е.

"Изпитвам удоволствие когато подаръка ми се поднася с усмихнато лице и в хубава опаковка."

Аллах Теаля повелява:

"О, вярващи, не проваляйте своята милостиня с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден!"

(Сура Бакара, айет 264)

Трябва да потърсим и намерим истински нуждаещите се

За да бъде валиден зекята ни е необходимо добре да потърсим тези, на които ще го дадем. Не е важно просто да се разделим с имуществото си, а то да намери своето място. Защото важното при зекята е той да достигне до този на когото му се полага. Ако без да се търси се даде зекят на човек, на който не му се полага, то зекята трябва да бъде даден отново.

Непременно трябва да открием нуждаещи се, които избягват да кажат, че имат нужда. Не трябва да забравяме, че истински бедни са именно те; и че трябва да дадем зекята си на точното му място.

"Как мога да открия истински бедните хора?"

Любимият ни Пратеник повелява:

"Този, който обикаля от врата на врата и проси за един-два залъка и за една-две фурми не е от нуждаещите се. Истинският недоимащ е този, който няма достатъчно имущество за себе си, този за който се знае, че е беден и на комуто не му се дава милостиня и този, който не проси нищо от никому."

(Бухари, Зекят 53))

ИЗКАРВАНЕТО НА ПОМИНЪКА СЪС СОБСТВЕНИ РЪЦЕ Е ПО-ДОБРО ОТ ПРОСЕНЕТО

Пратеника ни не харесваше хората да просят и повеляваше следното:

"По-добро от просенето за вас е връзването на един сноп дърва с въже и продаването му и покриването на достойнството на този раб от Аллах Теаля."

(Бухари, Зекят, 53)

Любимият ни Пратеник повелява:

"Даващата ръка превъзхожда вземащата"

(Бухари, Зекят, 18)

При Пратеника ни дойде един човек и поиска милостиня от него. Пратеника ни го попита:

- "Имате ли нещо в дома си?". Човекът отговори:

- "Да, имам една черга; лежа върху половината от нея, а с другата половина се повивам. Освен това имам един съд с който пия вода!". Пратеника ни повели:

- "Хайде стани и донеси тези неща." Човекът стана и донесе вещите. Пратеника ни ги взе в ръце и каза:

- "Има ли някой, който да купи тези неща?" Един човек каза:

- "Аз мога да ги взема за един дирхем." Още два или три пъти Пратеника ни каза:

- "Има ли някой, който дава повече?" Друг човек каза:

- "Мога да ги взема за два дирхема." Пратеника ни ги продаде на този човек за два дирхема. Предаде двете дирхеми на собственика и повели следното:

- "С единия дирхем вземи храна за децата си, а с другия си купи въже и носейки дърва си изкарвай прехраната!"

Човекът направи това, което Пратеника му каза. След петнадесет дни дойде и каза, че е спечелил десет драхми като с една част от тях си е купил дрехи, а с другата храна. При което Пратеника каза:

- "Така (потейки се със собствени ръце) ли е по-добре да се живее или с чело на просяк да се явиш пред Аллах в Къяметския ден?" (Ебу Давуд, Зекят, 26)

ЩЕДРОСТТА И ВЗАИМОПОМОЩТА НА ПРАТЕНИКА НИ

Взаимопомощта, покриването нуждите на хората, наглеждането на бедните бяха едни от най-важните характеристики на Пратеника ни. Който имаше някаква нужда притичваше при Пратеника ни и му споделяше. А той се опитваше да изпълни желанието на всеки един, никога не връщаше назад тези, които искаха нещо от него. Никога не им казваше "няма". Макар и малко им даваше нещо. Дори и когато нямаше нещо за даване утешаваше бедните.

Пратеника ни беше най-щедрия от хората. Никога не забравяше, че истинският собственик на имуществото е Аллах. Мислеше за изнемогващите, нуждаещите се повече от самия себе си, хранеше бедните.

Помагаше на тези, които искаха заем, а понякога се отказваше от вземането си.

Една от нещата, наложени от щедростта е да даваме подаръци на хората, които обичаме и да ги зарадваме. Пратеника ни е повелил "Давайте си подаръци един на друг за да се обичате!" и е препоръчваше даването на подаръци. И самият той зарадваше приятелите си с различни подаръци. Приемаше направеният подарък и му отговаряше с още по-хубав подарък. А понякога подаряваше на продавача нещо, което беше купил от него. Един път беше купил камилата на Джабир бин Абдуллах, който имаше материални затруднения и му беше платил. След това отново му беше подарил камилата.

Любимият ни Пратеник съветваше мюсюлманите да бъдат щедри и да покриват нуждите на хората. Той съобщаваше, че тази постъпка ще се хареса на Аллах с ето тези свои красиви думи: "*Този, който покрива нуждата на човек от уммета ми, ще за-*

радва мен. Този, който зарадва мен е като че е зарадвал Аллах. А Аллах ще сложи в Рая този от когото Той е доволен."

Дава радостната вест, че хората, които обичат да правят добро ще спечелят щастието на земния и отвъдния живот, а тези, които скъперничат ще бъдат нещастни. Съобщава ни, че щедростта ще доближи човек до Аллах, Рая и хората и повеляваше следното:

"Щедрият човек е близо до Аллах, Рая, хората. А скъперника е далеч от Аллах, Рая, хората и е близко до Ада."

Ето такава беше щедростта на любимия ни Пратеник, сърцето на когото беше запълнено с обич към хората, милосърдие и чувство за помощ и така то продължи да е през целия си живот. Самият той предпочете да живее скромен един живот дори и във времена когато имаше материални възможности.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Трябва да се завижда само на тези двама души: Единият е този, който харчи даденото му от Аллах имущество по пътя на истината; а другият е този, който управлява според знанието, дадено му от Аллах и го научава и на другите."

(Бухари, Илим 15)

Един ден една от мюсюлманките беше изплела със собствените си ръце една връхна дреха и го донесе и подари на любимия ни Пратеник. Пратеника ни, който имаше нужда от една такава дреха я взе и си отиде вкъщи. След като я облече пак се върна в месджида. Един от приятелите му много хареса връхната дреха и вземайки смелост от щедростта на Пратеника ни каза:

- "О, Пратенико на Аллах! Колко красива е тази връхна дреха! Можеш ли да ми я подариш?"

Любимият ни Пратеник, който нямаше друга връхна дреха, не върна това искане на приятеля си и изкарвайки връхната дреха веднага му я подари.

Приятелите на това сахабе на Пратеника ни го попитаха:

- "Защо поиска онази връхна дреха?" Пратеника на Аллах имаше нужда от нея. Не знаеше ли, че той няма да върне искане, отправено към него?" Той им отвърна:

- "Аз поисках тази връхна дреха не за да я облека, а за да направя от нея кефен (бял плат, в който се увива мъртвеца)!".

Когато това сахабе почина, той е бил завит с тази връхна дреха, подарена му от Пратеника ни.

(Бухари, Едеб, 39; Дженаиз, 29)

ПРИГОТВЕНИ СА ОСЕМ РАЯ

Имаш нужда от милост и ти ей приятелю,
Не бъди трън от роза, а бъди роса!
И на когото видиш счупено крилото,
Без да му причиняваш болка бъди мехлем!

Има ръце, които не са хващали суха кърпа,
Има езици, които не разказват понесеното,
И бедни, и безпомощни толкова много раби има,
Бъди щедрият, който ще ги зарадва!..

Бъди съвест за сирака, сърце за самотника,
Доведи останалия по склона на прав път,
За изгарящото в пустинята на немотията лице,
Със съществуването си бъди лек мехлем!

Светът е една вселена, пълна с бедни,
Някои нямат нито дрехи, нито пари,
Един няма крак, друг няма ръка,
Душа моя бъди милосърдна, щедра!

И който вкуси от отровата на скъперничеството,
Удавя го реката от болки на скитниците,
Обиколи всеки край, село и град,
Бъди хляб за гладните, земзем бъди за жадните!..

Прави добро, па го хвърли в морето, приятелю,
Па макар и камък да го сметнат слепите риби,
Създателят ти е достатъчен, твой сърдечен приятел,
Приготвени са осем Рая, бъди ти уважаван!..

И богатият и бедният са равни пред Господаря,
Не завиждай, нито презирай, това е Негова заповед,
Които обичат помощта, Аллах кара да ги обичат,
И ти наблюдавай, бъди приближен на тази обич!..

Мухаммед Али Ешмели

ВЪПРОСИ

Да премерим знанията си

Свържете в двойка изреченията по-долу:

- ❑ Тези, които притежават имущество в размер на нисаба
- ❑ Злато или една четиридесета част от среброто
- ❑ Един човек на своите внуци
- ❑ Когато даваме зекята си,
- ❑ На организации като джамия, училище, болници
- ❑ Зекята изпълнява функция на мост, чрез която
- ❑ Даването от богат мюсюлманин на една част от имуществото си,
- ❑ Даващата ръка,
- ❑ Размера на нисаба за златото
- ❑ Най-малкият размер на милостинята фътър,

- ❑ е храната за две ядения или парите за нея на човек от средно положение.
- ❑ на места, които са позвелени от религията ни се нарича "зекят".
- ❑ превъзхожда вземащата.
- ❑ или с други думи 2,5% даваме като зекят.
- ❑ е 80.18 грама.
- ❑ не може да дават зекят.
- ❑ и на добри дела като път, чешма, мост не може да се дава зекят.
- ❑ не трябва да забравяме, че извършваме богослужение.
- ❑ възможностите на богатите се предават на бедните.
- ❑ се считат за богати от религиозна гледна точка.

Да проверим знанията си

1. **На кои от посочените по-долу лица <u>не се дава</u> зекят?**
   - а) на закъсалите на път
   - б) на бедните
   - в) на длъжниците
   - г) на родителите

2. **Кое от посочените по-долу е обща характерна черта на богослуженията като зекят, милостиня, курбан, фитре?**
   - а) взаимопомощ и солидарност
   - б) правда и справедливост
   - в) работливост и щастие
   - г) търпение и изобилие

3. **Кое от посочените по-долу <u>не е</u> от асли (основните) потребности?**

   а) дом

   б) кола

   в) стоки за търговия1

   г) художествени и работни инструменти

4. **Кое от посочените по-долу е размера на нисаба за овца и коза?**

   а) 40 б) 30

   в) 20 г) 100

5. **Какво разпореждането за даване на садака-и фътър?**

   а) фарз б) ваджиб

   в) сюннет г) мюстехаб

6. **Кое от посочените по-долу изрази е грешно?**

   а) зекята пречиства недостатъците на прекалена привързаност към материалното и скъперничеството.

   б) зекята става причина имуществото да стане полезно и изобилно и да се увеличи.

   в) зекята осигурява обичта и близостта на хората.

   г) зекята прави богатите по-богати, бедните по-бедните.

7. **За кое от посочените по-долу не се дава зекят?**

   а) пари б) овца

   в) домашна вещ г) крава

8. **Кое от посочените по-долу <u>не може да се каже</u> за зекята?**

   а) зекята е задължителен за богатите.

   б) зекята се дава веднъж в годината.

   в) зекятът е 1/40 (една четиридесета) от имуществото.

   г) тези, които не са здрави не дават зекят.

Да попълним празните места

(В имотите на / зърно / който иска / който не проси / намалява / пречистят / сърцето)

- Истинският недоимащ е този, който няма достатъчно имущество за себе си, този за който се знае, че е беден и на комуто не му се дава милостиня и този, ... нищо от никому.
- "..... богатите мюсюлмани има дял за просяка и нуждаещия се."
- "Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на ....., родило седем класа, а във всеки клас по сто зърна.
- "Ако искаш ..... ти да омекне нахрани бедния, погали сирака!"
- "Вземи от техните имоти милостиня, за да се ..... с нея и да им се въздаде!"

СВЕЩЕНО ПЪТУВАНЕ

ХАДЖ

- *Какво представлява хаджа*
- *Какво ни носи хаджа*
- *Места, свързани със ибадета хадж*
- *Места за посещаване в Мека и Медина*
- *Предписанията, свързани с хаджа*
- *Как правим хадж?*
- *Умре*
- *Хаджът на Пратеника ни*

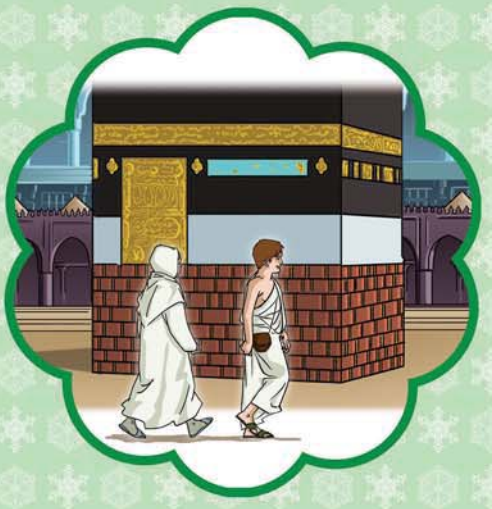

ЗЕМЗЕМ

Аллах Теаля заповядал на Хазрети Ибрахим да закара съпругата си Хаджер и сина си Исмаил в Мекка. Мекка била върху пътя на кервана от Йемен към Сирия. Тогава никой не живеел на това място. Нямало дори вода за пиене. Мекка била една необитаема и суха долина. Хазрети Ибрахим веднага изпълнил заповедта на Аллах. Взел със себе си съпругата си Хаджер и Исмаил, който бил още бебе и тръгнал на път. След дълго пътуване стигнал до Мекка. Тук Хазрети Ибрахим оставил Хаджер и Исмаил. Те имали само един съд с вода и малко храна. След малко Хз. Ибрахим обратно тръгнал за Сирия. Хазрети Хаджер тръгнала по следите на Хазрети Ибрахим и го попитала:

- "Ей Ибрахим! Къде тръгваш така като ни оставяш в тази безлюдна долина? На кого ни оставяш?" Макар и да е задала няколко пъти тези въпроси, Хазрети Ибрахим не отговорил. Хазрети Хаджер разбрала, че има друга причина за това и запитала:

- "Аллах ли ти заповяда да ни оставиш тук?"

Хазрети Ибрахим се обърнал към съпругата си Хаджер и казал:

- Да! Аллах ми заповяда. При което Хазрети Хаджер казала:

- "Тогава върви. Аллах ни е достатъчен! Той ще ни пази. Колко прекрасен приятел и колко прекрасен помощник е Той!". И тя се върнала при сина си. Това доверие и отдаване към Аллах на Хазрети Хаджер показва колко силна вяра е притежавала тя.

След като се отдалечил малко от тях пратеника Ибрахим а.с. се изкачил на един връх, от който виждал долината на Мекка. Той се обърнал към Кябе. Вдигайки ръцете си направил следната молитва:

- Господи наш! Аз заселих едни от потомците си в долина без насаждения при Твоя Свещен дом. Господи наш! За да отслужват молитвата, благосклони сърцата на някои хора към тях, и им дай от плодовете препитание, за да са признателни! (Сура Ибрахим, айет 37)

След известно време храната и пиенето при Хаджер свършило. Тя се изтощила от жаждата. Кърмата й спряла. Слънцето изгаряло с цялата си горещина всичко наоколо. Жаждата на сина й и майка ни Хаджер все повече се усилвала. Исмаил, който останал без мляко, започнал да плаче от глад и жажда. Майка ни Хаджер помислила, че сина й ще умре от глад и жажда.

Сърцето й не можело да издържи повече на положението на сина й. С голяма тревога започнала да търчи наляво и надясно. Оставила Ис-

маил там и отишла до върха Сафа, който бил близо до тях. Огледала се наоколо с надеждата, че ще открие някой, който да им помогне. Но наоколо нямало нито човек нито една капка вода. След като от върха Сафа Хазрети Хаджер не видяла никого тя преминала на върха Мерве. Изминала няколко пъти разстоянието между двата върха. Изгубила сили от бягането между Сафа и Мерве, не намерила никой, който да им помогне. В безсилно състояние се върнала при синчето си.

Когато Хазрети Хаджер дошла до Исмаил тя не могла да повярва на очите си. От краката на Хазрети Исмаил извирала вода. С голяма радост Хазрети Хаджер благодарила на Аллах, който бил изпратил водата. Отичащата се вода нарекла на свой език "Зем! Зем! (Спри! Спри!) и я оградила с камъни и пясък. Изпила вода до насита. Хазрети Хаджер се сдобила с вода, а Исмаил с мляко. Молитвата на Хазрети Ибрахим била приета, Аллах Теаля харесал усилието, което Хазрети Хаджер положила за да търси вода и да спаси сина си Исмаил.

Един ден един керван от племето Джурхум се връщала от Дамаск към Йемен. Минавали близо до мястото, където живеели Хазрети Хаджер и Исмаил. Видели, че над мястото където се намирал Земзем летят птици. Те се учудили на това тъй като знаели, че в долината на Мекка няма вода. А птиците живеели само на места където има вода. Поискали да разберат каква е истината и изпратили човек. След като научиха за водата Земзем всички заедно дошли при Хазрети Хаджер и Исмаил. Хазрети Хаджер им разказала кои са и какво им се е случило. Хората от кервана разбрали, че Исмаил е едно много добро и свято момче. Поискали разрешение от Хазрети Хатидже да се настанят в този район. Хазрети Хатидже им разрешила при условие, че правата за водата останат в нея.

Хората от племето Джурхум образували едно малко село около Земзем. Не минало много време тази безлюдна и суха долина на Мекка се превърнала в място където се отбивали керваните, а после станал град Мекка.

Молитвата на Хазрети Ибрахим била приета, усилието на Хазрети Хатидже се харесало на Аллах Теаля. Така и те и тези, които вървяли по техния път били наградени със святата вода Земзем.

Любимият ни Пратеник повелява:

"В зависимост от това за какво се пие водата Земзем, тя е полезна за същото: ако се пие с намерение за лек, Аллах те излекува; ако се пие с намерение за да насити глада, Аллах те нахранва; ако се пие с намерение за да утоли жаждата, Аллах утолява жаждата ти. Земзем е кладенецът, който е отворил ангел Джибрил и мястото където Исмаил пие вода."

(Дарекутни, III, 354)

Молитва, която се прави при пиене на Земзем

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ.

"О, Аллах! Искам от теб полезно знание, богата прехрана и лек за всяка болест."

(Дарекутни, III, 354)

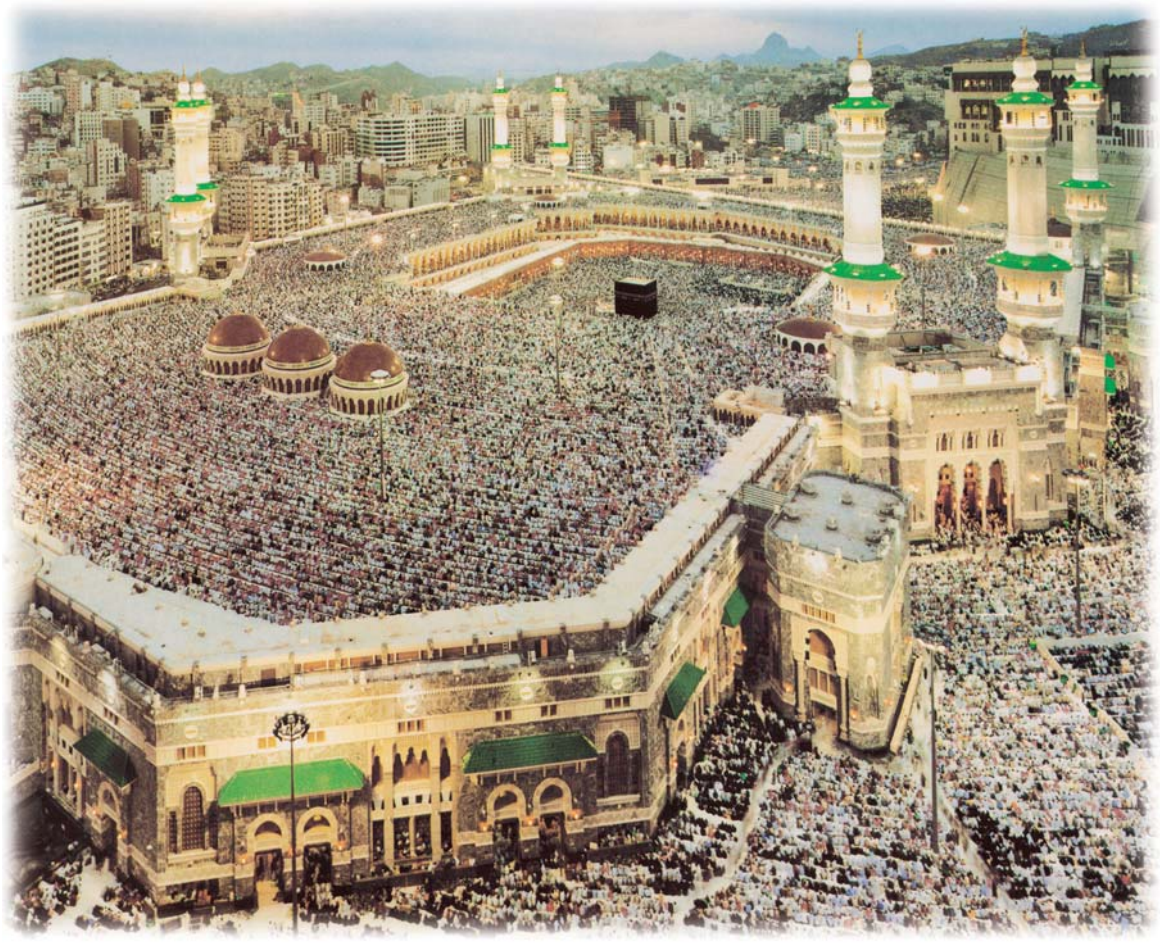

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ХАДЖА?

Хаджът е посещаване на светите места около Кябе с намерение на ибадет в определени дни на годината.

Аллах Теаля повелява:

"И довършвайте поклонението хадж, и поклонението умре заради Аллах!"

(Сура Бакара, айет 196)

Пратеника ни (с.а.с.) беше попитан:

- "Кое дело е най-висше?"

- Пратеника ни повели "Вярата в Аллах и в Неговия Пратеник". Отново го попитаха:

- "След това кое е най-висшето дело?"

- "Усилия (джихад) по пътя на Аллах."

- "След това?"

- "Приетият хадж."

(Бухари, Хадж 4)

КАКВО НИ НОСИ ХАДЖА

Хаджа

- Дава възможност за контролиране на думите и постъпките ни.
- Засилва чувствата ни на братство, развива съзнанието ни за уммет.
- Пречиства ни от мръсотиите на греха.
- Променя живота ни.

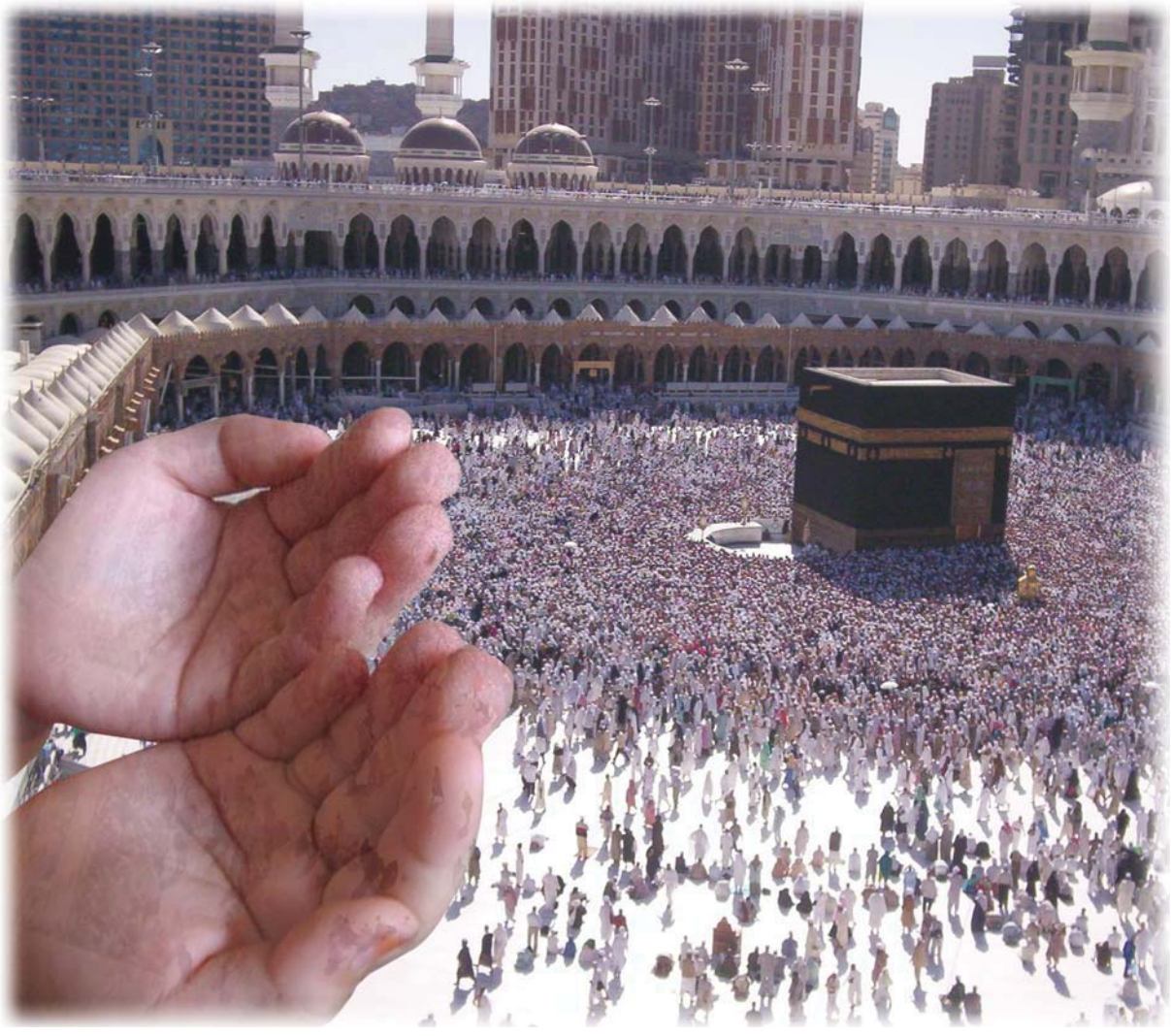

Хаджът е една добра възможност за изоставяне на лошите ни навици и разкрасяване на морала ни. Защото когато сме в ихрам за всяко откъсване на растение, обличане на ушита дреха, намазване с миризма, каране има наказание. С други думи когато изпълняваме богослужението хадж трябва да внимаваме за повелите и забраните на Аллах повече от когато и да е било. А това **дава възможност за контролиране на думите и постъпките ни.**

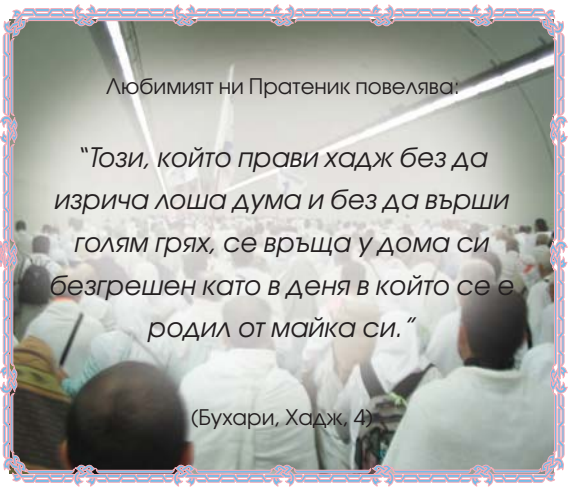

Любимият ни Пратеник повелява:

"Този, който прави хадж без да изрича лоша дума и без да върши голям грях, се връща у дома си безгрешен като в деня в който се е родил от майка си."

(Бухари, Хадж, 4)

През дните на хаджа на едно място се събират милиони мюсюлмани от четирите краища на земята с различни цветове, езици, страни, дрехи и носии, вкусове. И разбираме по-добре, че не сме сами на земята. Виждаме, че имаме братя и сестри в религията, които вярват в религията ислям и полагат грижи да живеят съобразно нея. С една част от тях се запознаваме, разменяме възгледи по различни въпроси. С тях споделяме фурмите и Земзема си, мъките и радостите си. Заедно се кланяме намаз, правим таваф (обиколка около Кябе), правим вакфе. Заедно хвърляме камъни срещу общия ни враг Дявола. Това братство засилва чувствата ни на братство, развива съзнанието ни за уммет.

Аллах Теаля повелява:

"Вярващите са братя."

(Сура Худжурат, айет 10)

В рамките на хаджа има много богослужения като таваф, сай, вакфе, курбан, хвърляне на камъни по дявола. Тези богослужения ни дават възможност да извършим добри дела както така **и ни пречистват от мръсотиите на греха.**

Любимият ни Пратеник повелява:

"Влизането в исляма, извършването на хиджрет, правенето на хадж премахва миналите грехове."

(Муслим, Иман 192)

Хаджът е ибадет, който трае приблизително около един месец и осигурява моралното ни развитие. По време на хадж нагласяме всичко наше съобразно богослужението. Тавафите ни, намазите ни, четенето ни на Коран, прекарването на време в споменаването на Аллах, молитвите ни дават възможност да навлезем в атмосфера на богослужение. Богослужение с една такава гъстота обогатява мисленето ни, чувствата и гледните ни точки и променя живота ни. Хаджът ни обгражда отвсякъде и ни подлага на едно специално обучение. От тази гледна точка хаджът представлява един лагер за обучение и богослужение. Това е причината поради, която виждаме красиви промени в хората, които се връщат от хадж.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Отплатата за един мебрур хадж (който е направен съобразно предписанията, без примес на грях и негодуване, с пречистване и искреност) е единствено Раят.

"(Бухари, Умре 1)

СЛАДКИ ОТ ЛЕБЛЕБИЯ

Баща ми изтегли вода от помпата и изми ръцете и лицето си. Изсуши се с една голяма кърпа, която изкара от джоба си. Постави сакото си върху раменатa си и поправи с пръст залепналите от пот свои коси. И вървейки каза:

- "А, значи получи петица по религия!"

- И то петица "със звезда", отговорих аз.

- Тогава вземи, заслужаваш сладките!

От надутия джоб на сакото си извади пълна фуния със сладки от леблебия и ми я подаде. Сладките в хартиената фуния бяха с най-различни цветове. Червени, жълти, бели, зелени … Но вкуса на всички беше еднакъв, всички бяха сладки от леблебия. Точно както разказваше учителя господин Музаффер. Оставяйки от ръцете си кутията с химикали на средата на масата беше казал следното:

- Представете си, че това е Кябе… Тези пет бонбона от леблебия пък нека бъдат мюсюлмани, които правят таваф. Както виждате цвета на всеки е различен. Белият е дошъл от Турция; цвета на този, който прилича на кафе е негър, дошъл от Африка; розовият е Американски индианец… Да приемем, че жълтият е Китаец, а червеният Австралиец. Но всички те са мюсюлмани. Всички те споделят една и съща вяра. Това именно е и причината, поради която се срещат около Кябе. Те искат да заявят на цял свят, че мюсюлманите са братя. Защото книгата на Аллах, исляма разказва братството по този начин.

- Учителю, цветовете нямат ли някакво значение?

Този въпрос беше зададен от Ибрахим. Господин Музаффер събра сладките от масата и му ги подаде. Усмихваше се…

- Я ги изяж, каза той.

- Ибрахим взе срамежливо сладките и ги изяде едно по едно.

- Има ли кисела или горчива бонбона измежду сладките?

- Не!

- Значи цветовете нямали никакво значение. След като са сладки, могат да бъдат било то жълти, било то червени… И хората са по същия начин. След като са мюсюлмани националността и цвета няма значение. Всички те са братя и сестри.

(М. Яшар Кандемир)

За кои е задължителен хаджа? ☺☺☺☺

Всеки мюсюлманин, който е

- Психически здрав,
- Пълнолетен според Исляма,
- Имащ свободата да пътува,
- Няма болест, която да го възпрепятства да отиде на хадж,
- Имащ материалната сила да покрие разходите за хаджа и нуждите на семейството си, и
- При наличие на безопасен път

е задължен (фарз) да направи хадж ☺☺☺☺

веднъж в живота си.

Аллах Теаля повелява:

“И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Кябе за онзи, който може да отиде.”

(Сура Ал-и Имран, айет 97)

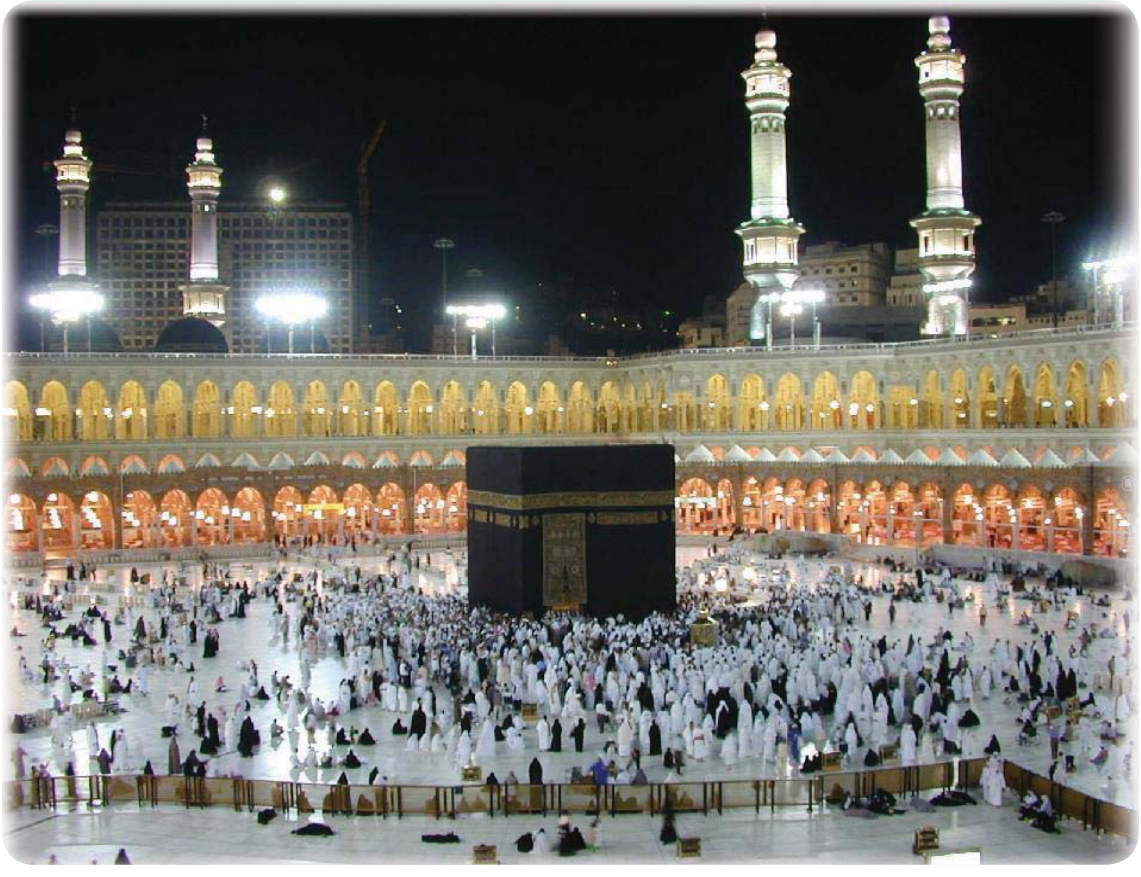

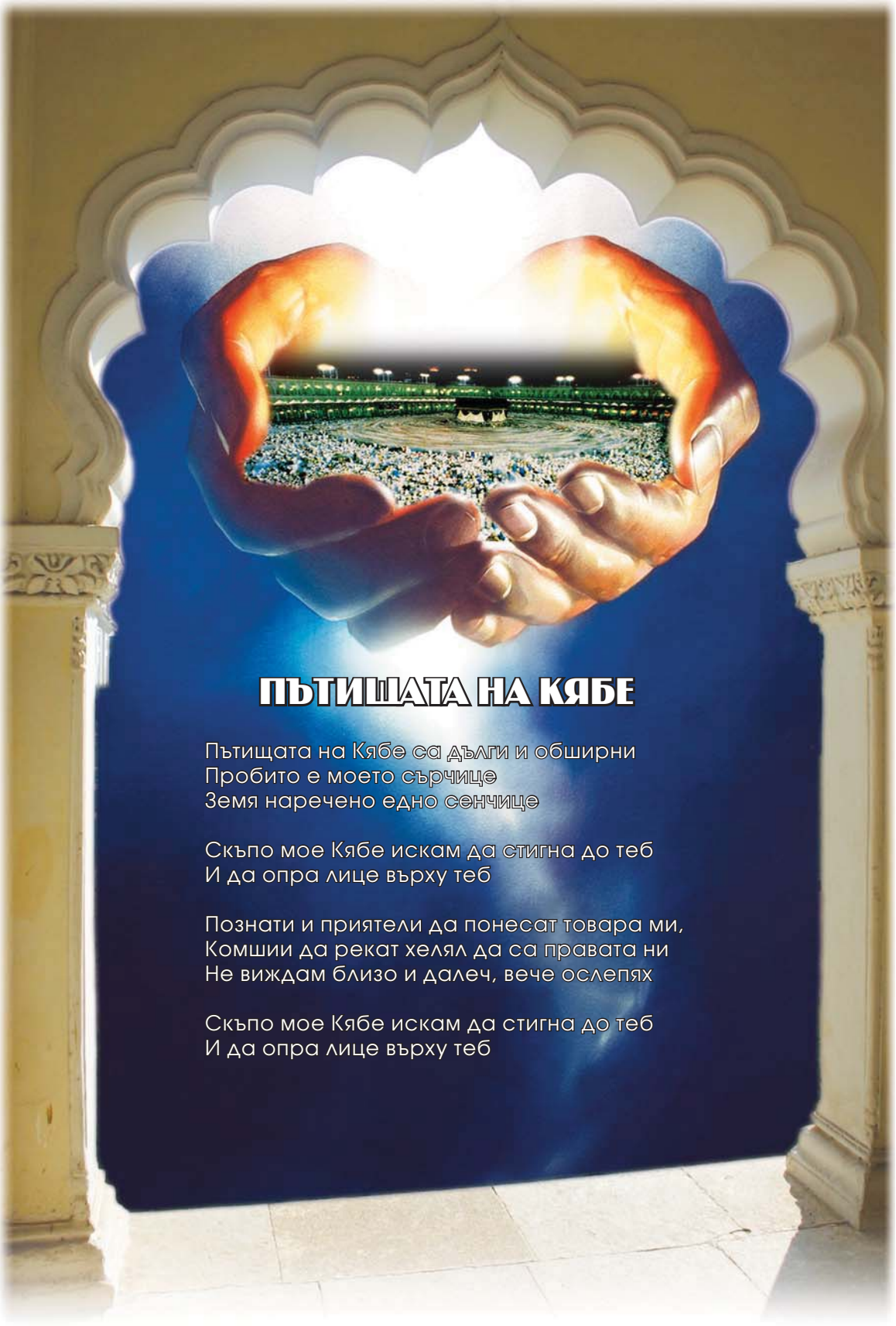

ПЪТИЩАТА НА КЯБЕ

Пътищата на Кябе са дълги и обширни
Пробито е моето сърчице
Земя наречено едно сенчице

Скъпо мое Кябе искам да стигна до теб
И да опра лице върху теб

Познати и приятели да понесат товара ми,
Комшии да рекат хелял да са правата ни
Не виждам близо и далеч, вече ослепях

Скъпо мое Кябе искам да стигна до теб
И да опра лице върху теб

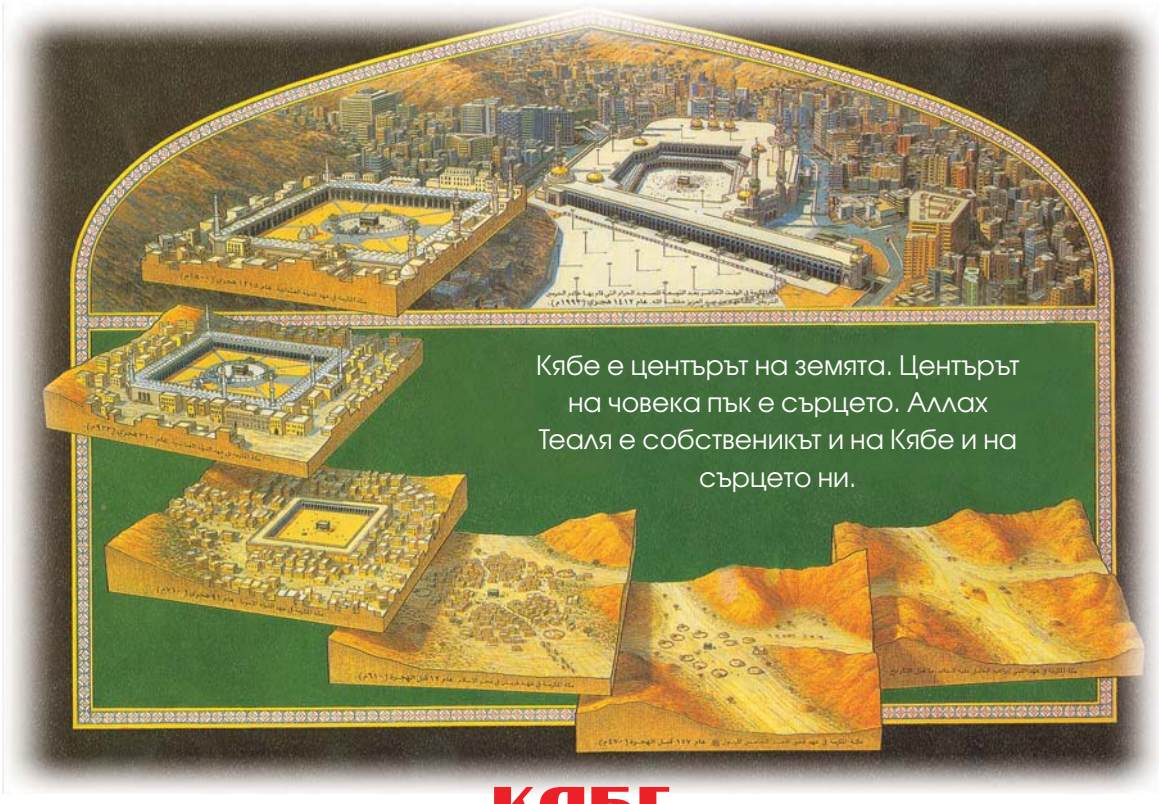

КЯБЕ

Така както внимаваме за чистота на Кябе, така трябва да обръщаме внимание и към сърцето си. Трябва да го очистим от лошите чувства и мисли. Точно както Хазрети Ибрахим и Хазрети Исмаил очистват Кябе от всякакви мръсотии.

Кябе е първият храм, който е направен на земята за богослужение на Аллах. Този храм, построен от страна на Хазрети Адем, беше останал под вода при потопа на Нух. Стените му бяха разрушени, основите изчезнали.

Разрушената по време на потопа на Нух сграда е открита и възстановена покъсно от страна на Хазрети Ибрахим и Хазрети Исмаил. Случаят е следният:

Хазрети Ибрахим, който беше настанил съпругата си Хаджер и сина си Исмаил около Кябе, от време на време идваше към Кябе за да ги наглежда. Един ден когато беше дошъл при Кябе Аллах Теаля му заповяда отново да построи Кябе. В съответствие с тази повеля Хазрети Ибрахим и сина му Исмаил започнаха веднага строителството на Кябе. Намериха основите от времето на Хазрети Адем и изградиха стените върху тези основи. Хазрети Исмаил носеше камъни от планината, а Хазрети Ибрахим строеше Кябето. А от друга страна благодаряха на Аллах, че им е отредил една толкова свята дейност и се молеха по следния начин:

- "И когато Ибрахим и Исмаил издигаха основите на Кябе, (рекоха): "Господи, приеми от нас! Наистина Ти си Всечуващия, Всезнаещия. Господи, направи ни отдадени на Теб, и от нашето потомство общност, отдадена на Теб, и ни покажи нашите обреди, и приеми нашето покаяние! Ти си Приемащия покаянието, Милосърдния.

Господи, проводи им пратеник измежду тях, да им чете Твоите знамения, да ги учи на Писанието и на мъдростта, и да ги пречиства! Ти си Всемогъщия, Премъдрия." (Сура Бакара, айети 127-129)

Стените бяха издигнати и строителството на Кябе беше приключило. Джибрил (мир нему) беше дошъл отново и научи Хазрети Ибрахим и Хазрети Исмаил да правят таваф и другите задължителни неща на хаджа. Съобщи им повелята "Пазете Кябе чиста за тези, които правят таваф, които се отдават на богослужение, тези, които правят рюку и седжде!". Кябе, която беше пречистина от всякакви материални и духовни мръсотии, беше вече готова за богослужение от хората. Великият

Аллах повели на Хазрети Ибрахим да покани хората към хаджа по следния начин:

"И зови хората за поклонението хадж! Ще идват при теб и пеш, и върху изнемощели камили. И ще идват от всякакви далечни пътища." (Сура Хадж, айети 26-27)

Така както се притесняваме да разрушим Кябе, така трябва да избягваме да накърняваме и нараняваме сърцата на хората!

Сейрани, бъди с широко сърце недей го стяга,
Сейрани, недей да излизаш от риза-и Бари,
Сейрани, сърцето е Домът на Аллах, не го руши,
Ако можеш изгради го.

С тази божествена повеля Хазрети Ибрахим обяви на хората, че ибадетът хадж е едно задължение към Аллах. От тогава до наши дни мюсюлманите, които спазват тази повеля се стичат в Мекка за да изпълнят задължението си за хадж. И до Сетния ден ще спазват тази вселенска покана и ще продължат да идват на хадж.

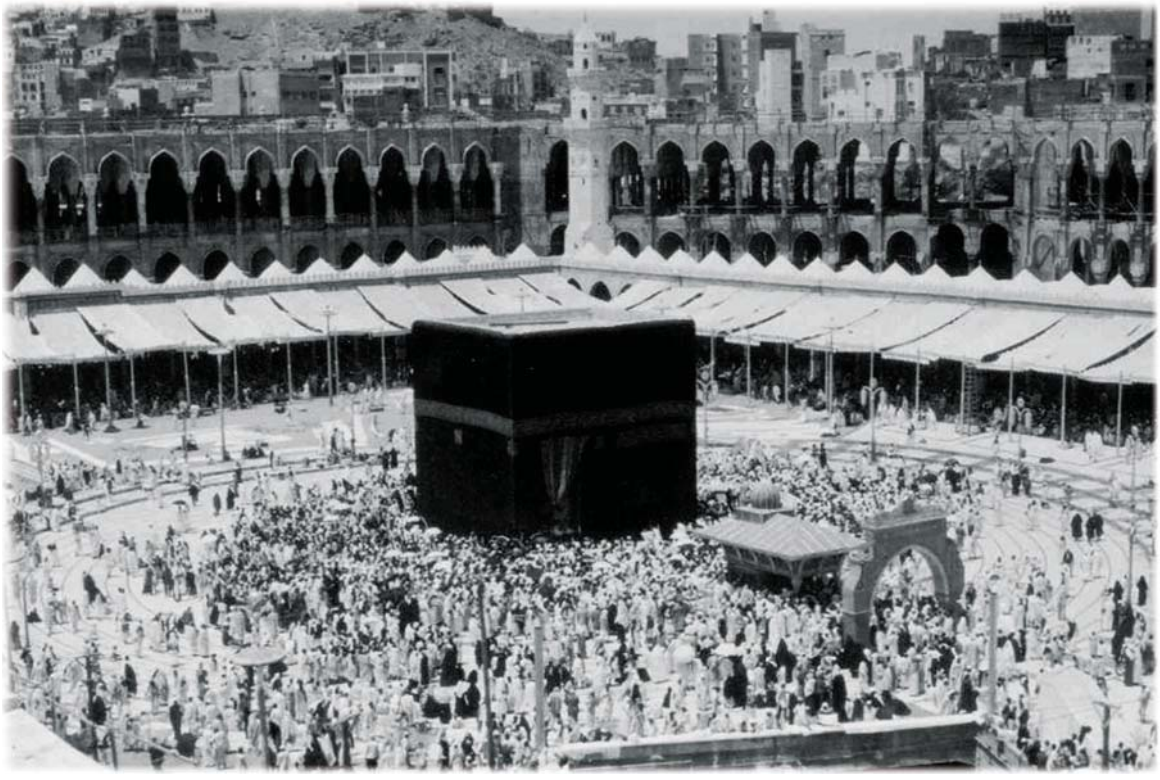

МЕСТА, СВЪРЗАНИ С ИБАДЕТА ХАДЖ

❁ Хаджът представлява ибадет, в който религиозните места и символи са много. За да бъде хаджът разбран добре и ибадетът бъде изпълнен както трябва те трябва да бъдат изучени добре.

❁ **Месджид-и Харам:** Месджид, който е изграден върху широко място около Кябе. Този месджид се нарича и "Харем-и Шериф".

Любимият ни Пратеник повелява:

"Намазът, кланян в Месджид-и Харам е сто хиляди пъти по-достоен от намаза, кланян в другите месджиди."

(Ибн Мадже, Сюнен, I, 450)

Вярата ни е една, книгата ни е една, пратеникът ни е един. Къблето ни е Кябе. Ние сме един уммет.

Аллах Теаля повелява:

"Несъмнено първото място, изградено за богослужение за хората е Кябето в Мекка…

(Сура Ал-и Имран, айет 96)

❁ Кябе: Първата постройка, направена за ибадет на Аллах върху земята. Кябе се нарича и "Бейтуллах (Дома на Аллах)", в смисъл "дом, където се прави ибадет на Аллах".

- **Хаджерул-есвед:** Означава черен камък. Този камък е поставен от страна на Хазрети Ибрахим в югоизточния ъгъл на Кябе. Тавафа започва от ъгъла на Хаджерул-есвед и при всяка обиколка се поздравява.

Поздравяването на Хаджерул-есвед,
Е припомняне на думата която дадохме в духовния свят,
че сме раби на Аллах.

- **Макам-ъ Ибрахим:** Мястото, което Хазрети Ибрахим е използвал като скеле при строителството на Кябе или като място, върху което се е възкачвал за да призовава хората за хадж. Много добре е тук да се кланя намаз.

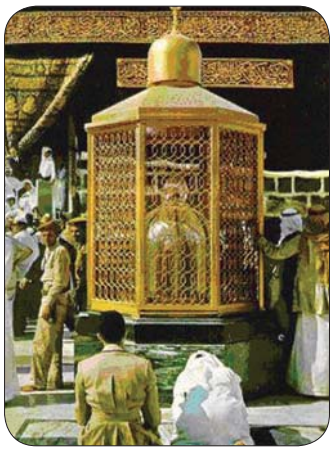

- **Арафат:** Просторна долина където всички хаджии се събират на деня Арефе и заедно се молят на Аллах. На върха в средата на долината Арафат се нарича "Джебелур-Рахме (Връх на милостта). Хазрети Адем и майка ни Хавва са се срещнали на този връх в долината Арафат и са поискали прошка от Аллах.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Хаджът е Арафат.

(Тирмизи, Хадж, 57)

Аллах Теаля повелява:

"И сторихме Кябе място за събиране на хората и сигурно убежище: "Вземете мястото на Ибрахим да бъде за молитви!"

(Сура Бакара, айет 125)

Хазрети Ибрахим, е прекрасен пример за нас, с отдадеността си, с искреността си, с борбата си за тевхид и с добрия си нрав.

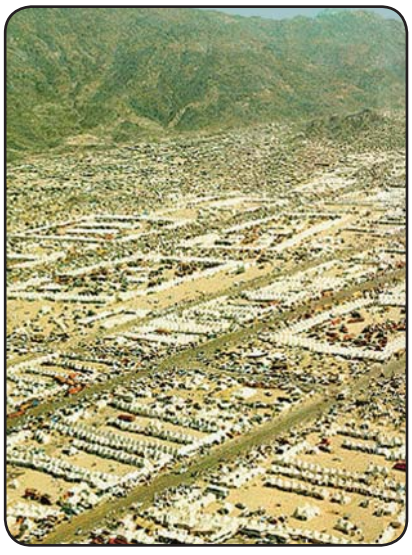

Мюзделифе: Място, което е между Арафат и Мина и където се събират камъните, които ще се хвърлят по дявола на деня на байрама.

Аллах Теаля повелява:

"И когато се плиснете надолу по Арафат, споменавайте Аллах при Свещената планина!"

(Сура Бакара, айет 198)

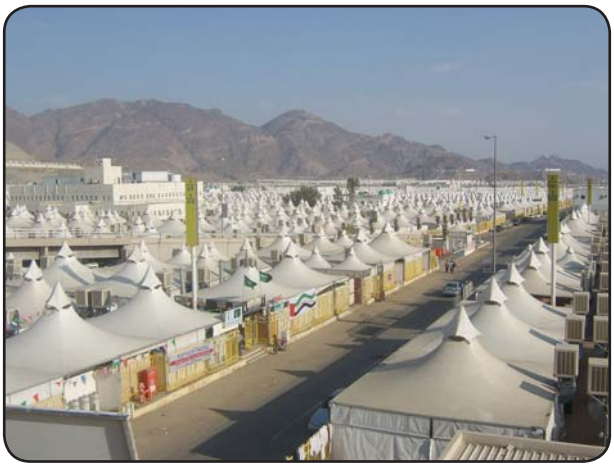

Мина: Място, на което се коли курбан в дните на байрама и където се хвърлят камъни по шейтана. Хазрети Ибрахим е занесъл сина си Хазрети Исмаил в Мина за да го стори курбан.

Всеки камък, който хвърляме в Мина, е само един символ на борбата, която цял живот ще водим срещу шейтана.

Сафа и Мерве: Два върха, които се намират на двеста места югоизточно от Кябе. Тези върхове са в Месджид-и Харам като разстоянието между тях е приблизително около триста и петдесет метра.

Аллах Теаля повелява:

"Несъмнено Сафа и Мерве са от знаците на Аллах, и който ходи при Кябе на поклонение хадж или поклонение умре, той не върши грях, като ги обикаля."

(Сура Бакара, айет 158)

На пътищата, които изминахте

На пътищата, които изминахте,
поздрави от нас поднесете,
На почитащите Аллаха вярващи,
поздрави от нас поднесете.

Идете хаджа изпълнете,
Пълно блаженство достигнете!
На Мухаммед Мустафа,
поздрави от нас поднесете.

Мекка и Медина,
Две съкровища безподобни.
На Четирите избрани приятели,
Поздрави от нас поднесете.

Казвайки леббейк непрестанно,
Бързайте да пиете земзем.
На потеклото на Бени Хашим,
Поздрави от нас поднесете.

Влезте в ихрама,
Без да докоснете харама.
На достойните сахабета,
Поздрави от нас поднесете.
Молете се на нашия Господ,
Дуа правете и за нас.
На Величествената Кяба,
Поздрави от нас поднесете.

Влезлите в градината на любовта,
Не изпадат в градината на
нехайство.
На хубавата Нур планина,
Поздрави от нас поднесете.

Влезте в сърцето на Хатим,
Направете седжде на Рахим.
На Макам-ъ Ибрахим,
Поздрави от нас поднесете.

Ферманът, който идва от Аллах,
На всяко разперено крило,
На Мина на Арафат,
Поздрави от нас поднесете.

На Дженнетюл баки,
На Пречистената розова градина,
На нашата Радост,
Поздрави от нас поднесете.

Стига толкоз о, Джемале,
Полза няма от много думи,
На всеки хаджия по отделно,
Поздрави от нас поднесете.

Джемал Огуз ЙОДЖАЛ

MEKKE VE MEDİNE'DEKİ ZİYARET YERLERİ

МЕСТА ЗА ПОСЕЩАВАНЕ В МЕККА

Пещерата Хира: Пещера, която се намира в планината Нур близо до Мекка. Тук е дошло първото откровение на Пратеника ни, започнало със заповедта "Чети!".

Пещерата Севр: Мястото където Пратеника ни се скрива за три дни по време на преселението си от Мекка към Медина.

Езичниците от Мекка са дошли до входа на пещерата Севр, но не могли да видят Пратеника ни и спътника му Хазрети Ебу Бекир. Защото един паяк е бил изплел мрежа на входа на пещерата и един гълъб беше направил там гнездо. След като видели това езичниците те се върнали без да проверят в пещерата.

МЕСТА ЗА ПОСЕЩАВАНЕ В МЕДИНЕ-И МУНЕВВЕРЕ

Медина е свещен град, в който Пратеника ни се е преселил и живял до своята смърт. Удостоеният с идването на Пратеника ни град е наречен "Медине-и Муневвере", което означава "Озарения град"

Когато идолопоклонниците от Мекка запланували убийството на Пратеника ни, населението на Медина отворили своите врати и сърца за Пратеника ни и неговите приятели с възпяванията си "Талеал бедру алейна / Луната изгря над нас". Те възприеха за въпрос на чест това да помогнат на мюсюлманите от Мекка и на Пратеника ни и ако е необходимо да жертват имуществото и живота си. Затова Медина се нарича "Родина на преселението", а благословените му жители "Енсар", което означава "помагачи" на Пратеника ни.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Този, който идва да ме посети с единствената мисъл в сърцето си да ме види, той е заслужил моето застъпничество на къяметския ден."

(Таберани, Евсат, V/275, 4542)

По време на пътуването към Медина правим много благослов (саляту-селям) на Пратеника ни. Когато видим Зеления купол увеличаваме благослова си. Със скръбни сърца и насълзени очи се опитваме в душите си да усетим копнежа си за Пратеника ни. Вървим по улиците на Медина и си припомняме за взаимопомощта и жертвоготовността на Енсара. С тези красиви чувства посещаваме местата, на които са живели Пратеника ни и приятелите му.

- **Месджид-и Небеви:** Първият месджид, който Пратеника ни е направил след като е дошъл в Медине-и Муневвере. В изграждането на този месджид е участвал лични и той и е носил кирпич по благословените си рамена.

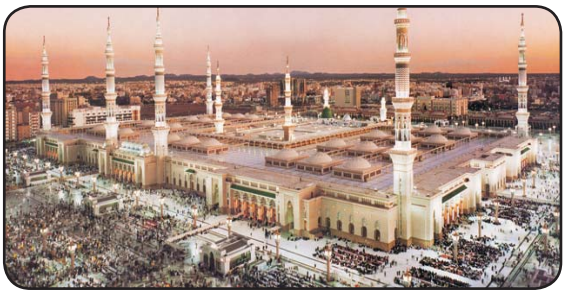

Любимият ни Пратеник повелява:

"С изключение на намаза, кланян в Кябе, всеки намаз, кланян в този мой месджид е хиляда пъти по-достоен от намаза, клан в който и да е друг месджид."

(Муслим, Хадж, 94)

В този месджид Пратеника ни е кланял десет години намаз на сахабе-и кирама. Сахабетата са израснали в този месджид с беседите на Пратеника ни и са станали звезди, които сочат пътя на хората до Съдния ден.

- **Равза-и Мутаххара:** Мястото, където се намира гроба на Пратеника ни. Намира се под зеления купол в Месджид-и Небеви.

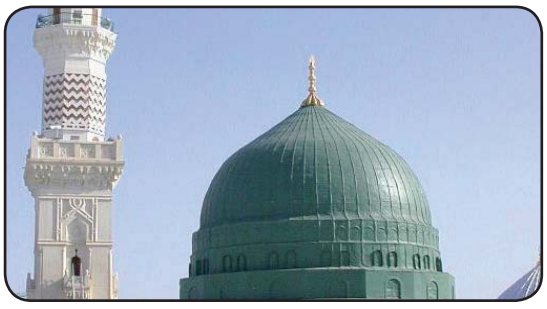

До гроба на Пратеника ни са гробовете на Хазрети Ебу Бекир и Хазрети Юмер.

Когато посещаваме гроба на Пратеника ни, постъпваме така като, че ли го посещаваме приживе. Влизаме от вратата на Месджид-и Небеви безшумно и с уважение. Наближаваме до Равза-и Мутаххара, четем благослов на Пратеника ни и даваме селям. Даваме селям и на Хазрети Ебу Бекир и Хазрети Юмер и приключваме посещението си.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Този, който ме посети след смъртта ми е сякаш като, че ме е посетил приживе."

(Бейхаки, Шуабюл-иман, VI, 48)

❁ **Дженнетюл-Баки:** Гробища, които се намират в източната част на Месджид-и Небеви. Тук се намира гробовете на хиляди сахабета, които са достигнали щастието да видят Пратеника ни, да слушат неговите беседи и които са жертвали на всякакви неща заради Исляма. Тук се намират също така гробовете на някои велики ислямски личности от рода на Пратеника ни, някои от съпругите и дъщерите на Пратеника ни. Пратеника ни много често посещаваше гробището Баки и се молеше за починалите мюсюлмани.

Другите места, които могат да бъдат посетени в Медина са следните:

Месджид Куба, построен по време на преселението на Пратеника ни от Мекка в Медина.

Ухутското гробище, където са гробовете на падналите в бой за вярата (шехиди) по време на битката при Ухут.

Седемте Месджида, построени в щаб местата по време на битката при Хендек, когато се мюсюлманите са кланяли намаз по групи.

Месджид-и Къблетейн, където кибле-то се променя от Месджид-и Акса към Кябе.

ФАРЗОВЕТЕ НА ХАДЖА

Когато правим хадж

- влизането в ихрам,
- престоюването в Арафат,
- правенето на таваф около Кябе

е задължително (фарз) ☺☺☺☺

Задълженията при ибадета хадж

Налице са няколко задължения за да изпълним ибадета хадж. Това са ихрам, таваф, сай, вакфе, хвърляне на камъни по шейтана, колене на курбан и подстригване.

Направихме нийет и влязохме в ихрам. Отсега нататък ще внимаваме за забраните на ихрама.

Чувстваме се като, че ли сме облекли кефин. Трябва да сме подготвени за смъртта във всеки един момент.

Всички се увихме в един и същи ихрам. Защото всички сме равни пред Аллах.

1. Ихрам

Ихрам представлява въздържането на кандидат хаджията от някои действия, които при нормални условия са разрешени.

При обличане на ихрам мъжете завиват телата си с бяла хавлия, състояща се от две неушити парчета. Тази специална дреха се нарича "ихрамлък" или "дреха ихрам".

За ихрама на жените няма специална дреха. Те могат да използват като ихрам всякаква дреха, подходяща на забулването.

Около Мекка има граници наречени "микат". Тези, които идват да правят хадж в Мекка правят нийет на тези граници и влизат в ихрам.

Аллах Теаля е определил както границите микат за влизане в ихрам, така и границите на позволеното и забраненото.

Така както внимаваме за границите микат, така трябва да спазваме и тези граници. Трябва да се удовлетворяваме с позволените неща и да стоим далеч от забраните.

Границите микат, посочени от страна на Пратеника ни са пет:

Местностите Зюлхулейфе, Джухфе, Затю ърк, Карнюл-меназил и Йелемлем. Мюсюлманите, които идват в Мекка с намерение за хадж или умре трябва да минат с ихрам през тези граници.

Някои постъпки, които са забранени за този, който е в ихрам:

Рязането на нокти,
☹

7

Бръсненето
☹

u

Парфюмирането
☹

o

Рязане или късане на растения в Мека и околностите ѝ
☹

e

Обличането на ушити дрехи
☹

✎ В случай, че извършим някоя от постъпките, забранени за този, който е в ихрам, като наказание трябва да дадем садака или да заколим курбан.

2. Таваф

✍ Обикалянето около Кябе седем пъти се нарича **"таваф"**.

✍ Всяко едно обикаляне около Кябе се нарича **"шавт"**.

Планетите обикалящи около слънцето; електроните около ядрото; ангелите около земята изпълняват повелята на Аллах и Му служат. И ние обикалящи около Кябе споменаваме Аллах.

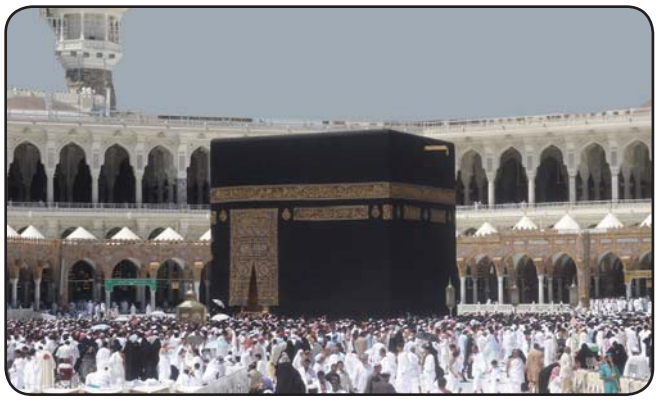

3. Са'й

✍ Изминаването на разстоянието между върховете Сафа и Мерве за седем пъти по време на хадж и умре се нарича **"са'й"**. Той се състои от четири отивания между Сафа и Мерве и три връщания. Започва от Сафа и завършва в Мерве.

Хазрети Хаджер е положила усилие между Сафа и Мерве и открила Земзем в краката на Хазрети Исмаил. И ние полагаме усилия за да спечелим задоволството на Аллах, очакваме наградата си единствено от Него.

4. Вакфе

✍ "Вакфе" е от задължителните неща на хаджа и представлява прекарване на време в ихрам в рамките на Арафат от обяд на деня Арефе до залез слънце. Това се нарича **"Арафат вакфе"**.

На Сетния ден ще бъдем издигнати от гробовете си и ще се съберем на махшера. На Арафат изживяваме този ден на махшера.

Проливаме сълзи пред Аллах, с най-искрени чувства Го молим да ни помилва.

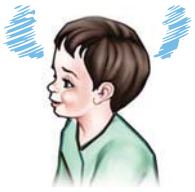

✍ След „Арафат вакфето" се отива в Музделифе. Нощта се прекарва там. Събират се камъни за хвърляне по шейтана. След сутрешният намаз за известно време се отправят молитви. Това пък се нарича **"Музделифе вакфе"**.

Сърцето ни изчистено с тевбе и сълзи, се радва със споменаването на Аллах. В тези чувства в Музделифе събираме камъни с цел да ги хвърлим по шейтана, който се опитва да ни отклони от пътя на Аллах. Спомняме си за Аллах, придобиваме съзнание за спазване на Неговите повели.

5. Хвърляне на камъни по шейтана

В дните на Курбан байрама по трите шейтана; голям, среден и малък, се хвърлят камъни.

Хвърляйки камъни по най-големия ни враг шейтана, ние му обявяваме война. Даваме дума, че отсега нататък ще стоим далеч от него и няма да се прекланяме пред исканията му.

6. Колене на хадж курбан

Хаджиите обезателно (важдиб) трябва да заколят курбан за благодарност на байрамския ден преди да излязат от ихрам.

В Мина Хазрети Ибрахим щеше да заколи за курбан сина си Хз. Исмаил. Защото това за тях беше повеля на Аллах. Те безколебание се преклонили пред тази заповед на Аллах. А Аллах беше харесал тяхната постъпка и вместо Исмаил изпрати един овен.

И ние прекланяйки се пред Аллах правим хадж. А сега за да благодарим на Аллах, който ни е поверил сърцето и имуществото ни колим курбана си.

7. Подстригване и излизане от ихрам

За излизане от ихрам е необходимо подстригване. Мъжете намаляват косите си или изцяло избръсват главата си. Жените изрязват една част от върха на косите си.

След подстригването, някои забрани като намазване на миск отпадат.

Духовното ни обучение, започнало с ихрама приключва с подстригването. От сега нататък това, което трябва да направим е да продължим за цял живот красивите постъпки, придобити по време на хаджа.

КАК ПРАВИМ ХАДЖ?

Хаджът се прави по три начина. Ние ще разкажем за най-предпочитания от тях хадж, Темету хаджа. При Темету хаджа първо се прави умре, а след това хадж.

1

- Правим нийет за умре на мястото микат и влизаме в ихрам.
- Преди да влезем в ихрам почистваме косата, ноктите и тялото си, вземаме гусюл абдест или абдест за намаз.
- След като направим нийет правим телбийе и отправяме дуа.

2

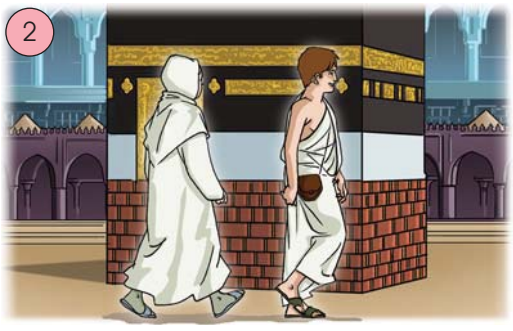

- Когато стигнем в Мекка правим таваф около Кябе.
- След тавафа кланяме два рекята таваф намаз.

Телбийе

لَبَّيْكَ اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لاَ شَرِيكَ لَكْ

"Леббейк. Аллахумме Леббейк. Леббейке ля шерике леке леббейк. Иннел-хамде вен-ни'мете леке вел-мюлк. Ля шерике лек."

"Откликвам Ти, о Аллах мой, откликвам Ти. Откликвам Ти и нямаш Ти съдружник! Откликвам Ти о Аллах мой! Несъмнено похвалата, наистина е за Теб. Твои са и благоденствието и владението. Няма никой равен на Теб!"

3

- Правим са'й между Сафа и Мерве.

4

- Излизаме от ихрам като подстригваме косите си или изцяло избръсваме главата си. Обличаме ежедневните си дрехи.
- Правим таваф около Кябе до деня Арефе, кланяме намаз и прекарваме времето си в ибадет.

5

- Преди да отидем на Арафат, правим нийет за Хадж на мястото, на което се намиране и отново влизаме в ихрам.

6

- На деня Арефе отиваме на Арафат и правим вакфе.

7

- На деня Арефе след залез слънце отиваме в Музделифе и прекарваме там нощта.
- В Мюздалифе събираме камъни, които да хвърлим по шейтана.
- На първия ден от Курбан байрама преди изгрев слънце правим Музделифе вакфе и преминаваме към Мина.

8

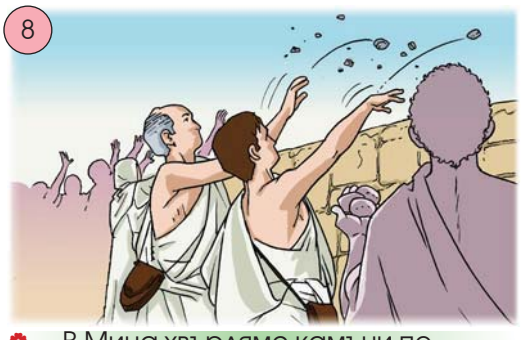

- В Мина хвърляме камъни по шейтана.

9

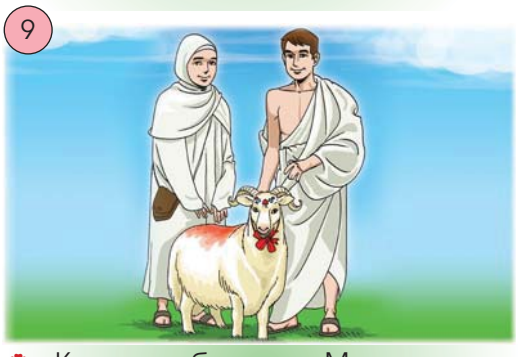

- Колим курбана си в Мина.

10

- Подстригваме се и излизаме от ихрам.
- Понеже сме излезли от ихрам и можем да облечем ежедневните си дрехи.

11

- Отиваме при Кябе и правим „зиярет таваф" който е от задължителните неща на хаджа.

12

- Правим са'й на хаджа между Сафа и Мерве.

13

- Хвърляме камъни по шейтана на втория, третия и четвъртия ден от Байрама.

- **Правим прощален-веда таваф при тръгване от Мекка.**

УМРЕ

Умре е извършване на таваф и са'й в състояние на ихрам и след това подстригвайки се излизане от ихрама.

Тъй като част от нещата, които се правят по време на хадж се правят и по време на умре, умрето се нарича още и "малък хадж".

Сюннет е тези, които имат възможност веднъж в живота си да направят умре.

За умре няма определено време. Можем да направим умре по всяко време на годината. Но правенето на умре между 9-13 число на месец Зилхиджже или в дните Арефе и на Курбан байрама е мекрух.

Как правим умре?

- Влизаме в ихрам като правим нийет за умре на мястото микат.
- Правим таваф около Кябе.
- След тавафа кланяме два рекята намаз.
- Правим са'й между Сафа и Мерве.
- След са'й излизаме от ихрам като подстригваме или намаляваме косите си.

По този начин приключва умрето.

Аллах Теаля повелява:

"И довършвайте поклонението хадж, и поклонението умре заради Аллах."

(Сура Бакара, айет 196)

Любимият ни Пратеник повелява:

"Ибадетът умре е изкупление за греховете, които ще бъдат извършени до следващото умре."

(Бухари, Умре 1)

Любимият ни Пратеник повелява:

"Умре направено през месец Рамазан по севаб е равен на севаба на един хадж."

Ибн Мадже, Менасик, 45)

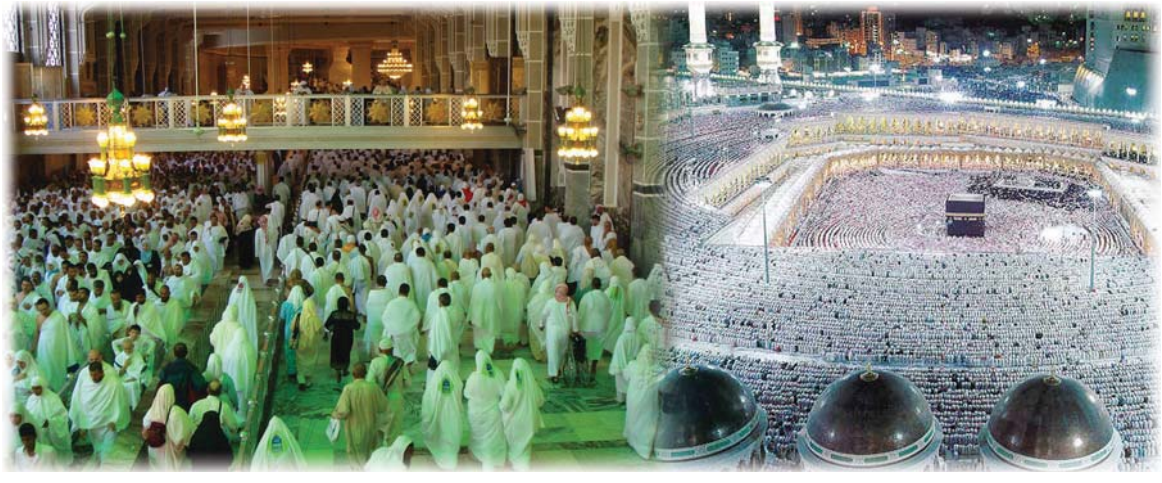

Какъв подарък донесохте от хаджа?

Един ден духовния строител на Пакистан, Мухаммед Икбал е посетил хаджиите, върнали се от Медина и им задал следния въпрос, който описва душата на един мюсюлманин:

"Посетихте Мекка-и Мукерреме и Медине-и Муневвере! С какви подаръци запълнихте душата си от духовния пазар на Медина? Материалните подаръци, шапки, броеници, седжадета след известно време ще остареят, ще се износят и свършат. Донесохте ли духовните подаръци на Медина, които дават живот и които не се износват? Има ли сред подаръците ви праведността и отдадеността на Хазрети Ебу Бекир; справедливостта на Хазрети Юмер; морала и щедростта на Хазрети Осман; емоцията и усилието (джихада) на Хазрети Али? Ще можете ли да дадете ентусиазма на Аср-ъ Саадет – Епохата на щастието на ислямския свят, който днес изпитва толкова много затруднения и страдания?"

ХАДЖЪТ НА ПРАТЕНИКА НИ

Прощалния хадж (м. Зилхиджже 10 г. по Хиджра / м. Март 632 г. по Христа)

Пратеника ни е правил само веднъж хадж в живота си и е показал на сахабетата си на практика как да извършва хадж. По време на този свой хадж, извършен на 10-та година от преселението, той направил обръщения към хората на различни места като Арафат, Музделифе и Мина. Заявил е на цялото човечество всемирното послание на Исляма с проповедите, които имат важно място в историята и имат за основна тема човешките права. В думите си е казал "О, хора! Чуйте ме добре, защото не знам дали след тази година ще бъда отново сред вас!" и се е простил със Сахабе-и Кирама. Поради тази причина тези беседи на Пратеника ни се наричат "Прощална проповед – Веда хутбеси", а хаджът му "Прощалния хадж – Веда хаджъ".

Любимият ни Пратеник е извършил Прощалния си хадж по следния начин:

Пратеника ни започнал приготовленията си за хадж в Медина през месец Зилкаде на 10-та година от преселението. И съобщил на мюсюлманите да се приготвят за хаджа. Така мюсюлманите, които искали да направят хадж заедно с Пратеника ни, приижадали от четирите страни на Арабския полуостров в Медина в групи и се включили в кервана за хадж.

Когато стигнали до мястото микат Пратеника ни и сахабетата кланяха два рекята намаз. След като влезли в ихрам отправили телбийе. Любимият ни Пратеник изричал "Леббейк" с което изразявал, че е дошъл на хадж спазвайки повелята на Аллах и казвайки "Леббейк" от всички страни се издигали същите думи.

Заедно с присъединилите се на път броят им надхвърлил сто хиляди и след десет дни достигнали до Мекка. Бил четвъртия ден на месец Зилхиджже. Пратеника ни се движел в поток от хора, а виковете "Аллаху Екбер" (Аллах е Най-великия) разтрепервали небесата.

О, хора!

Както считате този месец, този ден, този град за свещени, така, докато бъдете завърнати при Господаря, си считайте живота и имуществото на всеки мюсюлманин за свещени и за забранени един за друг.

Из Прощалната проповед

О, хора!

Спазвайте правата на жените. Страхувайте се от Аллах по този въпрос. Помнете, че те са ви поверени от Аллах. Вярно е, че имате определени права над своите жени, но те също имат права над вас.

Из Прощалната проповед

Първата задача на Пейгамбера ни след пристигането му в Мекка била да направи таваф около Кябе. След тавафа кланял два рекята намаз зад Макам-ъ Ибрахим. Направил са'й между Сафа и Мерве.

Останал няколко дни в Мекка. На осмия ден от месец Зилхиджже отишъл в Мина.

На другия ден, т.е. след изгрев слънце на деня Арефе, преминал от Мина към Арафат. По обедно време излязъл от палатката си и се качил върху камилата си, която се казвала Кусва. Дошъл в средата на долината Арафат. Тук се обърнал към цялото човечество. На този ден броят на хората, които са изслушали Пратеника ни в Арафат бил приблизително сто двадесет и четири хиляди. Пратеника ни в тази си проповед се обърнал не само към мюсюлманите, а към цялото човечество.

Засегнал твърде много важни теми, които щели да осветят пътя на човечеството.

Събрал обедния и следобедния намаз в Арафат и ги кланя по време на обедния намаз.

Веднага след залез слънце преминал от Арафат към Музделифе. В Музделифе събрал вечерния и нощния намаз и ги клани по време на нощния намаз. Същата вечер останал в Музделифе.

На първия ден от Курбан байрама, след като клани сутрешния намаз, веднага след изгрев слънце тръгнал към Мина. В Мина хвърлял камъни по шейтана. Заклал курбан и подстригвайки се излязъл от ихрам. После отишъл в Мека и направил задължителния зиярет таваф (посещение).

През останалите дни на Курбан байрама отишъл до Мина и приключил хвърлянето на камъни по шейтана.

О, хора!

Вашият Господар е един и вашият баща е един. Вие всички сте от Адем. А Адем е от пръст. Най-добрият и ценен пред Аллах е този, който най-много се страхува от прекрачване на неговите забрани. Знайте, че арабинът не превъзхожда неарабина, нито неарабинът превъзхожда арабина; нито белокожият превъзхожда чернокожия, нито пък чернокожият превъзхожда белокожия, освен с богобоязливост и добри дела. Известих ли задачата си? Бъди свидетел О, Аллах!"

Из Прощалната проповед

На четвъртия ден след като приключил прощалния си хадж се върнал от Мека в Медина.

Така Пратеника ни самия той извършил хаджа и научил мюсюлманите как да изпълняват ибадета си хадж.

Следи от светите крака на Пратеника ни и неговите чехли.

Ако можех търсейки да открия следите ти

Ако можех търсейки да открия следите ти,
Да прокарам лице на праха на следите ти,
Да може Господаря да стори и да видя лицето ти,
О Мухаммед, сърцето ми желае теб.

Де да имаше благословен поход и да ида,
По пътищата на Кябе, в пясъците да потъна,
Веднъж насън да видя хубавото ти лице,
О Мухаммед, сърцето ми желае теб.

В спомените са Али, Хасан и Хюсеин,
Обичта за тях е в сърцата, в душата е любовта за тях,
Утре в деня махшер пред Господаря,
О Мухаммед, сърцето ми желае теб.

Постоянно Юнус те възхвалява,
В спомените си ти, все в сърцата,
Търсим те много по гурбет места,
О Мухаммед, сърцето ми желае теб.

Юнус Емре

ВЪПРОСИ

Да премерим знанията си

Отбележете ПРАВИЛНО или ГРЕШНО в кутийката за долните изречения

1. Хаджът е посещение на Кябе и на свещените места около Кябе с намерение за ибадет в определени дни от годината след влизане в ихрам. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

2. Месджида, построен върху широка площ в рамките на Кябе се нарича "Месджид-и Харам" или "Харем-и Шериф". ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

3. Обикалянето на седем пъти около Кябе се нарича са'й. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

4. Обикалянето един път около Кябе се нарича таваф. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

5. Ихрама по време на хаджа е израз на това, че длъжностите и позициите на тази земя не са важни и че пред Аллах всички са равни. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

6. „Арафат вакфе" напомня на мястото махшер, където всички заедно надигайки се от гробовете ще бъдат събрани на Къяметския ден. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

7. Границите, които не могат да бъдат преминати без ихрам по време на хаджа се наричат микат. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

8. Месджид-и Небеви се намира в Медине-и Муневвере. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

Да премерим знанията си

1. **Кой от посочените по-долу е първият храм, построен на земята?**
   а) Месджид-и Небеви
   б) Месджид-и Акса
   в) Кябе
   г) Месджид-и Куба

2. **Кое от посочените по-долу е от задължителните неща на хаджа?**
   a) правенето на таваф около Кябе
   b) извършване на вакфе в Музделифе
   c) хвърляне на камъни по дявола
   d) посещение на гроба на Пратеника ни (с.а.с.)

3. **Кое от посочените по-долу <u>не е</u> забранено за този, който е в ихрам?**
   а) намазване с миризма
   б) подстригване
   в) спане
   г) рязане на нокти

4. **По кое време извършването на умре има севаба на хаджа?**
   a) на Курбан байрам
   b) през месец Рамазан
   c) през месец Мухаррем
   d) през топлите сезони

5. **Как се нарича обикалянето 7 пъти около Кябе?**

a) Вакфе b) Ихрам
c) Са'й d) Таваф

6. **Кое от посочените по-долу <u>не</u> е от задължителните неща на хаджа?**

а) Ихрам
б) Таваф на Кябе
в) Вакфе в Музделифе
г) Вакфе в Арафат

7. **Как се нарича хаджа, който е направил Пратеника ни?**

а) Задължителен (фарз) хадж
б) Прощален хадж
в) Голям хадж
г) Прощална проповед

8. **Как се нарича ибадета, при който извън времето за хадж се прави таваф на Кябе в ихрам и се прави са'й между Сафа и Мерве?**

а) Умре б) Хадж
в) Таваф г) Ихрам

9. **Кое от посочените по-долу <u>не</u> е условие за един човек, за да бъде хаджа задължителен за него?**

а) Да е мюсюлманин
б) Да е умствено здрав и пълнолетен
в) Да е свободен за пътуване
г) Да бъде по-голям от четиридесет години

10. **Как се нарича мястото в Медина, където се намира благословения гроб на Пратеника ни?**

а) Равза-и Мутаххара
б) Кябе-и Муаззама
в) Месджид-и Акса
г) Хаджер-и Муаллака

Да попълним празните места

(Земзем / без грехове / приживе / Ихрама / Макам-ъ Ибрахим / Кябе-и Муаззама / Мина)

1. Мястото, което Хазрети Ибрахим е използвал като скеле при строителството на Кябе или като място, върху което се е възкачвал за да призовава хората за хадж се нарича …… .

2. Мястото, на което Хазрети Ибрахим е занесъл сина си Хазрети Исмаил за да го стори курбан се нарича …… Курбаните се колят тук.

3. Водата, която извира около Кябе в рамките на Месджид-и Харам се нарича …… .

4. …… , който сме задължени да облечем по време на хаджа е израз на това, че пред Аллах всички са равни и че длъжността и позицията на земята е без значение.

5. Мюсюлманите, които обикалят святата сграда ……, също както планетите, които се въртят около слънцето и електроните, които се въртят около ядрото, служат на Великия Аллах.

6. Пратеника ни е повелил: "Този, който ме посети след смъртта ми е сякаш като, че ме е посетил ……"

7. "Този, който прави хадж без да изрича лоша дума и без да върши голям грях, се връща у дома си …… като в деня в който се е родил от майка си."

СИМВОЛ НА ОТДАДЕНОСТТА НИ КЪМ АЛЛАХ

КУРБАН

- *Какво представлява курбана?*
- *Какво ни носи курбана*
- *Предписанията за колене на курбан*
- *Адак курбан*
- *Пратеника ни и курбан*

ИЗПИТАНИЕ НА ПРИЯТЕЛСТВОТО

Една нощ Хазрети Ибрахим сънувал, че прави курбан от сина си Исмаил. След като сънувал няколко вечери поред същия сън той разбрал, че това е откровение, изпратено за него в съня. Аллах искал от него да стори сина си курбан.

Аллах Теала благоволил да дари със син пророка Ибрахим след дълго време. А сега искал много обичания му син, който пораснал и стигнал пълнолетие, да го направи курбан. Това наистина било много тежко изпитание на приятелството за приятеля (Халилуллах) на Аллах.

На другия ден пратеника Ибрахим взел със себе си сина си Исмаил и потеглил от Мекка към местността Мина. Когато стигнали Мина започнал малко по малко да разказва своя сън на сина си. Съобщил му, че са поставени на едно голямо изпитание от страна на Аллах и му казал:

„Сине мой, сънувах, че те правя курбан, какво ще речеш за това?"

Хазрети Исмаил, който слушал думите на баща си не изпитал ни най-малък страх и вълнение. Не е ли Аллах, Този който дава и взема живота? Аллах, който притежавал живота сега искал обратно живота, който му бил дал. Размишлявайки върху това Хазрети Исмаил, в една пълна отдаденост и упование, съобщил, че и той ще се подчини на повелята на Аллах и отговорил по следния начин:

- Татенце! Направи това, което ти е заповядано! Иншаллах ще ме откриеш от търпеливите.

Този отговор на сина му зарадвал и разчувствал Хазрети Ибрахим. Очите му се насълзили. С голяма радост гледал сина си, който проявил силна вяра и благодарил на Аллах за това, че му е дал такъв син.

Хазрети Ибрахим положил по лице сина си и се приготвил да изпълни заповедта на Аллах. "Господарю, ето изпълня-

вам повелята ти" рекъл той и тъкмо казал "Бисмиллях" и щял да прокара ножа и в този момент чул един глас. Аллах Теаля повелява следното:

"О Ибрахим! Ти показа обвързаността си към Нас като изпълни това, което видя в съня си. Това е явното изпитание. В замяна на сина ти дадохме голямо жертвено животно." (Сура Саффат, айети 102-107)"

През това време Джибрил (мир нему) донесъл един овен от Рая с повелята на Великия Аллах. Хазрети Ибрахим повдигнал сина си от земята в сълзи. Прегърнал и го притиснал. Благословил Великия Аллах, който отново му подарил сина му. И след това сторил курбан от овена, който бил донесъл Джибрил (мир нему).

С тази случка Аллах Теаля показал на ангелите и цялото човечество обвързаността на пратеника Ибрахим и семейството му към Него и търпението му. Това било едно изпитание за приятелство и обвързаност. Хазрети Ибрахим и Хазрети Исмаил без колебание се подчинили на повелята на Аллах и излезли печеливши от този тежък изпит.

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА КУРБАНА?

Какво представлява курбана?

Ибадет, който се извършва чрез колене на определени животни като курбан в дните на Курбан байрама се нарича "курбан".

Коленето на курбан е Ваджиб.

Ибадетът курбан съществуваше и преди Исляма. Ибрахим (а.с.) вместо сина си Исмаил беше направил за курбан овена, изпратен от Аллах. Всички пратеници след Хазрети Ибрахим са изпълнявали този ибадет и са научили своите умети на това.

Кога и как да изпълняваме този ибадет ни е показано лично от Пратеника ни. Заместването на курбана с други ибадети като даване на садака, кланяне на намаз и прочие не са валидни за този който е длъжен да коли курбан.

Кога се коли курбан?

Курбанът може да бъде заколен на първия, втория и третия ден от Курбан байрама. Курбан не може да се коли на третия ден след залез слънце.

Аллах Теаля повелява:

"Затова отслужвай молитвата към своя Господ и (жертвено животно) коли!"

(Сура Кевсер, айет 2)

Аллах Теаля повелява:

"И за всяка общност отредихме жертвоприношение, за да споменават името на Аллах над животно от добитъка, който Той им е дал."

(Сура Хадж, айет 34)

Любимият ни Пратеник повелява:

"Този, който има възможност и не коли курбан да не се доближава до нашите месджиди."

(Ибн Маджe, Едахи, 2)

КАКВО НИ НОСИ КУРБАНА

КУРБАНЪТ

- **Ни доближава до Аллах.**
- **Подсилва обвързаността и отдадеността ни към повелите на Аллах.**
- **Осигуряване ни възможност да развием навик да споделяме с други блата, дадени ни от Аллах.**
- **Засилва обичта, подкрепата и взаимопомощта между самите нас.**

Великият Аллах обича тези, които свеждат глава със сърдечна чистота. Той става доволен от тези, които му служат. Ние колейки курбан изпълняваме една от повелите на Аллах. Аллах става много доволен от тази наша постъпка. Тя **ни доближава до Аллах** и значението ни от Неговата велика страна се увеличава.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Най-голямата добродетел, която синът на Адем може да направи на Курбан байрам за да се доближи до Аллах е да заколи курбан. Още преди кръвта на курбана да достигне до земята, този, който коли курбан достига до един висок пост от страната на Великия Аллах. От тази гледна точка колете своите курбани със сърдечна чистота."

(Тирмизи, Едахи, 1)

Курбанът **ни осигурява възможност да развием навик да споделяме с други благата, дадени ни от Аллах.** Месото на курбаните, които колим по време на Курбан байрама споделяме с бедните и така ги радваме. По този начин изживяваме щастието да ги зарадваме на този свят, както и печелим благодеяние за един красив отвъден живот.

Семейството на Пратеника ни беше заколило една овца. С изключение на плешката останалото месо на овцата беше раздадено на бедните. По едно време Пратеника ни попита: *"Какво остана от месото на овцата?"*

Хазрети Аише отговори "Остана само една плешка". При което Пратеника ни (с.а.с.), спомняйки си за благодеянието на отвъдния свят, повели *"Искаш да кажеш, че с изключение на една плешка цялото стана наше!"*.

(Тирмизи, Сифатул-Къяме, 33)

Аллах е Този, който ни е дал сърцето и имуществото ни. Всички блага, принадлежат на Него. Когато колим курбан точно както Хазрети Ибрахим си припомняме, че всички блага принадлежат на Аллах. Изразяваме отдадеността си от сърце на Неговите повели. Така курбана **подсилва обвързаността и отдадеността ни към повелите на Аллах.**

Аллах Теаля повелява:

"О Ибрахим! Ти показа обвързаността си към Нас като изпълни това, което видя в съня си. Това беше явно изпитание. В замяна на сина ти дадохме голямо жертвено животно." (

Сура Саффат, айети 105-107)"

Курбана помага за удовлетворяване на нуждите от месо на бедните, които нямат възможност да купят месо. Намалява високомерието и скъперничеството, които могат да бъдат породени от богатството и бедността. Допринася за установяването на социална справедливост. Насрещните посещения и почерпки, извършвани по време на Курбан байрама още повече ни обвързват. **Засилват обичта, подкрепата и взаимопомощта между самите нас.**

Аллах Теаля повелява:

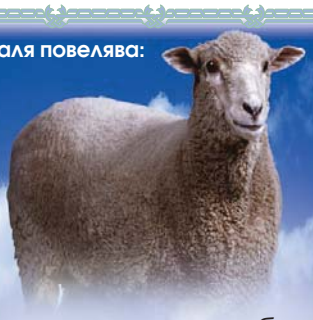

"... яжте и вие и хранете бедняка-клетник от курбаните, заколени споменавайки името на Аллах."

(Сура Хадж, айет 28)

За кои е задължение (ваджиб) да коли курбан?

Всеки мюсюлманин, който е

- Психически здрав,
- Пълнолетен,
- Свободен,
- Намиращият се по местоживеенето си (който не е пътник),
- Богат от религиозна гледна точка

За него е ваджиб (задължително) да коли курбан. ☺☺☺

Животни, които могат да бъдат курбан

- ✓ **Овце** и **кози** от дребния рогат добитък;
- ✓ **Говеда** и **камили** от едрия рогат добитък могат да бъдат курбан.

Овца, която е навършила 1 година

може да бъде курбан **за 1 човек.**

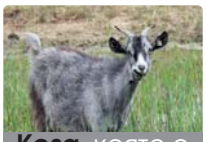

Коза, която е навършила 1 година

може да бъде курбан **за 1 човек.**

Крава, която е навършила 2 години

може да бъде курбан **от 1 до 7 души.**

Камила, която е навършила 5 години

може да бъде курбан **от 1 до 7 души.**

Животните, които ще бъдат курбан

- ✓ Трябва да бъдат здрави,
- ✓ Да не бъдат слепи или повечето им зъби да са изпаднали, да нямат болест, която да бъде препятствие за това да са курбан.

КАК СЕ КОЛИ КУРБАН?

- Животното, което ще бъде курбан се докарва до мястото на колене без да му бъде причинена болка.
- Полага се на земята върху лявата си страна в посока към Къбле и краката му се връзват.
- Прави се тешрик текбир.
- Изрича се "Бисмилляхи Аллаху Екбер" и животното се прави курбан.

При колене на курбан е сюннет да се чете следната молитва:

إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Инне саляти ве нюсюки ве махяйе ве мемати лилляхи раббил-алемин"

"…Несъмнено моят намаз, моите ибадети, моят живот и моята смърт, всички са за Господаря на световете Аллах." ☺☺

Тешрик текбир:

اَللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّٰهُ وَاَللّٰهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ

"Аллаху Екбер, Аллаху, Екбер, Ля иляхе иллялаху валлаху екбер, Аллаху Екбер ве лилляхил-Хамд"

"Аллах е най-велик, Аллах е най-велик. Няма друго божество освен Аллах. Аллах е най-велик, Аллах е най-велик. Всички възхвалявания са за Него."

По-добре е собственика на курбана да си го коли сам. Тези, които не могат да колят сами могат да упълномощят опитен мюсюлманин, който да им го заколи. В този случай е по-добре собственика на курбана да е при курбана и да прави молитва.

За какво трябва да се внимава при коленето на курбан?

- Курбанът трябва да бъде заколен от професионалисти,
- Трябва да се отнася с милост към животното за курбан,
- По възможност очите на животното да бъдат покрити, а краката завързани,
- Да се използва остър нож,
- При колене на курбан да не се замърсява околната среда.

Как се разпределя месото на курбана?

- Обикновено месото на курбана се разделя на три.
  - Една част се раздава на бедните,
  - Друга част се предлага на роднини, съседи и гости, и
  - Третата част се заделя за семейството.

Ако желае този, който коли курбана може да раздаде цялото месо на бедните.

Какво се прави с кожата на курбана?

☺ Обикновено месото на курбана се разделя на три.

☺ Може да бъде дадена на места като джамия, училище и благотворителни организации.

☹ Не се допуска даването ѝ на места, които религията ни не одобрява.

АДАК КУРБАН

✍ Адак (незир) курбана е курбанът, който сме се заклели да заколим заради задоволството на Аллах.

Коленето на този курбан е ваджиб.

Адак курбана бива два вида:

1. Адак курбан обвързан с условие

➲ Ако се заречем по следния начин "Ако болестта на баща ми отмине, ще заколя курбан", след като баща ни оздравее следва обезателно (ваджиб е) да заколим курбан

2. Адак курбан, който не е обвързан с условие

➲ Ако се заречем по следния начин "Ще заколя курбан заради задоволството на Аллах", следва обезателно (ваджиб е) да заколим курбан от момента в който сме се заклели.

Кои животни могат да бъдат заколени като адак курбан?

✓ Животни като овца, коза, крава и камила могат да бъдат заколени като адак курбан.

☒ Животни като кокошка, петел не могат да бъдат адак курбан, както и не могат да бъдат заколени като курбан.

Как се разпределя месото на адак курбана?

✓Целият адак курбан трябва да бъде раздаден на бедните.

☒ Този, който го е заклал не може да яде от месото на адак курбана.

☒ Съпругата, бащата, майката, децата, дядото, бабата и внуците на този, който го е заклал не могат да ядат от месото на заколения курбан. Не могат да се възползват от негови части като кожа и черва. В противен случай трябва да дадат на бедните стойността на частта, която са консумирали или използвали.

АКИКА КУРБАН

✍ Акика курбан е курбанът, който се коли като израз на благодарност към Аллах Теаля за новородено дете.

☺☺ Сюннет е коленето на акика курбан.

🕮 Акика курбанът може да бъде заколен от деня на раждането на детето до достигането му на пълнолетие според Исляма. Но е по-добре да бъде заколен на седмия ден от раждането му.

✓ Животни като овца, коза, крава и камила могат да бъдат заколени като акика курбан.

✓От месото на акика курбана могат да ядат собственика на курбана и неговите близки.

ПРАТЕНИКА НИ И КУРБАН

Пратеника ни отдаваше значение на ибадета курбан. След като се беше преселил в Медина колеше курбан всяка година. И стимулираше сахабетата си към същото повеляващи "Никой раб не може да извърши по-добро дело от това да заколи курбан в дена на Курбан байрама за да се доближи до Господаря си." И самият той колеше курбана в едно сърдечно спокойствие.

Пратеника ни (с.а.с.) заколи първия си курбан през втората година на преселението. В онази година, на деня на Курбан байрам, заедно с мюсюлманите отиде на мястото за молитва на една открита и широка поляна. След намаза изнесе проповед. В тази си проповед заповяда на мюсюлманите да колят курбан. Самият той повели "Господарю мой! Този овен е за онези от уммета ми, които не могат за заколят курбан." И заколи два овена, единият за уммета си, а другият за него си. Положи животните на земята, казвайки "Бисмилляхи Аллаху Екбер" и отправяйки следната молитва заколи курбаните си:

"Обърнах лицето си към Аллах, Създателя на небесата и земята. Намазът ми, рабството ми, богослуженията ми, живота и смъртта ми, са за Аллах, Който няма подобен и равен на себе си. И аз съм от първите отдали се. О, Господарю! Този курбан е от Теб и за Теб. О, Господарю приеми го от Мухаммед и от уммета му!" (Тирмизи, Едахи, 22)

Любимият ни Пратеник заповядваше да се отнасяме добре към всички същества, които Аллах е Сътворил. Не обичаше към курбаните да се отнасят твърдо и жестоко и да бъдат наранявани.

Любимият ни Пратеник повелява:

"Аллах Теаля е заповядал да се отнасяме с добро към всяко същество. Затова когато трябва да убиете живо същество, направете го без да го измъчвате. Когато ще колите едно животно, заколете го красиво без да го наранявате. Този, който ще го прави нека добре да наточи ножа си и да не причинява болка на животното."

(Муслим, Саид, 57)

Веднъж Пратеника ни беше видял един човек, който колеше овца. Човекът беше поставил на земята овцата и се опитваше да наточи ножа си. Пратеника ни, който не беше харесал тази твърда и безчувствена постъпка на човека му каза: "Няколко пъти ли искаш да убиеш животното? Не ставаше ли преди да го положиш на земята да наточиш ножа си?"

(Хаким, Мустедрек, IV, 231, 233)

ВЪПРОСИ

Да премерим знанията си

Отбележете ПРАВИЛНО или ГРЕШНО в кутийката за долните изречения

1. Курбан се коли за доближаване на Великия Аллах и спечелване на Неговото задоволство. ☐ DOĞRU ☐ YANLIŞ

2. Всеки мюсюлманин трябва да коли веднъж в живота си курбан.

3. Овцата и козата могат да бъдат курбан за един човек, а кравата и камилата от един до седем души.

4. Родителите, децата и внуците на този, който е направил адак курбан не могат да ядат от неговото месо.

5. Цялото месо на курбана трябва да го дадем на бедните.

Да проверим знанията си

1. Какво е предписанието да се коли курбан на Курбан байрам?

а) фарз б) сюннет
в) ваджиб г) мюбах

2. Кои са пратениците, които са подложени на изпитание относно курбана?

а) Хз. Ибрахим – Хз. Исхак
б) Хз. Давуд – Хз. Сюлейман
в) Хз. Якуб – Хз. Юсуф
г) Хз. Ибрахим – Хз. Исмаил

3. Кое от посочените по-долу <u>не е</u> условие за колене на курбан?

а) да бъдеш мюсюлманин
б) да бъдеш психически здрав и пълнолетен
в) да бъдеш в здравословно състояние
г) да притежаваш имущество колкото размера на нисаба

4. Кой от посочените по-долу видове курбан се коли за благодарност когато се роди дете?

а) Акика Курбан
б) Адак курбан
в) Незир Курбан
г) Хеди курбан

5. Кое от посочените по-долу не е от нещата, които ни носи ибадета курбан?

а) доближава ни до Аллах.
б) привежда в ред ежедневния ни живот.
в) подсилва обвързаността и отдадеността ни към повелите на Аллах.
г) осигурява ни възможност да развием навик да споделяме с други благата, дадени ни от Аллах.

Да попълним празните места

(Аллах / цялото / богобоязливостта ви / причинява болка / ибадетите ми)

1. Кураба ни напомня да пожертваме имуществото и сърцето си за …… .

2. „Несъмнено, намазът ми, ……., моят живот и моята смърт, всички са за Господаря на световете Аллах.”

3. …… месо на адак курбана трябва да бъде раздадено на бедните.

4. „Когато ще колите едно животно, заколете го красиво без да го наранявате. Този, който ще го прави нека добре да наточи ножа си и да не …… на животното.

5. „Нито месото нито кръвта на курбана достига до Аллах. До Аллах достига единствено …… .

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОСИТЕ

Раздел Говеене

Да премерим знанията си: стр. 33

1- Правилно 2- Правилно 3- Правилно 4- Грешно 5- Грешно 6-Грешно

7- Грешно 8- Правилно

Да проверим знанията си: стр. 33

1- а 2-б 3-в 4- а 5- б 6- в 7- г 8- б 9- а

Да запълним празните места: стр. 34

1-милост 2- здрави 3- шестдесет и един 4- пропуснатите дни 5- обет

6- кадир 7- рейян

Раздел Зекят

Да премерим знанията си: стр. 63

☐ Тези, които притежават имущество в размер на нисаба

☐ се считат за богати от религиозна гледна точка.

☐ Злато или една четиридесета част от среброто

☐ или с други думи 2,5% даваме като зекят.

☐ Един човек на своите внуци

☐ не може да дават зекят.

☐ Когато даваме зекята си

☐ не трябва да забравяме, че извършваме богослужение.

☐ На организации като джамия, училище, болници

☐ и на добри дела като път, чешма, мост не може да се дава зекят.

☐ Зекята изпълнява функция на мост, чрез която

☐ възможностите на богатите се предават на бедните.

☐ Даването от богат мюсюлманин на една част от имуществото си,

☐ на места, които са повелени от религията ни се нарича "зекят".

☐ Даващата ръка

☐ превъзхожда вземащата.

☐ Размера на нисаба за златото

☐ е 80.18 грама.

☐ Най-малкият размер на милостинята фътър

☐ е храната за две ядения или парите за нея на човек от средно положение

Да проверим знанията си: стр. 63

1- г 2- а 3- г 4- а 5- б 6- г 7- г 8-г

Да запълним празните места: стр. 64

1- който не проси 2- в имуществата си 3- зърно 4- сърцето 5- пречистят

Раздел Хадж

Да премерим знанията си: стр. 95

1- Правилно 2- Правилно 3- Грешно 4- Грешно 5- Правилно 6- Правилно 7- Правилно 8- Правилно

Да проверим знанията си: стр. 95

1- в 2- А 3- в 4- в 5- г 6- в 7- в 8-а 9- г 10- а

Да запълним празните места: стр. 96

1- Макам-ъ Ибрахим 2-Мина 3- Земзем 4- ихрама 5-Кябе-и Муаззама 6- приживе 7- без грехове

Раздел Курбан

Да премерим знанията си: стр. 109

1- Правилно 2- Грешно 3- Правилно 4- Правилно 5- Грешно

Да проверим знанията си: стр. 109

1- в 2- г 3- в 4- а 5- б

Да запълним празните места: стр. 110

1- Аллах 2- ибадетите ми 3- цялото 4- причинява болка 5- богобоязливостта ви